

52/3

அருட்பெருந்திரு

இராமானந்த சுவாமிகள்

அருள்வாழ்க்கைவரலாறு

இரண்டாவது குருபூசை விழாமலர்

கௌமார மடாலயம் - சிரவணபுரம்.

1958

52-3

உ
குருவே துணை.

சிரவணபுரம், கௌமார மடாலயம்

அருட்பெருந்திரு

இராமானந்த ஸ்வாமிகள்

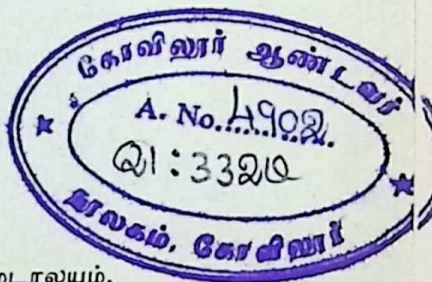
அருள்வாழ்க்கைவரலாறு.

❧

இரண்டாவது குருபூசை விழாமலர்.

29-12-58

❧

தொகுத்தவர் :

திருவாமாத்தூர், கௌமார மடாலயம்,

திருவாளர், தி. செ. முருகதாச ஐயா அவர்கள்

❧

பதிப்பாளர் :

திருமதி, தாயம்மாள் அவர்கள்.

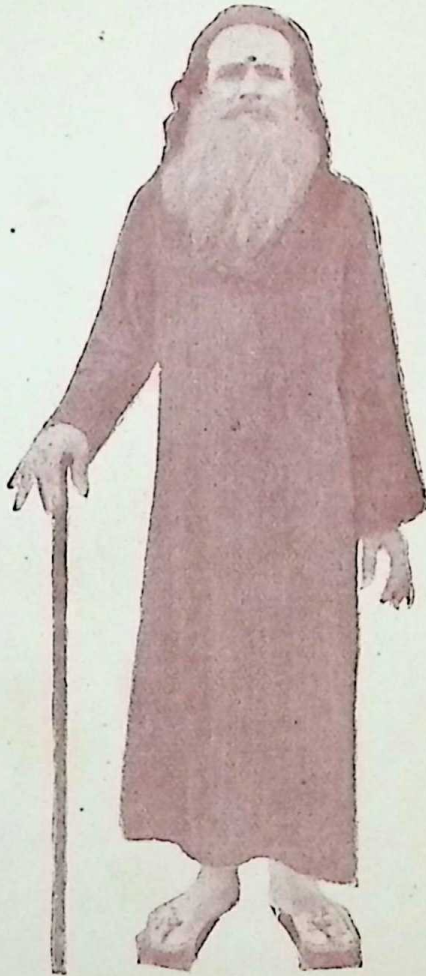
❧

வேளாள அச்சுக்கூடம், கோயமுத்தூர்,

வேளாள அச்சுக்கூடம்
கோயமுத்தூர்.

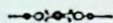
வ.
குருவே துணை.

சிரவணபுரம், கௌமார மடாலயம்
அருட்பெருந்திரு. இராமானந்த சுவாமிகள்

உ
சூருவே துணை,

மு ன் னு ரை .

அருட்பெருந்திரு - இராமானந்த சுவாமிகள் அருள் வாழ்க்கை வரலாறு, என்னும் இந்நூல் சிரவணபுரத்தில் இற்றைக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் தோன்றி முருகன் திருவருட்செல்வராய் நம்மிடையே வாழ்ந்து, கௌமார மடாலயத்தைத் தோற்றுவித்தருளிப், பல மக்களை நன்னெறியில் ஒழுகச்செய்த பெருந்தகையின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் அடங்கிய உரைநடையாகும்.

தவத்திரு. இராமானந்த சுவாமிகள் சொல்லியருளிய குறிப்புக்களைக் கொண்டு, தவத்திரு. கந்தசாமி சுவாமிகளும், சந்தப்புலமை செந்தினையக சுவாமிகளும் விரிவாக எழுதி வைத்திருந்த பகுதிகளைச் சுருக்கிப் பிற்பகுதியினையும் சேர்த்துத் தொகுத்து உதவியவர் திருவாமாத்தூர், கௌமார மடாலயம், திருவாளர் தி. செ. முருகதாச ஐயா அவர்கள் ஆவார். இதற்குமுன் சுவாமிகள் வரலாற்றை 108 பாடல்களில் சரித் திரசார மாலையாகப் பாடியுள்ளார். தவிர, சுவாமிகள் வரலாறு முன்பு பலரால் செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பெற்று அச்சுவாகனமேறி வெளிவந்திருப்பினும், மக்கள் எளிதில் உணரும் பொருட்டு உரைநடையில் எழுதப்பட்டு இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

சுவாமிகளது தியான நிட்டையின் அநுபவங்களையும், சுவாமிகளைப் பின்பற்றி ஒழுகிய அன்பர்கள் அடைந்த நலங்களையும், மடாலயத்தின் தோற்றம், விரிவு முதலியவற்றையும் இந்நூலில் காணலாம்..

இந்நூலின் அருமையை உணர்ந்து தமது புண்ணியப் பொருள் கொண்டு அச்சிட்டு உதவியவர், கௌமாரச் செல்வி திருமதி. தாயம்மாள் அவர்கள். இவர் சிறுவயதிலேயே

மடாலயத்தையடைந்து சுவாமிகள்மீது பேரன்பு பூண்டு, துறவுநிலை மேற்கொண்டு தனது தம்பியாகிய, தவத்திரு. ராசு சுவாமியையும் துறவுநிலைக்கண் செலுத்திக் கௌமார மடாலயத்தின் திருப்பணிகளில் அமைத்து, தந்தைதாயாவானும் சார்க்கதி இங்கு ஆவானும் பரம சற்குருநாதரே என்ற கொள்கையுடனிருப்பவர். “அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடமை எல்லாமும் குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ” என்ற மணிவாசகர் அருளுரைப்படி தம் உடமை எல்லாம் குருநாதருக்கே என்று வாழ்பவர். சுவாமிகள் இரண்டாவது குருபூசை விழா மலராக இந்நூலை அச்சிட்டும் திருவீதியுலா எழுந்தருளுவதற்கான அழகிய விமானம் செய்தும் உதவினர்.

இதனை அழகுபெற அச்சிட்டு விழாவில் வெளியிடத் தக்கவாறு விரைவில் பதித்துக்கொடுத்த கோவை வேளாள அச்சகத்தாருக்கும், அழகிய உரைநடையில் எழுதி உதவிய திருவாளர், தி. செ. முருகதாச ஐயா அவர்களுக்கும். இந்நூல் வெளியிடப் பொருள் உதவி செய்த கௌமாரச் செல்வி, தாயம்மையார் அவர்களுக்கும் எல்லா நலங்களும் தந்தருளுமாறு சற்குருநாதர் திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

கௌமாரத் தொண்டன்,
கணபதி.
29—12—58.

இன்னணம்,
அடியார்க்கடியன்,
க. சி. ஓதியப்பன்.

படிப்பாளர்
திருமதி தாயம்மை அவர்கள்

உ
குருவே துணை.

பதிப்புப் பாயிரம்.

~~~~~

சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்
வித்வான் தவத்திரு சுந்தரம் அவர்கள் இயற்றியது.

வெண்பா

அருட்பெருமான் போற்றிசெயு மன்பர்தவப் பேற்றூற்
குருப்பெருமான் என்றுருவங் கொண்ட - திருப்பெருமான்
எத்துஞ் சிரவை யிராமானந்தப் பெருமான்
மாத்துங்கர் நாடுபெரு மான்.

க

தண்டபா ணிப்பேர்த் தவமுருக தாசகுரு
விண்டவுப தேசவருள் மெய்ம்மொழியால் - மண்டலத்தோர்
விண்டலத்தோர் போற்றுதவ மேன்மைகொளும் சற்குருசீர்
பண்டறைந்தார் அன்பரியற் பாட்டு.

உ

அன்பர் படித்தெளிதில் அப்பொருளைக் காண்பரிதால்
இன்ப வுரைநடையா யிப்புதுநூல் - மன்பதைகள்
காண எழுதிக் கவினச் சிளிற்பதிக்க
மாணருள்செய் திட்டதென்கைம் மாறு ?

ங

சொந்தவிரா மானந்தத் தூயமுனி சொன்னபடி
கந்த சுவாமிமுனி காண்புலமைச் - செந்திலிறை
முன்னெழுது மாற்றை முருகதா சப்புனிதன்
இன்னதைத்தந் தான்சுருக்கி யின்று.

சு

எத்தனையோ கோடிதொண்டர் இக்குரவன் றண்ணருளால்
எத்தனையோ பேறுபெற்றார் யாரறிவார் ? அத்தனையுள்
முற்றவத்தா லிந்த முனிவனரு ளுக்கிலக்காம்
உற்பவம் தாய் பெற்ற துயர்வு.

ரு

பல்விழுந்து தோன்றும் பருவ முதலாக
நல்விதத்தா லாதிக்கும் நண்புறுதாய் - கல்வியைப்
பத்தியுப தேசநலம் பற்றப் புகுரவன்
நத்திடுதொண் டாற்றினர் பன் னாள்.

சுர

சற்குரவன் பூசனைக்கும் சார்ந்தவ சாதனைக்கும்
நற்குறிப்பின் வண்ணநெடு நாள்பணிசெய் - சற்குணமார்
தாயென் றிசைக்குநலம் சார்ந்தெம்போல் வார்க்கன்பு
தோயுந் தமக்கைத் தொடர்பு.

எ

வித்தகர்போற் றுங்குரவன் விதியுலாக் கொள்வதற்கு
நத்தனியா ின்பவிமா னம்செய்தே - புத்தகமாய்
அன்னவன்றன் காதையச்சிட் டன்பர்கருத் திற்கரத்தில்
மன்னநல்கும் தாய்க்கிதுநல் வாய்ப்பு.

அ

பொன்பெற்றார் மாயாப் புகழ்பெற்று ரென்றிருந்தோர்
துன்புற்றார் மாய்ந்து தொலைந்திட்டார் - என்பெற்றார் ?
ஆதலினாற் செல்வம் அவீர்கா லறஞ்செய்வோர்
மாதரும்நல் மாதவரா வார்.

க

இரண்டாவ தாக இசைகுருபு சைக்கண்
திரண்டார்வத் தோடுவீழாச் செய்கால் - சரண்சாரும்
அன்பரைக்காக் குங்குரவ னற்புமலி காதைநன்னூல்
இன்பவெளி யிடுயர்வா மே.

கய

உ

குருவே துணை.

ஆக்கியோன் முன்னுரை.

வெண்பா.

நீயசைத்தா லன்றி நினைவசையா தென்னுடைய
வாயசையா தக்க மணியணிந்த — காயம்
அசையாதா லென்னையின்பத்(து) ஆழ்ந்துங் கடனுன்
மிசையாகும் வேற்றெய்வ மே.

(தண்டபாணி சுவாமிகள் தலிக்கவி)

இறைவன் திருவருள் கருணையாக வெளிப்படும்போது சிறிய பொருளும் பெரிய தன்மையில் விளங்குகின்றது. “என்கும்வன் குரங்குந் தன்றெண் டியற்றவுந் திருத்துமம்மான்” என்கிறார். ஷெ. சுவாமிகள் புலவர் புராணத்தில். அது போன்று சற்குருநாதர் திருவருள், ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேனைக் கைமாறில்லாக் கருணைப் பெருக்கினால் உரிய பெரிய தொண்டினை ஏற்றுச் செய்யும்படி ஈடுபடுத்தியுமைக்கு யான் யாது செய்யக்கடவேன்? அவனசையாம லனுவசையா தென்றவாறு அதன்செயலையன்றி எனது சுதந்தரத்தாலன் றென்பது மனமறிந்த உண்மை.

வினைவலியின் காரணமாகப் பல இன்னல்களில் உள்ளமுடைந் திருந்த எனக்குத் தீரா நோய் தீர்க்கும் அருமருந்தாக, இவ்வுரை நடையை யெழுதித் தெளிவடையுமாறு, திருவருள் தூண்டியபடி எனது உண்மையன்புக்கு உறைவிடமான சிரவை மடத்து இளவரசர், திரு. சுந்தர ஐயா அவர்கள் தெரிவித்தனர். முன்னமே எழுதப்பட்டு மிக விரிந்த நடையிலிருந்த இவ்வரலாற்றை ஓரளவு சுருக்கமாக இதனை எழுதலானேன். அதற்கேற்ற புலமையோ, அநுபவமோ, பயிற்சியோ போதா நிலையிலுள்ள அடியேன் பெற்றற்கும் பேருக ஏற்று அவனருளின் துணைகொண்டு வரைந்துள்ளேன். பிழையிருப்பின் அன்பர்கள் பொறுத்தருள வேண்டுகின்றேன்.

இத்தகைய குரு பணியை உரிமையினாலளித்த திரு. சுந்தர ஐயா அவர்களுக்கு நன்றியும், எழுதி முடிக்கவும், உடன் பதிக்கவும் செய்த திருவருளுக்கு வணக்கமும் என்றும் உரியது. நலம்!

இங்ஙனம்,

விளம்பி ஆண்டு

மார்கழித் திங்கள் 14-ம் நாள்

29—12—58

}

அடியேன், தி. செ. முருகதாசன்,

கௌமார மடாலயம்,

திருவாமாத்தூர்.

மயிலு மயிலுந்துணை.

குருவா வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

நிறுவியருளிய தலைவர்

அருட்பெருந்திரு. இராமானந்த அடிகளாரது அருள்வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்.

காப்பு — வெண்பா.

சந்தப் பொதியைத் தவமுனிவன் றன்கலையா
வந்தற் புதக்கருணை மாமழைபெய்-சொந்தக்
குரவவிரா மானந்தக் கோமான்றன் சீர்த்தி
பரவஅரு ஞந்தற் பரம்.

1. நாடும் பேற்றவர் பீடும்

புனிமகள் முகமெனப் பொலிதருபெருமை, அவிருமின் றமிழ்
நாட் டணிமுகம்போன்று விளங்கும் கொங்கு நாட்டின் கண் சிறந்து
விளங்கும் திருப்பேரூரின் வடகீழ்த் திசையில். ஆறுமுகப் பரமன்
குன்றுகோரூடல் தலங்களுள் ஒன்றான இரத்தினசலம் என்னும்
மலையைச் சார்ந்ததாய் உள்ளது செவ்வண்ணன்பட்டி என வழங்கும்
சிரவணபுரமாகும்.

அப்பதியில் “உழுதுண்டு வாழ்வோரே வாழ்வார்” என்று
கூறிய வள்ளுவர் வாய்மொழியும், மேழிச் செல்வம் கோழை
படாது என்றுகூறிய ஒளவையின் அமுத மொழியும், “திருமாலா
திய தேவர் தாமும் உழவால் ஆம் உணவுண்குரராயின், மற்றெவர்
அதனை மறுக்கவல்லாரே” என்றுரைத்த வண்ணச் சரபம்
தண்டபாணி சுவாமிகள் சத்தியவாசகமும் சிறப்பித்துக் கூறும் பூமி
திருத்தியுண்ணும் பொற்புறு வேளாண் குடியிற் றேன்றியவர்
வேலப்ப கவுண்டர் என்பவர். கருவிலே திருவுற்ற அவர் ஈகை
யிரக்கம் இறையருளாகிய நற்குணம் நிறைந்தவர். நல்லறமென்று
ஞானிகளும் போற்றும் இல்லறத்தை இனிமையுற நடத்தி, செல்விறுந்
தோம்பி வருவிறுந்தை எதிர்நோக்கும் வாழ்க்கைத் துணையாரான

ஆண்டாளம்மையுடன் வாழ்ந்து வந்த அவர் “மங்கலமென்ப மனை மாட்சி” யென்றபடியமையப்பெற்றும் “அங்கு அதன் நன்கலம் நன் மக்கட்பேறு” என்றவாறு பிற்பகுதியிற் கூறும் மகப்பேற்றினை எய்தப் பெற்றோமில்லையே என இரவும் பகலும் ஏங்கினர்.

2. தந்தை தாயர் தவம்

அக்கால் திருவருள் தூண்ட ஓரெண்ணம் எழுந்தது. வேண்டுவார் வேண்டும் விரும்புபவரெல்லாம் ஆண்டவனாகிய அயில் வேற்குமான், நமது நகர்ப்பால் இரத்தினக் குன்றிலிருப்பதறிந்தும் வெண்ணொயைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கலைந்தது போல இதுவரை காலம் வீண் போக்கினோமே என்று தெளிந்தார்கள்.

இளிய துதிசூறி, கண்களில் நீர்பெருக மனம் நெகிழ்ந்து எமது குறை தீரவும், உலகில் நன்னெறி வளரவும் ஆண்மகப்பேறு அடியேங்கள் பெறத் திருவுளமிரங்கவேண்டுமென விண்ணப்பித்தனர். பின் வீடு சென்று கார்த்திகை, விசாகம், சஷ்டி, வெள்ளிக் கிழமை ஆகிய முருகக் கடவுளுக்குரிய நாட்களில், ஒருபோது உண்டு, வழிபாடியற்றி, வரும் அடியவர்க்கு வளமுற உண்டி வழங்கி அறச் செயல் பல செய்து வாழ்ந்தனர்.

3. சேவ்வேள் சேய் பேறத் திருவருள் புரிதல்

அவ்வாறு ஒழுகும் நாளில் உத்திராயணத்துத் தைத் திங்கள் பூசத்தன்று குமரக் கடவுள் கோயில் சென்று மனைவியுடன் வழிபட்டு வெளிவந்தனர் வேலப்ப கவுண்டர். கண்டார் ஒப்பற்ற பெருங் காட்சியை, “முண்டிதமும், கோவணமும், கீளும் தண்டும், முழு நீளும், பாதுகையும், முறுவல் வாயும், கண்டிகையும், அயில்வேலும், இரண்டு தோளும், கமலமலரடித் துணையும்” கவினும் அழகிய திரு வருவத்தோடு நின்றனன் அறுமுகம் படைத்த அண்ணல்.

சேய்ப்பதம் போற்றிச் சேய்வரம் வேண்டும் இவர்களை அழைத்து “நீயிர் மனம் வருந்த வேண்டாம், உங்கள் விருப்பப்படி மகப்பேறு எய்தும், குறுமுனி போன்று குலவுவன் ஆண்சேய்” என்று கூறி, திருநீறுதவியருளினன். பெற்ற இவர்கள் பெருமகிழ்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

வெய்தி வணங்கினர். மறைந்தான் வேலணி மாதவக் குமரன். குமரக் கடவுள் நம் குறையற அருள் செயக் குருவடிவாகக் குலனி னான், என்று போற்றிப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர். வீடு சென்று வாழ்ந்தனர். அது முதலாகவே ஆண்டாளம்மை கருவுற்றனர்.

* 4. பொதியையிலுற்ற பூருவநிலை

முன்னொரு காலத்தில் பொதியையில் விளங்கும் தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், தமது ஞான சற்குருநாதனாகிய பரமன்றிரு முன்னிருந்து அருளுரை கேட்டிருந்தபோது, பெருமான் குறு முனிவரை விளித்து, உலகிற் பிறந்த மக்களுள், ஐம்புலனுகர்ச்சிக்கு இடமாகிய மகளிர் இச்சையிற் பிணிக்கப்பட்ட மனமுடையோர் பேரின்ப வாழ்வான திருவருட்பேறு பெறுவதரிது என்று பல செய்தியோடொன்றாய் ஒதினர். அதை வினாவிய முனிவர், உலகப் பொதுவிதியாகிய அதையறிந்திருந்தும் உலக மக்கட்கு உண்மையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு, அதனையறியார் போன்று, சுவாமீ! ஏன் அவ்வாறு கூறியருளினீர், என வினவினர். பெருமான் குறுமுனியே மயங்க வேண்டாம். உத்தம இலக்கணமமைந்த பெண்ணை மனையாளாகப் பெறுவானேல் பல மனையாளிருப்பினும் அவனுக்கு இடையூறு வாராது அது மிகவுமருமை. தீயகுண முடைய மனைவியாக ஒருத்தியிருந்தாலும் அவனுக்கு அதைவிட நரகம் வேறு வேண்டாம், என்று கூறினர். அப்படியாயின் பிரமன் விட்டுனு உருத்திராதி தேவர்களெல்லோரும் வாய்மொழி தவறு வனிதையரை மணந்துதான் மேல்கிலை எய்தியுள்ளார்களோ என்று மீண்டும் வினவினர். குறுமுனிவர் கேட்ட உட்கருத்தையறிந்த குமரவேள், பின்னிகழ்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாகச் சிறிது சினந்தார் போன்று, “அகத்தியரே! ஏன் அவ்வளவு ஐயம் சூரியனுக்கு இருளும், அரசகுமரனுக்கு வறுமையும் தெரியாதது போல நீ சுத்த வித்யாதத்துவமான பேரின்ப நிலையிலே அறிவு பொருந்திய தவநிலையிலிருக்கின்றாய். உலக மாயையின் இயல்பினை அறியாய். ஆகவே இவ்விதம் மறுத்துக்கூறினை. உனது இந்தப் பெருநிலைக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாத பெருங்குடியில் மகவாய்த் தோன்றியும், உன் தவ நிலைக்கு மாறாக மனைவியர் இருவரை மணந்தும், மக்களைப்

* அடிகளாரது கந்தர்நாடி சாதகத்திலிருந்து எழுதப்பட்டது.

பெற்றும், தம்மோடு ஒருவன் என்றெண்ணி உன்விடம் பழகும் பலரிடம் தயங்கியும் வருந்திப் பின் உனது உண்மை நிலையடைந்து கௌமார நெறியை நல்லோரிடம் விளங்கவைத்து வந்து சேர்வாயாக” என்று கூறினர் முருகக் கடவுள்.

அது கேட்டு விர்தமடக்கிய செந்தமிழ் முனிவர் மனமிக அஞ்சி அடியேன் அறியாமையால் தேவிரது திருவருளுரையை மறுத்தோதியதைப் பொறாமல், மறக்கருணையால் இங்ஙனம் ஆணையிட்டார். அதுபோல் உலகில் மனித உடல் கொண்டு பிறந்தால் பாம்பின் வாய் தேரையைப் பற்றுதல்போலத், தேம்பிட மாயை சிக்கெனப் பற்றும். அக்கால் அடியேனைத் தடுத்தாண்டு உண்மையுணர்த்தச் சற்குருவாக நீர்தான் வரவேண்டும் என வின்னப்பித்தனர்.

தாயினுஞ் சிறந்த தயையுடைக் குமரன்
சேயினும் சிறந்த சிந்தைகொள் முனிவரைக்
கருணை ததும்பக் கனிவுட னோக்கி
மனம் கவ லற்க! வண்டமிழ் முனியே!
உன்றனைத் தனிவிடுத் தொருகனந் தரியேன்;
ஏனைய ருடன் எனையறி யாவனாம்
உன்னிடம் நான் கலந் துறைகுவேன்; அஞ்சேல்”
உலக மாயை உன்னை யென்செயும்
என்வலத் தோளில் இலங்கரு ணைக்கிளி
ஒருகா ரணத்தால் உலகினிற் றேன்றி
முருகதாசன மொழி பெயர் கொண்டு
சந்தப் பாடல் சண்மதம் அத்தீ
பரமாய்ப் பாடிநம் பண்பவிர் வடிவாய்
பூவுல கிற்றவப் பொலிவுற விளங்கும்
அவனைக் கொண்டு ஆண்டருள் புரிவேன்
பின்னர்மெய்த் தவநெறி பேணிவந் தடைத்?
முன்னரென் பால்வரு முருக தாசனும்
பொற்புறு கிளியையோர் பொற்கரத் தேற்றும்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

வேல்வடி வாவுளை மேவவோர் கரத்தில்
ஏற்றுக் கொள்வேன் ஏங்க வேண்டாம்”

என்று ஆசிகூறியருளினர். அகத்தியர் அதற்கேற்ற சமயத்தை நினைத்திருந்தனர். வேலப்ப கவுண்டர் தவம் பயன் பெறும் காலம் கூடியது. ஆண்டாளம்மையின் கருவில் குறுமுனிதன் கலைகூடி வளர்ந்தது.

5. மாதவச் சேய் புவி வந்து வளர்தல்

கலியுகம், சுகாதா, ஆகிய காலயுத்தி-ஸ்ரீ, புரட்டாசி-மீ ௨௯-௨ (1857) ஞாயிற்றுக்கிழமை விசாக உடு, வளர்பிறைச் சதுர்த்தி கூடிய நன்னாள், சூரியன் தோன்றி நாழிகை ௧௨, சூக விநாடியளவில், வேலவன் பதமே மிகத்தொழுமடியவர், சாலநன்றி யாவையும் தடையறப் பெறுவரென்று, உத்தமர் மகிழ்வுற ஒருசேய் வடிவாகி, பலநாட்டினுட் கொங்குநாடும், பல மார்க்கத்துள் பக்தி யோகமும், சிறக்க வண்ணச் சரப மாமுனிநூலின். செந்தமிழின் பழம்திருவருட் பெருக்கும், தன்னுட் கொண்ட சற்குருவாக உதித்த தெய்வக் குழந்தையைப் பலரும் கண்டு பரவினர். மாதவர் மலரடி வாழ்த்தினர்.

மகப்பேறு கருதி மாதவம் புரிந்த வேலப்பரும், ஆண்டாள் அம்மையும் பிறவிக் குருடன் கண் பெற்றது போலவும், பசியிக் குற்றவன் பாற்சோறு பெற்றது போலவும், வறுமையுற்றவன் பெரு வாழ்வுறல் போலவும், மாதவத்தோன் இறைவடிவு கண்டதுபோலவும் பெருமகிழ்வு பூத்தனர். வாசநீர்க்கொண்டு மைந்தனுக்காட்டினர். பூசனை கோயிலிற் பொலிவுறச் செய்தனர். உண்டி பற்பலருக் குதவி மகிழ்ந்தனர். சோதிட நூல்வல்லார் மூலம் சாதகம் வரைந்து கோள்நிலைகளின் சிறப்பியல்புகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

			குரு
இராகு	இராசி		சனி
.			கேது
ல. செவ்.	சந். சு.		சூ. ௫.

6. பாலச் சடங்கும் பள்ளிப் படிப்பும்

அதன்பின் உரிய வயதுக்கேற்பக் காதணி சூட்டல், இன்னாடிசில் ஊட்டல், பொன்னாவிர் அரைஞாண் பூட்டல், புதுப் பொன்னாடை பொற்புறப் புனைதல், கால்களிற் சதங்கை கவினுற அணிதல், பொற்கண் டிகைகளும் பொலிவுறப் பூட்டல், தொட்டிலில் இட்டுத் தூங்கப் புரிதல், திருநீற்றுக் காப்புச் செய்தல் முதலியன செய்து இராமக்குட்டியென இசை பெயரிட்டு, கல்வி கற்போன் பாடம் பயில்வதும், வறியோன் பைக்கூழ் வளர்ப்பதும் போலக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பிள்ளைக் கலி தீர்த்த பெருமானை கண் காணித்தனர்.

பிள்ளைப் பருவத்துக்கேற்பத் தவச்சேடும் பல விளையாட்டில் ஈடுபட்டு விளையாட்டிலும் இறைவழிபாட்டில் ஏற்றமுற விளங்கியது. யோகத்திலிருந்து தவம்புரிவோர் போல அசைவற நிட்டையிலமைவதும் உண்டு. நான்காவதாண்டு நடைபெறுஞ் சமயம் தாயைப் பெற்ற பாட்டி வீடாகிய கணபதி என்னும் பதியில் சில காலம் வதிந்தனர். அக்கால் பிரகலாத சரித்திரம் நாடகமாக நடிப்பதைக் காண உற்றருடன் சென்றனர். “இந்தவேளை வரவேணும்” என்று பிரகலாதன் பெருமானை வேண்டுகின்ற கீர்த்தனையைக் கேட்டதும் அதனை மனப்பாடமாகப் பெற்றனர். ஒருநாளிரவு தூக்கத்திலிருந்து இவர் எழுந்து உட்கார்ந்து அந்த முதலடியையே தற்போதயின்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அருகில் இருந்த தாய் தந்தையர் மகிழ்ந்து இன்னும் இதைக்கூறு என்று கேட்டனர். அவ்வொலி கேட்டவுடன் உடல் நினைவு வந்ததால் ஒருவித நாண முற்று மௌனமாயிருந்தார்.

ஐந்து வயதானபோது பள்ளிக்கனுப்பி ஆசிரியர் மூலம் கல்வி பயிலிக்கச் செய்தனர். தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம்வகுத்து கடல் குடித்தவரின் கலையாயிருப்பினும், பிறவியில் வந்த காரணத்தால் மாயை மறைத்தல் யாருக்குமுள்ளது என்பதை விளக்கினர். இருப்பினும் இளநீர்க்கண் ஓடு எளிதாயிருப்பினும் ஒருவனது உதவியால் பெயர்க்கப்பட்டு உண்ணல் போல, ஆசிரியனது துணையினால் எளிது கல்வியறிதலானார். கண்ணாடியின் மூலம் தன் முகத்தை யறிதல்போல ஆசிரியன் மூலமாக இயல்பாயுள்ள விளக்கத்தைக் கைக்கொள்வது மாபு. அம்முறையில் தமிழ்ப் புலமைபெற்றார்.

7. கடவுட் பூசையும் கருடன் காட்சியும்

முற்பிறப்பின் தொடர்புக்கிசைய, ஆறுமுகப்பரமன் திருவடி போற்றும் அன்புநெறிநூண்டு, அதிகாலையிலேயே நீராடி நியமத்துடன் வழிபடுதல், புண்ணிய நூல்களைப் படித்தல், நல்லோர் மொழிகளை நேசித்தல், எவ்வுயிரிடத்துமினியநற்கருணை ஆதிய உத்தம இலக்கணங்களைக் கொண்டு நாடோறும் தனியேயிருந்து சிந்திப்பதாயினர்

தமது பதியில் தானே தோன்றிய சிவலிங்க வடிவாயுள்ள கணபதி சந்நிதியிற் சென்று, பல மலர்களால் மாலை தொடுத்தலிந்தும் பூசித்தும் ஆதித்தும் வணங்குவரும் நெறியை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் இவர் வாழும் பதியினருகிலுள்ள சிலர் சிவனே பெரியனென்றும், விட்டுணுவே பெரியனென்றும் வாதிக்கும் உரைகளைக் கேட்டு, இருவரும் தமது கொள்கைக்கேற்பப் பேசுகின்றார்கள் எது உண்மையோ என ஐயுற்றனர். ஒருவர் இவர் இல்லத்துக்கு வந்து இவரிடம் உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். இவரது ஐயத்துக்குத் தெளிவு பிறக்கும்படி இரண்டும் பொருளில் ஒன்றே. பெயர்தான் இரண்டுபட்டது. அரியும் சிவனும் ஒண்ணு-அறிபாதவன் வாயில்மண்ணு என்று சொன்னார். அதிலிருந்து தமதநுபவத்துக் கேற்ப அதுசரியென்று அமைதியுற்றனர். அன்றியும், சூரியசந்திரர்களுக்கு வேறாக நட்சத்திரங்கள் எப்படியிருக்கின்றனவோ என்ற ஐயமும் கொண்டிருந்தார்.

அந்நாளொன்றில்,, கனவினிடத்து வான வெளியில் பேரொளியொன்று நெடுந்தாரத்திலிருந்து வரக்கேட்டனர். ஒலிவரும் திசை நோக்கிக் கண்ணொளியாற் காணமுற்பட்டபோது ஒரு கரும்புள்ளி தெரிந்தது. அதிலிருந்தே ஒலி வருவதைக் கவனித்தார். வர வரக் கரும்புள்ளி விரிவடைந்து நெருங்கியது. அச்சமின்றி ஆவலுடன் தனியே கூர்ந்து நோக்கினார். அண்மையில் வந்ததும் மனித வடிவும், கூரிய மூக்கும் இரண்டு தோளும், பொன்னிறமேனியும் சிவந்த இரு சிறகுகளும் உடைய திருவுருவைக் கண்டனர். கருடதேவரென்று தெரிந்து வணங்கி எளியேன் மீது கருணை சுரந்து காட்சி வழங்கியதற்கு என்னே கைமாறென்று கூறினர். கருட தேவர் திருநீற்றுப் பிரசாதம் வழங்கியருளினர்.

அது கண்ட இவர் அவரை நோக்கி, திருமால் அன்பரான நீர் அடியேனிடம் திருநீறு தந்ததென்ன காரணம் ஐயம் நீங்க அருளுக என்றனர். அவர் கூறுகின்றார், அன்பனே! மயங்கற்க! சிவனென்றே, திருமாலென்றே இரு பொருளென்றுமில்லை. அன்பர் கருத்துப்படி முன்னிலைப்படும் பொருள் ஒன்றே. வேறு வேறாயிருப்பதாகக் கூறுவது புராண வரலாறு. ஞானிகளுக்கு ஒன்றாகவே அமையும். ஒன்றைப்பற்றி உணரும் உபாசகன் முடிவில் எல்லாச் சமயமும் ஒன்றாகவேபறிவான். இது பெரிது அது பெரிதென்று வாதிட்டுழல்வோர் உண்மையறியார். என்றனர்.

அவர் கையில் செந்தாமரைபோன்று ஒளி வீசும் பொருள் ஒன்றிருப்பது கண்ட இவர், அது யாதென்று வினாவினர். இது தான் நட்சத்திரமென்பது, உனது மனதிலுள்ள ஐயம் நீங்க இதைக் கொணர்ந்தேன், என்று கூறி மறைந்தனர். முற்பிறப்பிற்றவம் புரிந்த மேலவர்கட்கு, தெய்வமே சூருவாய்த் தோன்றியருள் புரியும். ஆதலால் அரிய பெரிய பொருள்களை எளிதிலறிவார்கள் என்பதைத் தெள்ளிதின் உணர்ந்தார்.

8. கணபதி புவனம் காணப் புரிதல்

தினமும் அறுகு கொன்றை வன்னி மந்தாரம் முதலிய பூக்களால், கணபதி—முருகன் இவர்களை ஆராதித்தேத்தி வழிபடும் காலத்து, கடவுளார் பலரும் தனித்தனி ஒவ்வொரு புவனத்தில் வசிப்பதாக வரலாறுகளிற் கூறப்படுகின்றனவே அவற்றை நாம் எப்படிக்காண்பது? என்று மனதில் அவா எழுந்தது. வேண்டுவார் விருப்பினையுதவும் வேழமுகப் பெருமான், ஒரு யானை வடிவுடன் கனவில் விளங்கி இவரைத் தமது பிடரியின் மீதேற்றி, சுவர்க்கலோகம், பிரமலோகம் முதலிய இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று காண்பித்தனர். பின் பூமியிற் கொணர்ந்து விடுத்தனர். அவற்றின் விவரங்களையும் கூறினர், தம்மை இன்னாரென்று அறியும்படியும் அருள்புரிந்தனர்.

பெருமான் திருவருள் இவ்வளவிருந்தும் நம் முருகப்பெருமான் விளங்கும் கந்த லோகத்தைக் காணவில்லையே என எண்ணினார். அக்கால் முருகப் பெருமான் ஒரு மனித வடிவில் அழகுற விளங்கி அந்தர சிம்மாசனத்திலிருக்கக் கண்டனர். முருகனென்று உணர்ந்த

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

னர். உடன் மனம் வருந்தி அடியேனை உலகமாயையில் உழலாமற் காக்கவேண்டுமென விண்ணப்பித்தனர். பெருமான் அப்படியே இவரைத் தூக்கித் தமது ஆதனத்திலிருக்கவைத்துப் பல அருளுரை கூறியருளினர். அக்கால் சில மனிதர்கள் பார்வை செலுத்தியதாகக் கண்டு, பெருமான் புலி வடிவில் விளங்கி இவரை நோக்கினர். இராமக்குட்டி யென்றிலங்குமிவரும் புலி வடிவாயுருக்கொண்டனர். உபதேசமுடிந்தபின் இரண்டுருவும் மறைந்தன. நனவு வந்தது. உலக மாயா சம்பந்தமான செயலற்ற இடமே கந்தலோகமென்றுணர்த்தமைந்தனர்.

இவ்வாறிருப்பினும் தந்தையாகிய வேலப்ப கவுண்டரது சொல்லுக்குப்படிந்து, விவசாய முதலிய உலகியல்பான செயல்களையும் கண்காணித்து வந்தனர். அறியாமை, அழுக்காறு முதலிய தீக்குணவயப்பட்ட மக்களது நடை மொழி முதலியவற்றில் சிறிதும் மனம் ஈடுபடாதவராயிருந்தனர். மற்றொருநாட்களில் குமரக் கடவுள் கோயிலுட்புகுந்து, எனக்குனது திருவருள் புரியாமல் வருந்தவிட்டிருக்கின்றாயே, உனது கோயிலின் கற்பாறையில் தலையை மோதி உயிர்விடுவேனென்று தொடங்கினர். அக்கால் முருகன்தோன்றி, கவலற்க! உன்னை நான் காப்பேன் என்று கூறிக் கையில் மும்முறையடித்து உறுதி செய்தனர்.

9. திருமண நிகழ்ச்சியும், திருக்கைவேற் காட்சியும்

இக்கால் இராமானந்தருக்குப் பத்தொன்பதாவது வயது நடைபெறும் சமயம். பெற்ற தாய்தந்தையர் இருவரும், இவருக்கு திருமணம் நடத்தவேண்டி முயன்றனர். உலக மாயைத் தொடர்பான இச்செயல் நமக்கு வேண்டாமென மறுக்கலானார். அவர்கள் விடாது முயன்றபோது முன்வினைந்த முருகன் ஆணையிருப்பதால் ஓரளவு இசைவு தந்தனர். தமது அம்மான் மகளான சின்னம்மை என்பாரைத் திருமண முடித்தனர். சில காலங்கடந்து மகப்பேறு மெய்தினர். தாமரையிலைத் தண்ணீர் போற்சுகத்துடன் கூடிவாழ் வர் என்றவாறு தாம் அதில் உள்ளூற ஈடுபாடற்று நின்றனர்.

10. மேனி முற்றும் வேலுருக் காணல்

பின் சில நாள் கடந்து, ஒருநாள் மனவெளிக் கனவில் காட்சி ஒன்று கண்டனர். அதாவது, தமது உடலின் முழுப்பாகமும் பொற்றான் போலவும் அதன் உள்ளிடம் வெளிமயமாகவும் பாதத்திலிருந்து கிரம்வரை சிறுசிறு பொன்மய வேல்கள் நிரம்பப் பெற்றிருப்பதாகவும் தோற்றக் கண்டனர். மேலும் தமது திருவுருவே பெரிய வேல் போலவும் விளங்கக் கண்டு திருவருட் செயலை உணர்ந்து இன்புற்றனர். அநுபூதிகள் இதுபோற்பல அடுத்தடுத்துக் கனவுக் காட்சியிற் கண்டு மகிழ்ந்தனர். உபாசகர் முதலிற் கனவு மூலமும் பிறகு கனவுக் காட்சியிலும் கண்டு மகிழ்வார்.

ஓர் நாள் தமது பதிக்கண் உள்ள ஐங்கரக் கடவுள் முன்னின்று வணங்கி நிற்கையில், உள்ளேயுள்ள சிவலிங்கவடிவான மூர்த்தியைப் பேரொளி மயமாய்க் கண்டனர். அக்கால் தாம் பதுமாதனத்தில் உட்கார்ந்தபடி மேலெழும்பி வடதிசைக்கண் செல்வது கண்டு கயிலைக்குச் செல்கிறோமென நினைத்தார். ஓரன்பர் எதிர்வந்து இப்போது இவ்விதம் செல்லவேண்டாம், எங்கட்குத் தங்களைவிட யாருள்ளார் என்று பாதத்தைப் பிடித்துவிறுத்தியதாகக் கண்டு நேர்ந்த தடைக்கு மனச் சலிப்புற்றனர்.

11. செந்திற்பதிக்குச் செவ்வேளழைத்தல்

தந்தையாருரைப்படி குடும்பச் செயல்களைக் கவனித்து வந்தபோது ஓர் நாள் வேலையாட்களை வீடு செல்ல விடுத்து, ஒரு கிணற்றுள் இறங்கி நியமங்களை முடித்துக் கோயில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லுங்கால், முருகப் பிரானை மனத்துட்கருதி,

“ஏழையேன் மீதின்னம் வாது செய்திருந்திடில்
என்னைக் காப்பவரைபோது”

என்னும் பல்லவி தொடங்கிக் கீர்த்தனை பாடி வருகையில், கோயில் அணித்தாய் வந்ததும் மக்களின் தொடர்பால் பாட்டை நிறுத்தி வழிபாட்டை முடித்து, வீடு சென்றனர். இரவு சொப்பனத்தில் ஷை சிவரூபக் கணபதி சந்திதியில் வணங்கும்போது மூர்த்திகளை வடிவிலிருந்து நான்கு தோளூடன் வெளிப்பட்டு, கருணையுடன் நோக்கி, நீ இப்போது செய்வதெல்லாம் சரியை கிரியைதானே! ஏன்

மனத்துயருறுகிறாய்? என்ன குறை உனக்குள்ளது, எதுவேண்டினும் முருகனது செந்திற்பதிக்கு வந்தாற் பெறலாம், என்றோதி மறையக் கண்டு வியந்தனர். பின் வீடு சென்றிருந்தனர். ஒரு சேவகன் ஒரு கடிதம் உதவினன். அதைப் பெற்றுப் பார்த்தனர். நீ உடனே திருச்செந்தூருக்கு வந்து சேரவேண்டுகென உத்தரவு அனமந்திருந்தது. மதுராட்காணியில்,

செந்தில் நகர்தன்னில் வாசனே—திக்குவேழில்லாச்
சிறியேனையாளும் நேசனே

என்று ஈற்றுச் சரணமுடித்து எப்படியும் செந்தில் செல்ல உறுதியடைந்தனர். ஆனால் இது செய்தியைத் தெரிவிக்கின், அநாமதிதர உடன்படமாட்டார்களென்று கருதித் தந்தைதாயார் அறியாதபடி ஓர் நாளிரவில் யாருமறியாவாறு புறப்பட்டுச் செந்திற்பதிசெல்ல லாயினர்.

செந்திற்பதிகாண உந்திய பேரார்வமுடன் புறப்பட்ட அன்றிரவு இருண்டு மழை பெய்தது. இதன் முன் என்றும் சென்று அறியாத அத்தலத்துக்கு எப்படிப் போவதென்ற விவரம் தெரியாமல் புறப்பட்டுச் செல்வதானார். விளாங்குறிச்சியென்னும் பதிதாண்டிச் செல்லுங்கால் வழி தெரியாத இருள். கள்ளி சூழ்ந்து நெருங்கிய பாதை. அதில் தொடர்ந்து செல்ல வழி காணவில்லை. எப்பக்கமும் செல்லத் தோன்றாது மயங்கினர். உலகவிருளில் சிக்கி ஒளிவழியிற் செல்ல வழி காணாது வருந்தவிட்டது போல, புறத்திலும் இவ்விருளில் வழி காணாமற் செய்தனையேயென்று முருகனை நினைத்துப் போற்றினர். மழையும் தொடர்ந்திருந்ததால் உடையும், உடலும் நனைந்தது. அந்நிலையில், அருளால் எதிரில் ஒரு பேரொளி தெரிந்தது. வழியும் புலப்பட்டது. அது நெடுந்தர வழியாயிருந்ததால் ஊக்கமுற்று நடப்பதானார். வைகறைப்போது ஆனதும் அவிஞ்சி செல்லும்பாதையாவ பெரிய வழியில் வந்த வழி கூடியது. தாம் வந்த பாதை இயல்பாக முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை. அறுமுசன் காட்டிய திருவருள் வழி.

12. பாண்டியில்மதுரைப் பதிமுதற் காணல்

உரிய நல்வழியில் வந்ததும் சிறு வெளிச்சமேற்பட்டது. ஊர்களெதுவும் பக்கத்திலில்லை. ஓர் சத்திரமிருப்பதாயறிந்தனர்.

சிலர் அங்கு பேசுமொலிகேட்டது. ஆங்குச் சென்று விவரம் தெரியலாமெனச் சென்றனர். அங்கு ஒரு கள்ளன் குறுக்கிட்டு, வெற்றிலை பாக்குக் கொடு என்றான். என்னிடமில்லை யென்றனர். மடியிலிருப்பதை எடு என்றான். முருகனை நினைத்து, மடியிலிருப்பது விபூதிப் பைதான் என்றனர். எடுத்தும் காட்டினர். கண்டதும் அவன் மனம் அஞ்சியது. இவர் காநிலணிந்த அணியையும் கவர மனம் இன்றி விலகினான். தன்னுடன் வந்த ஒருவனிடம் இவர்பால் விபூதிப் பை தவிர வேறொன்றுமில்லை யென்று கூறி ஏகினான். அப்போதுதான் கள்ளனென்றறிந்து புகை வண்டி ஏறி மதுரையை யடைந்தார். ஆங்கு விளங்கும் அங்கையற் கண்ணம்மையையும் ஆலவாய்ப் பெருமானையும் வணங்கி, திருப்பரங்குன்றத்துச் செல்வேளையும் வழிபட்டு, அவணின்றும், தாமிரபரணியாற்றின் அருகில் உள்ள திருநெல்வேலிப் பதி சென்றனர்.

அங்கு நெல்லையப்பரையும், காந்திமதியம்மையையும் கண்டு போற்றினர். பொதியையிலிருந்துவரும் பொருநையாற்றில் நீராடினர். திருவுருமாமலைக் குமாணப் பரவினர். பின் அங்கிருந்து திருக்குருகூர்த் திருமலை வழிபட்டனர். ஆங்கு வைகறையிற் சென்றபோது செந்திலுக்குப் போக வழியெப்படியென்று ஐயுற்றனர். ஆங்கு பெருமான் பன்னீராண்டுடைய அந்தணர் சேயாகி, நீர் எங்குச் செல்லவேண்டுமென்றனன். விவரம் ஓதினர் அடிகள். அக்கால் யானும் அவ்வழிச் செல்பவனே. தென் திருப் பேறை வரை வருகின்றேன் என்று கூறினன். அன்றியும் இடைமீலுள்ள நம்மாழ்வார், ஆதிநாதப் பெருமாள் தெரிசன மாதியனசெய்வித்து, தமது உறவினர் ஊராகிய தென்றிருப்பேறை வந்தவுடன் இவரைப்பார்த்து ஆதவன் உச்சியையடைந்தனன். பசுவணவுக்குரிய நேரமாகியது. எனதுறவினர் இல்லத்தில் உண்டி முடித்துச் செல்லலாம் என்றுகூறினன். சுவாமிகள் ஐய! தாம் செல்வதோடு என்னையும் அழைத்துச் செல்லுதல் வேண்டாம், என்றனர். உங்கட்கு வேறோரிடத்தில் உண்பிக்கச் செய்கின்றேன் என்று கூறி அழைத்தேகினர். அதுபோல் ஒரு வேதியர் வீட்டில் விடுத்துத் தாம் தமது உறவினர் வீட்டில் உண்ண ஏகினர்.

சுவாமிகள் தங்கிய வேதியர் இல்லத்தில் உச்சிக்கு மேல் அடுப்பில் தீ மூட்டி உணவு சமைத்து நீண்ட நேரத்துக்குப் பிறகு

இவரை உணவுக்கு அழைத்தனர். அடிகள் கை கால் சுத்தி செய்து நீறணிந்து உண்ண முற்பட்டனர். இதுவரைதாம் புசிக்காத நிலையில் காரம், புளி, உப்பு ஆகியன மிகுந்திருந்தது. ஓரளவு புசித்து எழுந்தனர். பின் அந்தணர் சிறுவனும் வந்தனன். உணவுக்குரிய விலைப் பொருளுதவ இவர் முயன்றார். அவர்கள் தங்களை நீண்ட நேரம் பசியால் வாடுப்படி செய்தோம். தாங்கள் உணவும் சரியாக உண்ணவில்லை. இப்பொருளை ஏற்கமாட்டோம் என்று மிகவும் தடுத்துக் கூறினர். அடிகள் கூறுவார், ஒரு காரண முமின்றிப் பிறர் பொருளைச் சிறிதும் எக்காலத்தும் விழையேன், நீங்கள் உண்டவுணவைத் தானே எனக்கும் படைத்தீர்கள். எனக்கு அவற்றை உண்டு பழக்கமில்லையாதலால் உண்ணவில்லை. நீங்கள் படைத்ததில் தவறில்லையே, என்றோதி உரிய பொருளை அவர்கள் முன் வைத்துவிட்டு வெளிவந்தனர்.

13. செந்திற்பதிக்குச் செவ்வேள் துணை வரல்

உடன்வந்த பிச்சு என்னும் அந்த அந்தணர் சிறுவன் சுவாமி! நேரம் அதிகமாயிற்று. செந்தில் இன்னும் பத்து மைல் உள்ளது. காலையிற் செல்வதாயின் யானும் உடன் வருகின்றேன் என்று கூறினான். செந்திற் கந்தனைக் கண்டு மகிழ்ச் சிந்தை விருப்பம் கொண்ட இவர், காலம் வினே செல்கின்றதால் யான் சென்று காண விழைகின்றேன் என்றனர். பிரியா விடை பெற்றுச் சிறுவனை விட்டுச் சென்றனர் அடிகள். செந்திற் கருகிற் சென்ற வேளையில் அந்திப் பொழுதாயிற்று. துணையின்றிய காரணத்தால் விரைவாக நடக்க நேர்ந்தது. “பயந்த தனி வழிக்குத் துணையாக வரும் வடிவேல்முருகன், திரிசுதந்தரர் என்கின்ற முக்காணிய வேதியனாக விளங்கி இவரை அழைத்து வகினர். இவர் பார்த்தனர் நம்மை இவ்வளவு அன்புடனழைப்பவர் யாரென்று சிந்தித்தனர். வேதியர் நெருங்கி வந்து வினாவி யான் உங்களுக்குத் துணையாய் வருவேனென்று கூறி என் தங்கை வீடு இங்குள்ளது. இன்றிரவு அங்கு தங்கியிருக்கலாம். என் பெயர் சுப்பையர் எனக்கூறியிரு வருமாகத் திருச்செந்திற்குச் சென்று சேர்ந்தனர்.

பின் கோயிற் கழைத்தேகினர். நீராடி நியமமுடித்த பின் செந்திலாதிபன் சேவை செய்து வாயார வாழ்த்தினர். அங்கு

முருகன் திருவருள் நீறு பொதிந்த பன்னீரிலைத் திருநீறு, சந்தன மாதியன் வழங்கினர். சுப்பையர் இவருடன் வீடு சென்று தாமும் உண்டு இவரையும் பாலமுதுண்பித்து இருவருமாகப் பேசியிருந்து உடன்றுயின்றனர்.

எறிது தாயில் கூர்ந்து பின் நள்ளிரவில் கண் விழித்துப் பார்த்தனர். உடன்துயின்ற சுப்பையரைக் கண்டிலர். உள்ளே சென்றிருப்பாரென விடியும்வரை தங்கி வினாவினர். வீட்டிலுள்ளார் யாமறியோமென்றனர். முருகன் திருவிளையாட்டென அவனருளை நினைந்து போற்றினர். பின் சில நாள் அவ்விடத்திலேயே தங்கி நாழிக்கினாறு, கந்தபுட்கரணி, வதனாவந்தம், முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, சண்முக விலாச மண்டபத்திலிருந்து முருகன் திருப்புழ ஆகிய நூல்களைப் பாராயணம் புரிந்து கோபுரப் பணிசெய்த ஸ்ரீ காசிச்சுவாமிகளைக் கண்டு உரையாடிக் களித்துவந்தனர். அந்நாட்களில் ஒரு நாள் தம்மை உலகமாயைப் பிடியினின்றும் விடுவித்தருளும்படி சிந்தித்துக் கோயில் வலம் வந்தனர். அப்போது திருநீறு வெண்ணிற உடை கண்டிகை பூண்ட சைவப் பெரியோனாகக் காட்சி தந்தனன். அறிமுகமுள்ளவர் போன்று அன்புறப் பேசினன், அலைவாய் முருகன்.

அடிகள், யாருமென்னை இப்பதியில் அறியார்களே நீர் என்பால் அன்பால் உரையாடுகின்றீரே, நீர் எங்கு வாழ்பவர் என்று வினாவினபோது, உன்னை எந்த நேரமும்விட்டு நீங்காமலிருப்பவன் தான். என் பெயர் சுப்பைய பிள்ளை என்பார்கள். இவ்விடத்தே என்றுமிருப்பவன், என்னோடு மறைந்தான் முருகப் பெருமான். பின்பு வெளிவந்து தாம் கண்ட அடையாளங் கூறி காசிச்சாமி ஆதியரை வினாவினர். அதுபோன்றவர் இங்கிலையெனக் கூறினர். இறையருளை நினைந்து போற்றினர்.

14. பெற்றோர் வாட்டமும், உற்றார் நாட்டமும்

இவர் இவ்விதம் இருக்குங் காலத்தில், தந்தையாராகிய வேலப்பர் மைந்தனைக்கானது வாட்டமிக்குற்று, பலரைப் பல இடங்களிலும் சென்று காணா ஏவினர். இப்படித் தந்தை வருந்தியபோது, செந்திலில் வந்து சேயருள் வேண்டும்

இவரிடம் மௌனசுவாமிகளென்பார் இவரது வரலாறுகளைக் கேட்டறிந்து பெற்றோர் வாட்டம் தீர்க்கும்பொருட்டு அவர்கள் இருக்குமிடத்தையாவது அறிவிப்பாயாக என்று கேட்டறிந்தனர். அதன் பின் கடிதமெழுதி அஞ்சல் மூலம் தந்தைக்கு அஞ்சல் என்ற செய்தியறிவித்தனர்.

அது தெரிந்து மகிழ்ந்து தந்தை தக்கார் பலரைச் செந்திற் கனுப்பினர். நல்லார் ஒருவர் ஊளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை என்றவாறு, செந்திலில் அடிகள் திகழ்ந்த காரணத்தால் சிவவண்புரத்துள்ள சிலர் செவ்வேள் வடிவம் தெரிசனம் புரியும் பேறுபெற்றனர். அங்கு இருந்த அடிகளையும் கண்டனர். சீராமன் சொலாற் சென்று இலங்கையினிற்—பாரார் சீதையைப் பார்த்த மாருதியென, மகிழ்வுடனின்றி மாதவரைக் கண்டு பேசினர். இவர் என் இங்கு இவர்கள் வந்தார்கள்? ஊருக்கு உடன் வரும்படி, அழைப்பாரே என்றெண்ணிப் பொதுவகையில் வரவேற்றார் அவர்களும் கீழ்க்கண்டவாறு கூறினார்கள்.

ஐய! உம்பைப் பெற்ற தாய்தந்தைகட்கு உம்மையல்லாது வேறு கதிகுண்டா! அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்ற தையறியீரா! அவர்கள் மனம் வருந்த வந்த நீர் என்ன பயனைய டையப் போகின்றீர். புண்ணியம் புரிந்தாலும் அவர்கள் வருந்தினால் பயன் தருமா தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை. தாயிற் சிறந்த தொரு கோயிலுமில்லை - என்பதெல்லாம் தெரியீரா. ஊரில் வளமுற வாழ்ந்த உம் உடல் பல இடங்களிற் போயலைவதால் ஊறுபடாதா, இந்த முருகன் நம் பதியிலிருந்து வழிப்பட்டால் வந்தருள் புரியாது. எமது உரையை ஏற்று வருக என அழைத்தனர்.

பதிலுரை கூறுமுறையில் இவர், நீங்கள் ஊரை விட்டு நெடுந்தூரம் தேடிவந்தழைப்பது பற்றி மகிழ்ந்தேன். ஆனால் ஓளவையின் முன்னைய அமுத மொழிக்குரிய பொருளை யான் அறிவேன். கேளுங்கள்! பள்ளியிற்பாடம் பபிலும் சிறுவர்கட்குக் கூறிய மொழியை என்னிடம்கூற வந்தீர்கள், உயிரைப் பற்ற நமன் வருங்காலத்தில் இந்தத் தாய் தந்தை தடுத்து நிறுத்த வல்லார்களோ? அன்னை எத்தனை - அப்பனெத்தனை என்றெல்லாம் பாடிய

பட்டினத்தார் பாடலை நீங்கலறியீர்களோ, ஒவ்வொரு பிறவிக்கும் ஒவ்வொரு தந்தைதாயுண்டல்லவா. எந்தத் தாய் தந்தையை நீங்கள் கூறவந்தீர்கள். ஆனவ மூல இருளில் அணுவாய்க் கிடந்த அது முதல் இன்று வரையும் இவியும் காக்கும் செத்திற் குமரனே தந்தையும் தாயும் குருநாதனும் தெய்வமுமென்பதை அறிந்திருக்கின்றேன் என்று கூறினார். அன்றியும் தாயைக் கொன்ற பரசுராமனும் தந்தையின் காலித் தறித்த சண்டேச நாயனாரும் அவரவர் பக்குவ நிலைக்கேற்ப உயர் நிலை பெற்றார்களே இளம் மானவருக்குக் கூறிய மொழி உண்மையுணர்ந்தார்க்கு ஏற்குமோ சிந்தித்துப் பாருங்கள் என விடையளித்தனர்.

15. சிரவை நகருக்குச் செல்ல இசைதல்

உடலையே தானென்றும், உலகபோகமே உயர்வென்றும் கருதி உழவும் உலகினர்க்கு ஏதும் விளங்காது மனம் வருந்துவர். ஊழியிருந்தாலும் வெளியிவிருந்தாலும் வரும் சுத துன்பம் வந்தே தீரும் என்று எண்ணி அமைதியுற்றனர். இவர் இன்னுரை கேட்ட சிரவண புரத்தார் மௌனசுவாமிகளிடமும் கூறினார். முருகன் திருவருளைநினைந்து இது சமயம் அவருடன் செல்க. அடுத்த சமயம் அருள் கூட்டுமென்று கூறியதை வினாவிய அடிகள் பிரியா விடை பெற்று அவர்களோடு தம்பதிசேர்ந்து தங்கியிருந்தனர்.

பின்பு சில நாள் கழித்து, செந்திலுக்கேகினர் திரும்ப அழைத்தனர். எந்தாள் இவியெனையேற்றருள்வாயோ, அடியேன் காண அருட்குருவாகி, ஆண்டுகொண்டருள வேண்டுமென்று முருகனைப் போற்றினார். பழனி சென்று பரமசற்குரவன், கழலிணைபோற்றக் கவிந்துசென்றனர். ஆண்டவருள் விளையாட்டை வினவினர் - மலையீதேறிச் சந்திதிமுகப்பு மண்டபத்தில் நின்று பதிகம் புதிதாகப் பாடிப் பரவினர். தண்டபாணிக் கடவுள் கண்களிலிருந்து கதிரவன் ஒளி எழுத்து தூலக்கண்காணும்படி சிறிது நேரம் தோன்றியது. பெருமான் சிறப்புத் திருவருள் நோக்கம் புரிந்தனரென்று பணிந்து தமதுபதி சேர்ந்தனர்.

16. மறுமுறை பழனி வந்து வணங்கல்

அதன்பின் சில மாதங்கடந்து தைமாதம் பூசத்திருவிழா நாளிற் சென்று வணங்கிவரும் நியதியிலிருந்தனர். அத்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

தடவையில் ஒரு நாள் பழனிவரும் வழியில் உருத்திராபதிக்கருகில் பாதையினோரையுள்ள ஓர் கிணற்றில் நீராடிநியம முடிக்கும் பொருட்டு, குச்சியால் பல் துலக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இவருக்கெதிரில் பழனிக்குமரன் அழகிய மனிதவடிவுடன் தோன்றி இவரைப் போலப் பல் துலக்கிக்கொண்டு அமர்ந்தனர் இவரும் அவரை ஐயுற்று உலகமனிதராக இவர் இரார். ஏதோ திரு விளையாடலாயிருக்கும். நடத்தையிலறிவோ மென்றெண்ணினர். நீண்டநேரம் கரையில் இவர் இருக்க அவருமிருந்தனர். கிணற்றிற்குளித்த பலரும் வெளியேறினர். சுவாமிகள் பார்த்தபோது வேறு திசை பார்த்தும், பாராதபோது இவரைப் பார்த்துக் குறு நகை செய்து மிருந்தனர். கிணற்றிலிறங்கி நியம முடித்தனர். அவரும் அதே செய்தனர். சுவாமிகள் வழி நடை கொள்ளத் தாமும் உடன் நடந்தனர். பழனித் தலத்தருகு சென்றதும் தாங்கள் எவ்விடத்துள்ளவர் என்றனர் சுவாமிகள். குறுநகை செய்து நாள் சிதம்பரத்துள்ளேன் என்றும், தங்கள் வீடு எங்கே யென்றபோது பொன்வேய்ந்திருப்பதேயென் வீடு என்றும், தேரடியடைந்தடைந்தபோது இச்சமயம் எங்கிருப்பீர் என்றபோது எங்குமிருப்பேனென்றும் கூறி மறைந்தனர். பதைப்பும் வியப்பு முற்ற அடிகள் மலையிசையேறிப் பெருமாளை வணங்கியேத்தினர். பின் தமதுபதி சென்றிருந்தனர். பின் சில நாள் கடந்து மூன்றா முறையாகப் பழனியம்பதி செல்வதானார்.

17. பதச் சுவடறிதலும் பரன்புகழ் வேட்டலும்

சிவகிரியென்னும் திருப்பழனிக்குச் சென்று சண்முக மாநதித் தண்புனலாடி, கண்டிகை நீறு கவினுறப்புனைந்து, மலையீது சென்று வடிவேலனையிறைஞ்சினர். முன்புறப்பணிந்து முறைபிட்டமுதென், முன்பு சற்குருவா வந்தருளென்று விண்ணப்பித்தெழுந்து நின்றனர். அக்கால் மண்டபத்தின் மேலுள்ள கருங்கற் பாவுக் கல்லின் கண் கற்பூரப்புகை படிந்த இடத்தில் பாதச் சுவடுகள் நிறைந்திருக்கக் கண்டனர். இவ்வளவு காட்டியும் முன்வந்தருள வில்லையே என எங்கினர். வலம் புரிந்து வடமேற்குப் பக்கம் வருங்கால் இகனிலிருந்து கீழே உருண்டு உடலைச் சிதைப்பேன் என எத்தனித்தனர். அசரீரியாக அன்ப! அவசரப்படாதே! இது பொழுது உன்னிருப்பிடம் செல்க. சில நாள் கடந்து வருக.

எண்ணிய பயன் எய்துவாய் என்று ஒலி எழுந்தது. திருவருட் குறிப்பை யேற்றுத் தமது சிரவணநகர் சென்று தவத்திருந்தனர்.

அக்கால் ஹே சிரவணபுரத்தை அடுத்த சாமக்குளம் என்னு ளளில் பனவக்குலத்துதித்த - வெங்கடரமணதாசரென்பவ ரிருந்தார். அவர் மதபேதமற்ற நிலையினர், கல்வி கேள்விகளிற் கசடற வுணர்ந் தவர். இசையுடன் சொற்பொழிவாற்றுபவர். இவரிடம் ஒவ்வொ ருக்கால் வந்து பேசி உறவாடினர். இவ்வாறிருக்கும் நாளில்.

திருநெல்வேலியிற்றேன்றிய செந்தமிழ்ச் செம்மல், வண்ணச் சரபம் திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள் முருகதாசசுவாமிகள் தண்டபாணி சுவாமிகள் என்ற முப்பெயர் உலகினர் மொழியும் பெரியார் இளமையிலேயே முருகன் திருவருளால் புதுக்கவி மழையெனப் பொழிபவராகித் “தண்டொடு, கோவணம் தனிக்கீள் கண்டிகை வெண்பொடியணிந்து விரிந்த நற்சிகையுடன், பாதுகை புனைந்து பண்புகாவிக், கலைபுனைந்துள்ளக் கருணை சேர் விழியுடன், தொண்டர்கள் சூழத் தோய்பல பதிசென்று, பல்லாயிரம் பாக்கள் பாடிச் சமயபேதச் சார்பகன்ற சமரச நிலையுடன், கொல்லலும் புலரலுண் கொள்ளலும் உலகில்-இல்லாதொழிப்பதே ஏற்றமென்ற கருத்துடன் விளங்கினர்.

அவர் அவ்வாறிருக்கையில், சிரவைக்கடுத்த விளாங்குறிச்சி யில், வேங்கடரமணரென்ற பெயருடன் கம்மிய மரபிற்றேன்றிய பெரியார் ஒருவர். வாசியோகப் பயிற்சியிற்றேர்ந்தவர். தேவி யருள் சிறிது பெற்றவர். உலகிற் சில சித்திக ளியற்றிப் பலரைத் தமதுகை வயப்படுத்தியிருந்தனர். அத்தகையார் இந்த அடிகளது நற்பண்புகளை வினாவியழைத்து விசாரித்தறிந்தனர். இவர் தமது மனநிலையை அவரிடம் அடுத்தடுத்துச் சென்று ஒவ்வோர் சமயம் கலந்துபேசிவருவது வழக்கம் - இதனால் இனிச் சற்குரு நாதன் தெரிசனம் அடுத்து வருவதற்கு இது ஒரு நன்னிமித்தமென எண்ணினர். சுவாமிகளிடம் சில சித்திகள் நிகழ்வதையறிந்தனர் வெங்கடரமணர்.

இவ்விதமிருக்கும் காலத்தில் திருநெல்வேலியில் வண்ணச் சரபம் ஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகள் மண்டலம் போற்றத் தண்டமிழ்

பொழிந்து தவத்திருவுருவுடன் வசிப்பதையறிந்து முற்கூறிய சாமக்குளம் வெங்கடரமணதாசர் திருநெல்வேலி சென்று சந்தித்தனர். பெருமகிழ்வற்று உரையாடினர். சுவாமிகள் அருளிச் செய்த “தியானாநுபூதி” என்னும் அரிய நூல் அச்சிட்ட புத்தகம் ஒன்று சுவாமிகள் தரப்பெற்று அன்புடன் படித்து அநுமதி பெற்றுத் தம் ஊர் வந்தனர்.

சிரவணபுரத்தில் குருபரன் சேவை குறித்து வழிபாடு செய்து வரும் சுவாமிகள்பால், வழக்கம்போற் சென்று உரையாடிய தாசர், திருநெல்வேலியில் தாம் பெற்ற பேரின்பநிகழ்ச்சியை இவர் பாற்கூறலானார். தண்டபாணி சுவாமிகளது தவவேடப் பொலிவு, தமிழ்ப்பாடலின் பண்பு, கருணைத்திறம், எவ்வுயிரிடத்தும் இரக்கம், கொலைபுலையிர்க்குங் கொள்கையின் வலிமை, சமரசப்பண்பு, வைராகமுதிர்வு, உள்ளத்தவிரும் உயர்மெய்த்தவ நிலை - வேற்பூசை செய் மேன்மை, அடியார் தொண்டுசெய் சீலம், தன்னலம் கருதாத் தனியுளப் பான்மை ஆகியவற்றைத் தாம் பார்த்தவாறு கூறினர், அன்றியும் பாடிப் பதித்த பல நூல்களுள் உபாசனைக்குரிய உயரிய நுணுக்கங்களை விளக்கும் தியானாநுபூதிநூல் சுவாமிகள் பால் பெற்றதையும் கூறினர். முருகன் அருட்பேறு வேண்டித் திருமலையில் ஏறி மேலிருந்து உருண்டும் ஊனம் சிறிதுமின்றி எழுந்த திருவுருவப்பொலிவையும் சொல்லினர். சந்தரமென்ற பெயருடன் தமிழ்ப் புலமையுடைய அம்மை வாழ்க்கைத் துணைவியாய் அமைந்து தொண்டு செய்யும் தாய்மையைச் சொல்லினர்.

வெங்கடரமணதாசர் இவ்வற்புதச் செயலைக் கூறியபோது உள்ளமும் உடலும் உருக, கண்களில் நீர் வடிய, மயிர்க்கூச் செடுப்ப, செவி வாயாக - நெஞ்சு களனாக - என்றபடி கேட்டுப் பேரானந்த முற்றவராய் அந்தத் தியானாநுபூதிநூலைப் பெற்று முதலீராகப் படித்தனர். இத்திருநூலையருளிய சுவாமிகளையே சற் குருவாகப் பெறவெண்டுமென்று உறுதியுற்றனர். பின் ஐதாசர் தண்டபாணி சுவாமிகள் அடுத்துப் பழனி வருவார்கள். எனக்குக் கடிதம் வரும். அக்கால் அறிவிக்கிறேன். நேரிற் கண்டு திருவருள் பெறலாமென்று கூறினர். திருநெல்வேலிக்குச் சென்று சற்குரு நாதரைக் காண்பதற்கு, தந்தை தாயார் இடம் தரமாட்டார்கள்.

பழனியம் பதியில் பரமசற்குரவன் கழலிணைபோற்றிக் கவினருள் பெறுவோமென்று காலங்கருதியிருந்தனர்.

18. ஆலவாயண்ணல் கோலங்காணுதல்.

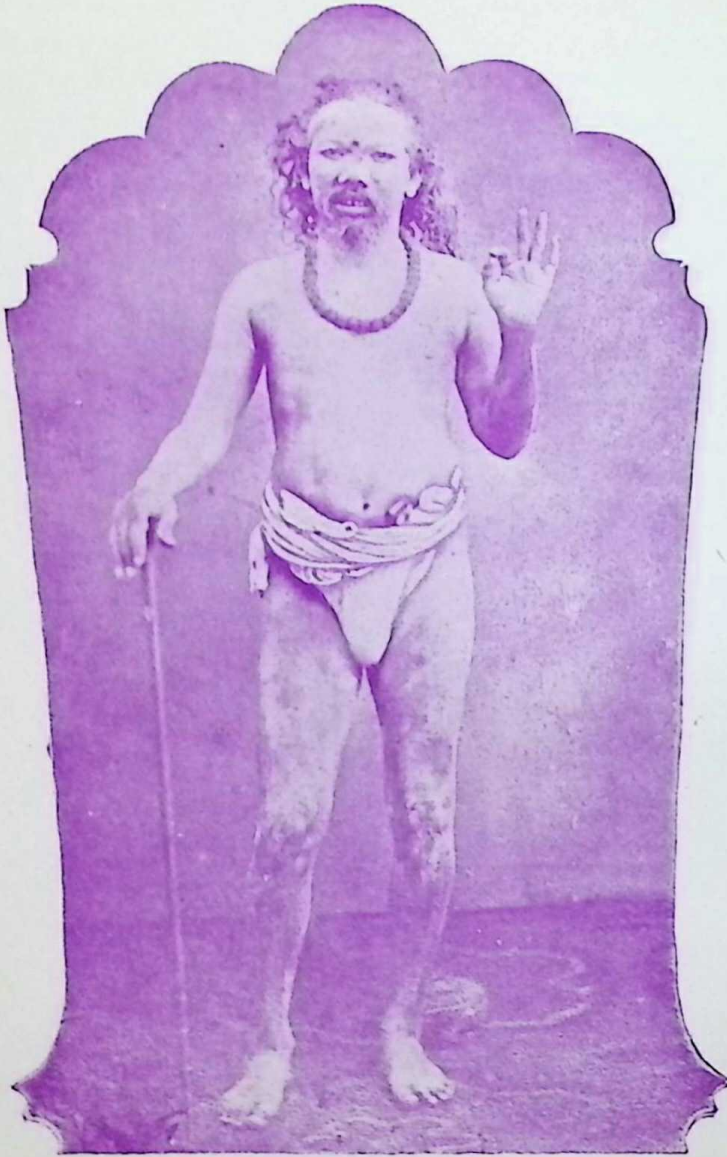
இப்படியிருக்கும் நாள் ஒன்றில், மதுரையில் கோயில் கொண்டுள்ள அங்கயற் கண்ணியையும், ஆலவாய்ச் சொக்கரையும் காணப் பேராவலுற்று, அன்னையான ஆண்டாளம்மையிடம் கூறினர். அவ்வம்மை தானும் உடன் வர விரும்பினர். இவர் தனியே செல்ல எண்ணியதற்கு மாறாகத் தாயும் வர விரும்பியதை மறுக்க முடியாமல் ஒருவாறு இனங்கிப் புகைவண்டியிலேறித் தண்டமிழ் மதுரைத் தலம் சென்று, அம்மையப்பரை வணங்கி உன்னடியார் திருக்கூட்டத்து ஒருவகை என்னையேற்றருளாமல் உலக பாசத்தில் வருந்தவிட்டாயே என்று மனமுருகி விண்ணப்பித்தனர். சில நாள் இருந்து தமது நகருக்குத் தாயாருடன் திரும்பினர்.

வரும் வழியில், ஈரோடு என்னும் புகைவண்டி நிலையத்தில் இறங்கி, மதுரை சென்றும் மனக்காட்சியொன்றும் எய்தவில்லையே என ஏங்கி, அவனுள்ள, பாம்பன் வாய்க்கால் நீர்ப் படிந்து பக்கத் துள்ள கணபதிகோயிலின் பாங்கர் நிட்டை கூடினர். மாலை நேரமா தலின் வழிபாட்டுக்குப் பலர் வந்து சென்றனர். இவர் இருந்த தென் மேற்குத் திசைப் பக்கம் எதிரில் லங்கோடு கோவண உடையும், பச்சைப் போர்வையும், முண்டிதமான சிரமும் விளங்க மனத்தின் முன் காட்சி கண்டனர். வெளியிலும் உள்ளத்தும் ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. கண் திறந்து பார்க்க அவர் தம்மையே பார்த்து நிற்பதை யறிந்தனர். கீழ் விழுந்து பணிந்தனர். சொக்கலிங்கப் பெருமானே நமது குறையைத் தீர்க்க வந்தாரென மகிழ்ந்தனர். அவர் அன்பு! நீ இப்போது எங்கு செல்கின்றாயென்றனர். தமது பிரயாணத்தின் குறிப்பைக் கூறினர். யானும் உடன் வரலாமா என்றனர். அத்தகைய பேறு அடியேன் பொருட்டுச் செய்தால் எனக்கு யாது குறையுளது என்றனர். இதையெல்லாம் அருகிலிருந்தவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உடன் செல்பவர் போற் காட்டி மறைந்தனர்.

சுவாமிகள் அவர் எங்குச் சென்றாரென்று வினாவினாலும் உடனிருந்தோர் அவர் இன்னாரென்பதும் எங்குச் சென்றாரென்

அருட்பெருந்திரு வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்

பதும் தெரியாது. அவரிடம் பேசவேண்டுமென்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. வருவதுபோல் வந்தார், மறைந்தார். என்ன வியப்பு என்று கூறினர். காட்சி கண்டமைக்கு வியப்பும் அருள் வழங்காமைக்கு ஏக்கமும் கொண்டு, தமது சிரவணபுரம் சென்று இறையருளை நினைந்திருந்தனர்.

19. பழனிபிற சற்குரு பரனருள் பெறுதல்.

முன்னிருந்ததை விட அதிகமாக மனதில் சற்குருநாதர் திருவருட் பேறு பெற வாஞ்சையுற்றிருந்தனர். முயற்சியாலேயே பயனடைவதுமன்று. திருவருள் தானே வருவதுமன்று. இரண்டையும் பொருந்தத் தெய்வம் கருதவேண்டும். என்று எண்ணி இருந்தனர். திருநெல்வேலியில் வந்திருந்த தண்டபாணிசுவாமிகள், திருவருள் தூண்டுகவினால் தமது பதியை விட்டு வடதிசை யாத்திரை தொடங்கினார். மதுரையில் அம்மையப்பரையும், திருப்பரங்கிரியிற் செவ்வேளையும் பாடல் கூறிப்பணிந்து சோழவந்தானூரில், தமிழ்ப் பெரும் புலமையும், தவப் பொலிவும் உரைத்திறமையும் உடைய கந்தசாமி சுவாமிகளைக் கண்டு உரையாடியிருந்து பின்னர் பழனி வருவதாயினர். இடையில் துமிசம்பட்டியில், ஒருவன் உயிர்ப்பலி செய்வதைத் தடுத்து, உள்ளக்குறையைத் தவிர்த்து ஒருவெண்பா வோதியருள் புரிந்து பழனி வந்து, ஒரு மடத்தில் அன்பர்கள் பரவ அமர்ந்திருந்தனர். வெங்கடரமணதாசர் இவ்விவரம் அறிந்தனர்.

சற்குரு சேவையைச் சதாவுளத்தமைத்து - நிற்குந்தவஞ்சேர் நிலைகொளுமிவர்பால், தாசர், முருகதாசர் பழனி வந்திருக்கும் செய்தியை அறிவித்தார். வறியவனெய்தும் வாழ்வுபோல, மிக மகிழ்வுற்று நம்மை யாளுங்குருநாதனைக் காண்போம் என்னுமார்வம் இதயமீதெழுதலின், உடன் புறப்பட்டுப் பழனி வந்தனர். நன்னிமித்தம் பல நண்ணியதறிந்தார்.

திருவருட் சாயல் செறிதவ வண்ணச்
சரபக் குரவன், தண்ட பாணிப் பேர்
வருமுனி திருவடி மலர்மிசை வணங்கி
என்னையாட் கொளவரும் எந்தையே; இதுவரை
உலக மாயையில் உழன்றது போதும்
காத்தருள் புரிவதுன் கடமையாம் சரணம்

என்று விண்ணப்பித்துத் திருமுன் வீழ்ந்து வணங்கினார். குருநாதராகிய தண்டபாணி சுவாமிகள், இவரது மனத்தெளிவையும், உயிரின் புனிதத் தன்மையையும், தெரிந்தனர். மனதின் தீவிரநிலையை அறிந்தார். பங்குவத்தளவிற்பகத்தருகுரவன் மிக் குயர்ந்தோனென விளம்பும் மூதுலகே - என்ற சத்தியமொழிப்படி எந்த மூர்த்தியின் மீது உன் சிந்தை விருப்பமென்றனர். உள்ளக் கருத்தை ஒதினர். அக மகிழ்ந்து அறுமுகப்பரமன் திருவருளிருந்த வாறு ஆறெழுத்து மந்திரத்தை இவரது வலச் செவியில் ஒதிச், சிரத்திறமது வலக்கரத்தை வைத்துக், கண்களால் அருளுற நோக்கி மேற்றிசை நோக்கி நின்று, தண்டுசின்மயம் தாங்கிய கைகளோடு காட்சி தந்தருளினார்.

20. ஆறெழுத்துயர்வும் அருளுரையும் சொல்ல.

மேலும், இப்போது உப தேசி த் து ள் ள ஆறெழுத்தைச் சாதாரணமாக நினைக்கக் கூடாது. எந்தவுலகிலிருந்து யார் எந்தப் பொருளை விரும்பினாலும் கொடுக்கவல்லது. இடைவிடாமல் இதைச் செபித்துக் குரு வடிவைச் சிந்திப்பதுவே உண்மைத் தவமாகும். கந்தக் கடவுள் முகங்கள் ஆறும், சாத்திரங்கள் ஆறும், ஆதாரங்கள் ஆறும், திசைகள் ஆறும், சமயங்கள் ஆறும், குணங்கள் ஆறும். கௌமார பேதங்கள் ஆறும் இந்த எழுத்தாறும் ஆகும். எந்த மந்திரங்களும் இந்த ஆறெழுத்துள் அடங்கும் - இதன் முதலில் அமைந்த ஓரெழுத்தாகிய பிரணவம், எல்லாவற்றிற்கும் ஒடுக்கமான சமயாதித்தைக் குறிக்கும். அன்றியும், கொலை, புலை, வருத்தலாதியவற்றையும், ஐம்புல நுகர்ச்சியாகிய போகப்பொருளையும் மேற்கொள்ளலாகாது. எவ்வுயிரையும் தன் உயிர்போல எண்ணல் வேண்டும். தன்னை நேரில் ஒருவரிகழினும் சினவாமல் பொறுமையைக்கோடல் நல்லது. தானொருவனே வாழவேண்டுமென்றெண்ணாமல், தான் துயருழந்தாலும் பிறர் வாழவேண்டுமென்று கருதி இயன்றவரை உதவி செய்து வாழ்வது வேண்டும்.

சமயங்கள் ஆறில், கௌமாரமும் ஒன்று. புராண முறைப்படி சிவனது குமாரனான முருகனை வழிபடும் நெறியென்பது பொது விதி. ஷே ஆறு சமயத்துக்கும், மற்றைய பலவித சமயத்துக்கும் உரியதாய் அவ்வக்கால நிலைக்கேற்ப, ஆன்மாக்களின் பக்குவ

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

நிலைக்கு உரிய, பலவித வடிவில் நின்று ஏற்ற பயனையளிக்கும் பரம் பொருளே, அவரவர் நினைத்த வடிவில் முன்னிலைப்பட்டு வந்தருளும் போது அந்த வடிவங்கள், நிட்களபரத்தினின்றும் தோன்றிய காரணத்தால் அவை குமாரன். ஆகவே சுகள வடிவமெல்லாம் குமாரன். என்னு முறையில் சுகள வழிபாடுடையவர் யாவரும் கௌமாரர்கள். சமயம் யாவும் கௌமாரம். இது பொதுச் சிறப்பு விதி. சுகளம் - உருவம்.

இனிக் கூறும் கௌமாரம் சிறப்பு விதி. உபாசகனுக்கு முன்னிலையாய் நின்று நன்னெறியையும், மந்திரப் பொருளையும் கூறியருளும் ஆசான் வடிவையே, அகண்டமான பரம் பொருளே கருணையால் நம் பொருட்டு இவ்வடிவில் நின்று நம் பணியை ஏற்று அருளும் என்று கொண்டு, மனித பாவணையின்றி, சரியை, கிரியை, யோக பாவனை செய்வது மேல் நிலை. இந்நிலை தவஞ் செய்த மேலோர்கட்கே ஏற்றது. மற்றையோர் முற்கூறிய பொது விதிபற்றி நாளடைவில் காரியப்படுவர்.

“வந்தாள் குரவன் மனிதனே ஆயினும், என் சிந்தாய்! அனைத்துமவன் செல்வமே - எந்தாயென் (று) எத்திக் கருதில் இவனாகத் தோன்றும் ஒன்று சாத்திரங்கள் கூறலிதே தான்”

“அக்கிரகண்ணியமான குரவனாட்டம் அறிஞர் சிலர்க்கே யாகும் அனேகர்க்காகாது” என்பதால் அறிக.

“அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து-குருபரனாகி யருளிய கொள்கையும்” என்பது மணிவாசகம்.

அருவ பரம் பொருளேமெய் யடியவருக் கருள்செய்யக் குருவடிவா வருமென்னும் குறிப்பறிய மாட்டாதான் ஒருசமய நெறியேசென் றுன்னியவா வினையாடும் கெருவமுறப் பெற்றாலும் கேடில் கதி யடையானே

(குருபர தத்துவம், சமயாதீதச் சருக்கம்)

சமரச கௌமாரத்தின் முதிர்ச்சியால் சாதாரணமான மன்மதன் முதல் எல்லா வடிவும், குமார தெய்வத்துக்கே உரியது.

என்ற தெளிவு பெற்று முத்திக்கு அணித்தான நிலையில் நிற்போர் அதிக கௌமாரராவர். இதன் விரிவு கௌமார வினோத நூலின்கண் விளங்கக் கூறியுள்ளேன் எனக் கூறி, ஆறுமுக அக்கமணியும் திருநீற்றுக் கோயிலும் வழங்கி, தியானதுபூதி தூலும் தந்தனர். அக்கமணியுடன் பொன் முதலிய உலோகப் பொருளைச் சேர்த்தணிவது உலகியல்பு. அது வேண்டாம். உன்னையடுத்து வரும் அன்பர்க்கு நன்னெறி புகட்டி, வாழையடி வாழையாய்க் கௌமார நெறியினை வளர்ப்பாயாக என்று ஆசி கூறினர். பின் பிரியா விடை பெற்றுச் சிர்வணாபுரம் வந்தனர்.

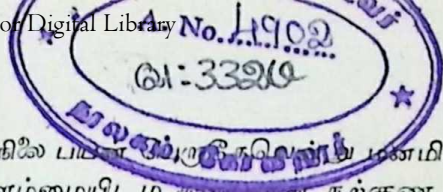
21. தியானம் பூசனை செபமுதற் புரிதல்

சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமே தூயில் விட்டெழுந்து, நீராடி நியமமுடித்து, வெண்ணீறு அக்கமணி மாலே பூண்டு, கதிரவனை வணங்கி, பழனி ஆண்டவர் திருவுருவமைந்த படத்தை, நாடோறும் பலவித மலர்களும், அறுகு வில்வ முதலிய வும் கொண்டு அருச்சித்து, தோத்திரம் புரிந்து, மந்திர செபம் ஆயிரக் கணக்கிற் புரிந்து, தியான பாவனையில் தேகத்தை மறந்த நிட்டையில் நிலைத்து வழிபாடியற்றி வந்தனர்.

இவ்வாறிருப்பினும் தமது துணைவருடன், தந்தையின் கட்டளைப்படி பூமி திருத்திப் புது விதையிட்டுப் பயிரிடும் விவசாயத் துறையிலும் ஓரளவு கண் காணிப்புடனிருந்தனர். தந்தை தாயார் இவரது நல்லறப் பணியைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். நமது முன்னைய தவம் இவனைத் தனயனாகவும், நாம் தாய் தந்தையராகவும் பெற்றோம் என்று மகிழ்ந்தனர். உலக மக்கள் போல, வீடுவாசல் மனைவி மக்கள் என்ற பாசத்திலேயே உழலாமல் பகல் நேரத்தில் விவகாரம் கவனித்தலும், இரவு காலை நேரங்களில் தன்ஞெழிலாகிய தவம் புரிதலுமாயிருப்பதையறிந்த தந்தையார், இரவிற் கண்விழிப் பதால் உடல் நலம் கெடுவதோடு பகலில் குடித்தன வேலைக்கு இடையூறுபு யிருக்குமென்று கருதி வெறுப்பவர் போலிருந்தனர்.

தந்தையார், முருகன் பத்தி மிக்கவர். காலை மாலையிற் கடவுளை வழிபடும் நியமமுடையவர். கண்ணீர் வடியக் கடவுட் பாடல் கழறும் பண்பினர். இருப்பினும், தனயனது பேர்க்கிற்கு

ஆதரவு காட்டினால் விவகார நிலை மாறும் என்று நினைப்பது மனமிலார் போன்றிருந்தார். ஆண்டாளம்மையிடம் தனது நற்குண நற் செயல்களை வியந்து கூறிப், பின்னர் குறிப்பத் தொடர்பில்லாத துறவையும் மேற்கொள்வான் என்றும் கூறினர். ஓர் நாள் தனயனை நோக்கி, நான் திருநீறு தரிக்கும்போது சொல்லியணியும் படி ஏதாவது ஒன்று உனது வாயாற் சொல் என்று வேண்டினார். இவர் திருநீற்றுப் பதிகத்தில் ஐந்து கவி எழுதியுள்ளார். அதையே வேத மந்திரமாகக் கொண்டு ஓதிப் பயனடைந்தனர் தந்தையார்.

22. தந்தைக் குறுபிணி தன்னைய கற்றல்

அத்தகைய தந்தைக்கு உடல் லிணை காரணமாகக் காசநோய் வந்தது. மிக வருந்தினர். சோதிடப் புலவரையழைத்துக் கோள் நிலைய அறியும்படி கூறினர். அவர்கள் மிக ஆராய்ந்து, நாட்பலன் நாழிகைப் பலன், மாதப் பலன் இவற்றின் நிலைகளை உள்ளவாறேறி னார்கள். தாமும் எழுதப் பெற்றதைக் கொண்டு கவனித்து மூன்றாம் நாட்காலை நோய் அதிகப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு, தியான யோக பாவனையில் எதையும் வெல்லலாம் என்று ஆன்றோர் கூறுகின்றார் களே, சற்குருநாதர் அருளால் அதை நாம் அனுபவத்திற்காண வேண்டும் என்றெண்ணி, கோளறு பதிகத்தை ஓதி, வழிபாடு செய்த பின்பு விபூதியும், தீர்த்தமும் கொண்டு அவரிருக்குமிடம் போயினர். அக்கால் சிறிது குறைந்தது. நீறும் - நீரும் தர உண்டு திருவருளைச் சிந்தித்தனர் தந்தை. அப்போது சிறு கனவு காண்கின்றார்.

தமது வீட்டில் ஓர் சேவகன் வந்து, உன் வீட்டில் திருட வந்தவன் என்கே என்றான். யாரும் இங்கே வரவில்லையே என்றார் தந்தை. அவனை மறைத்து வைத்துள்ளாயோ என்று கூறி உள்ளே புகுந்து, ஒரிடத்தில் மடங்கியிருந்த தள்ளைப் பற்றி இதோ அவன் என்று அடித்துத் துரத்தினார். இவ்வாறுகனவு கண்டதைத் தனயன் பாற் கூறினர். வீடாகக் கண்டது உடல், உள்ளிடம் மூலாதாரம் திருடன் அந்த நோய், சேவகன் முருகப் பெருமான், கண்டது உயிர், என்று விளக்கம் ஓதியதையறிந்து வியந்தனர் பலர். இவரது சிறிய தந்தையாரான இராமண கவுண்டர், தமது இனைய மனைவி மகப் பேறில்லாமைக்குவருந்தி யிவரிடம் கூறினர். தமது பூசனை

யில் திருநீறு வைத்துக் கொடுக்க வாங்கியணிந்ததின் விளைவாக ஓரான் மகவைப் பெற்றனர் சுப்பம்மையார். அச்சேயைக் கண்டு சபாபதி என்று பெயர் சூட்டினர். தாயாகிய ஆண்டாளம்மை தனயனது வழிபாட்டுக்கு வேண்டியவற்றை ஒத்துழைத்துதலினால் இச்சமயம் வயது இருபத்தெட்டு ஆகியது.

வாழ்க்கைத் துணையாயமைந்த சின்னம்மைக்கு மகப் பேறு முதலியன இருந்தது கண்டு தாய் தந்தை மகிழ்ந்தனரேனும், உலகியலிற் பிணக்கம் காரணமாகவும், பேதமைக் குணத்தாற் சில முரண்பாடான மொழிகள் நேர்ந்தமை காரணமாகவும், பொதியை யிற்புகன்ற வாற்றிற் கிசையவும், இரண்டாவது மண் முடிக்கத் தாயும் தந்தையும் மெண்ணினர். இவர் சூறிப்பாலறிந்து வேண்டா மென எவ்வளவோ மறுத்தோதினர். அவர்கள் வற்புறுத்தலினால் பின் விளைவுக்கிடாய் ஒப்பியது கண்டு, உரிய மரபில் மற்றொரு பெண்ணைத் திருமண முடித்தனர். வேண்டா வெறுப்புடன் ஏற்று வேலவனாடலை மேற்கருதி வாழ்ந்தனர்.

23. அண்டினோர் குறை, பிணி, அகலப்புரிதல்

அந்நாளில், இவரது குடும்பத்தோடு அன்புத் தொடர்புடைய சரவணசாரி என்பவருக்குப் புயத்திலிருந்து முன்கைவரையும் வலி இருந்தது. பல மருத்துவம் புரிந்தும் பலலில்லாதிருந்தனர். தாங்க முடியா வலியால் உயிர் விடவும் சம்மதித்திருந்த போது, இவர் வீட்டிற்கு முன்னைய நல்வினையால் வந்தார். தந்தையினருமதி பெற்று இவரைக்கண்டு வணங்கினர். விவரம் கேட்டறிந்து நீ உண்மையான அன்பு உடையவன், வருந்தாதே. வலி நீங்குமென் றோதியனுப்பினர். அதுபோல் சில நாளில் நீங்கியது.

பின் சில நாள் பொறுத்து இவரது பெரிய தந்தையான மருதமலைக் கவுண்டரென்பவருக்கு, கழுத்தில் நெருப்புப் போன்ற எரிச்சலும் வீக்கமும் கண்டு உணவு உறக்கமின்றி வருந்தினர். இவருக்கும் பல சித மருத்துவமும் பலனளிக்கவில்லை. அக்கால் இவரால் கைவலி நீங்கப்பெற்ற சரவணசாரி, இதென்ன பெரிதா! உங்கள் உடன்பிறந்தாரது புதல்வரான சுவாமிகள் பால் கூறுங்கள் அவர் பார்த்தாலே குணமாகு மென்றனன். அது வினாவியவுடன் அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி இவர்பாற் சிலரை விடுத்தனர்.

வினாவிய சுவாமிகள், நீராடி நியமமுடித்தேவருவேன். காலை மூன்று மணிக்கு வந்து பார்க்கிறேன். வலி இப்போதே நிற்கு மென்று கூறி அவர்களை அனுப்பினர். சென்று பின்பு பார்க்குங்கால் வலியின்றித் துயின்றனர். வீக்கமும் நீக்கமாயிற்று.

சிரவைக்கு அணித்தான கணபதியில் அப்பாக் கவுண்ட ரென்பவருக்கு, சுக சன்னி கண்டு உணர்ச்சியின்றி, குணபேதமுற் றிருந்தார். வேப்பெண்ணெயிற் றேய்த்துக் கொளுத்திய திரியாற் றுட்டதும், தசைநாற்ற மெடுத்ததும் தெரியாமல் இருந்தனர். அன்னை வேண்டியதற் கிணங்கிச் சென்று கண்டு திருநீறிட்டனர். குறைவுபட்டு ஒரு வாரத்திற் குணமுற்று வாழ்ந்தனர். இவரது சிறிய தந்தையான தொட்டைய கவுண்டரென்பவர், காலில் நரம்புச் சிலந்தி உண்டாகப் பெற்று மிக்க வலியும், வீக்கமுமுற்று வருந்தினர். இதுவிவரம் சுவாமிகளுக்குச் சொல்லிவருமாறு விரும்பினர். ஆலய வழிபாடுமுடித்துவரும்வழியில் அவரைக் கண்டு திருநீறளித்துக் குணப்படுமென்று கூறி வந்தனர். அது முதற் குணமாயிற்று. இச்சமயம் வயது முப்பத்திரண்டு.

தம் நகருக்கு வடபுறம் சத்திரம் ஒன்றமைக்க எண்ணித் தக்கவர் சிலர் கூடி, அகழி எடுத்து வேலை செய்ய ஓர் கொத்தனை நியமித்தனர். முதலில் உயிர்க்கொலை செய்தலாகிய பலி செய்தே தொடங்க வேண்டுமென்றனர். இவரது நற்போதனையிலீடுபட்ட சிலர் ஒப்பவில்லை. இவரது தந்தை அவனது ஆரவாரப் பேச்சில் இணங்கினர். எண்ணியபடியே பலியிட்டு வேலை தொடங்கினர். அவ்வேலைக்காரனுக்கு, கோயிலிலேயே உணவு செய்து கொள்ள இடமளித்திருந்தனர். இதனையுணர்ந்த இவர், வீராவேசமாய்ச் சென்று, கொலையில் ஈடுபட்டவர் பலரையும் மனம் நொந்து பேசினர். கொத்தன் வந்து சில நியாயம் கூறினான். தக்கவாறு அவனிடம் பதில் கூறி, அவ்விடத்தை விட்டகன்று, பின் ஓர் வெண்பா ஓதினர்.

“கொன்றருந்தி வாழும் கொடியோருக் குச்செல்வம் பொன்றலில் லாதளித்த பூமானே - மன்றுணிதம் ஆடிய பொற்றாளில் அன்புவைத்த மேலோரைத் தேடிடிண்ண விட்டதென்ன செப்பு” என்பதாம்

சுவாமிகளது இளைய துணைவரான வெங்கிடசாமிக் கவுண்டரும், அவரது மனைவியான குட்டியாத்தாளும் ஆண்மகப்பேறுதமக்கு இல்லாமை குறித்து விண்ணப்பித்தனர். தமது வழிபாட்டில் திருநீறு வைத்துப் பூசனை முடிவில் அவர்சட்கு அளித்தனர். அதன்படி சில காலத்தில் ஆண் சேய் உதித்தது. கந்தசாமி என்று பெயரிட்டு ஆசி கூறியருளினர்.

இராமண கவுண்டரென்றும் இவரது மற்றொரு சிறிய தந்தையானவர், கடவுள் வணக்கம் புரிவோரைப் பரிசுகித்துப் பேசும் இயல்புடையவர். அவருக்கு மூல நோய் கண்டு மிக வருந்தினர். அக்கால் இவரைத் தனது துணைவரது மகனென்ற பொது எண்ணத்தை விட்டு, அநுபூதியியல்புகளை ஓரளவு தெரிந்தவராதலால் என் நோய்த் துன்பத்தை நீயே நீக்க வல்லவென்று கூறினர். இவர், அன்பரைப் பழித்த குற்றமே இதற்குக் காரணம். தினமும் நீராடி அறுகெடுத்துக் கணபதியை அருச்சித்து வந்தால் நீங்கும் என்றனர். அது போல அவர் செய்தபோது பதின்மூன்றாம் நாளில் அது முற்றும் நீங்கிக் குணமுற்றனர். அது முதல் தமது பிழையை மன்னிக்கும்படி கேட்டு அன்பரிடம் உரிமையுற்றனர்.

24. மறுமுறை பழனியில் மான்குரு சேவை

சில நாள் சென்று, தமது சற்குருநாதரைக் காணவேண்டிய பேரவா மிகுந்தது. குட்டிய கவுண்டரென்பவரை உடனழைத்துக் கொண்டு சென்றனர். பழனியிலுள்ள சரவணப் பொய்கையின் வடபுறத்தில் ஒரு திருமடமமைத்துத் தங்கியுள்ள விவரமறிந்தனர். தமது நியம வழிபாடுகளை முடித்து, நேரிற் சென்று நிலமுறப் பணிந்து கண்ணீர் வடிய நீன்று, கைகுவித்து வணங்கினர். உடன் வேலாயுதம்பாளையம், சுறுப்பவேலுக் கவுண்டர், உடுமலை பெரியசாமி நாடார் முதலிய மெய்யன்பர்கள் வழிபட்டு அன்பராகித் திகழ்வதையும் கண்டு, பெருமகிழ்வெய்தினர். பழனித் திருவாயிர நூலின் கவிகளைக் குருநாதர் படித்துப் பொருள் கூறும் அருமையை யுணர்ந்து தங்கியிருந்தனர்.

பொதுவாக, குரு வடிவமாயுள்ள பழனியாண்டவரது திரு உருவப் படத்தைப் பூசித்து வந்த இவர், குருநாதரது திருவுருவைப்

பூசிக்க விரும்பிப் படமொன்று கேட்டனர். கைவசமில்லை சென்னையிலிருக்குமென்று கூறிய, முகவரிப்படி எழுதிப் பெற்றுத் தாமும் குட்டியப்பரும் பூசிக்கலானார்கள். குருவடிவே சுகளத்திற் சிறந்ததாகும் என்றவாறு, சற்குரு நாதரது திருவுருவைப் பூசிப்பது மேல் நிலைக் கௌமார் கூற்று. அந்நெறியிலேவர் ஈடுபட்டுள்ளது பெரிய நிலையாம்.

மதுரையில் உள்ள மீனாம்பிகையையும் சொக்கலிங்கரையும் காண அவாவி, இவரிடம் குட்டியப்பர், மதுரைத் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தியிலுற்றின் சிறப்பியல்புகளைக் கூறிச் சேவை செய்வீங்கும் படி விரும்புகிறேன். பலன் எங்களுக்கு இதனால் பெருகும் என்று கூறி வேண்டினார். அவ்வாறு இசைந்து அம்மையின் திருவருள் போலுமென்றெண்ணிச் சென்றனர். வைகை, பொற்றாமரை, நீர்களில் குளித்து நியமமுடித்து முறையே எல்லாக் கடவுளரையும் வணங்கித் திருநீறு பெற்றணிந்தனர். உடன் வந்தவருடன் உணவருந்திய பின் அவரை இளைப்பாற வைத்துவிட்டு, தாம் தனியே தேவி முன் சென்று, கொடிமரத்தருகு தங்கித் தியானித் திருந்தனர்.

உலகிலுள்ள சாதாரண மக்களோடு தள்ளாமல், உனது அருளால் எனது மனமறிய ஏதேனும் அருளாடல் புரியவேண்டுமென விரும்பிப்பித்தனர். ஏழாண்டுப் பருவச் சிறு கன்னியாக மனவெளிக் காட்சியில் விளங்கி, இவரது சிரசைத்தனது கைகளாற் பிடித்துக் கருணையால் குழந்தைக்குத் தாய் கொடுக்கும் பரிவில் முத்த மளித்துத் தேவி மறைந்தாள். அக்காட்சி கண்ட இவர், தாயின் கருணையை வியந்து வணங்கி, வேறு சில தலங்கள் சென்று உடன் வந்தவரோடு சிரவை சென்றிருந்தனர்.

25. ஒழுக்க நன்னெறி உற்றிடப் புரிதல்

அங்குள்ள சிவகணேசர் கோயிலின் முகப்பில் மாலைப்பூசனை முடிந்தபின் இவர் தோட்டத்திலிருந்து வரும் வரை பலரிருந்து கொண்டு வேடிக்கைக் கேலிச் சொற்களைப் பேசுவர். இவரது கனவிற் கோவில் மூர்த்தி தோன்றி, கோவிலென்ன மாமன் மைத்துனன் வீடா? வீண் சொற்களைப் பலரிருந்து பேசுவது ஏன்? என்று கேட்டது. அப்போது மார்கழி மாதமாதலால் திருப்பள்ளி யெழுச்சிப்பூசனை சுவாமிகளது முயற்சியால் நடைபெற்றது.

மூர்த்தியின் பரத்துவம் இயல்பாயிருந்தாலும் வழிபடுவோரது உண்மையன்பின் நிலைக்கேற்ப விளக்கமடையும். ஷே. காலை வழிபாட்டுக்காக வருபவர்களுந் சிலர் கோவில் முகப்பிலேயே துயில் செய்வர். அவர்களிடம் இவர், யாரிடமும் கேலி முதலிய வீண் சொல் பேசுதலாகாது: அந்நிலை கோவிலிற் பேசுவது அறவேதகாது என்று நிபந்தம் செய்தனர். மேளம் சேவிக்க வந்தவரி லொருவன் அதிகமாகக் கேலி பேசுமியல்பினன். சுவாமி! பேசுப்பழகிய என்வாய் தலைகீழாய்க் கட்டியுரித்தாலும் நிற்காது என்றான். அப்படியானால், “வேண்டா மென்று சொன்னவன் கேட்டுக் கொள்ளாட்டும்” என்று கூறி இல்ல மெய்தினர். இரவில் கண் துயின்ற அவன் நடு நிகியில் யெருங் கூச்சலிட்டுக் கதறினான். உடனிருந்தவர் என்ன என்று உசாவினர். கனவொன்று கண்டேன். சிலர் கூடி என்னைக் கட்டிக் கடல் நடுவுள்ள மேட்டிலிருந்து உயரமான கம்பத்தில் தலை கீழாய்க் கட்டிக் கீழே நெருப்பிட்டெரிகிற நிலையில் என் தலை உடம்பு முற்றும் தீப்பற்றி யெரிவது போல் இருந்தது. அந்த அச்சத்தாற் சத்தமிட்டேனென்றான். அது முதல் அவ்வழக்கம் நின்றது.

அக்கோயிலின் முன்பு அன்பினர் நின்று வழிபட வேண்டிச் சாதாரணப் பந்தலிடப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் மழைக் காலத்தில் இடையூறு உண்டாகு மென்றெண்ணிக் கொட்டகை யாயிருந்தால் நலமாகும். அவரவர் தாத்துக் கேற்ப உதவி செய்யலாமே யென்றனர். பலர் ஒப்பினர். ஒருவர் மட்டும் வாளாவிருந்தார். அவர் நாதகவுண்டர். அவரைப் பார்த்து ஏன் சம்மத மில்லையா, உமது விருப்பம் முடிந்தால் தருவீரா என்றனர். என் விருப்பம் எப்படி அறிவீர் என்றனர். அடுத்த ஆண்டு இந்த நாளுள் நிறைவேறுமென்றனர். ஆனால் இப்பணியை முடிப்பேனென்றனர். அவ்விதமே ஆண் சந்ததி உண்டாயிற்று. அது கண்டு வியந்து ஒருவாறு பணியை முடித்துச் சொல்லை நிறைவேற்றினர்.

சிரவை நகரில் உள்ள வீரமாச்சி என்னும் ஒரு பெண் தேவதை கோயிலில் பஸியிட்டுப் பூசிக்கும் வழக்கமிருந்தது. சுவாமி கள் அதை நிறுத்திப் பாற் பொங்கலிட்டுப் பூசனை செய்யும்படி கூறினர். சிலர் வழக்கமாகச் செய்வதை நிறுத்தினால் ஏதேனும் தீங்கு வருமென்று கூறி நடத்தவே வேண்டு மென்று பேசினர். அதற்கு

கோயிலிருந்தால் தானே பஸ்ப்பூசை செய்வீர்கள். என்றோதினர். கோயிலில்லாமல் எங்கு போய் விடுமென்றனர். இவர் அதை அதுபவத்திற் பார்க்கலாமே யென்று கூறினர். சிலநாளில் கோயில் இடிந்து பாழ்பட்டது. சில ஆண்டு சென்று, அன்பர் சிலர் இவரது அனுமதி பெற்றுப் புதுப்பித்துப், புனிதவுணவு படைத்துப் பூசித்து வருகின்றார்கள்.

ஓர் கால் மதுரைக்குச் சில நண்பர் துணையுடன் சென்றனர். அவருள் முற்கூறிய ராமண கவுண்டரும் ஒருவர். மீனும்பிகைதிரு முன் வணங்கித் தியானித்திருந்தனர். அவருக்கு இரண்டு இடையூறு நிகழ விருப்பதைக் கண்டு தெரிவித்தனர். ஷே கவுண்டருக்குத் தாங்கமுடியாவாறு வயிற்று வலி வந்து வருந்தினர். திருநீறு பூசிச் சிந்தித்தபடியால் குணம் பெற்றனர். மற்றொரு நாள் வீதியில் நடந்துசெல்லும் போது தனித்துத் தாமதமாக வந்தனர். சேவக நெருவன் காரண மொன்று மின்றி வெளியூர் வாசி யென்றறிந்து, இந்தத் தண்ணீர்க் குழாயில் ஏன் கால்கை கழுவினீர் என்று பழிசுமத்திப் பற்றினான். இவர் நியாயம் கூறி, பதவியிறுமாப்பாற் பண்பாடின்றி வாழ்கின்றாயே! இனி மக்களை இப்படித் துன்பஞ் செய்யாதே என்று கூறி அழைத்தேகினர். பெரியாரைத் துணைக் கொள் என்ற மொழிக்கு இலக்கியமாயமைந்தனர் கவுண்டர்.

உள்ளூரிலுள்ள கணபதி கோயிலில் பூசனை நடைபெறும் சமயம் இராமண கவுண்டர் நிதமும் வருவதுண்டு. அந்த நேரத்திற் கைகட்டி நின்று வழிபடாமல் புறங்கைகட்டிக் கொண்டு உலாவினர். சுவாமிகளது கனவுக் காட்சியில் பெருமான் விளங்கி, நான் உண்ணும் போது புறங்கை கட்டி உலாவுவதை நீயறியாயா? என்றனர். மறுநாள் யாரென்று கவனித்த போது இவரென அறிந்து பூசை வேளையில் இப்படி உலாவுதல் கூடாது. கணநாதர், சுவாமிகள் பால் ஆணையிட்டு உத்தரவு செய்திருக்கிறார் என்று ஓரன்பர் மூலம் ஓதினர். அவர் அஞ்சி முறையே வழிபடலானார்.

26. அரங்கத்திற் குரவன் அருளுரை வினவல்

பழனியம்பதியில் காட்சி வழங்கித் தமக்கு உபதேசித் தருளிய சற்குரு மூர்த்தமான ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள், சில நாள் கடந்து திருவருளியக்கத்தால், இரண்டு பேராற்றினடுவில்

உள்ள சீரங்கத்துத் திருக்கோவிலின் கண் எழுந்தருளிய அரங்கநாதன் மீது துதியாகப் பாடியருளப்பட்ட திருவரங்கத்திருவாயிர நூலையும் திருமகளந்தாதியையும், அரங்கேற்றும் செய்தியைப் பத்திரிகையால் அறிந்து சுவாமிகள் பெருமகிழ்வுற்றார். திருமால் சேவையும் செம் பொருட் கேள்வியும், சற்குருபரானிரு தாள்பணிபேறும் ஒருங்கு வாய்த்ததற்கு என்ன மாதவம் செய்திருந்தோமோ! எனப் பெருமகிழ்வுற்றனர். சீரங்கத்துக்குப் பயணமாயினர். இதையறிந்த சின்ன தொட்டையக் கவுண்டர் இவரிடம் தினமும் விநாயக ராலயத்திற் கண்டு பேசி மகிழும் களிப்புடையவர். இவர் புறப்படும் செய்தியையறிந்து தங்களை எங்ஙனம் பிரிந்திருப்பே னென்றனர்.

அதற்கு இவர், அதுபற்றிக் கவலை வேண்டாம். வழக்கப்படி தினமும் இரவில் என்னைக்காணலாம் என்றோதினர். அதை நம்பி இருந்த கவுண்டர் தினமும் கனாவில் இவரைக்கண்டு பேசி மகிழ் தனர். ஓர் நாள் இப்போது காண்பது கனவுக்காட்சி. நனவில் நேராகப் பார்க்க வருவது என்றோ? என்று வினாவ, இன்ன நாளென்று கூறினர்.

திருவரங்கத்தலம் சென்ற சுவாமிகள், குருபரானிருக்குமிடம் கண்டு மகிழ்ந்து பணிந்தனர். தெய்வமே துணையென்று கூறி அவர் தந்தருளிய திரு வெண்ணீறு பெற்றணிந்தனர். வினாவிய பல செய்திகட்கும் விடைபகர்ந்து அரங்கநாதன் சந்திதியிற் சொற் பெருக்கும் கவியரங்கேற்றமும், கண்டு கேட்டு அன்பினர் குழாத் திடையிருந்து அவர் பேசும் இன்சொற்களை வினாவி இருந்தனர். இவ்வாறு நிகழும் நாளொன்றில் ஒரு வைணப் பெண்ணுக்குப் பாம்பு திண்டி விடம் தலைக்கேறியதாகச் செய்தி சபையில் ஓர் அன்பர் சொல்லக் கேட்டனர் வண்ணச்சரப வள்ளலான குருநாதர். அம் மட்டில் படிப்பதை நிறுத்தி, விடம் இறங்கினால் இனி அரங்கேற்றேன் எனக்கூறி, கருடாழ்வார் சந்திதி முன் சென்று நின்று.

“அரங்கன் திருமுன் பமரும் கருடா

இரங்கிரங்கிப் பார்ப்பனப்பெண் ணைங்கச் — சிரங்கொண்ட

பொல்லா விடத்தைப் பொடியாக்கிப் பூவுலகோர்

நல்லானென் றேதஅருள் நல்கு”

என்னும் வெண்பாவை ஒதி, வெண்ணீறு கொடுத்தனுப்பினர்.

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

அல்லாமலும், விடமேறி இறந்தால் உன்தலை நூறு துண்டாய்ச் சிதைந்ததற் கொப்பாகு மென்றும் கூறி, உள்ளத்திற் கருடத் தியானம் செய்தேகினர். புலவர் அன்பர் புடைசூழ்ந்து செல்கின்ற போது குருநாதருக்குப் பின் செல்லுமவர்கண் காண, கருடன் ஒரு வைணவ வேதியராகி, முந்தால் மார்பு, பன்னிரு நாமமணிந்த பொன்னிறமேனி, பஞ்சகச்சவுடை, துளவமணிமாலை யாதியன தெரிய முன்னிலைப்பட்டு, முன்செல்லுமிவர்தார்? என இவரிடம் வினாவினர். சபைக்கூட்டம் நிகழ்வொட்டாமல் தடை நேர்ந்ததும், பெண் விட மென்னாகுமோ என்ற ஐயமும், குருநாதருடன் அமைதியாய்ச் செல்லாதவாறு பேச்சுத்தருகின்றாரே என்ற சலிப்பும் உடையராய்ச் சுவாமிகள் “பரதேசி” என்று கூறினர். மீண்டும் பெயரென்ன என்றனர். பரதேசிதான் என்று திட்டவட்டமாய்க் கூறினர். என் பெயர் கருடாச்சாரி என வலிந்து தன் பெயர் கூறினர் கருடாழ்வார்.

அதுவரை அவரது சிந்தனையுடன் செல்லும் குருநாதர் செவியில் அம்மொழி கேட்டது. கூப்பிய கைகளுடன் திரும்பிப் பார்த்து, அந்தப் பெண்ணின் விடம் நீங்குமாறு தங்களிடம்தானே விண்ணப்பித்தேன் என்றனர். ஆம், அரங்கநாதன் அருள் புரிவான் எனக்கூறி மறைந்தார். இவ்விதத் தெய்வீக நிகழ்ச்சியை உடனி ருந்தறிந்தவரான சித்தாந்த ரத்தினாகரம், வெண்பாப்புலி, வேங்கட சுப்புப் பிள்ளை யென்பவர். வண்ணச் சரபரது மானவப்புலவருள் ஒருவர்.

வேங்கட சுப்பாகி வெண்பாப் புலியாகித்
திங்கடரா துள்ளசித்தச் செல்வனாய் — நாங்கடவம்
செய்வதற்கோர் நற்றுணையாய்த் திண்புலிக்கோர் செல்வமுமாம்
சைவகுரு என்வலத்தோள் தான்.

என்று, சற்குருநாதரால் முன்னமே பாராட்டும் பண்புடையவர்.

அவர் இவ்வதிசய நிகழ்ச்சியைக்கண்டு பெருவியப்புற்றனர். ஆக கவிப்புலவராகிய அவர் உடனே ஒரு வெண்பாக் கூறினர்.

“ஓதுங் கருடன் ஒருமனிதன் போலுருக் கொண் (டு)
ஏதும் அறியா னெனத்தோன்றிப் — பேதமிலா
நம்மோ டுறவாடி நான்கருடா சாரியென்ற (து)
அம்மா! மிகவதிச யம்” என்பதாம்.

பெண் விடம் நீங்கிக் சுதமடைந்தனர். அரங்கநாதனாருட் டிறமும், முருகதாசசுவாமிகளான குருநாதர் வாக்கின் வன்மையும், இவரது நிச்சயவுணர்வும் அறிந்து, பலர் கூட்டத்திற் புகழ்ந்து பேசினர். மறுநாள் முதலாக வழக்கத்தை விட மிகச் சிறப்புடன் சபை நடந்து நூல் முடிவடைந்தது.

வந்தவர் தத்தமிடம் சென்றனர். இவர் மட்டும் குருசங்கிதி யிற்றங்கித் தொண்டு செய்து வரும் காலத்தில், ஒரு வைணவ வேதியர், சிறந்த அன்பும் பண்புமுடையராய், தண்டபாணிக்குரு நாதரை, அரங்கத் திருவாயிரப் பாடல்களைக் கூறக்கேட்டு மகிழ் வுடனிருந்தனர். அக்கால், தியானாநுபூதியென்ற நூல் உபாசனை சம்பந்தமாக இயற்றியுள்ளோம். பதித்த காப்பி கைவசமில்லை யென்றபோது, உபதேச காலத்தில் அளிக்கப்பெற்ற ஷட புத்தகத் தின் உட்பொருளை மனத்துட்கொண்டதுபோல, புத்தகத்தையும் கைவிடாதவராய்த் தாம் வைத்திருக்கின்றாராதலின், அடியேனிட மிருக்கின்ற தென்றனர். வியப்புடன் குருநாதர் வாங்கி வேதியர் பாலுதவினர். அப்போது ஓளவையருளிய ஞானக்குறள் நூலுக் குமுன் என்னுடைய தியானாநுபூதி நூலைச்சேர்த்து ஒரே புத்தக மாக்கி இவர் வைத்திருத்தைப் பார்த்து, நம் நூலுக்கு முன்னாக அல்லவா ஓளவை குறளை வைக்கவேண்டும் என்று கூறினர்.

உங்களுக்கு மேலாக அது இருந்தால், எனக்கு மேலாக இது இருந்த காரணத்தால் முன்னே வைத்துக்கொண்டேன் என்று கூறாமல் மனதுட்கொண்டு மௌனமாயிருந்தனர். வேதியர் நூலை முற்றும் படித்து மிகப்பாராட்டினர். பின் புத்தகத்தைக் குருநாதரி டம் உதவ, வாங்கி இவரிடம் மீட்டும் தந்தனர்.

அதன் பின் குருநாதர் வேதியரை நோக்கி, கண்கள் சிவந் துள்ளனவே ஏன் என வினவினர். இல்லத்தை விட்டு வந்து நாளாயின - எண்ணெய் முழுக்கில்லாமை காரணமென்றனர். ஆயின் இப்போது எண்ணெயிட்டுக் குளிக்கவேண்டுமென்று கூறியதற்கு வேதியர் இசைந்தனர். தமது வாழ்க்கைத் துணை வியாரான சுந்தரத்தம்மையை விளித்து முழுக்காடவேண்டியதற்கு ஏற்பாடு செய்யச் சொல்லி, மாணவரான இவரை வெந்நீர் வைக் குமாறு பணித்தனர். அதையேற்றுப் பாத்திரத்தில் நீரை நிரப்பித்

தீழுட்ட முயன்றனர். விறகு உலராதிருந்ததால் தீப்பற்றவில்லை - உணர்ந்த ஷே அம்மையார் உதவி செய்த காரணத்தால் வெந்நீர் சிறிது தாமதத்தில் சித்தமாயிற்று. எண்ணெயிட்டுக்கொண்ட வேதியர் முழுகத் தடையாயிருப்பதுகண்டு வெந்நீர் ஆயத்தமாயிற்று என இவரிடம் குருநாதர் கேட்டனர். அதைக் கேட்டதும் அச்சமுற்று நின்றனர். அம்மையார் நிகழ்ச்சிகளைக் கூற, “உங்கட்கெல்லாம் பெரியோர்களது தகுதி தெரியாது” என்றோதினர். அவளவில வேதியர் நீராடிச் செயலை மறைந்தனர். அவரைப் பின் அரங்க நாடனது விளையாட்டெனத் தெரிந்தார் சுவாமிகள்.

இனிமேல் தமது பதிக்குச் செல்லாமல் குருபணி செய்து கொண்டு சந்தியிலேயே தங்கியிருக்க உறுதி செய்திருந்தனர். அதையுணர்ந்த குருநாதர் இவரை நோக்கி இன்னும் உன்னாற் சில செயல்கள் நிகழவேண்டியிருப்பதால் இச்சமயம் ஊருக்குச் செல்க என்றோதினர். வருங்கால நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு கூறியவாறு அநுமதி பெற்றுச் சிரவை வந்து தங்கி வழக்கப்படி நியமத்தில் வாழ்ந்தனர். அன்பரான தொட்டே கவுண்டர் கனவு நனவுகளில் இவரைக் கண்டு அநுபவமுற்றவர். அதுபற்றிப் புகழ்ந்துரையாடினர். “எல்லாம் குருநாதன் திருவருட் செயல்” என்று கூறி அமைந்தனர். தன் செயலென்று தருக்குவர் தவமிலார்.

27. தந்தை மறைவும் தவச்சாலை வாசமும்

அதன்பின் மேற்றிசையிலுள்ள வெள்ளியங்கிரிக் கணித் தான நரசிபுரத்தில் உள்ள சாமிக்கவுண்டருக்கு, சுகசன்னியேற்பட்டு மிக அபாய நிலையிலிருந்ததால் இவரைப் பார்க்கும்படி அன்பர் வேண்டினார். சென்று பார்க்குங்கால் நிலை மோசமாகவேயிருந்தது அருகிலிருந்த சுப்பம்மாளிடம் நான் சென்று வருவதற்குள் ஷீபத்து நேரிலும் வெளியிடவேண்டாம் எனக்கூறி வைகாசி-மீர் திருஞான சம்பந்தர் குருபூசையானதால் வழிபாடு முடித்துத் திரும்புகின்றேன் என்றபோது இந்நிலையில் எப்படிப் போவது என்று கவன்றனர். ஒரே நாள் வழிபாடு முடித்து வருவதாய் உறுதி கூறிச்சகட மிவரந்து வந்தனர். மறுநாள் குருபூசை விழா முடித்து இரவு தியானித்திருந்தபோது அவர் இறந்ததாக அறிந்து வாட்டமுற்றனர்.

அக்கால் சுவாமிகளை அன்புடன் வளர்த்த செவிலித் தாயார் வந்து சாமி நீண்ட நேரமாயது. சிறிது பாலேனும் அருந்துக என்றனர். நடந்த செய்தியைக் கூறி மனம் அமைதியில்லையென்று கூற அவரும் வருந்தினர். பின் இரவு முழுதும் தியான யோகத் திலிருந்து காலையில் நீராடி வழிபாடு முடித்து வண்டியிலிவரந்து நாசிபுரம் சென்றனர். வழியிற்கண்ட ஒருவர் சாமிக் கவுண்டர் அசாத்திய நிலையிலிருக்கிறார். நீங்கள் ஏன் செல்கின்றீர்கள். நல்லதுபோலக் கெடுதல் நிகழுமானால் கெட்டபேர்தானோ என்றார். அவர்கள் விரும்பத்துக்காகச் செல்கின்றேனென்றிக் குணப்படுத்து வதாகவோ, ணதியம் பெறுவதற்காகவோ அல்ல. குணமாகல் கூடும். இன்றேல் அதுபற்றிய புகழ்வு இகழ்வு எனக்கில்லையென்றேதிச் சென்றார். சென்று நிலைமை எவ்விதம் என்று உசாவினர். உள் ளவர் யாரும் வியந்து, நேற்று இரவு பத்து நாழிகைக்கு உயிர் பிரிந்து வறண்டு மூச்சுற்றிருந்தது. தங்களுரைப்படி வெளியே கூழுமலிருந்தோம். இருபது நாழிகைக்கு மேல் சிறிது சிறிதாகத் தெளிந்து, மெல்லிய குரலால் அத்தை! என்று கூப்பிட்டார். நீர் விரும்பியபடி உதவினோம் என்றனர். நேற்கண்டு, நீறுபூசி ஆசி கூறிச் சில நாள் அங்கிருந்து, முழுதும் குணமாகி அவரே நடந்து வந்து வழியனுப்பும்படி சாமிக் கவுண்டரைக் குணப்படுத்தி வந்தனர். சிரவணபுரத்தில் தொட்டே கவுண்டர் சந்தக்கவிபாட ஆசைப்பட்டார். சந்தச்சரபமாகிய குருநாதர் திருவுருவப் படத்தைக் கொடுத்துப் பூசிக்கும்படி கூறினர். அப்படியே செய்து சந்தக்கவி பாடும் புலமை எய்தினார்.

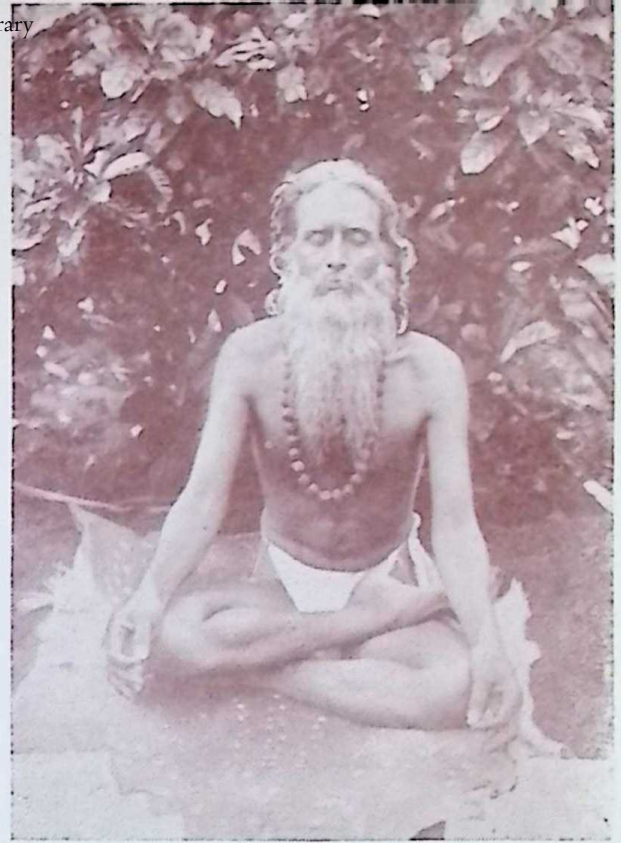
தந்தையாமிருக்கும் வேலப்ப கவுண்டர் உலகியற்படி வாழ்ந்த போது இவ்வுலக வாழ்வைப் பிரிய நேர்ந்தது. உலகியலோடு அருளியலையும் நடத்திக்காட்டவந்த சுவாமிகள் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய கரும காரியங்களைச் செய்தனர். உலகியலான குடும்பப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டிய நிலையேற்பட்டது. தமது மனம் அவற் றைப் பற்றுவாறு நடத்தி வந்தனர். சுற்றமும் நட்பும் உடைய சிலர், இவரது அருளாற்றலை யுணராதவராய் முன்போல இனியு மிருக்காமல் விவகாரங்களைக் கவனிக்க வேண்டுகூறினர். அவர்கட் கேற்ற பதில் கூறியனுப்பினர்.

நில்லாத உலகியல்புகண்டு நிலையா வாழ்க்கை
அல்லேன் என்றறத்துறந்த அண்ணல்

ஐந்தொடுங்கி நிற்கும் அருட்கோலம்

வழிபாட்டு நேரத்தில் மட்டும் உருத்திராக்க மாலையணிந்து மற்றைய நேரத்தில் கழற்றி வைப்பதுண்டு, எப்போதும் அணிய முடியாதிருப்பது பற்றி வருந்தினர். அக்கால் எவ்வளவுவடிவப் பவள மேனியுடன் முருகன் தோன்றி, அக்கமாலையணிய நீ விரும்புவது சரியே. அணியாததால் உனக்குக் குறைபில்லை. வருங்காலத்தில் நீயும் உன்னைச்சார்ந்த பலரும் அக்கம் நீறு புனைவதற்குக் காரணமாக நீ விளங்குவாய் என்று கூறி மறைந்தனர்.

அவ்வாறிருந்த காலத்தில், குடும்பத் தொடர்பான மனைவி மக்களாதிபதி இவரது நிலைக்கு மாறுபட்ட நிலையிலிருந்ததால், தமது பதிக்குத் தென்மேற்கு இரண்டு கல் தொலைவில் உள்ள சின்ன வேடன்பட்டி என்னும் ஊருக்கு அரைகல் தொலைவில் டை இரண்டெல்லை கலந்த நடுவில் ஒரு சிறு தவச்சாலையமைத்து, சற்குரு வழிபாடு, செபதியானம், ஆதியன செய்து தனிவாழ்விலமைந்தனர். “இனிதினிது ஏகாந்த மினிது” என்றபடி இவர் தவமியற்றலானார். இவரது இனைய தந்தையான இராமண கவுண்டர் இவருக்கு வேண்டியபடி வழிபாட்டுக்குத் துணையாகத் தொண்டு செய்து வந்தனர். சில புண்ணியத் தொண்டரும் வந்து தொண்டாற்றினர். மனைவி மக்களாதிபதியும், மற்றையோர் போல் வந்து வணங்கிச் செல்வார்கள். அகத்தும் புறத்தும் அநேக நற்செயல்கள் நிகழ்ந்தன. நல்லார் குணங்களுரைப்பதுவும் நன்று, என்ற அளவில் விளம்புவதன்றி முற்றிலும் கூற முடியாததாகும்.

28. தன்பாலடைந்தோர் சார்பினி தவிர்த்தல்.

இப்பெரியாரது உடன் பிறந்த இளைஞரான வெங்கடசாமிக் கவுண்டருக்கு வயிற்றில் அதிசார பேதிகண்டு உணவு செல்லாமலும், உண்டால் சீரணமாகாமலுமிருந்தது. மிகவும் இளைத்தனர். மருத்துவமும் பலிக்கவில்லை. இந்நிலையில் சுவாமிகளைப் பார்க்க விழைந்தனர். வந்து பார்க்க முடியவில்லை. ஒரு தடவை நேரில் பார்வையிட்டால் நலம் பெறுவேன் என்று தக்காரிடம் கூறியனுப்பினார். சுவாமிகள் திரும்ப வீடு செல்ல இசையாமல் தாலுவுடலை முன் கண்டதுதானே, சூக்கும அன்பிருக்கின் அதுவே போதுமென்று ஓதினர். அது வினாவியவர், என்னை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு தவச்சாலையில் விடுதிர். இடையில் உயிர் நீங்கில் மயா

னத்தில் எறியுங்கள். சாலை சென்ற பின் நீங்கள் அங்கேயே சமாதிக்
செய்யின். தவச்சாலை ரெல்லும் வரை உயிரிருப்பின் சுவாமிகள்
திருநோக்கத்தினால் நோயகலுமென்றதைத் கேட்டவர்கள்,
இதென்ன கொடுமை! என்றிருக்கமுற்று வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு
சுவாமிகள்பாற் சேர்த்தார்கள். சுவாமிகள் மனம்வருத்தி, இவ்வளவு
நலங்கெட்ட நிலையில் வரலாமா என்றனர். தங்களைக் காணவே
வந்தேன் - காத்தாலும் கைவிட்டாலும் கடமை தங்களதுதான்
என்று கண்ணீர் விடுத்துக்கூறினர்.

சுவாமிகள், தேகநிலையைச் சிந்தித்து நோக்கினர். தாயைப்
பார்த்து நான் சொன்னபடி நடக்கமுடியுமானால் ஓரளவு பார்க்கலா
மென்றலும் உடன்பட்டனர். வெங்கிடசாமிக் சவுண்டருடைய
மூலாக்கினி கீழ் நோக்கியும், சூடுஉடல் முற்றும் பரவி வறட்சி
செய்துமிருந்தது. அதைத் தமது அநுபவத்தாலறிந்து திருநீறு
கொடுத்தனர். நியானத்தின்போது சிந்தித்தனர். உடனே
இருமல் நின்றது. மறுநாட் காலை அவரைச் சுவாமிகள் கண்டு இப்
போதெப்படியிருக்கிறதென்றனர். தாங்கள் எனக்குட்புகுந்தீர்கள்.
எல்லாம் சரியாய்விட்டதென்று கூறி வணங்கினர். தாயைப்பார்த்து,
உணவு நியமங்கூறி, நாளும் தாம் கவனித்தும் வந்தனர். சிலநாளில்
முற்றும் குணப்பட்டு ஊர்போய்ச் சேர்ந்தனர்.

அன்றியும், சிரவணபுரத்திலிருக்கும் சின்னப்ப சவுண்டரென்
பவர், வயதுமிக்க காலத்தில் கண்களில் நோயேற்பட்டு வருந்தியது
டன் வலக்கண்ணில் முளைதோன்றி வெளியில் நீண்டு வளர்ந்ததால்
மிக வேதனையுற்றனர். இவர்பால் தெரிவித்துத் தீர்க்கவேண்டினர்.
பிறர் துன்பத்தைக் காணப்பொருத சுவாமிகள் ஒரு மண்டலம் வரை
நியமத்துடன் வழிபாட்டு நோத்தில் திருநீறும் தீர்த்தமும் பெற்றுக்
கொள்ளுமாறு கூறியதோடு தாமும் சிந்திக்கலானார். மேற்படி
சவுண்டரைப் பார்க்க வந்த சிலர் இவ்விராமறியாமல், இருபத்தைந்து
மைல் தொலைவினுள்ள மொண்டிபாளையம் பெருமாள் கோஷிலுக்குப்
போனால் எல்லா நோயும் திருமென்றதைச் சுவாமிகள்பாற் கூறினர்.
உங்கள் கருத்துப்படி செய்வதில் எனக்கு வேறுபாடில்லை. உங்கள்
விருப்பிற்காகவே இணங்கினேன். இதனால் புகழோ உதவியோ
வேண்டாம். நலமடைந்தாற் போதுமென்றனர்.

அன்றிரவு ஷே. கவுண்டர் மகன் கனலில், பெருமாள் சிறு கோலும், கோவணமும் பூண்டு பன்னிரண்டு நாமமணிந்த பத்து வயதுச் சிறுவனாகக் காட்சிதந்து நான் பசு மேய்ப்பவன். வடக்கிருந்து வருகிறேன். இங்கிருந்து நீறும் நீரும் தருவது நானேதான். அங்கே வரவேண்டாமென்றனர். வேறு சிலர் மூன்று கல் அள்ளி லுள்ள, காளப்பட்டி மாரியம்மன் கோவிலுக்குப் போகக் கூறினர். அக்கால் கவுண்டர் கனலில், கூடையும் வேப்பிலையுமுடைய பெண் வடிவில் மாரி தோன்றி இங்கே தரும் தீர்த்தம் விபூதி என்னதுதான் மயங்கற்க என்னுள். இவ்விதத்தால் உறுதியுடையிருந்து குறிப்பிட்டபடி முழுநலமுற்றார். அன்றியும், அவர் பெரிய விவசாயமுடையவர். ஆண்டுதோறும் இரண்டொரு காளைகள் திடீரென இறப்பதுண்டு. இத்திங்கு தீரவேண்டினர். சுவாமிகள் கட்டளைப்படி சிவகணேச மூர்த்தியின் சந்திதியில் சிவராத்திரியில் நான்கு கால வழிபாடும் திருவுலாவும் செய்யக் கூறியபடி செய்து இடையூறு தீரப்பெற்றார்.

வெள்ளக்கிணறு என்னும்பதியில் சின்னப்பகவுண்டரென் பவர் சுவாமிகளது மிக நெருங்கிய உறவினர். பொதுவில் அன்பரு மாவர். அவருக்குப் பித்த நோயேற்பட்டுப் பலவகையில் துன்ப முற்றார். அவரது மனைசியான பார்வதியம்மாள் வருந்தியவராய், சுவாமிகளது கருணையால் நோய்கலுமென்ற உறுதியுடன் உந்தூர்தியில் ஏறி இவரது தவச்சாலையடைந்தனர். அக்கால், சுவாமிகட்கு உணவு கொண்டு வந்த அன்னையாருடன் மேற்கண்ட விவரம் வெளியில் தங்கி மெதுவாகப் பேசியிருந்தனர். இதையறிந்து அன்னையை நோக்கி, ஏனம்மா முகவாட்டமென்றனர். விவரமோதினர். துன்பமும் இன்பமும் வருவது உலகில் மாபுதானே என்று சொல்லி, வந்தவர்களிடம் இவ்வளவுதரம் அவரிருக்கும் நிலையில் விட்டுவரலாமா? என்றனர். தங்கள் பார்வையால் நலம் பெறலாமென்று நம்பி வந்தேன் - வருதல் வேணுமென்று விண்ணப்பித்தனர். இசைவுடன் உந்தூர்தியில் ஏறி ஆங்குச்சென்று கண்டனர். கவுண்டர் உணர்ச்சியின்றித் தலையை உருட்டிக்கொண்டிருந்தார். அருகில் உள்ள நாற்காலியிலமர்ந்து உள்ளும் புறம்புமான கண்கொண்டு நோக்கினர் அவரை அழைத்தனர். அவர் பார்க்கத் திருநீற்றை மேலேதுவி அணிவித்தனர். சிறிது தெளிந்த எழுந்து உட்காந்தனர். உடல்கிலையைக் கேட்டனர். கூறியதைத் தெரிந்து உணவு சிறிதுதவ எண்ணி

அவரது மனவியிரிவிடம் துபிர்கலந்த வெண்சோறு கொணர்ந்து சிறிது உதவக்கூறினர்.

அவ்வம்மை தந்த உணவை இவரது அருட்பார்வையுடன் உண்டு களைப்பினால் துயிலத்தொடங்கினர். இவர் தம் வழிபாட்டுக்கு நேரமாவதால் தானே எழும்வரை துயிலட்டும், நோய் இனி வருத்தாதெனச் சொல்லித் தமது தவச்சாலை சேர்ந்தனர். பின் சிலநாளிற் குணப்பட்டனர் கவுண்டர்.

சுவாமிகளது உடன்பிறந்த துணைவரான வெங்கடசாமிக் கவுண்டரது இனிய மகனுக்கு ஓர் சமயம் சுரம்கண்டு சந்தேக நிலைக்கு வந்தது. அன்னையான ஆண்டாளம்மை மிகக் கலக்கமுற்றனர். அன்றிரவு நான்காம் யாமத்தில் உடலைவிட்டு உயிர்பிரிந்து சோர்வுற்றதை நன்கறிந்து கூறினர், போனது போயது, நீங்கள் யாரும் அழவேண்டாம். பலர் இரவில் வரவேண்டியது நேரும். விடியட்டுமென்று கூறினர். அவர்களும் அப்படியே தனித்தனி வருத்தமுற்றிருந்தனர். சுவாமிகள் தனியே யோகத்திருந்து உள் முகமாய்க் கவனித்தனர். அப்போது, அக்குழந்தையின் தலைவேறு உடல்வேறாக விலகியிருப்பதையும், ஒரு விருத்தாப்பியத் தம்பதிகள் தோன்றி, அம்மை கணவரையழைத்து அவ்வுருவத்தைப் பார்க்குமாறு குறிப்புச் செய்ய, அவரும் கனிவுடன் நோக்கினர். சிறிது நேரத்தில் வேறுபட்டிருந்த உடலோடு தலைவந்து பொருந்த அந்தக் குழந்தை உயிர் பெற்றதான இவ்விவரத்தையும், கண்டுகொண்டிருந்தனர் சுவாமிகள். உயிரற்ற நிலையில் உணர்வற்றிருந்த சேய் ஆத்தா! தண்ணீர் என்று மிக மெல்லிய குரலிற் கேட்டது. ஆண்டாளம்மை இவரிடம் விரைந்து வந்து விவரம் ஒதி வியந்தனர். இத்தகைய ஆடலை இக்காலத்திலும் செய்யும் திருவருளையும், பெரியோர்களையும் மக்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடியாத குறைக்கென்ன செய்வது

பின் மற்றொரு நாள் தமது தவச்சாலையில் கிட்டைபுரித் திருக்கும் சமயம் பிரணவ ஒலி கேட்டனர். வெளியிலிருந்து அவ் வொலி வருவதாயெண்ணி நாற்றிசையும் நோக்கினர். யாரையும் காணாமையால் தமக்குள்ளிருந்து வருவதாயறிந்தனர். தலைவனும் தானும் ஒன்றி நிற்கும் அத்துவித அநுபவத்தில் மூலகுண்டலி

யிலிருந்தெழுநின்ற அசபை வாக்கியம் இது என்று திருவருளுணர்த்தப் பெற்றார். பின் தசநாத ஒலி எப்போதும் கேட்குமியல்பும், பிறர் பேசும் ஒலி அவ்வொலியாற் கனாத இயல்பும் அநுபவமாயிற்று, இவ்வியல்பைப் பக்குவிகள்பாற் கூறியும் பாடலிற் பாடியும் விளக்கினர்.

29. ஐங்கரன் றளியமைத் தன்பருக் கருளல்.

தமது சிரவணபுரத்தையடுத்த சின்னவேடம்பட்டியினுள்ள சிவகாமிப் பண்டாரமென்பவர் சுவாமிகள்பாற் றமது புண்ணிய வசத்தாற் றொண்டு செய்து உபதேசம் பெற்று அநுட்டித்துப் பல அநுபவங்களைத் தம் மனக்கண்ணுற் கண்டு கூறினர். அவர் கணபதி கோயிலொன்று தமது ஊரில் நிறுவ எண்ணிச் சுவாமிகள்பாற் கூறினர். அதன்படி யிசைந்து சென்று அவ்வூரினரைக் கூட்டி ஆலயத்தின் பெருமைபற்றிக் கூறினர். பலர் இசைந்தனர். ஆறுமுகக் கவுண்டரென்பவர் உடன்படாமல் மறுத்தும் தடுத்தும் கூறி வந்தனர். மனம் வருந்தித் தமது தவச்சாலைக்கு உடன்புறப் பட்டனர். அக்குறிப்பையறிந்த அவர், ஏன் இப்படிப் புறப்பட்டீர் களென்றனர். அவர் முகத்தைச் சுவாமிகள் பார்த்தபோது கவுண்டர் கண்ணுக்குத் தெய்விகமான வீராவேசமான தோற்றம் தெரிந்தது. உடன் அஞ்சி வணங்கி - இத்திருப்பணியில் யாதும் தடை புரியேன் இயன்ற உதவியும் செய்வேன் என்று கூறி மன்னிப்பு வேண்டினர். “அந்த வேளையில் தமது சற்குருநாதரிடமிருந்து சுவாமிகட்கு வந்த திருமுகத்தில்” “உண்மையறியாத மூட்டிடம் சென்று அருமைக் குறைவு அடையவேண்டாம்” என்று வரையப்பெற்ற திருவருட் குறிப்பையறிந்து, இத்தகைய உலகியல்களில் ஈடுபடாமலும் பொறுப்பேற்று வருந்தாமலும் அருளியலில் நின்றனர்.

மேற்கூறிய சின்னவேடன்பட்டியில் பழனியப்ப செட்டியார் என்பவர் மிக எளிய வாழ்வினர். கூலி வேலை செய்து வாழ்பவர். அன்புடன் தவச்சாலையில் நந்தவனப்பணி செய்து வந்தபோது இவ் வறுமைக்கு யாது காரணமெனச் சிந்தித்தறிந்து, உங்கள் குடும்பத்தில் ஆண்டவருடைய பழனிமலைக்குரிய நியமமான சில கடமைகளைச் செலுத்தாமல் விட்ட காரணத்தால் ஏற்பட்ட குறை. ஆகவே இது தீரும்படி ஒரு பாத்திரத்தில் முருகன் திருவருளை நினைத்து

இயன்ற பொருளைக் காணிக்கையாக இட்டு, கூலிவேலை செய்வதை விட்டு, இயல்பான வாணிபத் தொழிலை ஏற்றுச் செய்தல் நலமென்றனர். முதலீடு இன்றி வியாபாரம் செய்வதெவ்வாறென்றனர். அதற்கு முருகன் தருவானென்று கூறினர். மறுநாள் ஓரன்பர் அவரது இல்லத்துக்கு வந்து பழனியப்பா! என்று விளித்து, என்ன செய்கின்றாய், ஏதேனும் வாணிபம் செய்யலாகாதா என்றனர். முதலிலையே எப்படிச் செய்வதென்று கூற, உடனே தன் மடியையவிழ்த்து ஐந்து ரூபாயை நல்கி இதைக்கொண்டு சிறியதாகத் தொடங்கிப் பெரியதாகச் செய்யென்றனர். பழனியப்பர் ஒன்று மில்லாத என்னை நம்பி இவ்வுதவி செய்தமைக்கு எப்போது பதில் செய்யப்போகிறேனென்றனர். நீ கொடுத்தாலும் சரி. கொடுக்காவிட்டாலும் சரி. நன்கு வாழ்ந்தால் போதுமென்றபோது சுவாமிகள் கூறிய அருளுரைப்படி முருகன் திருவருளென்று வியந்தனர்.

அவ்விவரமறிந்த சுவாமிகள், அதுமுதல் தினமும் வியாபாரத்தின் வரவு செலவு விவரத்தைத் தம்மிடம் தினமும் கூறுமாறு ஆணையிட்டனர். அப்படியிருந்த நாளில் சில மாதம் கடந்ததும் ஒரு சிறு தொகை மிச்சமாகக் கண்டார். கண்டதும் மகிழ்ச்சியும் செருக்கும் சிறிது ஏற்பட்டது. சுவாமிகள் பால் வரும் நியதி தவறியது. அவரைச் சந்தித்த அன்பர்கள் சிலர் என் ஆச்சிரமத்துக்கு வரவில்லை என்று வினாவினர். அவசரச்சோலி, அவகாசமில்லை என்று கூறினர். மடத்தின் பக்கமாகச் செல்லும்போது சட்டை, தலைப்பாகையணிந்தும் செல்வதாயினர். ஒரு நாள் வெளியூரில் தங்க நேர்ந்தது. கையிருப்பாகப் பொருளும் இருந்தது. இரவு துயிலும்போது மடியைக் கத்தரித்துக் கள்ளன் பொருளையெடுத்தேகினன். அறிந்து விடுவந்த பின் தமது பிழையையுணர்ந்து சற்றருநாதரான சுவாமிகள் முன் வணங்கி மன்னிப்பு வேண்டினர். அதுமுதல் குடும்பத் தொடர்பை விடுத்து மடத்திலே தங்கித் தொண்டியற்றினர்.

தமது வழிபடு கடவுளாக, வெளிமுகத்தில் தண்டபாணிக் கடவுளையமைத்துள்ள கோவிலுக்குத் தென்புறம் அன்பர்கள் தங்கிப் பணி செய்தல், தியானம் செபம் செய்தல், நிவேதனமமைத்தல், சொற்பொழிவு செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றசாலை ஒன்றமைக்க ஏற்பாடு செய்து வேலை நடந்து வந்தது, அக்கால் ஷெ ஆறுமுகக் கவுண்டர் பணிகளை மேற்பார்த்து வந்தனர். பாக்கு மரத்தின் தப்பை

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

சீவுதற்கு அடுத்த தோட்டக்காரரான சூப்பணக்கவுண்டர் வல்லவர், பூசை பழனியப்பசாமியைக் கொண்டு அழைத்து வருதல் நலமென்றனர். அப்படியே அநுமதியுடன் பூசைச்சாமி சென்றழைத்தார். சுவாமிகள் கூப்பிட்டு சரி. எனக்குள்ளதான நோயைத்தீர்ப்பாரோ! என்றார். அடிசுளரது அருளால் பல அநுபூதிகளையறிந்த வராதலின், சரியென்றழைத்து வந்து விட்டு அவன் கருத்தையும் கூறினர். சுவாமிகள் வெற்றிலை பாக்கு உதவி உண்ணுமாறு கூறினர். எப்போதும் அவர் வெற்றிலை பாக்கு உண்ணும் போது மாரடைப்பு வருவதுண்டு. இவர் மூலம் பெற்று அருந்தியது முதல் அடியோடு நின்றது. “மந்திரமும், தந்திரமும், மருந்துமாகித், தீரானோய் தீர்தருள வல்லான்” என்ற அருள் மொழிக்கு இத்தகைய செயல் எடுத்துக்காட்டாகும்.

30. சிவகாமியார் பாற் றிருவருள் விளக்கல்.

முன்னர்க்கூறிய சிவகாமிப் பண்டார மென்பவர் தினமும் மாலைநேரத்தில் சுவாமிகளிடம் வந்து நன்மொழி கேட்டுப் போவது வழக்கம். ஒரு நாள் வரவில்லை. தாம் தவ வழிபாட்டுக்குப் போக வேண்டியதனால், நாம் உள்ளே சென்ற பின் வருவாரோ? ஏன் வரவில்லையென உள் முகமாகச் சிந்தித்தனர். அக்கால் சிவகாமியார் தன்னைப் புகழ்ந்து மற்றையருடன் பேசியிருந்தனர். கணபதி கோயிற்றிருப்பணி நடக்குமிடத்திலிருந்துகொண்டு, எந்த நியாயமும் அநுபூதிகளும் என்னிடம் கேட்கலாம். அங்கே போக வேண்டியதில்லை யென்று உரையாடியதையறிந்தனர். மறு நாள் வந்த அவரிடம் ஏன் நேற்று வரவில்லையென்றனர். ஏதோ போலிப்பதில் கூறினர். அதுகேட்ட அடிகள், கேட்கவும், பேசவும், அங்கேயே ஆளிருக்கும்போது இங்கே ஏன் வரவேண்டுமென்று கூறினர். அது கேட்டு அங்கே நாம் பேசியதைச் சுவாமிகளறிந்து இவ்வாறு கூறியது என்ன வியப்பு! அருளின்றிற்றம் இது என்று மிக அஞ்சிப் பணிந்து பிழை பொறுக்க வேண்டினர்.

தனது தொழிலாக நந்தவனத்தில் பூச்செடி பயிர் செய்து மலர் விற்பதுண்டு. அதில் ஒரு வியாபாரிக்கு ஒப்பந்தமாகப்பூ உதவி வந்தனர் மற்றொரு வியாபாரி அவரிடம் வந்து பாதிப்பூவை அதிக விலைக்குத் தனக்குத் தர வற்புறுத்தினான். அவனது வற்புறுத்தலுக்

கிணங்கப் பாதிபுதலினார். பழைய வியாபாரி, திடீரெனப் பாதி குறைந்ததுகண்டு வினாவு, தமது ஊர்க்கிராமாதிகாரியின் வீட்டு நிகழ்ச்சியொன்றுக்குத் தாவேண்டிய இடர்ப்பாடு கூறிய முறையில் பொய்யொன்று கூறினார். கூறிய பின் ஷெ யாரிடம் இவன் வினாவில் தம் தவறு வெளியாகு மென்றஞ்சி அவரிம் கூறவேண்டி வீட்டுக்குப் போனபோது அவர் வீட்டிலில்லை. தம் குருநாதரைச் சந்தித்து நேரில் கூறி மன்றாடினர். இது போகட்டும், இனி இவ் விதம் செய்யாதே யென்று எச்சரித்தனுப்பினர். திருவருள், சுவாமிகளது உண்மை வேண்டுகோட்கிசைந்து பூ வியாபாரி முன் கிராமாதிகாரிபோலத் தோற்ற, பூ வியாபாரி இவ்விவரம் கேட்டனன். நான்தான் உன்னிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாமென்று வாங்கிக் கொண்டேன். அவனைப்பற்றி வருந்தாதே என்று கூறி மறைந்தது. மறு நாள் சிவசாமியார் மலர் கொண்டு சென்ற போது வியாபாரி, நீ சொன்னபோது ஐயப்பட்டேன். நேற்று ஐயர் வந்து சொன்ன பின் உண்மை தெரிந்தேன், வருந்தற்க என்னுன். சிவசாமியார் வியந்து கிராமாதிகாரியான வேதியரை வினாவினர். அவர் தமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது, கோவைக்கு நான் போகவில்லை யென்றனர். இவ்வளவும் சற்குருநாதரது திருவிளையாடலென்று வியந்து மிகவுமஞ்சிப்பணிந்தனர். சுவாமிகள், நம்பிக்கைக்குப் பலன் தவறாமல் அடையலாம் என்றோதியருளினார். தவறு செய்பவர்களையும் தண்ணருளால் காப்பது சற்குருநாதர் திருவருள் என்பதை அன்பர்கள் இதனாலறியலாம்.

மற்றொருநாள், சிவசாமியார் இலை தைப்பதற்காகப் புரசு மரத்தின் இலை கொய்து சுமந்து வருங்கால், கேவலமான உடலோம் புதற்காக இவ்வளவு சுமையெடுத்து வருகின்றோமே, குருநாதரது வழிபாட்டில் நிலைப்பதற்கு இடையூறு தருகின்றதே யென்று சிந்தித்து நடந்துவரும்போது வழியில் வண்டி செலுத்திக் கொண்டு வந்த ஒருவர், ஏனையா சுமையுடன் நடக்கின்றீர், இதில் வைத்துக் கொண்டு உட்காருமென்றனர். இவர் அதற்குப் பதிலாகத் தகுதற்குப் பொருளில்லையே என்றனர். வேண்டாமென்ற பின் ஏறிச்சென்றனர். வண்டி செலுத்தநன்பால் பின்பு விடைபெற நோக்கினர். சற்குருநாதர் வண்டியுள் இருப்பதையறிந்து அஞ்சித் தொடர்ந்தனர். செல்லச் செல்ல வண்டியும் குருநாதரையுங்காணாமல்

தினகரத்தனர். பின் சுவாமிகளிடம் நேரிற் கூறினர். திருவருள் எல்லாம் செய்யுமென்று கூறியருளினார்.

தமது புன்செய் நிலத்தில் கம்பு சோளம் விதைத்துப் பயிர் இட்ட போது கடந் முற்றிப் பலனுக்கு வருங்கால் பகல் முற்றும் பரணிட்டுப் பாதுகாத்து மாடையில் வீடு சென்று வழிபாடு உணவு முடித்து வர வகித்திருப்பினர். அந்த இருளில் பரண் மீது ஒருவர் நிற்பதை யறிந்து அணிமையிற் சென்று கண்டபோது குருநாதர் திருவுருவம் கண்டார். சுவாமி அடியேன் பொருட்டு இந்த இரவில் வந்து காவல் செய்வது முறையோ! என்றோதி வணங்கி நிமிர்ந்து பார்த்தனர். திருவுருவம் காணாமையால் முன்னினும் பெருவியப்பு உற்றவராய், நீயே காவலிருக்கும் போது நான் வேறு எதற்கு? என்று கூறி இல்லிற் புகுந்து திருவருளை வியந்திருந்தனர். மறு நாட்காலை சுவாமிகள் பாற்கூறிப் பணிந்தனர்.

31. மாதையிற் சற்குரு வதிதல்கண் டிறைஞ்சல்.

இவ்விதம் சிரவணபுரத்தின் மேற்றிசைத் தவச்சாலையில் அமைந்திருக்குங் காலத்தில், திருவரங்கத் தலத்தின்கண் வந்திருந்த சற்குருநாதரான வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் திருத்தல சேவை செய்யப் புறப்பட்டு, தில்லையில் அம்பலவாண சுவாமிகள் பொன்னம்பல சுவாமிகள் முதலியோரைக் கண்டு தில்லைத் திருவாயிரம் பாடி அரங்கேற்றிப், பின்பு வளவனூர்க் குமாரபுரி சண்முகசுவாமிகள் சந்திப்புப் பெற்று, பசுக்கள் வழிபட்டுக் கொம்பு பெற்ற திரு ஆமாத்தூர்த்தலத்தில், இறைவன் திருவருளாணைப்படி தங்கி, தலபுராணம், பதிகச்சதகம், சதகப் பதிகம், யமகம், திரிவு, சிலேடை முதலிய பிரபந்தம் பாடித்தவஞ் செய்திருந்தனர். இவ்விவரங்களை அன்பர்களாலும், அஞ்சல் மூலமாயுமறிந்த சுவாமிகள், குருபரன் தெரிசனம் பெறவேண்டிய பேராவலுடனிருந்தனர். ஓர் நாள் தனியே புறப்படத் தொடங்கினர். அன்னை முதலியோர், துணையின்றிச் செல்ல இசையா ராயினார். விழிக்கும், மொழிக்கும், துணையாக இருக்கும் ஒரு வனுள்ளானென்றோதி வெளிப்பட்டபோது, சேஷர் கருப்பண சாமி யென்பவர் உடன்றுணையாக வர இசைந்து தொடர்ந்தனர். நந்தவனப்பணியும், உழவாரப்பணியும், செய்யும் ஆற்றலுடையவர்.

கருப்பணசாமியுடன் வண்டியிலேறிச் செல்லும் இடைவழியில் சாக்கிரக்கனவுக் காட்சி யொன்று கருப்பணர் கண்டு கூறலானார். சுவாமி! கண் விழித்தபடியே சிந்தனை செய்திருந்தேன். ஒரு அந்தணர் அன்னம் கொணர்ந்து வாயில் ஊட்டினார். ஆகவே இனி உணவுக்கு வருந்த வேண்டா மென்று சொல்லினார். சுவாமிகள், அருபவத்திற் பார்ப்போமென்று அமைதியாய் ஓதினார். பின் சங்கரி துர்க்கம் என்னுமிடத்திலிறங்கி, அவரது விருப்பப்படி திருச்செங்கோட்டுச் செவ்வேளைக் கண்டு வழிபட்டு, அடிவாரத்திலுள்ள சிவபெருமானை வணங்கினார். நேரம் கடந்த படியால் உணவு பெற முடியவில்லை. ஏனையா' நீர்கண்டது கண்வுதானோ? என்று வினாவ, நானென் செய்வேன், கண்டதைத்தான் சொன்னேனென்று கூறி ஒரு வில்வ மரத்தின்கீழ்த் தங்கினார். அக்கால் மாலை நான்கு மணி. ஓர் அர்ச்சகர் போல் இறைவன் தோன்றி நீங்கள் ஏன் சோர்வுடனிருக்கின்றீர்கள். உணவு உண்டார்களா? என்றனர். செய்தியை யறிந்தார். வருக என்று அழைத்து மடைப்பள்ளியில் நுழைந்து இனிய உணவு கொணர்ந்து தவி, நீரும் தந்து, தங்கியிருக்க ஓர் அறையும் திறந்து உதவி, மறைந்தனர். அக்கால் அந்த அன்பர்காண ஒரு காரண முயின்றி நகைத்தனர். ஏன்? நகைத்தீர்கள். என்ன செய்தி எனக்கேட்க, இந்த நேரம் காலத்தைக் குறித்துக் கொண்டு, திருவரமாதூர் சென்று திரும்பி நம்மிடம் போன பின் அவன் உள்ளாரை வினாவியறிக என்னோ தியமைந்தனர். பின் ஆமாதூர் சென்றனர்.

திருவரமாதூரென்னும் பதியிற் “குருவாய் விளங்கும் கோமானுள்களைப், பொருவா அன்புடன் போற்றிப்பணிந்து, திருவார் ரீது திருக்கரத்தாற்றரப், பெற்றுப்புனைந்து பெருமகிழ்வுற்றனர்”. குருநாதர், கருணையுடன் எங்கிருந்து வருகின்றீர்கள். எப்போது உணவருந்திவிர்களென வினாவினர். நேற்று மாலை திருச்செங்கோட்டின் சிவன் கோயிற்பிரசாதம் உண்டதுதான் என்றனர். தலயாத்திரை செய்யுங்காலத்தில் உடலுக்கு ஊறு நேராதபடி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, வண்டி விட்டு இறங்கிய பின்பாவது, நிராடி நியம முடித்த பின்பு, உண்டு வரலாமே? வெய்யிலில் இளைப்புடனிருக்கின்றீர்களே? யென்று சேய்மிது, தாய்கொளும்புடன் கூறினர். தேவரீரைக் கண்ட பின்னர் உண்ணலாமென்று ஆவலுடன் வந்தோமென்று கூறினர். உடன் குருநாதர் ஆச்சிரமத்திலிருந்த சுந்தரம்மையவர்

களை அழைத்து உணவிருக்கும் விவரம் கேட்க, இருவருக்குப் போதிய அளவிருக்கின்றதென்று கூறினர். மகிழ்ந்து உங்களுக்காகவே சேர்த்துச் சமைக்கச் செய்திருக்கிறேன் இறைவன். ஒரு அரிசியை எட்டாகப்பங்கிட்டு எட்டு விதமாக உண்ணத்தருவதையும், யானைமுதல் ஏறும்பிறகவுள்ள எல்லாவுயர்கட்கும் ஒரேபடியால் அளந்து தருவதையும், உடைய திருடனை யார்தான் அளவிட முடியும்? என்றோதி உணவு உண்ணச் செய்தனர். பின்பு சற்குருநாதர் மீது தாம் அன்பின் மிகையால் தோத்திரப் பதிகமாகப் பாடிவந்த பாடலைப் படித்துத் துதித்துப் பணிந்தனர்.

பதிகம்

திருவு றைந்திடும் ஆனன' சீர்மைசந் ததழும்
மருவு மிங்கிந் காரண, வானவ, வகுத்த
கருநு றைந்திடுங் கடையனை ஆண்டிடப் பஞ்ச
தருநி கர்த்திடும் சற்குரு நாத'நின் சரணம்

பத்தி யோர்சிறி தேனுமில் லாதவெம் படிற்ன்
முத்தி தாவெனக் கேட்கவும் முறையுளதோ, நின்
சித்த மீதெனத் தெளிந்திடாச் சிற்றறி வேன்,நந்
புத்தி தந்தெனை யாண்டருள் பொன்னடி போற்றி

என்றவாறு பத்துப்பாக்களையுடைய பதிகத்தைக்கேட்ட சற்குருநாதர், திருவுள மகிழ்ந்து சிறப்பருள் புரிந்தனர். சில நாளிருந்து விடைபெற்றுத் தமது பதி வந்தனர். அன்பர்கள் பேரவாவோடு வரவேற்றனர். பின்னர், உடன் சென்று வந்த கறுப்பணசாமி என்பார் சுவாமிகள் கூறியபடி அங்கு பூசைப்பணி செய்திருந்த செல்லக்குட்டி என்பாரை நோக்கி இன்ன நாளில் இங்கே நடந்த நிகழ்ச்சி யாதென வினாவினர்.

நாங்கள் யாவரும் சுவாமிகள் புகழைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அக்கால், மீனாட்சியாத்தாள் அதோ சுவாமிகள் வருகின்றார்கள் என்று கூற, யாங்கள் எழுந்து பார்க்கும் போது அருகில் வருவதறிந்து யான் கருப்பூரம் ஏற்றிவந்தேன். உடன் காணவில்லை. குருநாதர் திருவிளையாடல் என்றறிந்தோம் இதை நீங்கள் எப்படி, காலம் நேரம் குறித்து வினாவினீர்கள்?

என்று கேட்டனர். திருச்செங்கோட்டில் நடந்த விவரம் ஒதி வியந்தனர். சுவாமிகளது பரந்தயோக நிட்டையின் சித்தியைப் பற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

வெள்ளக்கிணற்றூரில் உள்ள சின்னப்ப கவுண்டர் புதல்வி - காளியம்மாள் என்பவர் பூத பயத்தால், உணவு உறக்க மின்றி மெலிந்து, கெட்ட கனவு காணல் முதலியவற்றால் துன்புற்றிருந்தனர். அவரது மனைவி முன் தமது கணவருக்கிருந்த பேராபத்தை இவரால் நீக்கிக்கொண்டவராதலால், இவ்விவரம் கூறி வருந்தினர். தினமும் பூசையில் நிறும் தீர்த்தமும், அருட் பிரசாதமும் வழங்கிக் குணப்படுத்தினர். சில நாளில் முழுதும் குணமானதறிந்து மகிழ்ந்தனர் தாயார்.

32. விடமும் சுரமும் விலகப் புரிதல்.

சின்னவேடனபட்டி யூரில் வேளாண் மரபில் தோன்றிய இராமசாமியென்ற பேரினர். சாதாரணமான எளிய வாழ்விலிருந்தவர். இவரது ஆச்சிரமத்தில் தொண்டு செய்பவர். சுவாமிகளது காட்சி, கட்பார்வை, உரையாடல், இவற்றிலிடுபட்ட காரணத்தால் குடும்ப வாழ்வில் வெறுப்பேற்பட்டுத் துறந்துவந்த நந்தவனப் பணியையேற்றுக்கொண்டு நன்கு நடத்தினராதலின், மண்வெட்டிச்சாமியெனப் பெயர் பெற்றனர். சில காலம் பேரூரிற் சென்று நந்தவனப் பணியும், கற்பூரம் இறைவன் பூசைக்குதவலும் செய்த மையால் கற்பூரச்சாமியெனவும் கூற விளங்கினர். ஓர் நாள் நாகம் தீண்டி விடம் தலைக்கேறி மயங்குந்தருணம், சிரவைக் குருநாதரிடம் கொண்டுபோகக் கூறி மயங்கினர். உயிர்பிரிந்த நிலையிலிருந்த இவரை வண்டியிலேற்றிச் சுவாமிகள் ஆச்சிரமம் கொணர்ந்தார்கள். இவ்விவரம் உள்ளேயிருந்தபடியே உணர்ந்த சுவாமிகள், வெளிவந்து கட்பார்வை செய்து திருநீறு தூவி மூன்று தரம் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டனர். விடவேகம் தணிந்து கண்விழித்துப் பார்த்தனர். இப்படி மயங்கலாமா? எழுந்திரு! என்றவுடன் சாதாரணமான வழக்கப்படி பணிந்து நின்றனர். வந்தவர் இருந்தவர் யாவரும் இந்தப் பெருந்தகை செய்த செயலைப் பலவாறு புகழ்ந்தனர்.

“திங்களுர் வேதியர் செய்தவப்பயன - வந்தஅப்பூதி மைந்தனை அரவு. தீண்டிய வல்விடம் தீர்த்ததைப் போலும், இச் செயலென்ன இயம்பிப் போற்றினர்.”

மேட்டுப்பாளையத்தில் காளிசெட்டியென்பவர் சுவாமிகள் மீது பேரன்புடையவர். குளிர் சுரமேற்பட்டு மருத்துவர்கைவிட்ட நிலையில் நாவில் முள் முளைத்தும் பார்வை குறைந்து மிருந்த சமயம், சுவாமிகள் தவச்சாஸையுள்ள திசையினைக் கைகளாற் சாடைகாட்டினர். குறிப்பறிந்த ஒருவர், விரைந்து வந்து சுவாமிகளிடம் கூறினர். தமது காலை வழிபாட்டை முடித்துக்கொண்டு புகைவண்டியிற் சென்று அவருக்குத் திருநீறு பூசி வாயிலிட்டுத் திருவருளைச் சிந்தித்து நோக்கினர். சில நேரத்தில் நலம் பெற்று எழுந்து விழிதிறந்து வணங்கியும், சுவாமிகளிடம் மூன்று மணி நேரம் பேசியும், மகிழ்ந்தனர். மாலை வழிபாட்டுக் காகச் சுவாமிகள் தமது இருப்பிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

சின்னவேடன்பட்டியிலுள்ள ஆறுமுகக் கவுண்டர் முன்னமே கூறப்பட்ட தொண்டர். சுவாமிகள்பால் பேரன்புடையவர். மனைவியும் தானும் இவரை வழிபட்டுச் செல்லும் நியதியுடையவர். மகப்பேறில்லாத குறையுடனிருந்தார்கள். அவரது முற்பிறனியின் குறையாது என்று யோகநிட்டையிலறியலானார். முற்பிறனியில் கேரள நாட்டில் வேதிய மரபிற் பெருஞ் செல்வராயிருந்த இவர்கள், வயலில் அறுப்புத் தொடங்கும்போது, வேலையாட்கள் சொல்லுக்கிசைந்து வனதேவதை பூசைக்கென்று கொலைப் பலிக் காகப் பொருள் கொடுத்தான் கணவன். தூயகுலத்திற் றேன்றியும், நாயகன் குறிப்புப்படி இணங்கியிருந்தனள் மனைவி. பொருள் பெற்ற ஆட்கள் சினையாட்டை வாங்கிப் பலியிட்டுச் செய்த கொலைக்குற்றத்துக்காக, இப்பிறனியில் கர்ப்பமேற்படவில்லை, யென்றறிந்து கூறினர். தாம் கொலை செய்யாவிட்டாலும், கொலைக்கு உதவி செய்த குற்றம் இவர்கட்குச் சார்ந்தது என்று கூறி - மகப்பேறு மூலமே வீடு பெறலாமென்பது சாமானியமான கருமகாண்ட விதி - என்று கூறித் தேற்றினர். கொலைக்குதவிய காரணத்தால் மறுபிறப்பில் மகப்பேறில்லையென்றால், கொன்றும் மென்று தின்றும் இறுமாந்து திரியும் மக்கள் வடிவ மாக்ககாப்பற்றி என்னென்று கூறுவது.

33. குருபரன் கோயில் கொண்டமை காணல்.

அவ்விதமிருக்குங் காலத்தில், திருவாமாத்தூரின் கண்தங்கித் தவமியற்றிய சற்குருநாதரான அருளாளர் வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள், கலி ஐயாயிரமான விளம்பி

ஆண்டு, ஆனி மாதம், இருபத்து மூன்றாம் நாள், செவ்வாய்க் கிழமை, திரு ஓணா நட்சத்திரத்தன்று, உலகினர் தூலக் கண்ணாற்காண இருந்த திருவுருவை விடுத்துத், தாம் பரவெளியிற் கலந்தனர். அன்பர்கள் ஞான சமாதியிலமைத்துப் பூசனை புரிகின்றனர்; என்ற செய்தியை அறிந்தனர். தமக்கு நேர்ந்த சில குறிப்புகளும் ஒத்திருந்தமை கண்டு மனமிக வருந்தினர். பரத்தின் சகளமே குருவடிவமென்ற அநுபூதியிருந்தும், “தூல வடிவினைக் கண்டு, சொல்லமுத மொழியுண்டு ஞாலமிசைச் செயுந்தொண்டு, நமக்கினிமேலேது” என்று சிந்தை வருந்தினர்.

அவ்விதம் ஓராண்டு சென்றது. திருவாமாத்தூரில் சற் குருநாதரது மடத்திலிருந்து, ஆண்டுக் குருபூசை விழா அழைப்பு வெளியாயிற்று. அதில்,

“ஆண்டிரான் மாதையணிமுருக தாசருள்
வேண்டலுற்றிர் வம்மின் ! விகாரிப்பேர் - ஆண்டாவி
மாமாதம் பன்முன்றில் மன்னுதிங்கள் ஓணாள்
கோமான் குரு பூசைக் கு”

என்ற தலைப்பு வெண்பாவுடன் வந்த பத்திரிகை கண்டு பேரன்பினால் உந்தப்பட்ட திருவுள்ளமுடைய சுவாமிகள், இரண்டு பேரன்பர் துணை சேரப் புறப்பட்டுச் சென்று, “ஆமாத்தூரில் அமைந்து விளங்கும், கோமானம்சற் குரவன்சந்நிதி, கண்டு வணங்கிக் கண்ணிர்வடித்துக், கலிந்த மனத்துடன் கழலினை போற்றிப்” பரவினர். பின்பு சற்குரு நாதரால் ஞானமணம் புரியப் பெற்றுக், “கல்வியும் கற்பும் கவி சொலும் புலமையும், அக்கமும் நீறும் அணிகல்லாடை, உடையும்பூண்டுள் ஞரிமையோடன்பர், தாயெனப் போற்றும் தன்மையும், சேயென, அடிதொழும் அன்பரை ஆதரித்தருளும், சுந்தரத் தாயின்றுணையடி” போற்றினர்.

அம்மையவர்களிடம் சற்குருநாதரது தூலத் திருமேனியின் பிரிவு பற்றி ஓரளவு வருந்தினர். அதற்கு அம்மையவர்கள் பதிலளிக்கும் முறையில் கூறுவதானால்,

சற்குருநாதரது திருமேனி மறைவுபற்றி நான் வருந்தி உணவு உறக்கமின்றி மனச் சோர்வுடன் மூன்று நாளிருந்தேன். மூன்றுநாள் மாலை சோகத்துடன் மயங்கியிருந்தபோது, சுயவடிவுடன் பாதுகை, கைத்தண்டு விளங்கக் கெம்பிரமாய் நின்று

கொண்டு “இது என்ன மூடத்தனம், நாம் எங்கே போய்விட்டோம் என் விசைப்படுகின்றும், இங்கேதானிருக்கின்றோம், வீணாக மனதைப் புண்படுத்திக் கொண்டு வருந்தவேண்டாம்” என்று உரத்த குரலில் கூறினர். அந்த அதிர்ச்சியால் தெளிந்து விழித்தேன். வெளிமுகமாக இருப்பதாகவே அஞ்சித் திருவடிப் பாதுகையைப் பூசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அன்றியும், கருணைக் கடலாகிய நமது சுவாமிகள்,

முருகன் முத்தியிற் சேர்த்துக் கொள்வதாகச் சொல்லி என்னை அழைத்தாலும், இவ்வுலகிற் கொலை புலை இல்லாத நெறியைச் சிறக்கச் செய்த பின்னல்லாமல் அதற்கிசையமாட்டேன். சந்தலோகத்திலிருக்கச் செய்தாலும் இது பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டு தானிருப்பேன். நரகத்திற்றள்ளினும் ஆங்குள்ள உயிர்களிடம் எனது அருபவத்தையும் இரக்கத்தையும் பற்றிக் கூறித், துன்ப நிலையை மறந்து இன்பமொழியில் ஈடுபடச் செய்து கொண்டு இருப்பேன். இன்னும் நூறு பிறவி எடுத்தேனும் மனிதவுடம்பெடுத்தவர் பலரும் நன் னெ ன றி கொள்ளப் புரிந்த பின்னே அடியவருடன் முத்தியடைவேன். நான் மட்டும் முத்தி இன்பம் பெறவிழையேன். உமாபதியார் மடத்து முள்ளிச் செடியும், பத்திரகிரியாரது நாயும் கூடப்பெற்றது தானே அந்த முத்தி. என்னை நம்பிய அடியவர்கள் இப்பிறவியிற்றேகம் நீங்கி எந்தப் புவனத்தில் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் வர வழைத்து உண்மை உணர்வை விளக்கி, முத்தியிற் சேர்க்கவே எண்ணி உள்ளேன். என்பதுபோலத் தமது மன உறுதிகளைப் பல தடவை கூறக் கேட்டிருக்கின்றேன். எவ்வகையினும் நம்மைக் கை விடமாட்டார்கள் என்று நம்பி மன மொழி மெய்களால் வணங்கியிருப்பதே நமது கடமை. என்று அம்மையார் கூறிய அருளுரையை மன அமைதியுடன் அன்பாகக் கேட்டு வணங்கினர்.

தமது குருநாதரது தூலவடிவின் வழித்தோன்றலாகச் சுந்தரத்தாயின் வயிற்றிற்றோன்றிப், பதினான்கு வயதுப் பருவத்தில் அவணிருந்து, தந்தையும் குருவுமாகத்தவத்தாற் கிடைக்கப் பெற்ற சுவாமிகளது பொதுச்சிறப்பு நோக்கத்தால், பருவத்துக் கேற்பப் பாடும் திறமும், கல்வியறிவும், சரியை கிரியையாகச் சுவாமிகளது வழிபாட்டிலிருந்த ஞானசத்திவேற் பூசை, கெம்பிர விநாயகர்பூசை, ஞானசமாதியிற் சிவலிங்க பூசையாதிகளைச் செய்

யும் பயிற்சியும் கொண்டு விளங்கும் குருபுதல்வரான செந்தினையகம் என்னும் பெயருடையவரை, உரிமையுடன் சுக்கும ஞானப்புதல்வரான சுவாமிகள் பார்த்துப் பேசினர். பல நாட்டிலிருந்து வந்த புலவர், அன்பர், மற்றும் பலர் கூடிக் குருபூசை விழாவன்று, வழிபாடு, அன்னமளிப்பு, பிற்பகல் இசையரங்கு, கவியரங்கு, முதலியன சிறப்புற நடைபெறக் கண்டும், தாமும் உடனிருந்து நடத்தியும் பெருமகிழ்வு கொண்டனர். ஆண்டு, திருக்கோயில் கொண்டுள்ள அம்மையப்பராகிய முத்தாம்பிகையுடன் விளங்கும் அழகிய நாதரையும் வணங்கிப், சின்பு இரண்டொரு நாளிருந்து அம்மையவர்களிடம் அனுமதிபெற்றுத் தம்முடன் வந்த துணைவர்களோடு தமது பதிக்குப் புறப்பட்டனர். இடையில் வடலூர் விருத்தாசலம் முதலிய தலங்களைக் கண்டு வணங்கித் தமது மடாலயத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

3.4. மண்டல நிட்டையில் வாய்ந்த பல்காட்சி.

சுவாமிகள், தமது மனம் பற்றற்றிருந்தபடியால், வெளிமுக மாயிருந்து உலகியற் செயல்களைக் கண்டும், கேட்டும், நுகர்ந்தும் இருப்பது கூடாது என்னும் உறுதி கொண்டனர். தமது மடத்திற்குள் அமைத்திருந்த குகையினுள் ஒரு மண்டலம் (நாற்பத்தைந்து நாள்) வரை உணவு ஏதுமின்றித் தவநிட்டையிலிருந்தனர். அக்காலத்தில் திருவருளியக்கத்தால் உள்ளும் புறம்புமாக நிகழ்ந்த அநுபவக்காட்சிகள் பல, அவற்றுட் சில ஈண்டு குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு நாள், தமது மன வெளியில் அண்ட முகட்டின் வரை உயர்ந்துள்ள விராட் புருடவடிவம் காணப் பெற்றுக் கவனிக்கும் போது, அதனது வலது நாசிப் புழையிலிருந்து ஒளிவடிவாக வாசி சுழன்று தென்கோடி வரை சென்று, திரும்பி வடகோடி வரை சென்று, மீண்டு வந்து பழையபடி உள்ளேபுகக்கண்டனர். நனவு தோன்றியது. அந்த உருவத்திலிருந்து வெளிப்போந்து மீண்டது சூரியனென்றும், அதன் போக்கு தெட்சினையனம், திரும்ப மீண்டு சென்றது உத்தராயணம் என்றும், அறிந்து உவந்தனர்.

மற்றொரு நாள் பூசை பழனியப்பசாமி தவக்குகையின் வாயிலில் உற்று நோக்கினர். அப்போது சுவாமிகளது திருமேனி மிக்க ஒளியுடையதாய், நாற்புறமும் பொன் மயமான முடியணிந்த

சிரம், மயில் வாகனம், வேல் முதலியன விளங்க முருகக்கடவுள் வடிவாய்த் தெரிந்தது. கண்டு வணங்கி எழுந்து நின்றனர். பழைய வடிவாய்த் தெரிந்தது. குருநாதரது திருவருட் செயல் இவ்வாறென வியந்தனர். மற்றொரு நாள் சுவாமிகட்கு நேர்ந்த காட்சி, சகல அண்டங்கட்கும் இடமளித்துள்ள பரவெளியே ஒளி வடிவாய்த் தோன்றி, பின்பு குருவடிவாய்க் காட்சி தந்து, பின்பு உலகப் பொருள்கள் யாவுமாய்த் தோற்றியதைக் கண்டனர் அக்கால்

முடிவி லெவைக்கும் முரணு வெளியாய்
நடுவிலருட் சற்குருவாய் நண்ணி — அடியில்
சராசரமாய் யாவையுந் தானாகி யெங்கும்
வீராவியொளி யாதல் வியப்பு

என்ற வெண்பா ஓதினர். மற்றொரு நாள் முருகன் மணமிக்க மலர்மாலையை இவரது புயத்தில் அணிந்து, மலர்முடியொன்றைச் சிரசில் சூட்டி மகிழ்வித்து முனிவர்க்கரசாந்தன்மையை விளக்கி மறைந்தனர். மற்றொரு நாள், பிரணவ வடிவமென்று பேசப் படுகிற மயில் வாகனத்திற்குமிருப்பது கண்டனர். அந்நிலையறிந்தும் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கினுரில்லை, தவநெறிபற்றித் தொண்டே செய்தனர்.

“மனமகிழ்ச்சியால் முயற்சி குன்றுமானால் வந்தபடி — யநு பவங்கள் மாறிப் போகும்” என்பதும்,

“தேகமுற்று மவனாகத்துலங்கினாலும் — தியானம் விடார்க் கெப்பேறும் சித்தியாமே” என்பதும், சற்குருநாதரியற்றிய கௌமார முறை நூல்வாக்கு. ஆதலால் அந்நெறியில் நின்ற மைந்தனர் என்க.

வேறு ஒரு நாளில், தமது உடற்றாயான ஆண்டாளம்மை வந்து சுவாமிகளது நிட்டையின் விவரமறிந்து மகிழ்ந்தும், பாச வயப்பட்டு இப்படி உணவின்றிப் பல நாளிருப்பின் உடல் நலம் குறையுமே என்றும் வருந்தியிருந்தனர். ஆன்றிரவு அவர்கனவில் மீனும்பிகை தோன்றிக், குகையின் வாயிலின் பக்கத்தில் தேவியிருந்து சுவாமிகளை மடியில் வைத்துக்கொண்டு இனி இவன் எனது குழந்தை, நீ இவன் செயல் பற்றிக் கவலை கொள்ளற்க, என்று கூறியது கேட்டுக் கண் விழித்து மனச் சாந்தியுற்றனர்.

ஓர் நாட் காட்சியில், கீழ்க்கு முகமாக இருந்து நிட்டை கூடிய சமயம், ஐந்து வேடர்கள் கருநிறமும் கோர வடிவுமுடையவர்களாய் வந்து வணங்கி, நாங்கள் இது வரை செய்த பிழையைப் பொறுத்தருள்க. இனி விலகிப் போய் விடுகிறோம் என்று கூறிச் சென்றனர். பின் இவர்கள் யாரெனச் சிந்தித்தனர். ஐம்புலன்கள் என்றறிந்து இனி அவை நம்மைத்தொடராது என்னும் திருவட்குறிப்பை யறிந்தனர். அவநெறியோருக்காகக் கமளிக்கும் ஐம்புலன்கள், சிவநெறியோரைச் சேராதன்றோ!

மற்றொரு நாள்; காலை பத்து மணியளவில் நிட்டைக் காட்சியிற் குருநாதர் தோன்றி உன்னைத் தேடி வெளியில் ஒருவர் காத்திருக்கின்றார் என்று ஓதக் கேட்டனர். மனம் வெளியே ஈர்த்தது. எழுந்து வந்து கண்டனர். வெளியில் நின்றவர் வெண்ணிற உடையினராய், இருபத்தைந்து வயதினராய், கூப்பிய கையினராய் நின்ற அவர், கீழ் வீழ்ந்து வணங்கித் துதி கூறினர். அக்கவியாவது

மோனப் பொருளே சுயஞ்சுடரே முத்திக்கரசே எம்மிறையே

ஞானக் கடலே திருமதுரை நகிற் கயற்கட் சிவை தழுவக்

கூனற் பிறையாங் கொளித்துவந்த கோவே தேவே சிரவை நகர்த்

தானத் தலைவா ராமனெனுஞ் சாமியெனைக் காத் தருள்வாயே!

என்றோதியதை வினவி. அவரிடம் கலந்து பேசினர். தான் இருப்பது திருநெல்வேலி, ஒரு தமிழ்ப் புலவன் என்று கூறக் கேட்டு, நம்மைத் தேடி நொந்து வந்து பாடும் இவருக்கு என்ன தருவது, என்று எண்ணி, என்னை நாடி வந்த தங்களுக்கு எவ்வுதவி செய்வது, தனியிடத்தில் தவம் செய்யும் நிலையில் இருக்கின்றேனோ யென்றபோது, தங்கன்பால் யாதும் பெற வரவில்லை. கண்டு உரையாடப் பெற்றதே சாலும் என்று கூறியகன்றனர். சுவாமிகளது முன்னிலையில் திருவருளால்தோன்றிய அப்புலவரை விண்ணாட்டுப் புலவரறிவாரன்றி மண்ணாட்டுப் புலவரறிவாரோ?

ஓர் நாள், காலம் வீணே செல்கின்றது. ஏதேனும் உண்மையான பயன்பெற வேண்டும். இன்றேல் புவிக்குச் சமையாக உடலை ஏன் பேணுதல் வேண்டுமென்று எண்ணினர். தம் அருகிலிருந்த கொடுவாளை எடுத்துக் கூர்மையுடைய அதனால் இடது கையில் வலக்கையால் ஓங்கி ஆறு தடவை வெட்டினர். அணுவும் ஊறு நேரவில்லை. வெறும் குறிகள் மட்டும் கோடு

போலத் தெரிந்து மறைந்தது. அக்கால் மனவெளியிற் குருநாதர், விளங்குநிச்சியில் விளங்கிய வெங்கடரமணாதாசர் வடிவாகத் தோன்றி, “ஏன் இவ்வாறு அவசரப்பட்டு வைராகம் கொள்ளல் வேண்டும்? இது முறையல்ல, இறையருளைப் பெற வைராகம் தேவையாயினும், உற்றுப் பார்க்குங்கால் பாசரிக்கத்துக்கு அது இன்றியமையாததுதான். அது கடந்த அன்பே அருள் பெற ஏற்ற முறை. “வைராகம் தாண்டி அப்பாற் குமரனைக் கண்ட வன்பதத்திற் கூடுவாரே” என்றபடியாகும். “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படு மலையே” என்றும், சிவத்தின் வேறுபடாத அன்பே வேண்டும் என்றும் கூறியருளி மறைந்தனர். பின்பு மனச்சாந்தி பெற்று விளங்கினர் சுவாமிகள்.

ஆராதார நிலைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருந்த போது ஒரு நாள், பிரமரந்திரமென்ற இடத்தை உற்றுப் பார்க்குங்கால், ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் தேன் நிறைந்திருந்தும் மேலே ஏடு படிந்துமிருந்தது. அதை மேலும் பார்த்தபோது அந்த அமுதம் பொங்கிப் பக்கமெல்லாம் வழிந்தது. அது கண்டு உடல் நினைவு வந்தது. யோகதாரணியில் அமுதவிந்து பெருகப் பெற்று, அருந்தி வாழ்வார்கள் யோகிகள் என்ற உண்மையிது என்று தெரிந்தனர். உலகங்க்கையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே மறைந்து பேரொளியாய்த் தெரிந்தது. கண்ட உலகம் எங்கேயென நினைத்தனர். “காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடி காண்” என்ற திருவாசக மொழியின் கருத்து இது வெனவுணர்ந்தனர்.

35. அருள்நிலை யுணர்த்தலும், ஆலய மமைத்தலும்.

ஒரு மண்டலம் குகைவாச மாயிருந்தபின் வெளிமுகமாய்க் காணத் தங்கியிருந்த நாள்ஒன்றில், உடற்றூயான ஆண்டாளம்மை இவரது தவச்சாலைக்கு வந்து திருவலகு, திருமெழுக்கு இடுதல், பூவெடுத்தல், தொடுத்தல் முதலியன புரிந்து நற்கேள்வி கேட்டு வந்தனர். அவர்கள் மனதில் திருவருணைத் தீப தரிசனம் செய்யப் பேராவல் இருந்ததை வெளியிட்டனர். பெருங் கூட்டமும் மழையதிகமுமுள்ள காலம். இவிடமிருந்தே சிந்தித்தால் இங்கேயே காணலாமென்றனர் சுவாமிகள். அப்படிப்பட்ட தகுதி என் போன்றார்க்கு ஏது? என்றனர் அம்மையார். வேண்டுவார்க்குரிய வற்றையீவான் இறைவன், உண்மையான விருப்பமிருந்தாற்

காணலாமென்று கூறினர். அன்றிரவு திருவருணைத் தலம், குன்றின் மீது ஒளி, இறைவன் இறைவி திருக்கோயில், அருணாகிரிநாதர்க்கருளிய அறுமுகன்கோயில், அடியவர் அரஒலி செய்யும் நாதப் பேரொலி, யாவும்கண்டு விழித்து மறுநாட்காலை சுவாமிகள் பாற் கூறினர், உண்மைக்குண்மை யுண்டென ஒதியருளினர்.

மற்றொரு நாள் தெய்வத் தன்மையைப் பற்றி எங்கும் நிறைந்தது, அகண்டமானது. ஆயினும் அடியவரிதயத்தமைவதென்றெல்லாம் பேசியதறிந்து, அப்படியாயின் நம் கையாற் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டால் எப்படிப் போகுமென்றனர் அம்மையார். மனப் பிடிக்கே கிடைக்கும் என்று கூறியதைச் சிந்தித்து, மலர் கொய்யப்போன, தாய், ஒரு பெரிய மல்லிகைப் பூவைக் கையில் இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு தெய்வத்தை இப்படி யிருகரத்தாலும் பிடிக்கின்றேனென்று கூறி, சூரிய வணக்கம் செய்யுமிடத்தில் வந்து பார்த்தனர். மலரில்லாமல் ஒரிலையிருந்தது. மனம் பதறிச் சுவாமிகள் பாற் கூறினர்.

“காட்சிக் கெளியான்காண் கண்டாலும் காணுன்காண்

மாட்சிமனம் வைத்தார்க்கு மாணிக்கத் துள் ளொளிகாண்”

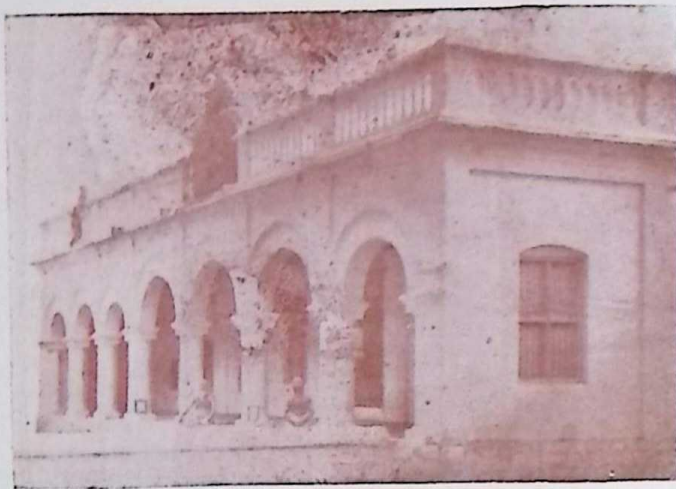
என்று திருவெண்காட்டிகள் கூறியவாறு, நாம் பிடிப்போம் என்ற, சீவபோத முனைப்பால் பிடிக்க முடியாது. அறிவால் மனமிறந்தபோது நிற்குமென்று தெரிவித்தனர்.

இத்தகைய சுவாமிகள், தமக்கு மேலான ஞானபாத அனுபவ மிருப்பினும், பின்பற்றி வருகிற தொண்டர்கள் சரியை கிரியை செய்து படிப்படியாய் மேல் நிலை பெறுதற்குரியதாக, சித்திமகோற்கட விநாயகர் கோயிலும், தண்டபாணிக் கடவுள் கோயிலும் உயரிய சிற்பநூல் வல்லார் மூலம் தொடங்கி, கோயில், திருமதில் கோபுரம் ஆகியனவும், நீர்நிலைக் கிணறுகளும், அடியவர் தங்கிக் கல்வி பயிலல், சொற்பொழிவாற்றலுக்குரிய மன்றங்களும், சாலைகளும், மடங்களும், அமைத்தனர். சதுர்த்தி, விசாகம், கார்த்திகை முதலிய நாட்களில் சிறப்பு வழிபாடுகளும் செய்யும்படி அமைத்துதவினர்.

ஆலயப் பணி நடக்கும் இடைக்காலத்தில் ஒரு நாள் கொத்து வேலை புரியும் பாலநாய்க்கன் என்பவன், சுவாமிகள்பால் அன்புடையவன். வேலை முடித்துத்தனது ஊரான ராமணபுரத்

மடாலய முன்தோற்றம்

அடிகளார் குளிக்கும் அறை

துக்குப் போகப் புறப்படும் சமயம் பெரு மழைக் குறிப்பு தெரிந்தது. வீட்டுக்குப் போகவேண்டிய கட்டாயத்தால் மயங்கிய போது, சுவாமிகள் மழை வராது செல்க, என்று கூறியபடி செல்வதானான். இடையில் மழை கவிந்தது. உடன் வந்த அண்ணன் வெங்கடரமண நாயக்கனென்பான், மழை இப்படி வருகின்றதே, சாமி சொன்னாரென்று புறப்படலானோமே, என் செய்வதெனக் கூறினான். மழையில் நனைந்தால் நாகை வேலைக்கு வர இயலாதென்றும் கூறிக்கொண்டே நடந்தார்கள். மழையும் வந்து பெய்கின்றதாயினும், இவர்கட்கு முன்னும் பின்னும் ஐந்து கெசு தூரத்திற்கு மழையில்லாமல் இவர்கள் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின் எங்கும் கலந்து மழை பெய்வதாயிற்று. பெரியோர் வார்த்தையை நம்பினவர்கட்கு இடையூறு வராது என்பது புலனாயிற்று.

அதன்பின், அவ்வூரில் அன்பர்களது முயற்சியால் கணபதி கோயில் நிறுவி, மூர்த்தியும் சித்தமாக்கினர். கோயிலில் அமைத்துப் பூசிக்க விரும்பிய அன்பர்கள், சுவாமிகள் பால் வந்து நிகழ்ச்சிகளை ஓதி நேரில் வந்து தாபிக்க விரும்பினர். ஆத்திக நெறியும் அன்புமுடையவர்கள் வேண்டுகோட்கிசைந்து, ராமண புரத்துக்குச் சென்று தமது யோக நிச்சயத்தாலும், மந்திர மூலமாயும், மூர்த்தியைத் தாபித்துப், பூசிக்க அருமதி தந்து ஆசியருளித், தமது மடாலயம் திரும்பினர். அதுமுதல் வழிபாடுகள் சிறப்புற நடைபெற்று வந்தன. இதைக்கண்டு அழுக்காறு மிக்க சிலர், மாகாளி என்ற பெயருடன் ஒரு பேய்க்கோயிலைக் கணபதி கோயிலுக்கு அருகிலமைத்து, ஆடு, கோழி முதலிய உயிர்களைப் பலிசெய்து வந்தனர். கணபதி கோயிற் பூசனை புரிபவன், அக் கொடுமையைச் சகியாமல் சுவாமிகளிடம் கூறினான். அதுதானே நின்றுவிடும் என்றோதியனுப்பினர். ஓர் நாள் கொழுத்த ஆடு ஒன்றைப் பலியிடக் கொணர்ந்திருந்தனர். திடீரென ஆடு கயிற்றையறுத்துக்கொண்டு சிலரைக் குத்திவிட்டு ஓடிவிட்டது. ஆதலால், காளிதேவிக்குக் கொலைப் பூசையில் விருப்பமில்லையென்றறிந்து கொலைப் பூசையை நீக்கி, அன்று முதல் பால் பழம் பொங்கலிட்டுப் பூசை நடத்தினார்கள்.

அந்த ராமணபுரத்தில் பாப்பண்ண செட்டி யென்பவருடைய தாய்க்கு, கருமேக நோய் ஏற்பட்டு வருந்தும் செய்தியைச் சுவாமிகளிடம் கூறினர். தமது பூசையில் நிறுதவிப், பூசவும் மருந்தாக உண்ணவும் வழங்கினர். அந்தவாறே நம்பிப், பத்தியு

டன் திருநீற்றுப் பிரசாதம் பெற்று நோய் முற்றும் மாறப்பெற்றனர். “வெந்தகைப் பாழ்வினைப் பிணியும் தீர்க்கத்தக்க வெண்ணீறு” ஆதலின், உடல்நோய் தீர்ப்பதில் வியப்பில்லை. ஆனால் கொள்வோளும் கொடுப்போளும் கொண்டுள்ள அன்பும் தவறும் காரணமாகக் காரியப்படும். “வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு” என்றன்றோ திருநீற்றுப் பதிகம் பேசுகின்றது. அவ்வூரில் வெள்ளையண்ணை செட்டியென்பவர் தமையனுக்கு, ஆறு ஆண்டுகளாகத் தலைவலி நீங்காமலும் தாங்கமுடியாமலும் துன்பமடைந்தனர். பகலவன் தோன்றியது முதல் மறையும் வரை கண்விழிக் கமாட்டாதவாறு வலி வரும். இதை வினாவிய சுவாமிகள், குரியன் எழுமுன் விழித்து நிராடி நிறணிந்து அன்புடன் குரிய வழிபாடு செய்யுமாறு கூறித் திருநீறுதவினர். அவர் அப்படிச் செய்து குணம் பெற்றனர்.

36. பழனியப் பருக்கருட் பண்பறி வித்தல்

சித்திமகோற்கட விநாயகர், தண்டபாணி மூர்த்தி, இவற்றைக் கோவிலில் நிறுவிய பின்னர், ஒரு மண்டலம் வரை தாமே பூசனை புரிந்து வந்தனர். பின் தமது அன்பரான பழனியப்பரையழைத்துப் பூசனை புரியும் முறையைக்கூறி, நாளை முதல் நீ பூசை செய்க! என ஆணையிட்டனர். மறு நாள், காலை மூன்று மணியளவில் துயின்றிருந்த பழனியப்பர் கனவில், முருகப்பெருமான், தண்டு - முழுநீறு - பாதுகை - கண்டிகை - சிகை துலங்க - தண்டபாணி சுவாமிகள் வடிவில் தோன்றினர். அடே! பழனியப்பா என்று அடட்டிக் கூவினர். திடுக்கென விழித்தெழுந்து நோக்கினர். முருகதாசராக நிற்கும் முருகநாதன் கூறுகின்றார், “இத்தனை நாளாகப் பூசை செய்துகாட்டிச் சொன்னதெல்லாம் நினைவிருக்கின்றதா? பூசை செய்வதாயின் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் தெரியுமா? நம்முடைய கருப்பவேற் கவுண்டனைப் போலப் பத்தியுடன் செய்யவேண்டும்.” என்று கூறி மறைந்தனர். பழனியப்பர் அஞ்சி பதில் ஏதோ சொல்லினர்.

இதற்குள் அடுத்த அறையில் தியானத்திலிருந்த சுவாமிகள், பழனியப்பரை விளித்து யாரிடம் பேசுகின்றாய் என்றனர். அவர் கைகால் நடுங்கி, வாய்குழறி, திருவாமாத்தூர்ச் சுவாமிகள் வந்து இவ்விதம் கூறினர். கருப்பவேற் கவுண்டரென்பவர் யார்?

எப்படி அவர் பத்தி செய்தாரென்று வினாவினர். சுவாமிகள் ஆர்வமும் அன்பும் கலந்தவராய் கூறுவதானார்.

கறுப்பவேலுக் கவுண்டரென்பவர் சாதாரணமானவரல்ல, நமது குருநாதரது வரலாறும் அநுபூதியும் கலந்த நூலாக, சுவாமிகளாலேயே அருளிச்செய்த குருபர தத்துவம் - பழனிச் சருக்கத்தில் ஐ. கவுண்டரது அன்பின் இயல்பைக் கூறுகின்றார்கள்என்றால் நானொப்படிக்கூறி விளக்குவது?

எடுத்தகைத் தண்டொன்றுள்ளா நென்றும் வாழ் பழனிக் குன்றை அடுத்தவூர் களிலொன்றும்வே லாயுதம் பாளையத்திற் கடுத்தமில் கறுப்ப வேலுக் கவுண்ட நென் றெருவ னுள்ளான் விடுத்திடாத் தருமத் தோடு மெய்த்தவ முடையா னம்மா

என்ற பெருந்தவமுடையவர். குருநாதரை நேரிற் காணு முன்பே முருகன் அவர் வடிவுடன் காட்சி தரப் பெற்றவர். முதற் றடவை கண்டதும் முருகனென்றே பாராட்டிப் பணிந்தவர். “கன விற் காட்சியளித்து மறைந்தாய், நேரிற் கண்டபின் உன்னை விடேன். எனது குறைகளை யெல்லாம் தவிர்த்தருள்க.” என்று வேண்டினார். சுவாமிகள் நான் முருகனால், அவனடியவர் பாத தூளியைத் தரித்து மகிழும் சிறியேன்தான் என்றுரைத்தனர். நேரில் வந்தும் பொய் கூறுவது மரபோ? என்றமுதுரைத்தனர். இவ்வான்மாவின் புனிதந்தானென்னே? என வியந்து அருள் புரிந்தனர். குருநாதரால் தமது திருவுருவப் படம் தரப் பெற்று அதையே முடிந்த உண்மைப் பொருளாகப் பெற்று வழிபடும் நியதியுடையவர். கல்விப் பழக்கம் அதிகமில்லாதிருப்பினும் அன்பர்கள் மூலம் படிக்கக் கேட்டுப் பாடம் செய்து பிழையறப் பாடும் பண்டினர். இவர்பால் முன் நிகழ்ந்த தெய்வீக நிகழ்ச்சி யொன்றுண்டு, கேள் என்று விவரம் கூறினார்கள். செய்தியைக் கேட்டறிந்த பழனியப்பர் அதற்கைய அன்பு எனக்கு உண்டா கும்படி திருவருள் தேவரீர் செய்தாலன்றி என்னாவது இல்லை யென்று வணங்கினர். பின்பு நிராடி நியமமுடித்து நீற்றுப் பிரசாதம் பெற்றுப் பூசனை புரியலானார்.

36 திருவேடத் தமைப்பும் திருநாமச் சிறப்பும்.

அவ்வாறு நிகழ்ந்து வருங்காலத்தில், சுவாமிகளது மனதில் சற்குருநாதராலருளிச் செய்த நான்கு நூலில் திரு

வேடச் சிறப்பு என்னும் பகுதியில் “முத்தியடையு முனிவோர் திருவேடம் - பத்தியொடு மாதவமும் பாலிக்கும்” என்றவாறு திருவேடமான தவக் கோலம்பூரை என்னாம் எழுந்தது. தமக்கு முன்னிலையாக வந்த குருநாதர் திருவுருக்கரந்துளரேனும் அருள் உள்ளும் புறம்பும் மிரம்பிய பான்மையால் தமது வழிபாட்டு மூர்த்தியான தண்டபாணி சந்நிதியில் வைத்துப் யூசனை புரிந்து வெண்கீள், கோவணம், கல்லாடை அக்கமலை இவற்றைத் தரித்து விளங்கினார். அவிழ்ந்து விரிந்த கிகை, நிறைந்து சிறந்த வெண்ணிற்றுப் பொலிவு, சிவந்த குங்குமப் பொட்டு ஆகிய தவவேடப் பொலிவைக் காண்பார் மனதில் கனிவுண்டாக் கிற்று.

அன்றியும், தாய் தந்தையரால் இடப்பெற்ற பெயரான இராமக்குட்டி யென்ற பெயர் யாவராலும் அழைக்கப் பெருமல் கையொப்பமிடுமளவிலேயே யிருந்தது. அகத் துறவை வெளிப் படுத்துமுறையில் வெளித் துறவுத் திருவேடமும் சேர்ந்தபின் இயற் பெயரின் பிற்பாதியை மாற்றி, இராமானந்த சுவாமிகள் என்று அடியவர் கூறும்படியமைந்தது. இப்பெயர் புலவர்கள் பல பொருள் விரித்துக் கூறும்படியமைந்த மாண்பு திருவருட் செயலாம்.

பத்து மைல் தூரத்தில் உள்ள கண்ணம்பாளையப் பதியில் உள்ள புருடோத்தம நாயுடு என்பவர் அவ்வூர் மணியம் வேலை பார்ப்பவர். வினைத்தெடர்பாற் றேகத்தில் மேக நோய் கண்டு அருவருக்கத்தக்க நிலையிலிருந்தார். அச்சமயத்தில் இந்தச் சுவாமிகளிடம் கூறித் திருவருள் நீறு பெற மடத்துக்கு வந்தார். சுவாமிகள் மதுரைப்பதி சென்ற சமயாயிருந்தது. அடியவர்கள் சுவாமிகளாலியற்றப்பட்ட துதிப்பாடல்களைக்கூறி வழி பட்டிருந்தது கண்டு ஒரு பாடலில் இவர் மனம் மிக ஈடுபட்டது.

“இன்போடு பணிவார்களெண்ணமெலா முடிக்கின்ற இறைவற் கென்றும், அன்போடு முரிமையொடு மறிவோடுந் தொண்டுசெயி லடுத்து வந்த, துன்போடு மெய்யிலுற்றபிணியோடு மிடையூறுந்தூரவோடும், என்போடுபாம் பணிந்த இறைவனது பதத்தாணையினிது வாழ்வீர்”

என்ற கவியைச் செவியேற்ற அளவில் விவந்து பாராட்டி இப்பாடல் எனக்கென்றே சற்குருநாதர் பாடிய பாட்டாகும்

என்று வியந்தார். அப்பாடலைத்தான் எழுதிப் பாடம் செய்து பாராயணம் செய்தனர். சில நாள் சென்று சுவாமிகள் வந்த பின் மடத்திற்கு வந்து நேரிற்காண விரும்பியபடி அநுமதியுடன் கண்டு அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர். விவரம் கேட்டு, அப்பாடலையே தினமும் கூறிக் திருநீறு புணைந்து வந்தால் உத்தராயணத்தில் நீங்குமென ஓதியருளினர். அதுபோலவே நோய் நீங்கி நல்லமேனியும் பலமும் பெற்றனர். அவிநாசித்தலத்தில் சுவாமிகள் தங்கியிருப்பதறிந்து நண்ப ரொருவருடன் சென்று பணிந்தனர். யாரென வினாவியபோது விவரம் கூறிக் தங்கள் திருவருளாற் குணமடைந்தவன் என்ற செய்தி கூறினர். எனது வேண்டுகோளுக்கும் உனது நம்பிக்கைக்கும் இரங்கித்திருவருள் கருணை செய்ததென்று கூறினர்.

37 பொருந்தும் உருவும் பொருந்தா உருவும்

மடத்திற்கோயில் கொண்டுள்ள தண்டபாணி மூர்த்திக்குச் சாத்தும் பொருட்டு, காரமடையிலுள்ள சிற்பி ஒருவனையழைத்து செம்பில் வேலாயுதமமைக்க ஓதினர். இரண்டு வேல் செய்ய அளவு தந்து, கருவில் காய்ந்துருகிய செம்பை வார்க்கும் சமயத்தைச் சொல்லும் படி கூறினர். சரி யென்றிருந்த அவன் செருக்கினால் சுவாமிகள் பாற் கூறாமல் தானாகவே வார்ப்புச் செய்தான். சரக்கு முற்றும் பாய்ந்து உருவாகாமல் குறையாய் நின்றது. அதையறிந்த சிற்பி, தனது அற்பமதியின் தவறுக்கு வருந்தினான். மிட்டையிலிருந்த சுவாமிகள் தெரிந்து வெளிவந்து கேட்ட போது பிழையைக் கூறி வேண்டினான். அது போல் வேறு செய்யச் சொல்லிச் செம்பு வார்க்கும் போது தாம் உட்கொண்டு வார்த்த சமயம் இரண்டு வேலுக்கும் போக மீதியாகவே உருகிய செம்பு இருந்தது. சிற்பி மிகவும் அச்சமும் நாணமும் கொண்டு பணிந்து ஆசிபெற்றேகினான். தொழில் வல்லமையிருப்பினும் பெரியோர் சொற்படி நடவாமல் செருக்குற்ற காரணத்தால் பிழைபட்டது. அதனால் ‘அருளே மேலென்னும் அறிவை, நானே மேலென்னும் ஆணவ இருள் வெல்லாது’ என்னும் உண்மை புலனாயிற்று.

முன் இப்பெரியாரது திருவுருவைப் புகைப்படமெடுக்க விரும்பிய, மேட்டுபாளையம் காளி செட்டியாரென்பவர், நேரிற் கூறினர். பார்க்கலாமெனப் பொதுவாகப் பதில் கூறினர். அவ்வளவில் அவர் ஊர் சென்ற பின் அத்தொழிலாளனையழைத்துக்

கொண்டு வர விரும்பினார். அவன் அவசர வேலையிருப்பதால், உடனே திரும்ப வேண்டுமென்றான். ஆகட்டும் எனச்சொல்லி அழைத்து வந்தனர். அடியவர் மூலம் சொல்லியனுப்பினார். உரிய காலத்தை நேரில் முன்பே கேட்டுக் கொள்ளாமல், அவாவும் ஆத்திரமும் கொண்டனர் செட்டியார். திடீரென ஏற்பாடுசெய்து விட்டே. நாளை பார்க்கலா மென்றனர் சுவாமிகள். உடனே போக வேண்டிய அவன் விருப்பப்படி ஒத்து அழைத்து வந்தேன். அவனும் அவசரப்படுகிறான் என்றனர். சரி நடக்கட்டுமென, ஒதி அமர்ந்தனர். தனது தொழில் வன்மையால் நல்ல படி புகைப்பட மெடுத்துச் சென்று இருப்பிடம் போய், மருந்து நிரால் அலம்பிப்பார்க்கும் போது வேறு யாரோ ஒருவர் உருவம் போல் மாறுபட்டிருந்தது. அவன் மிக நாணமுற்றுத் தன் அறியாமைக்கும் ஆணவச் செயலுக்கும் இரங்கினான்,

அடுத்த சமயம் மடாலயத்துள்ள தொண்டர்கள் கூடி வணங்கி, சுவாமி! அடியேங்கள் தனித்தனி பூசித்து வழிபடுதற்கு ஏற்றபடி புகைப்படம் எடுக்க விழைகின்றோம். திருவுளமிசைந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனர். திருவருட் குறிப்பின் படி தக்க தொழிலாளனொருவனை யழைத்து வந்தனர், தமது சற்குருநாதர் திருவுருவைச் சிந்தித்து அமர்ந்தனர். படமும் எடுத்தனர். நன்கமைந்தது.

38 சிவராத் திரியிற் றேவியின் சேவை

இவ்வாறிருந்து நிட்டை புரிந்து வருங்கால், பழனியப்ப சாமிக்கும் கல்லாடையணியும் தவவேடமும் உதவினர். கோயிற் பூசனை குறைவின்றி முறையுடன் புரிந்து வந்தனர், மாசி மாதத்தில் வருகிற சிவராத்திரி யன்று, முதலில் பிரதோட பூசனை முடித்துச் சிறப்பு வழிபாடான நாற்கால வழிபாட்டில், முதற் சாமத்தில் முதற்கால பூசனை முடித்துக் குருநாதரைக்கண்டு வணங்கினர். இரண்டாவது காலப் பூசனைக்குரிய பணிகளைத் தொடங்கினர். அபிடேகம் இயற்றி அலங்காரம் செய்யத்தொடங்கின போது அடுத்த அறையில் நிட்டையிலிருந்த சுவாமிகளுக்கு ஐந்து வயதளவில் பச்சை நிறமேனியும், பவளவாய், கருவிறியா தியவுமில்லங்கப் பட்டை புனைந்து தேவி காட்சியளித்தது கண்டு பணிந்து தெளிந்தனர். பழனியப்பாரை விளித்து என்ன அலங்காரம் செய்யப் போகின்றாயென வினாவினர். உத்தரவுப்படி செய்யக்கடவே என்றனர். அருகிலிருந்த புத்தக மொன்றையெடுத்துப்பார்க்கும் போது, சத்திகுகுண பதிகம் கண்டனர்.

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

வியந்து அம்பிகை வடிவாகச் செய்க என்று அநுமதி தந்தனர். அதன் படியே செய்து பூசித்தனர். அடியவர்கள் வந்து தேனியின் துதிகளைப் படித்துப் பரவினர். அது முதல் உத்தராயண தட்சிணையண சமயத்தின் முதல் மாதமான தை - ஆடி மாதத்துக் கடைசி வெள்ளி நாளன்று சத்தி வடிவமாகத் தண்டபாணியை அலங்கரித்து வழிபடும் நியமம் ஏற்படுத்தினர். அதன் படி இன்றும் மடத்தில் வழி பாடு நடக்கிறது.

“சகளவடி வான தெய்வத் தொகுதி யாவும்
சத்திமய மேயெனும்சாத் தேயன் றன்னை

இகழ்வரிதென் ருலுமதற் கினிய வாரு

யெண்ணிடுத லேமிகவு மேற்ற மாகும்”

(கௌமார முறைமை)

அல்லாமலும், வியாழக்கிழமையன்று முழுநீறு புனைந்து, லங்கோடு, கௌபினம், அக்கமணி, குருவேர் என்கிற கறுப்பு வெட்டி வேர் சிகைகேபால அணிந்து, கல்லாடையுடை குடிக் குருவடிவமாக அலங்காரமும், கந்தசட்டி விழாவில் சந்தனக் காப்பு அலங்காரமும், செய்யுமாறு பணித்தனர்.

39 பொதியையி லுறைதலும், பஞ்சபூதப்படம் வரைதலும்

ஒருகால் சுவாமிகள், தமது பிறப்பிடத்துக்கு முப்பது காதம் கடந்து வசிக்க வேண்டுமென்று முன்னோர்கள் நூல் கூறு கின்றன. ஆதலால் தமிழ் மொழியின் பிறப்பிடமான பொதியை மலையிற்சென்று, சிலகாலம் தங்கித்தவமியற்ற நினைத்தனர், இது விவரமறிந்த பழனியப்பர் வெளியிடத்தில் தேவரீர் தங்கியிருந் தாலும் பூசைப்பணியை நேசத்துடன் புரீவேன். வெளிவிவகாரங் களைச் சுற்றிடத்துள்ளவர்கள் ஊறு செய்யாவாறு எப்படிப்புரப் பேன். அக்கால் யானென் செய்வேனென்று ஐயுற்றனர். அது சரியே. அச்சம் வேண்டாம் என்றோதி, இரண்டு புதுப்பாட்டு எழுதியுதவி இதைப் பூசை முடிவிற்கூறி வருவையாயின் ஊறு வராத்தென்றருளினர். பின்பு சுவாமிகள் குறித்த வாறே தமது அன்பின்ரான 'கற்பூரச்சாமியை அழைத்துக் கொண்டு புகை வண்டியேறித் தென்காசியிற் சென்று, அருவி நீர்வீழ்ச்சியுற்ற குற்றாலத்துக்கேகி நீராடி, இறைவனை வணங்கிச் சிலநாள் இருந்தனர்.

பின்னர் அங்கிருந்து நடந்து பாவநாசப்பதி சென்று ,
தாமிரபரணியின் பிறப்பிடமாகிய நீரில் முழுநீர் புதுபூண்டு தியான
முடித்த சமயம், வழிச்செலவுக்கெனக் கொணர்ந்த பொருள் முடிப்
பைக்கவனிக்க நேர்ந்தது. மனம் வருந்தி இதைப்பாதுகாக்கும்
பொறுப்பு இனிவேண்டாம். இதுவே கடைசியெனப்பையுடன்
கற்பூரச்சாமிமுன்பு வீசி எறிந்தனர். அவரெடுத்து வைத்தனர்.
பின் வழிபாடு முடித்துக் கொண்டு மலை மீதுள்ள அகத்தியர்
கோவிலை வணங்கிப் பார்வதி திருமணக்கோலம் குறுமுனிக்கு
அருளிய கலியாண தீர்த்தக் கட்டத்தைச் சேர்ந்து, ஒருமனமாகி
நிட்டை கூடிச் சிலகாலம் வசித்தார். அக்கால் முற்பிறப்பின்
நினைவு வந்தது. அகத்தியரது திருவுருவமாகத் தன்னுரு விளங்
கியது. உடனே,

குற்றலம் வீட்டுக் கொடியேன் உனைத்தேடி
வற்றூச் சுகம்பெறவே வந்தடைத்தேன் — இற்றோடு
பாவநா சத்திற் பரிந்தென்னை யாட்கொண்டுள்
ஆவலறச் செய்பரமே சா என்ற வெண்பாவும்

பாவ நாசப் பதியினிற் பாவியேன்
பார்க்க நல்லுருக் காட்டிய பண்பினை
யிவையே யெனக் கவ்வுரு வத்தினை
என்று நந்திடு மேழைக் கிரங்குவாய்
கோவ மேகொளப் புல்லறி வேன்செயும்
குற்றம் யாவும் குணமெனக் கொண்டிசிச
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்த் தாட்கொளும்
சாமியே யென்றன் சற்குரு நாதனே
என்ற கட்டளைக் கலிப்பாவும் கூறித்தங்கித் தவமியற்றினர்.

தம்முடன் தொடர்ந்து வந்த கற்பூரச்சாமிக்கு வயிற்றுக்
கடுப்பு நோய்கண்டு, நான்கு நாள் வருந்தியும் சுவாமிகளிடம்
தெரிவித்திலர். பின் குறிப்பாலறிந்து கேட்டபோது, உண்மை
கூறினர். சொல்லாதிருந்தது ஏனெனறலும், திருவுள்ளத்துக்கு
விவகாரம் நேரக்கூடாதென்பதற்காக எனக்கூறினர். காரணம்
யாதென்று கேட்டறிந்தனர். இந்நிலையில் அவரைத்தனியே
நெடுந்தாரமனுப்பவும், தடுத்து நிறுத்தவும் வழியின்றி, வினையின்
தடை ஈதென்று தாமும் அவருடன் புறப்பட்டனர். வழியில்

நாவற்கனிகள் மரத்திருந்து உதிர்ந்திருந்தன. அதை யெடுத்து உண்ணும் படி கூறினர். உண்ட சில நேரத்தில் நோயகன்றது. அதன் பின், கற்பூரச்சாமியை ஊருக்கனுப்பி விட்டுத் திரும்பவும் பொதியைக்குச் செல்லலாமா என நினைத்தனர். இவ்வளவு தூரம் வந்து திரும்புதல் வேண்டாம். திருவருட் குறிப்பு இப்போது இடம் தரவில்லை. சிரவணபுரம் சென்று பின் ஒரு சமயம் வரலாமென எண்ணி மடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர்,

சுவாமிகளது அருளால் சிரவை இராமண கவுண்டருடைய இரண்டாம் மனைவியின் வயிற்றிற் பிறந்து விளங்கும் சபாபதி ஐயா என்பவர், வீட்டில் நேர்ந்த விவகார நிமித்தம் வெளியாத் திரைபோய்ப் பல நாளாகியும் தகவலில்லாதிருந்தது. அவரது தாய் சுப்பம்மை என்பவர் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தினர். தனது மூத்தாள் மகனாகிச் சுவாமிகள்பாற் றெண்டு புரியும் செல்லக் குட்டி வசம் இது செய்தியைச் சுவாமிகளிடம் தெரிவிக்கும்படி கூறினர். சுவாமிகள், செல்லக்குட்டியின் வாயிலிருந்து வரும் தவணைப்படி வருவாரென்று கூறி உத்தரவிட்டனர். அதை யறிந்த செல்லக்குட்டி, நாமெப்படிச்சொல்வது என்று திருவருளை நினைத்து, அடுத்த திங்கட்கிழமை பத்து மணியளவில் வருவாரென்று கூறினர். இஃது இவ்வாறாக;

யாத்திரை சென்ற சபாபதி ஐயா சிதம்பரம் சென்று சில நாளிருந்தனர். ஆங்கொரு வேதியர் இவரிடம் விவரம் வினாவி உடனே ஊருக்குப் போவாயாக! போகத் தடை சொன்னால் சேவகர் வசம் ஒப்புவிப்பேன். யாருமறியாமல் இப்படி ஏன் வந்தாயெனக் கடிந்தனர். சரியென்று திரும்பி ஊர்வந்து சேர்ந்தனர். முன்கூறப்பட்ட திங்கட்கிழமையன்று பத்து மணியளவிலே சபாபதி ஐயா வந்ததை யறிந்த பலரும் சுவாமிகளது குக்குமத் திருவிளையாடலை நினைத்து வியந்தனர்.

சூரிய, சந்திரர்களது, உதயம், உச்சம், ஓடுக்கம், முதலிய விவரங்களைத் தாம் யோக நிட்டையிற் கண்டபடி, தாமே படமாக வரைந்து, மடத்தில் அன்பர் காணுமாறு வைத்தனர். இப்படிப் பல படங்கள் உண்டு.

முதலாவது, மூலாதார முதலாக மேலாதாரங்களின் இயல்பை, மேலோரது நூலாதாரங் கொண்டு அந்தந்தத் தானங்களின் இயல்பு, தெய்வம், மந்திரம், முதலியவைகளையும்

மேற்பட்ட பரவெளி, பராசக்தியின் ஆயிரத் தெட்டிதழ்த் தாமரை முதலியவைகளையும் விளக்குவதான ஆரூதார விளக்கப் படம்.

இரண்டாவது, பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, வெளி என்ற ஐம்பூத அண்டங்கள், அவற்றின் நிற வேறுபாடு, ஒவ்வொன்றின் தொடர்பு, அவை கடந்த பரவெளி, பூமியின் கீழ்ப் பக்கம், இவற்றை ஊடுருவி நிற்கும் மேருத் தம்பம், பன்னிரு மாதங்களில் சூரியன் சென்று வரும் விவரம், ஆதியவற்றைக் குறிக்கும் பஞ்சபூத அண்ட விளக்கப் படம்.

மூன்றாவது, தாமதம், ராசதம், சத்துவம், என்னும் முக்குணங்களினியல்பு வேறுபாடு. ஒவ்வொன்றிலும் மும்மூன்று பிரிவுள்ள விவரங்களைக் காட்டும் முக்குண விளக்கப் படம்.

நான்காவது, நகர முதலான ஐந்தெழுத்துக்களின் உட்பொருளாகிய, பிரமன், மால், உருத்திரன் மயேசன், சதாசிவன் என்ற ஐம்பெருந் தலைவர்களுடைய தானமாகிய, மண், நீர், நெருப்பு வாயு, வெளி என்ற ஐந்து அண்டங்களில் சத்திசத் தர்களுடன் உள்ள விளக்கமும், அவற்றைத் தாங்கிய பெரு வெளி, மேலுலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழு, சூரிய சந்திரர்களின் தோற்றம், மறைவுகளும், சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூரியம், தூரியாதீதம் என்ற ஐந்தவத்தை நிலைகளின் விவரமுமமைந்தது, சகலாண்ட புவன விளக்கப் படம்.

40 கருண லயர்க்கரு பவநிலை காட்டல்.

இத்தகைய அரிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்திய சுவாமிகள் பூசை பழனிப்ப சாமியை நோக்கி, நீ வாசியை உனக்குள் அடங்குமாறு செய்; அதுவே மூர்த்தியாக உருவுடனிற்கும். அதனால் மனம் அடங்குமென்றனர். அம்முறைபிலவர் பயிற்சி பெற்ற சமயம் தாம், அவரது உன்னும் புறமும் யோக வன்மையாற் கலந்து நின்று ஆரூதாரங்களினியல்பு முதலிய மிகப் பெரியதான காரணமும் காட்சிகளைபெல்லாம் அப்படிச் செய்! இப்படிச் செல்! என்றெல்லாம் கூறி, அறிபச் செய்தனர். அவரும் அதற்கேற்ற மனவலையும் தெளிவுமுடையவர். மற்றொருவரது உடலிற் புகுதலாகிய பரகாயப் பிரவேசம் செய்யுமுறையையும் விளக்கி, இரண்டு அன்பர்களிடத்தில் செய்தித்தனர். இவர் போன்றே கருணாலயரென்ற அன்பரும்

தியான யோகப் பயிற்சி மிக்கவராய், சுவாமிகள் பால் நெருங்கிய தொடர்புடன் கூறியபடியே நின்று பல அநுபவங்களைக் காணும் தகுதி பெற்றனர்.

ஓர் நாள் தண்டபாணி ஆலயத்திற் சத்தியலங்காரம் செய்து வழிபாடு நடந்தபோது, வழக்கம்போல் கருணாலயர் சந்திதியின் மண்டபத்தில் இருந்து தியானித்திருந்தனர். சுவாமிகள் வெறும் தியானம் வேண்டாம்; சீவ திசையாகத் தேவி வந்து பேசுமாறு தியான பாவனை செய். தேவி முற்பட்டு வரும்போது இதுபற்றிக் கேள்! என்று ஒரு செய்தி கூறினர். அப்படியே தேவியும் காட்சி தந்தபோது வினாவினர். தேவி, சுவாமிகளிடமே கேள் என்றனர். விழித்து இவரிடம் ஓத, அம்மையிடமே கேள் என மீண்டும் கூறினர். மறுபடியும் நிட்டையிலிருந்தபோது தேவி வர நேர்ந்தபோது, முன்போன்று கேட்டனர். அங்குதானே கேள் என்றால் என்னையே கேட்கின்றாயே என்றோதி, விடை கூறினர், நனவுதித்துச் சுவாமிகள் பார் கூற வந்தனர். அந்த விடையைத் தாம் கடிதத் தெழுதி வைத்திருந்து கருணாலயரிடம் தந்தனர். அவர் பார்த்து அம்பிகையின் வாக்கே அதில் இருந்தது கண்டு தேசிகனருளும், தேவியினருளும் ஒன்றென்றறிந்தனர்.

41 விளவையூர் நால்வரை விரும்பி யேற்றருளல்.

இப்படியிருக்கும் காலத்தில், பூசைப்பணியியற்றும் பழனியப்பசாமியென்பார், சுவாமிகளியற்றிய “சண்முகமாலை” நூலின் சில கவிகளை மனப்பாடம் செய்து, துதிப்பதைக்கேட்ட சிலர், தாமும் எழுதிப் பாடம் செய்தனர். அண்மையிலுள்ள விளங்குறிச்சியூரில் மொட்டையப்பரென்னும் அன்பர், முன்னைய நல்வினைத் தொடர்பால் அக்கவிகளை வினாவி, மிக்க அன்புடையராய் இக்கவியியற்றிய சுவாமிகளைக் கண்டேயாகவேண்டுமென எண்ணி மடத்துக்கு வந்தனர். வந்து பணிவுடன் சுவாமிகள் தவச்சாலை யருகே நின்றதைச் சுவாமிகள் அறிந்து வினாவினர். தனது கருத்தைக் கூறிப்பணிந்தனர். இடை நேரங்களில் வந்துகண்டுகொள்ள அனுமதித்தனர். பின், குருபணி அடியவர்பணி ஆலயப்பணி யாதிபனசெய்து சிறந்த அன்பராய் விளங்கினார். அதுவிவரமறிந்த உறவும் நண்புமுடைய ஒரு அன்பர் நானும் வருகிறேனென்று தொடர்ந்துவந்து பழகினர்.

அவ்வூர் வெங்கடரமண யோகியிடம் பழகித் தண்டபாணி மூர்த்திபடம் வைத்துப் பூசித்துவந்த இளவயதினரான செங்கண கவுண்டரும் வந்து முன்னமே அறிமுகப்பட்டவராதலின், சுவாமிகள் பாற்பத்திசெய்து வருவதாயினர். அதையறிந்த அவரது உறவினரான சுப்பண கவுண்டரும் பத்திசெய்யலானார். ஆக அந்த நால்வரும் முன்னும் பின்னும் அடுத்துக் குடும்பத் தொடர்பையகற்றித் தவச்சாலையில் தங்கித் தொண்டாற்றினர். அவர்கட்கேற்றபடி உபதேசம் செய்து, சம்பந்தர் - அப்பர் - மாணிக்கர் - சுந்தரர் என்றபடி அருட்பெயர் சூட்டி, அடியவர் குழுவுடன் அமையக்கொண்டனர். சரியை, கிரியைகளில் முறையே பயின்று தியான செபமியற்றி வந்தனர்.

க. சம்பந்தசாமி - நந்தவனப் பணியும், மடத்துக் கணக்கு முதலியனவும் கவனித்தனர், குருசந்நிதியில் அடியவருடனிருந்து மகிழும் இதைவிட வேறு உயர்வில்லை. கந்தலோகமும் இதுவே என்னும் உறுதியுடையவர். உ. அப்பர்சாமி - சித்திம கோற்கட விராயகர் பூசைப்பணியேற்றுப் புரிந்தனர். ஓர்நாள் பால்குடாக வைத்துப் பூசித்ததால், சுவாமிகள் மனவெளியில் விராயகர் தோன்றி வாய் கொப்புளமாயிருந்ததைக் காட்டிச், செயலை விளக்கினார். மறுநாள் வினாசியபோது உண்மைகூறி வேண்டினர். அதுகு ளடுத்துப் பூசித்துப் பரிகாரம்செய்ய அருளினர். பின் அடியவர் கட்டு அமுதுசெய்யும் பணியில் ஈடுபட்டுத் தொண்டாற்றினர். ட. சுந்தரசாமி - இவர் சுவாமிகளது திருஅருளால், கல்வியுணர்வும், நூலாராய்வும் பெற்று, சற்குருநாதர் கருணையால் மனவெளிக் காட்கிகள் பல கண்டுகூறிக் குருநாதர் வழிபாட்டில் சிந்தையுற்றிருந்தனர். ச. மாணிக்கசாமி - சுவாமிகள்பால் நெருங்கிய அன்பராய்த் தொண்டியுற்றிக் குருகருணைக் குரியவராய்த் தோத்திரபாராயணம் புரிந்து கல்லாடையணிந்து இருந்தனர்.

42 பேரூர் சென்று பின்மடத் துறைதல்

மேலைச் சிதம்பரமேன்று வழங்கும் பேரூர்த்தலத்தில், சாந்த லிங்கசுவாமிகளது ஆலயம் மடம் நந்தவனம் முதலியவற்றைக் கவனிக்கும் பொறுப்பேற்று, அன்பரது ஆதரவிலிருந்த பொன்னாவரத் துச்சாமி யென்பவர் சரீரம் நீங்கியபின், அவ்விடத்திலிருந்து கண்

காணிப்பதற்குத் தக்கவரை நியமிக்க அன்பர்கள் முயன்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நாளில், சுவாமிகள் மனவெளியில் காட்சி யொன்று கண்டனர். பேரூர் மடத்துக்குப் போனபோது, சாந்த லிங்கசுவாமிகள் ஓர் கட்டிலிலிருந்தனர். இவர்கண்டு வணங்கினர். மனமுவந்த சாந்தலிங்கர் அருகிலுள்ள நாற்காலியிலிருக்கும்படி குறிப்பிட்டனர். சமமாக இருப்பது தகாதென்று கீழே இவரிருக்க முற்பட்டனர். நமக்குள் வேறுபாடுவேண்டாம், சம்மா இருக்கட்டு மென்றனர். அவர் எவ்வளவோ கூறியும் கீழே இருந்தனர். அதுபற்றி ச்சிறிது முகவாட்டமுடன் அவரிருந்ததைச் சுவாமிகள் கண்டு விழித்து இதன் குறிப்பு யாதென நினைத்திருந்தனர். அடுத்த இரண்டு மூன்று நாளில் பொன்னரங்க முதலியாரென்பவர் சாந்தலிங்கரது சமாதியிடத்தைத் திருவருளாற்றகண்டு சீர்படுத்திய புண்ணியமுடையவராதலால், சிரவணபுர மடத்துக்கு வந்துதங்கிப் பரிபாலனத்தை யேற்குமாறு சுவாமிகள்பால் விண்ணப்பித்தனர். சுவாமிகள் இவ்விடத்திய செயல்களே எனக்குத் தொல்லையாயிருக்கிறது. அங்கு நான் தங்குவதோ பரிபாலிப்பதோ இயலாத செயலாகுமென்றனர். ஏற்ற ஒருவரையேனும் ஏற்பாடு செய்து தருக! என்று சொல்லினர்.

பின்னும், முதலியார் மடத்துக்கென வாங்கிய நிலம் மடத்தின் உரிமை யாவும் சுவாமிகட்கே எழுதித்தருவதாய்க் கூறினர். சுவாமிகள், அதிகாரம், பதவி, பெருமை, இவற்றிற்காக விரும்பினேனல்ல. இவ்விடத்துள்ள எல்லாவுரிமையையும் நான் தருகிறேன் - ஒப்புக்கொண்டு என்னைவிடுங்கள் என்றனர். என்ன செய்வார் முதலியார்? ஒன்றும் சொல்லமுடியாமல் ஏகினர். மேலும் சுவாமிகளைவிட மனமில்லாமல் சுற்றிடத்தில் பலவூர்களில் உள்ள பலரிடம் பலகையொப்பம் வாங்கி, அனுமதிப்பத்திரமும் பெற்று, பல்லக்கில் வைத்துச் சுவாமிகளைப் பேரூருக்கு அழைக்க ஏற்பாடு செய்தனர். அவ்விடத்திருந்து, அவிராசி சுப்பையசாமி யென்பவர், சுவாமிகளுடைய அநுபவம் தெரிந்தவராதலால், பல்லக்குகொண்டு சென்றால் சுவாமிகள் அதில் இருக்கமாட்டார்கள் என்று தடுத்தனர். அதனால் நாலைந்து வண்டிகளுடன் மடத்துக்குப் போயினர். கண்டு எப்படியும் திருவுள்ளமிசையவேண்டுமென விண்ணப்பித்தனர். பத்திர முதலியவற்றையும் காட்டி வேண்டினர்.

அவற்றைக்கண்ட சுவாமிகள், எப்படியேனும் இதற்குக்காமல் தப்பிக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். கேரே முடியாதென மறுத்தால் உலகியலுக்கு முரண்படும் என்றெண்ணியிசைத்தனர். அருகிலிருந்த அப்பர்சாமியென்பார், ஒன்றுமறியாத எங்களை இங்கு தனியேவிடுத்துப் பேரூருக்குத் தாங்கள் சென்றால், எப்படிப் பிழைப்போமென்று கண்ணீர் வடித்திரங்கினார். அதுகண்ட சுவாமிகள், அவரைத்தனியே யழைத்துப்போய், ஒரு நாளைக்குப்பொறுத்துக்கொள்! மறுநாள் இங்கிருந்து வண்டியனுப்பினால், உடனே எப்படியேனும் வந்துகிடுகின்றேனென்றேதினர். வெவளிவந்து, முதலியார் விருப்பப்படி வண்டியேறிச் சென்றனர்.

பேரூர் சென்ற சுவாமிகள், சாந்தலிங்கசாமி மடத்து வாயிலில் இறங்கி, உட்சென்று சந்திதியில் வணங்கி, அமர்ந்தனர். பொன்னரங்க முதலியார் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுற்றார். பொன்னு வரத்துச்சாமி காலத்தில் உடனிருந்த கறுப்பண்சாமி பென்பார், கல்கிப் பயிற்சியின்றிக் கல்லாடை மட்டும் உடுத்தியிருப்பவர். அங்குநடந்த செயல்களைக் கண்ணுற்று, பொன்னுவரத்துச்சாமி தனக்குப்பிறகு என்னைத்தான் இந்த மடத்திலிருந்து காரியம் பார்க்கும்படி சொல்லி அடைந்தது. என்னைவிட்டு வேறாக இந்தச்சுவாமி களை அழைத்துவந்தது ஏன்? இது உண்மையாயின் நான் எங்கேனும் போவேனென்றனர்.

இது பெரும்புரட்டு, சாமி எங்கட்கெல்லாம் தெரியாமல் உன்னிடமட்டுமா சொன்னார்? என்றெல்லாம் கேட்டுச் சத்தியம் செய்வாயா என்றார்கள் யாவரும். சுவாமிகள் இது நல்லவழி' குருமூர்த்திதான் இப்படிச் செய்கின்றதென மகிழ்ந்து - அப்படி உண்மை கூறட்டும், அதை மீறுவது நமக்குத்தகாது என்று சுவாமி கள்கூறினர். அவரைக் கூப்பிட்டு, உன்னிடம் சாமி கூறியது நிசந்தானா? என்று கேட்டனர். ஆமென்றனர் அவர். ஆனால் முன்னிருந்தவரது கருத்தின்படி நடப்பதேமுறை யென்றுரைத்தனர் சுவாமிகள். மறுபடியும் இது சுத்தப்போய், சாமி இவரைச் சொல்லி யிருக்கமாட்டாரென்று வாதிட்டனர். சாந்தலிங்கர் சந்தி தியில்கின்று கூறினால் ஒப்புக்கொள்வோமென்றனர் சுவாமிகள். கறுப்பண்ணர் சாந்தலிங்கர் முன்னின்று, சாமி சொன்னதுண்மை என்று பொய்மொழி கூறினர். பலர் இதென்ன கொடுமை என்று

பேசினர். இனி நாம்வாளா இருப்பின் கைதீண்டியும் ஓறுப்பர் என்றிரங்கி, நீயிர் அமைதி பெறுங்கள். நான் இங்கிருந்தும் அங்கு சென்றும் வந்து கவனித்துக்கொள்கிறேன். சிரவணபுரத்திலும் புதிதாகப் பல அடியவர் வந்திருக்கின்றனர். அவர்கட்குத் துணையாயுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறி, நான் வரும்போது ஓரன்பர் வருந்தினால்லவா என்றும் கூறினர். சகலரும் மௌனமாயிருந்தனர்.

மறுநாள் காலை சிரவையிலிருந்து வண்டிவந்தது. அடியவரும் வந்தனர். கறுப்பண்ணர், பொன்னரங்க முதலியார் ஆகியோரிடம் விடைபெற்று வண்டியேறிச் சிரவணபுரம் மடத்துக்கு வந்தனர். யாவரும் அளவிலா மகிழ்ச்சியுற்றுக் குருபரன் கருணையை வியந்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில், தமது மடத்துக்கு அணிமையிலுள்ள சின்ன வேடன்பட்டியில், தெய்வபத்தி அடியார்ப்பத்தியிற் சிறந்த முத்து நாயக்கரென்பவரது புதல்விபாகத் தோன்றிய அரங்கநாயகியென்னும் பெண்மகவு இவர்பால் அடுத்து மடத்துக்குவந்து தொண்டு செய்து செல்வதாயிருந்தது. எவ்வாற்றினும் பெற்றாரிசைவுப்படியான்வாழேன். தாமே எனக்குத் தந்தை, தாய், குரு தெய்வமெல்லாமும் என்றோத்சிச் சரணுற்றது. சுவாமிகள், கண்டு வியந்து, இல்லறத் திருப்பதால் தெய்வசிந்தனைக்கு ஊறுநேரது, கௌரி, மங்கையர்க்கரசி யாதியரெல்லாமிருந்தார்கள். பெண்கள் தனித்து வாழ்வது பொருந்தாதென்று எவளவோ கூறியும், அவர்களோடு நான் ஒப்பாவேனோ, அருளால் அவதாரமாகத் தோன்றிய அவர்களுக்கும் எனக்கும், மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள நிலைபோலல்லவா என்றபோது, பழனிக்குச்சென்று ஆண்டவர்முன் விண்ணப்பித்தால் அருள் உண்டாகுமென்று கூறித், தக்க துணையுடனனுப்பினர். துறவுபூண்டு சென்றதையறிந்த சுற்றத்தார் பற்றற்றாராயகன்றனர். பின் பேரூர் சென்று வந்து சிரவையிற்றொண்டு செய்திருந்தனர்.

கோவை நகரத்தில் உள்ள வைசியரான தாண்டவஞ்செட்டி என்பவர், தமது இல்லாளுக்குக் கருப்பமேற்பட்டும் புத்திரப்பேறு எய்தாதபடி ஓர் பைசாசத்தொடர்பால் சின்னப்படுவதறிந்து வருந்தினார். அவரது அன்பரான சக்கரைச் செட்டியார் என்னும் பழனியப்ப செட்டியார் மடத்துத் தொண்டரிலொருவர். சுவாமிகளிடம்

அடிகளார் :

திருவமுதேற்றல்

சொற்பாவின் வகையறிந்து தூய்மை நோக்கும்
புத்தகத் தொகுதி

தாம் இருந்த இடத்தில் பலர் வருவதும் பணிவது மேற்பட்டபடியால் தனியே வசிக்கு மெண்ணத்தோடு மேல் புறமாகச் சாலையமைத்துத் தங்கினார். அக்கால் அடியவர் வினவ அருளுரை வழங்குவர். கேட்பவர்கட்கு நேரம் செல்வதே தெரியாது. உடலிற் சலிப்புமேற்படாது. இன்னும் கேட்க வேண்டு மென்ற ஆர்வமே மேலெழும். அததற்சேற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் அவரவர் நிலைக் கேற்றவாறு “பக்குவத்தளவிற்பகர்தருகுரவன், மிக்குயர்த்தோனென விளம்பு மூதுலகே” என்ற சத்திய சூத்திரப்படி விளக்கிக்கும் பண்புகளை யெல்லாம் நேரிற்கண்டறிந்தவர்களே யறிவர்.

43 குருபர தத்துவம் கூறக் கேட்டல்

இந்நிலையில், திருவாமாத்தூரில் ஆண்டு தோறும் குருநாதர் சந்திதானத்தில் நடைபெறும் குருபூசைக்கு அடியவர் சிலருடன் சென்று வரும் நியமமுடையவரா யிருந்தார். எட்டாம் ஆண்டு விழாவுக்குச் செல்லுங்கால் மாணிக்கசாமியை அழைத்தேகினர். அங்கு விழா முடிந்த பின் சற்குருநாதரது திருவாக்காக; அவரது வரலாறும் அநுபூதியும் கலந்த கௌமார வேதமாகவுள்ள ‘குருபரதத்துவம்’ என்னும் நூல், எட்டுப் புத்தகத்தில் சுவாமிகள் திருக்கரத்தால் வரையப்பட்டிருந்ததைப் படித்துக் கேட்கப் பேராவலுடையவராயிருந்தனர். குரு புதல்வரான செந்தியாகம் ஐயா அவர்கட்கு வயிற்றனைச்சல் ஏற்பட்டு மருத்துவத்துக்கும் வசப்படாமல் வருந்துதல் கண்டு, மருந்து நுகர்ந்தும் குணமில்லையே. நான் ஒன்று தருகிறேன் உண்கின்றீர்களா என்றனர். ஒப்பியது கண்டு நிவேதனப் பிரசாதமாக லட்டு ஒன்றை உண்ணுமாறு உதவினர். பெற்ற போது குன்ம வயிற்று வலியுடைய அன்பர் திடீரென வந்தமையால் அவருக்கு ஒரு பங்குதவித்தானும் அருந்தினர். மருந்தேயாயினும் விருந்தோடுண் என்றவாறு இருந்தது. உடனே சுவாமிகள் எட்டையெடுத்துப் பாட்டைப் படிக்கும் படி கூறினர் அவர் உடனே ஊக்கமும் தெளிவுமுடையராய்க் காப்பு-பாயிரமுதல் இருதாறு கவிகள் வரை படித்துப் பொருள் கூறினர். சிதபேதியின் தொடர்பு அறவே நீங்கியது. தொடர்ந்து சந்திதியில் படித்து முடித்துக் குருநாதரது திருக்கோயிற்பணி தொடங்கிப் பாதியளவில் கின்றிருப்பதைக் கண்ணோக்கி, உமது திருவருளாலும் அன்பர்கள் புண்ணிய முயற்சியாலும் இனிது பூர்த்தியாக வேண்டுமென்று

விண்ணப்பித்து, அம்மையவர்களிடம் வணங்கி அநுமதி பெற்றுப் புகைவண்டியூர்ந்து கோவை வந்து, புகைவண்டியூர் அவிநாசி கண்டு மடத்தில் தங்கியிருந்தனர். கிரவையின் மேலைத் திருமடத்தின் சார்பில் அம்மனையத் திருப்பணி முடிந்ததறிந்து நல்லவேளையில் குருநாதர் திருவுருப்படமும் அங்கயற்கண்ணியம்மை திருவுருப்படமும் அமைத்துப்பூசனை புரிந்தும் தவம் செய்துமிருந்தனர்.

44 மதுரைக் கலியாண மண்டபக் காட்சி

மற்றொரு தடவை மதுரையில் ஆவணி மாதம் "நடைபெறுகின்ற மீனும்பிகை யோடு விளங்கும் சொக்கலிங்கப்பெருமான் திருக்கலியாண சேவைகாண எண்ணி, மடத்திலிருக்கும் அப்பர் சாமியை உடனழைத்துக் கொண்டு புகைவண்டியிவந்து சென்றனர். வைகை முத்திய நன்னீரில் முழுகி நியம முடித்துக்கொண்டு அன்னமுண்பதை விடுத்துப்பால் சிறிதுண்டு, கலியாண மண்டபத்தில் ஒரு புறம் நிட்டையிலிருந்தனர். அப்போது வட நாட்டில் இருந்து வந்த ஹரிசெய்யாருவர் அவன் ஒரு சாரிருந்தனர். அவர் மனிதர் கூட்டத்தைக் கண்டால் முடிப்படுத்தும், இல்லாத போது உட்கார்த்தும் சதா நிட்டையிலிருந்தார். இவரைக்கண்டு, வருமாறு கூவினர். சென்றபோது நலமா? சுவாமி என்றனர். அடியேன் இருக்கின்றேனென்றார். பெருங்கூட்டம் வந்தது. மௌனமாபிருந்தார். பின்னொரு சமயம் அழைத்துத் தம்மோடு உடனிருக்கும் படி கூற, சுவாமிகள் கீழேயிருந்தனர். வேறுபாடு வேண்டாம் அது உலகியல். இரண்டற்றிலையே மேல் என்று கூறி உடனிருக்கப் பணித்தனர். வடநாட்டு வேதிய முனிவர் தென்னாட்டுத் தமிழ் முனிவராகிய இவரைக்கண்டு, தங்களைக்கண்டதும் இருதயத்துக்குரோகப் போரொளி தெரிந்தது. ஆகவே உரிமை கொண்டு அழைத்தேனென்றனர். சுவாமிகள் தங்களுடைய ஞானவொளி பிரதி பிம்பித்திருக்கலாம். அடியேன்பால் அப்படியே துமில்லை யென்று கூறிக் குருநாதரது புகழைச் சொல்லினர். குருபரன் பெருமையளவு படாது. அதற்காகத், தான் செய்த முயற்சியாதியன பெரிதன்று என்று கூறலாயினர்.

எத்தனை நூல் கற்றாலும் தலபாத்திரை செய்தாலும் சற்குருநாதன் அருள் பெற்றாலன்றி மனமடங்காது என்ற உறுதியோடு

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

நீண்டநாள் தேடி, வடநாட்டில் ஒரு மலையின் மீது மிகத்துன்பமுடன் ஏறினேன். யாருமற்ற அங்கு ஒரு தவசியைக் கண்டேன். இளைப்பு களைப்பு முற்றாமற்று அவர் திருநோக்கத்துக்குக் காத்து நின்றேன். இரவு பகலாக ஒன்பது நாளிருந்தேன். கடைசி நாள் எனது துடை யில் மலை வண்டு துளைத்தது. அவர் குறிப்பிலேயிருந்த எனக்கு இது பெரிதாய்த் தெரியவில்லை. மறுபுறமும் துளைத்து ஓடியது. இரத்தம் ஆரூக நீடியது. அப்போது கண்விழித்த அவர் என் நிலையைக் கண்டு இதென்ன கண்மூடித்தனம். என்று கருணைப் பெருக்கைச் சினம்போற் காட்டினர். உமது திருவருளைப் பெறவே ஆவலுடையின்றேன். என்னாலாவது ஒன்றுமில்லை யென்று கூறிப்பணிந்தேன். அவர் இரங்கி அருளுபதேசம் செய்தார். நீ விரும்பியது கிடைத்தது, இனி உலகிற்சென்று தவம் செய்யென்றார். திடீரென மலையிலிருந்த நான் அடிவாரத்திலிருக்கக் கண்டேன். குருவரு ளென்றறிந்து அவராணைப்படி நடந்து வருகின்றேன் என்றனர். அவ்வளவில் கூட்டம் வந்தது பொய்க்கூட்டமென்று கூறி விடையளித்து நிட்டையுற்றனர். தாமும் ஒரு சாரிருந்து நிட்டையுற்றனர் சுவாமிகள்.

அக்கால், பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் வழிபாடு புரியும் அருச்சகர், சுவாமிகளிடம் அன்புடையராய் பால் மட்டும் அருந்தும் நியதியறிந்து, ஒரு நாள் நிவேதனமான பாயசம் கொணர்ந்து உண்ணுமாறு தந்தனர். பொது வகையில் பிரசாதமானாலும் முயற்சியின்றிக் கிடைக்கட்டுமென்றிருந்தனர். மற்றோர் நாள் தம் நியமமுடித்திருந்தபோது முற்கூறிய வேதிய முனிவர் அவ்விடமில்லாதிருந்ததால், தனியேயிருந்தனர். பின் அவர் தேவிக்கு விசேட வழிபாடு செய்துவந்து சர்க்கரைப் பொங்கற் பிரசாதம் கொணர்ந்து உண்ண ஓதினர். அடியேன் அமுதுணவு உண்பதில்லை என்றார். அவர் மீனும்பிகை உங்கட்கு உதவக் கூறினன். பதில் கூறுது உண்ணுக என்று உதவினர். அவ்வமயம் அவர் வடிவம் தேவி வடிவாய்த் தெரிந்தது. அன்புடன் பெற்றுத் தாமும் உடனிருந்த அப்பர்சாமியும் அருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

சிலநாளிருந்த பின் சிரவணபுரம் வந்திருந்தனர். இவரது முன்னைய இவ்வாழ்விற் றேன்றிய புதல்விக்குப் பருவம் வந்த சமயம்

வயிற்று வலியால் மிக வருத்தம் ஏற்பட்டது. தாயான ஆண்டாள் அம்மை, இது மருந்துக்குத் தீராத, சுவாமிகள் மூலம்தான் தீர வேண்டுமென்றெண்ணி, பெண்ணைப்பார்த்துத் தீர சுவாமிகள் சொற்படி நடக்கவேண்டும். தந்தை யென்று மட்டும் தீரையாதே, உலகம் யாவையும் வணங்கும் பெருந் தவமுடையவரென்று கூறி அழைத்து வந்துவிட்டு விவரம் கூறி வகினார். தனக்குத் தெரிந்த அளவு தொண்டு புரிந்து வந்தது. பூசை வேளையில் நீறு தீர்த்தம், பரிகலம் ஆகியன அருந்தியும் நோய் தீரவில்லை. அருகிருந்த மாணிக்கசாமி யிடம் அம்மகள் அண்ணா! இவ்விடம் பணி செய்தும் பிணி தீரவில்லையே என வருந்தியது. அவர் சுவாமிகள்பாற் கூற, சரி தான், உள்ளபடி பணி செய்தால் தானே தீருமென்று விடையளித்தனர். அதையறிந்த சேய், கண்ணீர் வடித்து அடியேனுக்குத் தெரிந்தமட்டும் உண்மையோடுதானே செய்கிறேன் என இரங்கியது. இனி உன்னை வருத்தாது என்றோதித் திருநீறளித்தருளினார். உலகத்து மக்களை யெல்லாம் குழந்தைகளாக எண்ணும் சுவாமி களுக்கு இதை வேறாக எண்ணும் கடமையிலலை. அன்பும் உண்மையும் எங்கு கிடைத்துள்ளதோ அங்கு முன்னிலைப்பட்டுப் பயன் தருவது திருவருளியல்பு.

ஓர் நாள் மாணிக்கசாமி யென்பவர், சுவாமிகளை வணங்கி உமது தொண்டு புரியும் அடியவர்கள் பல அநுபூதிகள் பெற்றுள்ளார்களே! அடியேன் அன்பின் பயனாகிய குறிகள் பெறவில்லையே யென்று இரங்கினார். அதை உன்னால் தாங்க முடியாதென்றனர். உமதருளிருப்பின் தாங்கலாமென்றனர். திருவாசகத்தைத் தினமும் படித்துப் பொருள் விளக்குவதுண்டு. அன்று அவரை படிக்கச் சொல்லிச் சிறப்பு கொக்கம் புரிந்தனர். அப்போது மாணிக்கசாமி மேய் சிலிர்த்து வாய் குழற்க் கண்களில் நீர் பெருக வசமிழந்தனர். அருகிலிருந்த சுந்தாசாமி அதட்டி, இப்படித்தானா பிறரறிய வெளிப் படுத்திக்கொள்வது என்றனர். பின் சில நேரத்தில் அமைதியுற்றனர். சுவாமிகள் வினாவியபோது என் சுதந்திரமின்றி அப்படி நேர்ந்ததென்றனர்.

புதிய மேலைத் திருமடத்தின் தென்பாலுள்ள அறையில் வடக்கு முகமாய்ப் பன்னிரண்டு நாள் வரை உணவை யகற்றி நிட்டையியற்றினர். குருநாதரது அற்புதக் கருணையையும் அமுத

மொழிப் பொருளையும், திருவருள் மயமான அநுபூதிப் பெருக்கையும் நினைந்து நினைந்து உலகுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற கற்பகம் போல் விளங்கிய தேவிரர்! திருவுரு மறைத்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேனை எதற்காக இங்கே தவிக்க விட்டிருக்கிறதோ என மனமுருகிப் பணிந்தனர். அக்கால் அம்பிகை அழகிய சுமங்கல மங்கையாகி மூன்று வயதுள்ள ஆண் மகவை இடுக்கிக் கொண்டு அறையுள் வந்தனர். சுவாமிகள் கண்டு அம்மா வரவேண்டும் என்று கூறி ஆதனம் விட்டு எழ முயன்றனர். அப்போது ஆன்மகலை மார்பு வரை மேலெழுந்ததனால் தாலம் வசமிழந்து இயங்காமலிருந்தது. நீங்கள் சுயமா இருங்களென்று அம்மை கூற, நீங்கள் கீழே இருக்கலாகாது என்றோதனர். அருகிலிருந்த ஆதனத்தில் அம்மையிருந்து குழந்தையைக் கீழே விட்டனர். திருவருள் வடிவச் சிறு குழந்தை அரை வடம், பொற்சதங்கை, கலிப்பச் சுழன்று இரு கரங்களையும் குவித்துத் திருநடனம் புரிந்தது. சுவாமிகளுக்கு இடப் புறமாய் வந்து பிராணவாசி மேலே எழுந்து மார்பு வரை வந்ததை உள்ளழுத்தி முன்போலமையும்படி உங்காரம் செய்து வலது பாதத்தை பூமியில் உதறி ஊன்றிய அளவில் உடல் நினைவு வந்தது.

குமரன் குழந்தை யுருவாய்க் குலவி

அமரரும் காண்டற் கரிதாய்த் - திமிரமறச்

செய்த திருநடமென் சிந்தை யறியுமன்றிப்

பொய் யரறியாப் புகழ்.

என்ற வெண்பாவில் அநுபூதியைக் கூறினர். மற்றொரு நாள் மனவெளி நிட்டைக் காட்சியில் பூமி முதல் அண்ட முகடு வரை சற்குருநாதரது பாதத்திலிருந்து முழந்தாள் வரையாகத் தெரிந்தது கண்டு வியந்தபோது இவளவுதானா இன்னமும் பார்! என்ற ஒலி யெழுந்தது. பார்த்தனர். முழந்தாள் வரை தெரிந்த உருவம் கணைக் காலளவில் தெரிந்தது. மேலும் இவளவுதானா? இன்னமும் பார்! என்றது ஒசை. மேலும் கண் நடினர். அது மாறிக் காற் பெருவிர ளளவிற் றெரிந்தது. அது ஊன்றி மேலே எழுந்து அண்டத் தளவாயுற்றது. வெளிமுகத்தோடல்லாமல் உள்ளிலும் மூலாதார முதல் பிரமரந்தரம் வரை அப்படி நிறைந்த தன்மை துலங்கியது. விசுவரூபக் காட்சியின் தன்மையென்றறிந்து உவந்தனர்.

45. செந்திஞ யகரைச் சிரவைக் கழைத்தல்.

அப்படியிருக்குத் தினத்தில் தமது பரமசற்குரு மூர்த்தமான வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளுடைய ஞானசமாதியில் திருக்கோயிற் நிருப்பணியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நினைவு மேன்மேலும் எழுந்தது. தம் அடியவரிலொருவரான கற்பூரச் சாமியை அழைத்து, நீ திருவாமாத்தூர் சென்று சந்திதானத்தையும் அம்மையவர்களையும், கண்டு வணங்கிக், குருபுதல்வரான செந்திஞபக ளுடைய அவர்களை இங்கே அழைத்து வருக! என விடுத்தனர். அவ்வாறே அங்குச் சென்று வணங்கி விவரம் ஓதினர். சிலதினமிருந்து அம்மையவர்களும் தியுடன் ஐயா அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தனர். முகப்பிலிருந்த சுந்தாசாமி வரவேற்று உள்ளே அழைத்தேகினர். நீராடி வழிபாடு முடித்தபின் அம்மனையத்தில் தங்கியிருந்த சுவாமிகளால் சந்திக்கவைத்தனர். வெளிவந்த சுவாமிகளைக்கண்டு ஆனந்தமுற்று வணங்கினர். சுவாமிகள் தமது சற்குருநாதரது தவப்புதல்வரென்ற முறைபற்றி அடியேன் தவம் நிறைவேற இவ்வளவு நாள் சென்றது என்று பரிவுடன் பகர்ந்தனர். அடியேன் தவமும் அப்படியே என்று அன்புடனோதினர்.

முற்பகலில், பூசனை - தோத்திரம் - உணவு - ஆதியன முடித்துப் புலவர் புராணநூலை அன்பர்கள் வினாவப்படித்துப் பொருள்கூறச் செய்தனர். அதன்படி இருபத்துமூன்று நாள் சொற்பொழிவு நடைபெற்றது. வெளியூரிலிருந்தும் பலர்வந்து கேட்டின்புற்றனர். இதனிடையில் சித்திமகோற்கடவிராயகர் - தண்டபாணிமூர்த்திகட்கு பதிகம்பாடும்படி சுவாமிகள் கூறினர். எண்சீர்விரூத்தப் பதிகம் - சந்தப்பதிகம் பாடி முடித்தனர். சந்தப்பதிகத்தில் பத்தாம்பாட்டு முழுதும்போது, சுவாமிகள் தமது ஆன்மார்த்த வழிபாட்டு மூர்த்தியென்ற குறிப்புப் பாட்டில் இருத்தல் வேண்டுமென்று சிந்தித்தனர். பெருமானை நோக்கி எனக்குள் இந்த நினைவைத்தூண்டிய நீயே அவ்விடத்தும் இருப்பதுண்மை யென்பது தோன்ற அச்செய்தியைப் பாடச் செய் என்று விண்ணப்பித்தனர். இன்ன குறிப்பு இருந்தால் பொருத்தமென்றும் எண்ணினர். அம்மட்டில் சீட்டை கூடிப் பூசை முடித்து வெளியே வந்தனர்.

அதே நேரத்தில் செந்தியாக ஐயா அவர்கள் மனத்தினும் அவ்வெண்ணம் வந்து அந்தக்குழிப்பையமைத்து அதாவது, தன தன தன தன தானாதந்தத் - தனதான என்பதில் - “சிரவண புரிபில ராமாநந்தத் - தவமுனி வான்மகிழ் வாலேதங்கித் - தினமுமெ யருள்புரி சேயே கந்தப்-பெருமானோ” என்று பாடி முடித்துச் சுவாமிகளிடம் ஒவ்வொரு கவியும் பாடியவுடன் சொல்லும் வழக்கப்படி, புது பாட்டைப் பாடினர். பாடத்தொடங்கிக் குழிப்பு சொல்லும்போதே சுவாமிகள் முகத்தில் மகிழ்ச்சி பெய்தி, உள்ளே யிருந்த சுந்தரசாமியை அழைத்து, பாட்டைக் கேள் என்றோதிப் பாடல் முடிந்த பின் விவரம் கூறினர். யாவரும் வியந்தனர். மற்ற இரண்டு கவியிலும் இது போலவேமைத்து முடித்தனர். அரங்கேற்றதற்கு உரிய காலம் வகுத்துப் பலர்க்கும் அறிவித்து ஏற்பாடு செய்தனர்.

பின் அடியவர்கள் கூடி மேலைத் திருமடத்திலிருந்து சித்தி மகோற் கடர் சந்நிதியிலும், தண்டபாணிக் கடவுள் சந்நிதியிலும், பதிகப் பிரதியை வைத்துப் பூசனை புரிந்து தென் புறம் சபையில் படிக்கத் தொடங்குங்கால், புதிய உருத்திராக்க மாலையும், மலர் மாலையும் சுவாமிகள் ஆசியுடனருளினர். “அடியவர் அரவொலி எழுப்பினர். திருவருள் வயமாகிப் படித்து முடித்த பின் வாழ்த்துக் கவியீற்றில் “மேன்மை யி ரா மா ன ந் த ளி பு த் த னு ம் வாழியவே” என்று முடித்தனர்.

46. குருபரன் மாதைக் கோயிற்பணி செயல்.

அதன்பின் சில நாள் சென்று திரு ஆமாத்தூர்த் குரு நாதருடைய ஞான சமாதிக் கோயில் திருப்பணி செய்யும் திட்டத் தைப் பேசியும், தக்க பொருளுதவியும், தமது மடத்தின் பூசைப் பணிக்கு உரியவராக மாணிக்கசாமியை ஏற்படுத்தியும், தமது அன்ப ராயும் பூசை செய்பவராயுமுள்ள பழனியப்பசாமியைச் செந்தியாக ஐயா அவர்கள் விருப்பப்படி உடன் துணையாக அனுப்பியும், பூசனைக் குரிய சாதனப் பொருள்களையளித்தும், தாம் அன்புடன் வழியனுப் பினர். இருவரும் கோவையிலிருந்து புகை வண்டியில் ஏறி ஆமாத் தூர் வந்து அம்மையாரையும் அருட்குரு சங்கதியையும் வணங்கி கடந்த செய்திகளையெல்லாம் கூறி மகிழ்ந்தனர். அங்குள்ள உத்தம அன்பர் பொருளாளர்களது, பொருளுதவி, வாக்குறுதி, உடலு

ழைப்பு, கொண்டு கோயிற்பணி இனிது நிறைவேறியது. அதுவரை சமாதியிடத்தில் வாணலிங்கம் வழிபாட்டுக்கமைக்கப் பெற்றிருந்தது. திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, அடுத்த ஊரொன்றிலுள்ள சிவன் கோயிலில் பூசையின்றியிருந்த மயில்வாகனச் சுப்பிரமணிய மூர்த்தியைக் கொண்டுவந்து புதுக் கோவிலில் நிறுவ எண்ணி, அடுத்துச் சென்று முயலாமென அறிந்துவந்தனர். ஓர் நாள் ஐயா அவர்கள் கனவில், தண்டபாணி சீவதிசையாய் விளங்குவதைக் கண்டு பழனியப்ப சாமியிடம் பகர்ந்தனர்.

அது வினாசிய பழனியப்பசாமி, வியப்படைந்து நாம் கோனூரில் உள் முருகன் விக்கிரத்தைக் கொணர நினைத்தோம். ஆனால் குருநாதர், கௌமார வினோத நூலேகூறியபடி. தமது வடிவிலும் ஒத்து விளங்கியவாறு, சிவணபுரத்திற் சுவாமிகள், தண்டபாணி மூர்த்தியை நிறுவிப்பனியது போல, குருநாதரும் தண்டபாணி சுவாமியென்ற பெயருடன் தண்டாபுதம் தரித்துக் கையில் வேலாயுதம் விரும்பி வைத்திருந்த காரணத்தால், சமாதியிடத்தில் தண்டபாணிபுருவமே பூசுப்பதற்கேற்றது என உறுதி கொண்டு பேசினார். அப்படியே விரைந்து இவ்விவரம் சிவணபுரம் சுவாமிகட்குத் தெரிவித்தனர்.

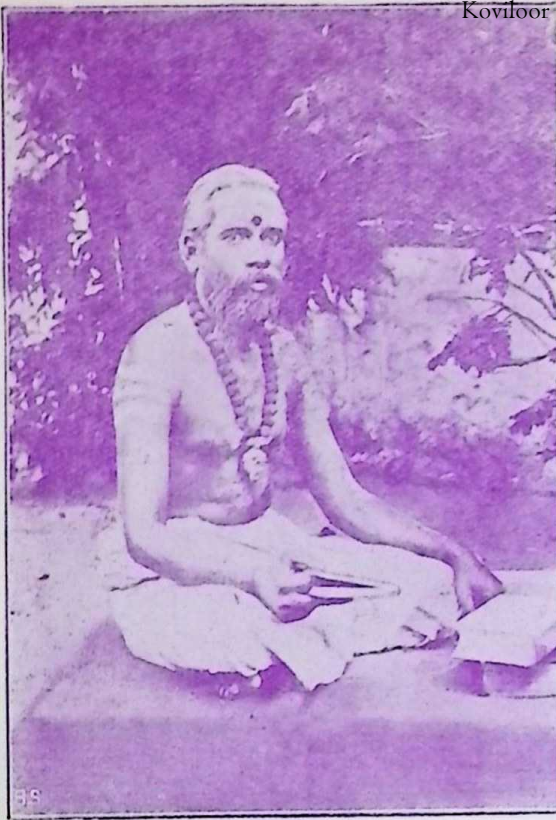
அதைக்கண்ட சுவாமிகள் திருவாமாத்தாருக்குக் கீழ்க் கண்டவாறு கடிதமெழுதுவதாயினர்.

ஸ்ரீ அகண்டகார சொருபமாய் விளங்கும் சற்குருநாதாது திருக்குமாரருக்கு எல்லாநலமும் உண்டாவதாகப் பிரார்த்தித்து எழுதுவது. தங்களுடைய கடிதம் கிடைத்து எல்லா விஷயங்களையும் விளக்கி அளவில்லாக் களிப்பையுண்டாக்கியது.

ஸ்ரீ சற்குருநாதர் திருவுரு மறைந்த காலம் தொடங்கி நாளது வரையிலும், சுவாமிகளது சாத்திர சம்பிரதாய, அநுபவ சரித்திர, அநுட்டானங்கட்கு ஏற்றவாறு திருவுரு அமைத்தல் வேண்டுமென்று என்மனத்தில் சதாதுண்டுதல் செய்தபடி திருவருள் நடத்தட்டும் என்று அதன் வசம் ஒப்புவித்திருந்தேன். இப்போது அவ்வண்ணம் தங்களறியிலும், பழனியப்பசாமி அறிவிலும், தூண்டி நடத்திய திருவருளுக்கு எளிபேன் செய்யும் கைமாறு யாதுளது? அதன்

சந்தப்புலமை தி. மு. செந்தியாக சுவாமிகள்

திருமதி சுந்தரத்தம்மை அவர்கள்
(தந்தப்புலமை தி. மு. செந்தியாக சுவாமிகள்)

துணைகொண்டு அதை மறவாதிருப்ப தொன்றுதான் என எழுதி அனுப்பினர். அந்தத் திருமுசும் கண்ட திருவாமாத்தார் அடியவரனைவரும் அகமகிழ்வுற்றனர். அந்த முறையில் விக்கிரகவேலை அழகாயும் விரைவாயும் வேலை முடித்து மூர்த்தி வந்து சேர்ந்தது. இந்நிலையில் சுவாமிகட்கு ஐயா அவர்கள் கடிதமெழுதலானார்கள்.

ஸ்ரீ சற்குருமூர்த்தியின் மீதுண்மைப் பேரன்பு பூண்டு விளங்கும் ஸ்ரீலஹீ சுவாமிகளுக்கு அடியேன் வணக்கத்துடன் எழுதிக்கொள்ளும் விஞ்ஞாபனம்.

ஸ்ரீ சற்குருநாதரது ஆலயத்தில் அமைப்பதற்கென மூர்த்தி வேலையாயிற்று. அம்மூர்த்திக்கு இன்றியமையாத அங்கமாய் அமைந்த வேலாயுதம் வேண்டியிருப்பதால், அங்கு முன்னொரு கால் இரண்டு வேல்கள் செய்து ஒன்று மூர்த்திக்குச் சாத்தப்பட்டுள்ளது போக, மற்றொன்றிருப்பதை அணிந்துகொள்ளலாமென எண்ணுகின்றேன். அவ்விடத்திருந்து சுவாமிகளது கருத்தொத்த திருமுகம் தெரிந்து அவ்வாறு நடந்துகொள்ளக்கடவேன். என்றெழுதிய கடிதம் வரப்பெற்று சுவாமிகள் வியப்புற்றுப் பதில் எழுதும் விவரம்.

ஐயா! தாங்கள் கடிதத்தின் விஷய மறிந்து களிப்பும் வியப்பும் கலந்து நுகர்ந்தேன். தங்கள் உள்ளத்தில் நினைத்த வண்ணமே எனது அறிவிலும் குருநாதர் தூண்டியதால், மற்றொரு வேல் கணுவாய்ப்பாளையத்திலிருந்ததை வரவழைத்துப் பூசையில் வைத்திருக்கிறேன். கும்பாபிடேக காலத்தில் அவ்விடம் வரும் போது கொண்டு வருகிறேன். மனோமன சாட்சி யென்று குருநாதரால் அடிக்கடி சொல்லப் பெற்றுள்ளவுண்மை இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளால் நன்கு துலங்குகிறது. என்று விடுத்த கடிதம் பழனியப்ப சாமியும் மற்றையரும் கண்டு மகிழ்வுற்றனர்.

47. மாதையடியார் வரவேற்றுவத்தல்.

மூர்த்தியமைப்பும் ஆலயப்பணியும் முடிந்த பின் கும்பாபிடேகம் புரிதற்கேற்ற நன்னளைக் குறித்துப் பல இடங்கட்கு அழைப்பனுப்பினர். வேள்விச்சாலை, உணவுச்சாலை, அட்டிற்சாலை, ஆலயத்தின்முன் வந்த வரிருக்கப் பெரிய அலங்காரப்பத்தல் ஆகியன இயற்

றத்தக்கவரைப் பொருட்டுணையுடனனுப்பினர். தாம் பல கௌமாரத் தொண்டர்கள் சூழப்பிறப்பட்டுத் திருவருணைத்தலம் வழிபட்டுத் திருவாமாத்தூர் வந்து சேர்ந்தனர். சுவாமிகட்கெனத் தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த விடுதியில் அமர்ந்திருந்தனர். தாயைக் கண்ட சேய்போல, ஆமாத் தூர் அடியவரும், பிறரும், பேரார்வமுடன் சுவாமிகளையும் மற்றையவரையும் வரவேற்று மகிழ்ந்தனர்.

அப்போது சுவாமிகள் சிவையிலிருந்து கொண்டு வந்த ஞானசத்தி வேலாயுதத்தை, செந்தியாக ஐயா அவர்களிடம் கொடுத்தனர். அன்புடன் வணங்கிப்பெற்று வைத்தனர். வந்த அடியவர்கள் தங்கள் நியமங்களை முடித்துத்துத் தங்கினர். சிவாகம விதிப்படி வேள்வி செய்து சூடநீராட்டு இயற்ற வந்திருந்த சித்திரைப்பாடி மெய்ஞான பண்டாரத்தையா என்பவர் சுவாமிகளிடம் மூர்த்தியின் கீழே அமைக்க யந்திரம் வேண்டுமே - பொன், அல்லது செம்பில் இருத்தல் வேண்டும் - முன்னமே சித்தப்படுத்தினால் பூசையில் வைக்கலாமே யென்றனர் - சுவாமிகள் அதற்கென்று முன்பே சித்தப்படுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பூசையில் தான் இருக்கின்றதென்று கூறினர்.

அப்போது திருவாமாத்தூர் மடாலயத்தில் நாளடைவில் ஏற்பட்டிருந்த பொருட்கடன் முழுவதையும் தாம் நேரிற் கொடுத்துப் பைசல் செய்தும், நித்திய பூசனைக்கு வேண்டிய வருவாய்க்கு நிலங்களை வாங்கி வழங்கியும், சும்பநீராட்டுக்கு வேண்டிய முன்னிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணித்தும், பல நாட்டிலிருந்து வரும் பக்தர்கள் புலவர்களிடம் கலந்து உரையாடியும், அம்மையவர்கள் பால் அருள் உரை கேட்டும், சற்குருநாதர் தாளிணைகளைச் சிந்தித்துமிருந்தனர். அக்கால் முளஞர் வெங்கிடவரதா ரெட்டியாரால் அன்புடன் பாதுகாப்பாக அனுப்பப்பட்ட மூர்த்தி வந்த செய்தி கேட்டுப் பலர் சூழ, “படியதிர் முழுவோசை பலவிசையுடன் மேவக், கடிசமழ் மலர்மலை கவினொளியுறு தீபம், மடியுறும் உயராடை வகைபடு கனியோடும், அடியவர் அரநாம மமைவொடு சொலி மேவ” நகர் முகப்பில் வைத்து வணங்கி வலமாக உலாக் கொணர்ந்து ஆலய முன்பில் கற்பூரச் சுடர் காட்டி நீர், நெல் முதலியவற்றில் மூர்த்தியை அமைத்தனர். வேள்வி யாதியன நடைபெற்றன.

48. தண்ட பானியைத் தாவிடுவித் தொழல்.

இங்கனம் செயல்கள் நிகழுங்கால் கும்ப நீராட்டுக் கென்று குறிப்பிட்ட, சாதாரண ஆண்டு, வைகாசித் திங்கள், கடுவ வெள்ளிக் கிழமை அத்த நட்சத்திரம், கடக நல்லோரையில் மூலத்தானத்தின் கண் ஏற்படுத்தப்பட்ட தாமரையிதழ்ப் பீடத்தில், தம்மால் எழுதிப் பூசித்த பொன்றாச் செய்த யந்திரத்தையும், நவமணிகளையும் திருநீறு வைத்து ஆதியவற்றையும் மூர்த்தியையும், திருவருட் சிந்தனையுடன் நிறுவி, வழிபடும் அடியவர்களை எந்நாளும்க் காத்து கருணைபுரியும்படி வேண்டினார். பின் அட்டபந்தன மருந்து சாத்தினார். வேலாயுதத் துக்கு விசேட வழிபாடு செய்து திருவிதியில் உலா வரும்படிக் கொணர்ந்து ஆலயத்து மூர்த்திக்கணித்தனர். வேள்வி முடித்துக் கும்ப நீராட்டினார். பின் விசேட அபிடேகம், அலங்காரம், ஆராதனை, பூசனை உணவளித்தல் நடைபெற்றன. பிற்பகல் கமுகுமலை இராம கிருட்டினப் பிள்ளை ஊற்றுமலை வித்வான் கந்தசாமிப் புலவர், உரத்தூர் சின்னு ரெட்டியார் தி. மு. செந்தினாயகம் ஐயா ஆதியோர் களியற்றிய துதிப்பாடல்கள் அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது. சுவாமிகள் முன்னிலையாயிருந்து கண்டு கேட்டுக் களித்தனர். அன்பர்கள் பலரும் பேரார்வமுற்றனர். அது முதல் பூசனை தொடர்ந்து நடத்தி வணங்கியிருந்தனர்.

அத்தினங்களில் ஓர் நாள், ஆதிசைவ மரபிற் றேன்றிய, கணுறு குமாரசாமிக் குருக்கள் என்பார் சுவாமிகளையனுகிக் கலந்து பேசியிருந்தனர். அக்கால் தனக்கு வயிற்றில் ஒரு வலியிருப் பதால் திருநீறு சுவாமிகளிடம் பெற விரும்பினர். இவர் எல்லா வகையிலும் மேம்பட்டு முப்போதும் திருமேனி திண்டுவாரென்று சுந்தரரார் புகழப்பட்ட சிறப்புடைய தங்களிடம் நீறுபெறுவது கடமை. நீங்கள் விரும்பியபடி நான் தருவது முறையல்ல என்றனர். அது பொழுது விதியாகும். எங்கள் மரபினர் எல்லோருக்கும் ஏற்றதுதான். ஆயினும் தூலத்தொடர்புமட்டுமுடைய அதைவிடச் சூக்குமமான அருளிற் றொடர்பு கொண்ட தங்கள் மூலம் பெறுவது தனிச் சிறப்பு. ஆகலால் தகுமென்றனர். ஆயின் தங்களது உரையை மறுக்க அஞ்சியும், கட்டுப்பாட்டும் தருகிறேனென்று கூறித் திருநீற்றைக் கடித்ததில் மடித்துத் தட்டத்தில் வைத்து அளித்தனர். பெற்றுப் போய் அன்று மாலை தமது நியமமுடித்த

பின் சுவாமிகள் கூறியபடி அணிந்தும் அருந்தியுமிருந்தனர். அன்று முதலே குறைந்து சில தினத்தில் முற்றும் அற்றது. உடலைப் பற்றிய உயர்வு தாழ்வைவிட, உயிரைப் பற்றிய உயர்வு சிறப்புடையது. அப்படிச் சில நாளிருந்து அம்மையவர்களிடம் விடைபெற்று செத்தினாயக ஸ்யா, பழனியப்பசாமி இவர்கட்குப் பூசனை செய்வதில் காலம் தவறாமலும், சிலம் பிறழாமலும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும், இதனால் இகபரமென்ற இரண்டிடத்தும் பெறும் நலங்களை யும் கூறி, அடியவர் புடை சூழச் சிரவணபுரம் வந்து தங்கினார்.

49. தோடம் விலக்கலும், சொல்லித் தாலக்கலும்.

மற்றொரு சமயம் சின்னவேடன்பட்டியிலுள்ள வெங்கடசாமி நாயக்கர் மனைசி, சின்னம்மாளுக்கு ஐந்து கருப்பமேற்பட்டும் பயன் இன்றி அழிந்தது. இதனால் மனம் வருந்திய தம்பதிகள் சுவாமிகளிடம் தெரிவித்துத் திருநீறு பெறும்படி வந்தனர். அன்பர்கள் மூலம் முதலில் அறிவித்து அநுமதி பெற்றுச் செல்லலாமெனத் தவச்சாலைக்குப் போகும்போது வழியில் நாகசர்ப்பம் ஒன்று குறுக்கிட்டது. அதை விலக்கிவிட்டுச் சென்று சுவாமிகள் உத்தரவு பெற்றுப் போய் வணங்கி யெழுந்தவுடன் நடந்த செயல்களைத் தாமே கூறி அந்தத் தடைதான் இதுவரை அழிவுக்குக் காரணம். நாகம் சிலையால் நிறுவி வழிபடுங்கள் என்று கூறினார். எவ்விதத்தில் நாகச் சிலையை நிறுவுவதென வினாசியபோது, பிறக்கும் சேய்வாய் கூறு வதுபோற் செய்க. இனி நலம் பெறுவீர்களென்று திருநீறு உதவியருளினார். அந்த அம்மையின் தமக்கைக்கும் இதுபோன்றே குறையிருந்ததால் இருவரும் பங்கிட்டுத் திருநீற்றைப் பயன்படுத்தினர். இருவரும் அது முதலே கருவுற்றனர். அவருள் சின்னம்மை முதலில் பெண் சூழந்தையைப் பெற்று லளர்த்தனர். மூன்றாம் ஆண்டில் சுவாமிகள் பாலழைத்தேகினர். அந்தப் பெண் மகவு சுவாமிகள் மடியிலிருந்து அன்போடு மழலை பேசி விளையாடியது. சுவாமிகள் மனமகிழ்ந்து, அம்மா! உனக்காகச் செய்த நாகச் சிலையை எங்கே வைக்கலாமென்றனர். ஆலயத்தருகில் உள்ள அரச மரத்தடியில் பதிக்கலாமே, இது உனக்குத் தெரியாதா? என்னையேன் அப்பா கேட்கின்றாய்” என்று தனது கனிவாய் கொண்டு கழறியது. அனைவரும் மகிழ்ந்து அதுபோலவே நிறுவி வழிபட்டனர். பின்னும் செய்கள் பிறந்து வாழ்ந்தன.

அக்காலத்தில் கணபதியென்னும் பதியில் உள்ள செங்குந்த மரபினாரான சண்முகம் என்பவர் இசைப்பயிற்சி உடையவர். நீண்ட நாளாகச் சுவாமிகளின் சந்நிதி வந்து வணங்கிச் செல்லும் பழக்கத்திலிருந்து மடத்துக்கே வந்து தங்கியிருக்க விரும்பினார். அடுத்திருக்கும் ஊரிலிருப்பதால், பகலில் இல்லத்திருந்து வேலைகளை செய்தும், இரவில் இங்கு வந்திருந்தும் செல்லலாமே, திடீரெனப் பெரிய காரியத்தில் துணிவதால் பின் தவற நேர்ந்தாலென் செய்வது என்றனர். அவ்விதம் தடுத்தும் கோளாமல் அவ்வூர்ப்பசனையாலயத் திறுறங்கிச், சிலரெதிரில் இனி வீட்டுக்குச் செல்லேன், மனை விகையால் உண்பதும் செய்யேன் எனக்கூறியிருந்தனர். இதனைச் சிலர்கூற வினாவிய சுவாமிகள், இப்படிச் செய்யலாமா? ஆணவத்தின் செயலல்லவா இது. மனத்தைப்பலவாறு அலைய விடாமல் நிறுத்தி நன்மைய வேண்டும் இனியென் செய்வ தென்றனர். பின்பு மடத்திலிருந்து பணிசெய்து வாழ்ந்தனர். அக்கால் பேரூரில் திருவாதிரைத் தெரிசனத்துக்குப் பலருடன் இவரும் புறப்பட்டே கினர். இடையில் நமது பதியான கணபதிக்கு வந்ததும் உடன் வந்தாரை நிறுத்தி வீட்டுக்குப்போய் வேட்டியொன்றை எடுத்து வருவதாய்க் கூறியேகினர். வேண்டாம் முன் இருந்த வீட்டைத் திரும்பிப் போய்மிதித்தல் கூடாது, பழைய வாசனை மீண்டும் தொடருமென்று கூறித்தடுத்தனர். கோளாது சென்று சில நேரம் தாழ்த்து வந்தனர். பின் யாத்திரை போவதாகக் கூறி வெளிச்செல்ல விழைந்தார்.

வினாவிய சுவாமிகள், பலவாறு வெளியே திரிந்தால் மனம் நிலைக்காது. ஓரிடத்திலிருந்து வழிபடுதல் நலமென்று கூறியும் கோளாததால் சரியென விடுத்தனர். அப்படிச் சென்றவர், மதுரையில் குட்டையா மடத்தின் அணித்தான ஓர் மடத்திறுறங்கினர். அங்கு வேதியத்தவகி ஒருவரிருந்தார். அவர் இவரை யாரென வினாவுழி, கோவை சார்பினென்றனர். ஆயின் (சுவாமிகளைப் பற்றிப்பலரார் பொதுவாயும் கருணாலயரார் சிறப்பாயும் கேட்டறிந்தவராதலால்) சிரவணபுரம் சுவாமிகளைத் தெரியுமா? என வினாவினர். அவிடத்து அடிமை தான் என விடை கூறினர். ஏன் அவ்விடத்தை விட்டு வந்தாயென்றலும், யாத்திரையாக வந்தேன் என்றேருதினர். செல்லும்படி அநுமதி தந்தார்களா? எனக்கேட்டனர். வற்புறுத்

திக்கேட்டுப் பெற்றேனென்று மறுமொழி கூறினர். அதுகேட்ட வுடனே மனம் கொதித்து, அடா குருந்துரோகி! என் முன் நில்லாதே! என்று வெறுத்தோதினர். அடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்க என விண்ணப்பித்தனர். அதுகண்டும் ஏற்காமல் விலக்கிப் போக்கினர்.

பின்பு மடத்துக்கு வந்து தங்கினர். மதுரையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பலர் கேட்கும்படி தானே கூறினர். வயிற்றனைச்சல் நோய்கண்டு வருந்தித் தன்விடு சென்று தங்கிச் சில தினமிருந்து, சத்தியம் பிறழ்ந்து, மனைவி கையில் உணவுதர வுண்டு வாழ்ந்தனர். அப்போது பிளேக் என்னும் கொடிய நோய்கண்டு உடலிழந்தனர்.

பின் அவ்வூரில் தோன்றிய சின்னச்சாமி சுவாமியென்பவர், முன்னமே துறவு நெறிபெற்றுத் திருப்பேரூர், அவிநாசி முதலிய இடத்திலிருந்தார். சுவாமிகளது தவப்பண்பை வினாவி, மடத்துக்கு வந்து தங்கியும், ஆறெழுத்து மந்திர உபதேசம் பெற்றும், சித்தி மகோற்கட விநாயகர் பூசனையேற்று நியமத்துடன் செய்தும் வந்தனர். இசைப்புலமையும் இயற்புலமையுமுடையவர் ஆதலால், வெள்ளிக்கிழமைப் பசுனை பூசனையிற் கலந்து இன்னிசை புரிவர். கந்தசாமிசுவாமி சொற்பொழிவியற்றுவங்கால் கையேடு படிக்கும் பண்பில் அமைந்தனர். பின் தண்டபாணிமூர்த்தி பூசையையுமேற்றுப் பூசனை புரிந்து, பலரிடத்தும் அன்போடு பழகும் பண்பிலமைந்தனர். சேக்கிழார்சாமி யென்பவர் ஓரன்பர். அவரும் மடத்தில் சேர்ந்து துறவு நெறியில் நின்று, தாய்மையில் மிகக்கவன முடையராய் இருந்தார். திருவாமாத்தூரில் குருநாதர் சந்நிதியில் பூசனைக்குதவியாக, சுவாமிகளாலனுப்பப்பட்டுத் தங்கித் தொண்டாற்றிப் பலநாளிருந்தார். பின் திருவாமாத்தூரிலேயே உடலை விட்டுத் திருவருளோடு ஒன்றினர்.

எறிபத்தசாமியென்பவர், சுவாமிகளிடம் உபதேசமும் துறவு நெறியும் பெற்றவர். தண்ணுமை வாசிக்கும் பழக்கமுடையவர். இவரும் திருவாமாத்தூரில் சுவாமிகள் ஆணைப்படி குருநாதர் சந்நிதியில் பூசனைபுரிந்து பலநாளிருந்தனர். இசையுறப்பாடும் பண்புடையவர். உபாசனையில் ஈடுபட்ட உள்ளமுடையவர். எறிபத்த ரென்று சுவாமிகளால் ஓதிய பெயருடையவர்.

49. இராம லிங்கருக் கின்னருள் புரிதல்.

இந்நிகழ்ச்சிக்குச் சிறிது முன் பின்னாக, சிரவணபுரத்துக்குத் தென்பால் செளரிபாளையத்தில் உள்ளவரான இராமலிங்கத் தேவர் என்பவர், தந்தை காலத் தொடங்கியே முருகன் பத்தியிலீடுபட்டவர். அடியவர்களைத் தெய்வமாகக் கருதி வழிபடும் பேறுடையவர். முருகன் சந்திதிகளிற் சென்று வழிபடும் ஆவலுடையவர். சைவ சமயாச்சாரியர் நால்வர்களது குரு பூசை வழிபாடு செய்யும் விருப்ப மதிகரித்திருந்தனர். எப்படிச் செய்வது, எப்போது செய்வது என்ற விவரமறியாமற் பலரிடத்தும் கேட்டனர். அவருட் சிலர் நம் நாட்டில் அவ்வழக்கம் காணவில்லை. ஆனால் சிரவணபுரம் மடத்தில் அவை நடப்பதாகக் கேள்வி. அங்குச் சென்று கேட்டறிக! என்றோதினர். அக்காலத்து மக்களிலை யப்படி யிருந்தது. அது எங்குளது எனக் கேட்டு, அணிமையிலென்று தெரிந்து செவ்வணம் பட்டி என்று வழக்கப்பட்ட ஊர். சிரவணம்பட்டியென்று இருந்தது, சுவாமிகளது வாழ்க்கை பெற்றபின் சிரவணபுரம் என்று வழங்கி வருகிற விவரம் தெரிந்தனர். பின்பு ஓர் நாள் மடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். வரும்போதே நன்னிமித்தங்கள் பல எதிர்ப்பட்டன. அடியரைக் கண்டு அன்புடன் பணிந்தனர். அவர்களும்னப்பால் ஆதரித்து வந்தனர். அருட்குரவன்பா லவ்விதம் கூறினர். ஆசான் வருக என்றருளுரை கூறினர். தேசிகன் கழல்களைத் தேவர் வணங்கினார். தேவர்தம் பக்குவத் தெரிந்த குருபரன். முருகன்றனக்கு முன்னின்றுணர்த்திய, செய்தியையுரைத்துத் தேவர் வணங்கினார். நலந்தெரிந்துவந்து நண்புற்றனர். பின், நால்வர்தம் பூசனை நலமும் காலமும், மேல்வரும் விதமும் விளம்பல் கேட்டுவந்தனர் தேவர்.

அது முதல் அடுத்து வந்து சொற்பொருள் கேட்டுத் தொண்டு செய்திருந்தனர். ஆறெழுத்து மந்திரம் உபதேசம் செய்தும், அயில் வேற் பூசனை செய்திடு முறையைச் செப்பியும் அருளினார். தமது தோட்டத்தில் ஒரு சார்பில் பூசைக்கிடம் செய்து நியமத் தோடு வழிபட்டு வந்தனர். தமது குடும்பத்தில் வறுமையிருப்பதைக் குருநாதர் பாற் கூறியிரங்கினர். சுவாமிகள் நிட்டையில் இது பற்றிக் கவனித்து, அவர் வீட்டில் கெட்ட தேவதைத் தொடர்பிருப்பதறிந்து தேவரிடம் கூறி, வீட்டையிடித்துப் புதுப்பிக்க ஓதினர். வீட்டமைப்பில் குற்றமிருப்பதால் வறுமையும், கடனும் வருத்துகின்றது என்றும் கூறியருளினர்.

உணவு ஆதியவற்றிற்கே முட்டுப்படும் நிலையிருக்கும் அடியேன் புதுவீடமைப்பது எப்படியென்றனர். அமைப்பு பிழை பட்டுள்ளதனால் புதுப்பித்தால்தான் நலம்வரும். நலமிருந்தால் வீடு கட்டலாம் என்றிருக்கிறது. எப்படியும் திருவருளை நம்பித் தொடங்கிவிட்டால் எப்படியாவது நடக்குமென்று கூறினர் சுவாமிகள். அப்படியே வீட்டையிடித்து விட்டுப் புதிதாக்க முயன்றனர். சுவாமிகள் வீடுகட்டும் விதத்தை கடிதத்தில் வரைத்து கொடுத்தனர். அடியவர்களது இன்பவீட்டுக்கு வழிகாட்டும் சுவாமிகள், துன்ப நீக்கத்துக்குரிய வீட்டுக்கும் வழிகாட்டியருளினர். வரைந்த வரைப்படி மணங்கொடுத்துக் கட்டிட வேலை தொடங்கினர். கூலியாட்களுக்கு முறைப்படி கூலிதரப் பணம் யாரிடம் கேட்பேன், சும்மாயிருந்த என்னை வீட்டுவேலை தொடங்கச் சொல்லினையே? என்று தனக்குள்ளானே பேசிக்கொண்டு இருப்பிடமுற்றனர்.

அக்கால், அறிமுகமுள்ள ஓரன்பர், நூறு ரூபாய் கொணர்ந்துவி இதை வைத்திருங்கள் என்று கூறியுதவினர். ஏன் என்னிடம் தருகின்றாய்? என்றனர் தேவர். வேண்டும்போது பெற்றுக்கொள் வேன் இருக்கட்டுமென்றனர் நண்பர். இதுபோல் அவ்வப்போது உதவிபெற்று வேலைமுடித்தனர். புதுமனை நுழையுக்கும் நன்னாள் கூறிச் செய்யவேண்டும் விவரமும் சொல்லினர். வீட்டில் பூசனை புரிதற்காக, கணபதி, இலக்குமி, கலைமகள், திருவுருப்படமும், வேலையாட்களுக்குப் பரிசு வழங்குகதற்குரிய துணிமணிகளும், மடத் தலையூத்து கொடுத்து, பூசை, பழனியப்பசாமியைத் தலைமையாக்கி வேறு சில அடியவரைத் துணையாக அனுப்பிச், செய்யவேண்டிய முறையையும் கூறியனுப்பினர் அடிகள்.

சென்ற அன்பர்கள் புதுமனையிற் புனித நன்னீர் தெளித்து, உரிய இடத்தில் தெய்வ வடிவங்களையமைத்து, பூவகையால் அலங்கரித்து, இனிய நிலேதனங்களை வைத்துப் பூசனைபுரிந்து, அன்பருடன் உணவுண்டு, தேவருக்கு அன்புடன் ஆசிகூறி அருள்நீற்றுப்பிரசாதம் அளித்துப் பிற்பகல் அவரிடம் அநுமதி பெற்று மடத்துக்கு வந்தனர். அதன்பின் அடுத்த நாள் மடத்திற்குத் தேவர் வந்து குருநாதரை வணங்கி, ஒன்றுக்கும் போதாத அடியேனை ஆட்கொண்டு, துன்பமெல்லாம் போக்கி இன்பவழி காட்டிய தேவரீரது கருணைக்கு என்ன கைமாறு செய்வேனென்று கண்ணீர் கசியப் போற்றினர்.

இந்நிலையில் இராமலிங்கத் தேவருக்கு ஐயாயிர ரூபாய் கடனும், புன்செய் நிலம் இரண்டரை ஏக்கரும், இருந்தது. விற்றுக் கடனைத்தர நினைத்தபோது ஐந்துறு ரூபாய்க்கே கேட்டனர். இதைச் சுவாமிகள் பாற் கூறினர். சுவாமிகள் பூமியை விற்றாலும் கடன் திராது. ஓராண்டு வட்டிக்கே ஆகும். மற்ற ஆண்டு வட்டிக்கென் செய்வது? விற்கவேண்டாம் பார்ப்போமென்றனர், சில நாளில் அதேநிலத்தைத் தொள்ளாயிரம் என்று விலை கேட்டார்கள். சுவாமி களிடம் கூறினர். இருக்கட்டுமென்றனர். பின் ஆயிரத்தைந் தூறு என்றார்கள். அதையும் கூறினர் தேவர். அந்த நிலம் உனது தலைமீதே இருக்கிறது? ஏன் அவசரம்? என்று கூறினர். தேவர், நிலத்தை விலைக்குக் கேட்டவரிடம் விற்க உத்தரவு இல்லை என்று கூறியிட்டார்.

இவரது நிலத்தை இரண்டாயிர ரூபாய் விலைக்குக் கேட் டனர். அப் போதும் உத்திரவிலையென்றோதிச் சுவாமிகளிடம் கூறினர். கடனுக்குப் போதியதாயில்லையே இருக்கட்டுமென்றே கூறினர். நிலத்தின் தரத்துக்கு மேற்பட்ட விலையென்பது தேவர் கருத்து. பின்னும் சில வாரத்தில் ஐந்துறு ஆயிரம் என்று ஏறிவருவதை யறிவித்து வந்தனர். நிதானிக்கும்படியே கூறினர் சுவாமிகள். ஐயாயிரத்துக்கு விலை வந்ததை அறிவித்துக் களிப் புடனின்றனர். அது சரியே, முத்திரைக் கடிதம் பதிவுக்கூலி முதலிய செலவு, வாங்குவோரையே சாரவேண்டும் இன்றே ல் இருக்கட்டுமென்றே சுவாமிகள் கூறினர். கேட்டுவந்து கூறியதை வினாவியவர்கள் மயங்கியிருந்தனர். சுவாமிகள் ஆணைப்படி குத்த கைக்குப் பயிரிட்ட நிலத்தில், வெற்றிலை, கரும்பு விளைந்து நல்ல விலையுமேற்பட்டு விற்பதில் செலவு போக ஐயாயிரம் ரூபாய் ஆதாயம் ஆயிற்று. அதுகொண்டு கடன் தொகை யாவும் பைசல் செய்து அந்தச் சீட்டுகளையெல்லாம் குருபரன் பாதத்தில் வைத்து, இவளவும் உன் செயல், கடனைத் தீர்த்தது நீ, என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதுதான், என்னை என்றும் புரப்பது நின் கடன்! என்று கண்ணீர் வடித்துக் கூறினர். கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படாரென்பது இதனாற்புலனாகும். அதன்பின் சிலநாளில் பொருள் வளமாதியன நிலவியது. தமக்குக் குருசுவாமிகளால் வழங்கிய வேலாயுதப் பூசை செய்யுமிடம் தூரமாயிருப்பதால் அணிமையில்

புதுக்கோயில் செய்து அமைத்துப் பூசிக்க விரும்பி, குருநாதர் அருளுரை பெற்றுக், குறிப்பிட்டபடி கோயில் செய்து, தண்டபாணிக் கடவுளை நிறுவி, அருகில் வேலாபுதத்தையும்மைத்துத், தம் கையாற் பூசனை புரிந்து வழிபடும் கியமத்திலிருந்தனர்.

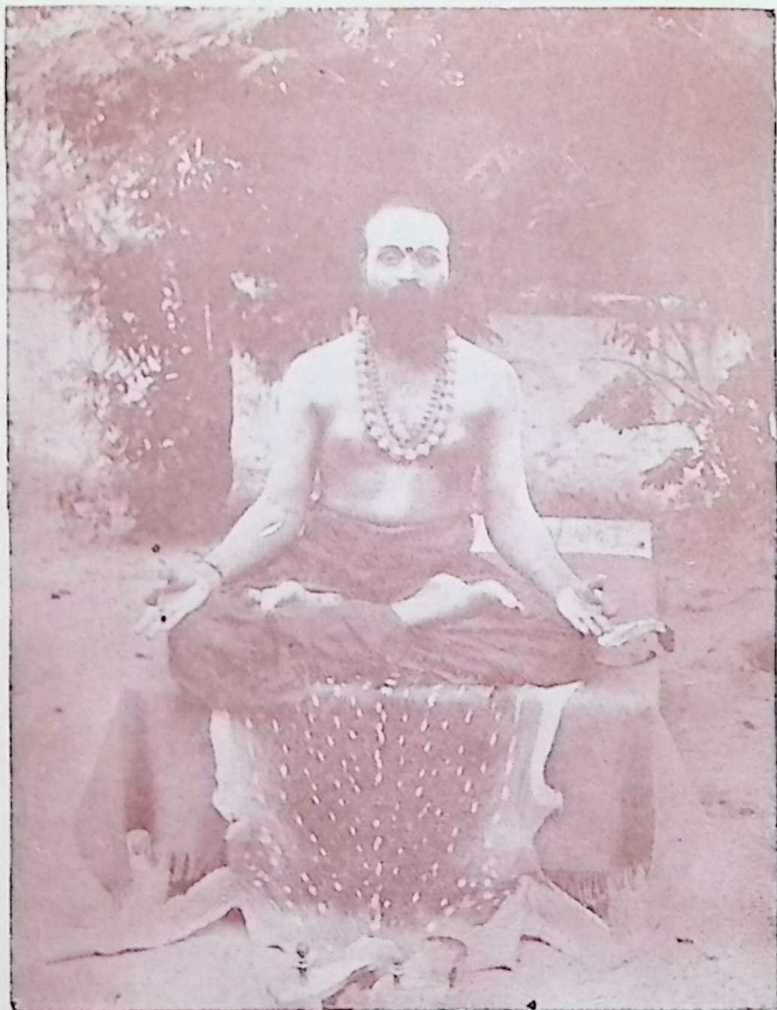
50. சுந்தர சாமி தோயநு வபநிலை.

சுவாமிகளது அன்பினரான சுந்தரசாமி யென்பார், மடத்தின் கட்டிடம் ஒன்றுக்கு மரம் பார்த்து வாங்குவதற்காக உத்தரவு பெற்று வண்டிகளுடன், தாமும் ஒரு வண்டியில் ஏறிச்செல்வதானார். மாதம்பட்டியென்னும் ஊரில் ஓரிடத்திலிருந்து உணவருந்தி எழுந்திருந்தனர், அப்போது அவர்முன்பு சுவாமிகள் தோன்றி அருகிலிருந்துள்ள எனக்கு ஒருபிடி சோறேனும் உதவாமல் உண்டனையே என்றோதியதறிந்தனர். மற்றொரு நாள் தியானத்திலிருந்தபோது எந்தத் தோப்பில் மரம் வெட்டத் திட்டமோ அங்கு அழைத்துப்போய், சில மரத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, இவற்றை வெட்டுக! என்றோதியதறிந்தனர். நனவு வந்து சென்றபோது தோப்பிற்குரியவரிடம் இந்த மரம் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் சதா இங்கே உள்ள யாங்களே தெரியாதிருந்தோம். முன்னமே கண்டதுபோலக் குறிப்பாய்ச் சொல்கின்றீர்களே! யெனக்கேட்டனர். நானும் உங்களைப் போல்பவன்னான். மடத்தின் திருப்பணிக்கு மரம் வாங்குவதென்பால் மனவெளியிற் சற்குருநாதர் குறிப்பிட்டவாறு சொன்னேன் என்று கூறினர். தோப்புக்குரியவர் வியந்து புகழ்ந்தனர்.

மற்றொரு நாள் மடத்தின் அடியவரிலொருவரான கருணாலய ரென்பார், மடத்துக்குப் பகையான ஒருவரிடம் நெருங்கிப் பேசியது கண்ட சுந்தரசாமி அவனிடம் அவ்வாறு பேசாதே, தீங்கு ஏதேனும் நேர்தல்கூடுமென்றனர். அன்று தியானித்திருந்தபோது குருநாதர் தோன்றி “நேருப்பினிற் புழுப்பற்றுமோ, நெல்லுமியில் கரையான் ஏறுமோ” என்று கூறியருளினர். வேறு ஒருநாள், சுந்தரசாமி எண்ணொயிட்டு முழுகிய பின் வெய்யிலில் நின்று சிகையுலர்த்தினர். இவ்விதம் செய்யாதே என்று கூறியதிலிருந்து நிழலிலிருந்துலத்துவர். அவசர வேலையினிமித்தம் பழையபடியே செய்தார். என்ன சோன் னுளும் பழக்கக்குணம் போகிறதில்லையே என அகட்டிக் கூறியதறிந்து

சிரவணபுரம், கௌமார மடாலயம்
தவத்திரு, கந்தசாமி சுவாமிகள்

இதைச் சுவாமிகள் கண்டுவிட்டார்களேயென அஞ்சித் திரும்பி கோக்கினர். புறத்திற் காணவில்லை. இப்படிப் பல நிகழ்ச்சிகள் உண்டு.

51. சபாபதிசாமி குருசந்நிதி சார்தல்.

முன்னமே சுவாமிகளது திருவாக்கின் மொழிப்படி இராமண கவுண்டரது மனைவியின் வயிற்றிற் பிறந்து கல்வி கற்றும் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டும், அடுத்து மடத்திற்கு வந்து சுவாமிகள்பாற் பழகியும் நல்லுபதேசம் நாடொறும் கேட்டுச் செல்லும் நியதியும் பெற்றிருந்த சபாபதிசாமி யென்பவர், புண்ணியம் தூண்டிய காரணத்தால் தியான சிந்தனையின் தொடர்புகொண்டு வந்தனர். சிலகாலம் வந்து செல்லும் நியதியிலிருந்த அவர், மடத்திற்கே வந்து தங்கி, மனைவி மக்களாதிய பந்தங்களைவிட்டுத் துறவு நெறி பூண்டு நின்றனர். தனக்கென விருந்த எல்லாச்செல்வப் பொருள்களையும் குரு காணிக்கையாகப் பதிவு செய்து உதவினர். பூசனை வழிபாடு ஆதிய மடத்தின் எல்லாவிதப் பொறுப்பையும் தான் ஏற்றுக் குறைவறவும் சிறப்புறவும் கண்காணித்துவந்தனர். “ஊகத்துயர்ச்சி உடலாதி முப்பொருளும், ஏகற்கு தவ லென்பேம் யாம்” என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் வருக்கக் குறள், நூலிற் கூறியபடி தனது பொருள் யாவையும் சற்குரு காணிக்கையாக உதவியது போற்றத்தக்க செயலாகும். “அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடமையெல்லாமும், குன்றே யனையாய் என்ணையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ” என்பது மணி வாசகம்.

52. கந்தசாமி கனதவ நெறி கோளல்.

அடுத்த ஒரு சமயம் தனது உடன் பிறந்த துணைவரான வெங்கடசாமிக் கவுண்டரது மனைவியின் கருப்பத்தில் சுவாமிகள் திருநீற்றுப் பிரசாத நலமெய்திப் பிறந்தவர் கந்தசாமி. இவருக்கு இளமையிலேயே திருநீற்றுப் பிரசாத நலமீதும், அருணகிரி நாதர் மீதும் அன்பிருந்தது. ஒருநாள் மனவெளியில் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று, கோபுரத்து மாடத்தில் முருகக் கடவுள் சிவ திசையாய் இருப்பது கண்டு வணங்கினர். பெருமாள் கருணையால் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஒதித் திருநீறு, சந்தனம் புனைந்ததாகக் கண்டு, சுவாமிகளிடம் கூறி, வணங்கினர். அப்போது (கந்தசாமியின் அறிவை மேல்நிலைக்கு வரப்புகிந்து

அக்காட்சியையும் காணச்செய்தனர்.) புதிதாகக் கேட்பவர் போல, வியப்புடன் கேட்டு மகிழ்ந்து “குமானகிய குருபரன் அன்பர்கட்கு அருள்வது இதுதான்” என்று ஆமோதித்து, குருநாதரார் கூறிய ஆறெழுத்தலங்கார நூலின் முதற் கவியான காப்புச் செய்யுளை ஓதினர்.

“நெல்லிக் கனியிரண் டன்னபொற் கொங்கை நிலவுதெய்வ வல்லிக்குங் கோலக் குறத்திக்குங் கேள்வன் வயற்பனலில் அல்லிக் களைகொள் அருணையின் கோபுரத் தண்டினர்க்குச் சொல்லித் தருமெழுத் தாறலங் காரச் சுகந்தருமே” என்பதாம்.

53. பூம்போழில், நால்கள், புதிதா யமைத்தல்.

அவ்வண்ணமிருக்கும் நாள்களில், அடியவர்கள் செய்யும் ஆன்மார்த்த பூசனை, தமது குருநாதர் பூசனை, சித்தி மகோற் கடர், தண்டபாணி மூர்த்தி வழிபாடு இவைகட்கு வேண்டிய பூ வகைக்குரிய நந்தவனம் செய்ய நினைத்துக் கற்பூமியைச் செப்பவிட்டுப் பலவிதமான கோட்டுப் பூ, கொடிப் பூ, நீர்ப் பூ, மரு, கொழுந்து, மாசி, கரந்தை முதலிய மணமிக்க பத்தி வகை களும் சேகரித்துப் பயிரிட்டுப் பாதுகாப்புச் செய்தனர். எப்போதுமே கவாமிகட்கு நந்தவனம் செய்வதில் மிக ஆவல். தாம் சென்று தங்குமிடங்களிலும் நந்தவனம் செய்து மகிழ்வ துண்டு. பூ வகையாற் பூசிப்பதில் நிரம்ப விருப்பம். அதிலும் தாமரைப்பூவால் பூசனை புரிவதில் மிகமிக ஆவலுண்டு. “பூசை செய்யும் பேராசையில்லாதார்க்குப் புகழில்லை, கல்வியில்லை, போதமில்லை” என்பது சற்குருநாதர் திருவாக்கு. அத்துடன் பலதிறப்பட்ட வாழை, கமுகு, தென்னை, பலா, நாரத்தை மா, எலுமிச்சை, மாதுளை, கொய்யா முதலிய பயன் மாங்களும் நிரம்ப வைத்தார்கள். சில மைல்களுக்கு அப்பால் வரும்போதே மடத்தின் தோற்றத்தைக் காட்டும் தகையில் சேரலைகள் விளங்கும். நூற்றுக்கணக்கான மயில்களும் பறவைகளும் ஆடிப்பாடி வாழும். கற்பனையாகப் புலவர் பாடும் அணிகள் யாவும் இயற்கையில் அங்கு காணும்படி விளங்கியது.

கருணைவடிவான சுவாமிகள் தான் பெற்றபேறு பெறுக இவ்வையகம் என்ற மொழிக்கு இலக்கியமாய் அன்பினர்கட் குதவும் கருத்தோடு துதிவடிவிலும், பந்தநீக்கம், ஞானவிளக்கம் புரியும் விதிநூல் வடிவிலும் பல பாடல்கள், தத்துவ விளக்கமான

ஆத்துவ விளக்கமான ஆத்துமராம சரிதம் என்று உரைநடை வடிவிலும் இயற்றினார். சண்முக மாலே, ப்திகம், அந்தாதி, கீர்த்தனை, கண்ணி, குருகுதரசம், தனிக்கவிகள், குறள், வெண்பா உந்தி இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் அவை. ஒருசேரத்திரட்டி அச்சிற் பதிக்கப்பெற்று “இராமானந்தத் திரட்டு” என்ற என்ற பெயரில் வெளி வந்துள்ளது.

அதன்றி, தமது குருநாதரால் இயற்றியருளிய உபாசனைக்கு உரிய அநுபூதி நூல்களான, தியானநுபூதி, நானிலைச் சதகம், கௌமார முறைமை, முருகதாசரநுபூதி, கௌமார வினோதம், கௌமாரலகிரி, கௌமாரதிபம், ஞானவந்தாதி, சதகவுந்தி, சுப்பிரமணியம், குருமுதற் பாசரம், குருபர தத்துவம், சமய சூத்திரம் போன்ற சாத்திர நூல்களையெல்லாம் குருநாதரது திருக்கரத்தாற் பனையோலை யேட்டில் எழுதப்பட்ட பிரதியைக் கொண்டு, தமது கைப்படப் பெரிய நோட்டுப்புத்தகத்திலெழுதித் தமது தவச்சாலையான அரண்மனையின் கருவூலமாக அமைத்தும், அடியவர் படித்துணர்ந்து பயன்பெற வழங்கியும், வருவதாயினர். அந்த நூற்கருத்தின் பயனாகவே சுவாமிகள் உள்ளும் புறம்பும் ஒத்துவாழ்வதாயினர். சிலநேரம் பேசினாலும் அந்நூற்களின் சாரமாகவேயிருக்கும்.

54. மருதா சலனார் வந்தருள் பெறுதல்.

சிரவணபுரத்தின் வடபால் உள்ள கிரந்தத்தம் என்னும் பதியில் வசிக்கும் மருதாசலம் என்பவர் இயல்பாகவே நல்லொழுக்கமிக்கவர். மனையறம் புரிந்து உலகியலையும், விவசாயம், வியாபார முதலிய தொழிலையும் நடத்தி வந்தனர். உடலில் மறைமுகமாக ஓர் நோயிருந்தது. மருத்துவத்திலும் மாறப்பெறாமல் இருந்த நாளில், முன்னைய நல்வினையால் சிரவை சறகுருநாதருடைய வடிவம் கனவில் காணப்பெற்றனர். மடத்திற்கு வந்து சுவாமிகளிடம் கூறி நோய் தீர விண்ணப்பிக்க நினைத்தனர். பல நற்கேள்விகளைக் கேட்ட அளவில் இது பற்றிக் கூற நாணிச் செல்வதாயிருந்தனர். அக்கால் முருகன் கனவில் சுவாமிகள் வடிவிற்காட்சி நல்கி, ஏன் சுவாமிகள்பால் நிகழ்ச்சியைக் கூற நாணுகின்றாய்? சொன்னால்தானே குணம்பெறலாமென்றேருதி மறையக் கண்டனர். மறுநாளே சந்நிதிக்கு வந்து விவரமோதினர். திருநீறு தவி, நெற்றியிலணியவும் உள்ளேயருந்தவும்,

சொல்லி, உணவு மியமம் முதலியவற்றையும் கூறியனுப்பினர். அது முதல் நோய் குணப்பட்டது. அடக்கம், அன்பு, பிராசை, அடியவர் பத்தி, ஆதிகள நிறைந்து வாழ்ந்தனர். சுவாமிகள் முன்பு அகத்தியாமிசமாயிருந்து புனியில் பிறக்க வருங்கால் பிரிவு ஆற்றாது வருந்திய ஓரன்பன், தானும் பூமியில் உடன் வருவ தாய்ப் பெற்ற ஆணைப்படி வந்தவரென்று சோதிட நூல் கூறுகின்றது.

55. நாயம் மைக்குத் தண்ணருள் விளக்கல்.

முன்னொருகால் சுவாமிகளால் தடுத்தாளப் பெற்ற தாயம்மை, பழனியிலிருந்து துறவு நெறிபற்றிப் பின் திருப் பேரூரில் தங்கியிருந்து ஆணைப்படி விளவையிலிருந்துகொண்டு அடுத்து வந்து தொண்டு செய்து செல்வர். சுவாமிகளை ஆன் மத் தந்தையாகக் கருதி உள்ளும் புறம்பு மொத்த அன்புடன் ஐயா என்றே அழைப்பர். சுவாமிகளாற் பல காட்சிகள் கண்டு சுவாமிகளிடம் அவ்வப்போதும் கூறிவருவார். ஓர் நாள் தை-மீ வெள்ளிநாளன்று தண்டபாணிக் கடவுளுக்குச் சத்திவழிபாடு (அம்மன் அலங்காரம் செய்தல்) நடைபெற்றது. தெரிசித்துப் பின் பக்கத்துள்ள ஓர் அறையில் துயின்றனர். கனவில் சுமங்கல மங்கையாகத் தேவி தோன்றினள். அம்மா! நீங்கள் யாரென்று கேட்க, என்னைத் தெரியவில்லையா? என்று கேட்டனள். தெரிய வில்லையே, நீங்கள் யார் கூறுங்கள் என்றனர். நீ இன்று பகல் ஆலயத்துக்கு வந்தனாயல்லவா? எனக்கு அலங்காரம் செய்த தைக் கண்டாயா? நன்றாயிருந்ததா? என்றலும், அம்பிகையென் றறிந்து, அழகாயிருந்தது. திருப்தியுடன் கண்டு வணங்கினோ னென்றனர். எல்லாம் சரிதான், முத்துக்குஞ்சமட்டும் அணிய வில்லையென்று கூறி மறைந்தனர். அதிகாலையில் சுவாமி களிடம் கூறினர். ஆலயத்தில் திருக்காப்புத் திறந்து பூசையைத் தொடங்கிய, பூசை, பழனியபப சாமியையை அழைத்து நேற்று அலங்காரத்தில் என்ன குறையென்று கேட்டனர் சுவாமிகள். அவர் மயங்கினர். சுவாமிகள் விவரம் கூறக்கேட்டு உண்மையென ஒப்பி வணங்கி அச்சத்துடன் பணியிலிடுபட்டனர். இதுபோற் பலவாம். பின் ஆறெழுத்தோதி, தியான செபமியற்று முறையையும் கூறியருளினர். அதுமுதல் மடத்தின்கண் இருந்து பூசைக்கு வேண்டிய மலர் கொய்தல், சுவாமிகட்கு வேண்டிய சிற்றுணவு செய்தல் முதலிய தொண்டுகள் செய்து வாழ்வ தாயினர்.

56. கௌமார மன்றம் கவிவொடு நிறுவல்.

முருகன் நிருவருளால் அவதரித்த சுவாமிகள், தாமின் புறுவ துலகின்புறக் கண்டு, காமுறுவர் கூற்றறிந்தார் என்ற மொழிப்படியும், “பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் ளெல்லாம் தலை” என்றபடியும், உலகிலுள்ள உயிர்கட்கு, உடலுணவு, உயிருணவு, அறிவுணவு என்னுமூன்றும் இன்றியமையாதன. அவை, தூலம், சூக்குமம், காரணம் என மூவகைப்படும். இம்முறையில் அவ்வுணவுகளை மக்கள் வடிவி லுள்ள வுயிர்கட்குதவ நினைத்தனர். பரம்பொருளின் குணங்க ளான ஒளித் தன்மை, ஒடுக்குந் தன்மை, உதவுந்தன்மை, காக்குந் தன்மை, இடையூறு நீக்குந் தன்மை, ஞானமளிக்குந் தன்மை, என்ற ஆறு இலக்கணங்களும் தனித்தனியமைந்த, சூரியன் சிவன், அம்பிகை, திருமால், கணபதி, முருகன் என்னும் ஆறு கடவுளர்களாக அமைத்து, ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன் வியாழன், வெள்ளி, என்னும், ஆறு கிழமைகளையும் அதன் வழிபாட்டுக்கு வகுத்த முறையில், ஆளுவதாகவுள்ள முருகப் பெருமான் ஞானாநுக்கிரகக் குருத்தன்மைக்குரியபடியால் வெள் ளிக்கிழமை சிறப்பினதாயிற்று.

எள்ளருஞ் சிறப்பின்மிக்க எழுவகை வாரந் தன்னுள்

வெள்ளிநாள் விரத மொன்றே விண்ணவ ருலகம் காத்த

வள்ளல்தன் விரதமாகும் என்று புகழ்ந்தனர் கந்த புராண நூலாசிரியரான கச்சியப்பர். என்று கருதி, அந்த வெள்ளி நாள் தோறும் தமது மேலைத் திருமடத்தின்கண் மன்றமமைத்துத் தொண்டர்கள் கூடித் தெளிவு பெறும்படி சமயச் சார்பற்று, சமரச இயல்புடையதான நூல்களைக் கொண்டு சொற்பொழி வியற்றுதலை நியமித்தனர். தாம் நீண்டநாள் நடத்திவந்து பின்பு சுந்தரசாமியைக் கொண்டு நடத்தி வந்தனர். தாம் உடனிருந்து ஆமோதிப்பது வழக்கமாயிருந்தது.

வைதிக சமயமாகிய ஷை சௌரம், சைவம், சாத்தேயம், வைணவம், காணு பத்தியம், கௌமாரம் என்ற ஆறும், அவை கடந்த அத்திமுமாகிய பரம்பொருளுக்கெனச் சனிக்கிழமையும், வழிபாட்டுக்கமைந்தது. ஒரு சமயச் சார்பில் நின்று வழிபட்டு முதிர்ந்தபோது சமயாதித அநுபவமேற்படும். அப்போது பேத வுணர்ச்சி எழாது. அதுபற்றியே

“ஏழ்வாரமுமுனக் காவன வேயன் றெளிதுணர்ந்து
சூழ்வாய்மைத் தொண்டரொ டெர்சேர்த்திடாய்”

என்றனர் ஆன்றோர். அங்கனமாக, சுவாமிகளால் நிறுவிய கௌமார சபையில், கொலை, புலை, இம்சை, அசத்திய முதலிய தீய நெறிகளையகற்றிச் சன்மார்க்க நெறிகளைத் தரத்தக்க நூல்களைப் பற்றிப் பேசும் பழக்கமமைந்தது. அந்தச் சபைக்கு “சதுர்வேத சித்தாந்த சன்மத சமயாதீத அத்துவித கௌமார சபை” என்று அதற்கு ஏற்றபடி ஏழுபடி சொற்களால் பெயரமைந்தது வியப்பாகும்.

57. கேரளத் தன்பர் கீழ்நிலை தவிர்த்தல்.

அத்தகைய மேல் நிலைக்கௌமார நெறியிலிருப்பதொழுகும் சுவாமிகள், கற்பூரசாமியின் விருப்பப்படி கேரள நாட்டிற்குச் செல்லலாயினர். அங்கே மேனன் என்னும் பெயருடைய பேரன்பர், பெரிய மாளிகை யொன்றை யுதவித் தங்கச்செய்தனர். அவரது புதல்வரான ஆண்டியச்சன் முதலாகவுள்ள குடும்பத்தினர் யாவரும் கண்டு வணங்கினர்.

அவர்களனைவரும் இயல்பாகவே புலையுண் உண்ணும் பழக்கமுடையவரென்பதைச் சுவாமிகளறிந்தனர். அவர்களிடம் வினையபோது, ஆம் என்று ஒப்பினர். அவர்களுக்குக் கொலை செய்தல், புலால் உண்டல், தீது என்று கூறுவாரில்லை. ஆதலால், சுவாமிகள் அவற்றின் திமைகளையும் இழிவையும் எடுத்துப் படிப்படியாய்க் கூறினர். அவர்களனைவரும் இவரது நல்லுரைகளையும், அருட்பார்வையையும் பெற்ற அளவில், புலால் உணவை வெறுத்து, இனிக் கொலையும் புலையும் செய்வதில்லையென்று உறுதி கூறினர். அதோடு நில்லாமல் வீட்டுக்குச் சென்று புலால் சமைத்த உணவையும் மட்கலங்களையும் வீசியெறிந்தனர். உலோக சம்பந்தமான கலங்களை நெய் பூசி அனலிற் காய்ச்சியெடுத்தனர். வீட்டினையும் கோசல முதலிய வற்றால் புனிதப்படுத்தினர். கோழி, புரு முதலிய வளர்ப்புச் சீவர்களையும் வெளியேற்றினர். சுற்றத்தினர்க்கும் தங்கள் புனிதமான புது நெறியை விளக்கிக் கடிதமெழுதினர். வீட்டிலுள்ளார் யாவரும் காலையில் நிராடித் திருநீறணிந்து, வழிபாடு செய்யவும், காய், கனி, கோச முதலியவற்றையே சமைத்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

துண்ணும் பழக்கம் எய்தவும், செய்தனர். “புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி, மேலாம் நன்னெறி யொழுகச் செய்து, நவையறு காட்சி நல்கி” என்றவாறு தங்கியிருந்தனர்.

மனச்சான்றுகப் பல அருட்காட்சிகளைக் கண்டாலும், ஓரளவு, அன்பர்கள் காணச் சில அநுபவங்களை விளக்கினாலும் உலக மக்கள் முற்றும் பயனடையும்படி அருளாடவியற்றப் போதிய சித்திப்பேறு கைவரவில்லையென்று சுவாமிகள் கருதுவதுண்டு, ஒருநாள் அதாளிச்சிறை என்னும் ஊரின் அருகிலுள்ள ஏமாம்பிகை சந்நிதியில் சிறப்பான வழிபாடியற்றி வணங்கினர். அங்குள்ள அருச்சகர், பிரம்மணரல்லாதார்க்குக் கரத்தால் திருநீறளிப்பதில்லை. சுவாமிகளது திருவுருவைக் கண்டதும் மனம் குழைந்து அருளசைப்பால் திருநீறு வழங்கினர். சிலநாளிருந்து பின் சிரவணபுரம் வந்து சேர்ந்தனர்.

மடத்தில் தொண்டாற்றிவந்த அப்பர் சாமி, சம்பந்த சாமியென்பார் இருவரும் தூல தேகம் விட்டுப் பரமனடி சேர்ந்தனர்.

மாணிக்க சாமியென்பார் பலநாள் மடத்திலிருந்து தல யாத்திரை செய்ய விரும்பி உத்திரவு பெற்றேகினர். முடிவில், பேரூரில் சாந்தலிங்க சாமி மடத்திற்றங்கி, ஆலயம், மடம், சபை முதலிய அரிய திருப்பணிகளியற்றிப் பல நிலங்களும் வாங்கி மிகச் சிறப்புற நடத்தி விளக்கமுறச் செய்தனர்.

சிரவணபுரத்துக்கு நிருதி மூலையிலுள்ள மணியகாரம் பாளையத்தில் வேளாள மரபினரான, இராமசாமிக் கவுண்டரென்பவர் அடியவர் பத்தி, தெய்வ பத்தியுள்ளவர். முன்னைய நல் வினையால் சுவாமிகள்பாலன்பு பூண்டு அடுத்தது வந்து வணங்கித் தொண்டுசெய்திருந்தனர். அடியவர்க்குப் பற்கொம்பு சேகரித்துதவும் பணியிலிருந்தனர். அவருடன் பாப்பநாயக்கன் பாளையத்திலுள்ள வேளாளர் கருப்பசாமி ஐயா என்னும் பெயருடையவர், அன்பு மிக்கவர். களங்கமற்றவுள்ளமுடையவர். மனைவியாதிய பந்தமற்ற புண்ணியமிக்கவர். அவரும் சுவாமிகள் சந்நிதி சார்ந்து நற்கேள்வியுடன் தொண்டுசெய்துவந்தனர். இருவரும் ஒன்றுபட்ட வுரிமையினராய் வந்து சென்றிருந்தனர். ஒருநாள் இராமசாமி ஐயா என்பவர் சுவாமிகளிடம் ஏதேனும் தெரிசனம் கிடைக்க அருள்புரிய வேண்டினர். சுவாமிகள் கருணையுடன் நிறுக்குச் செல்லுங்கால் தனியே நின்று உரத்த

குரலூடன் " அன்போடு கூவுக, உன்னிடம் பேசிக் காட்சியும் கிடைக்கும் " என்றேறுதினர். தினமும் துளசியெடுத்துப் பூசை புரியுமாறும் சொல்லியிருந்தனர்.

அவ்வாறு துளசி கொய்யுமாறு புன்செய்த் தோட்டத் துக்குப் போகும்போது, கருப்பசாமி ஐயா விலகாமல் உடன் வருவது கண்டு, தான் தனிக்க விருப்பிய இராமசாமியார் ஐ. ஐயாவை இருளாவதற்குமுன் ஊருக்குச் செல்க! என விடைகூறியனுப்பினர். தனிச்சென்ற இவர் மனக்கனிவுடன் அப்பா! என்றழைத்தனர். எதிரொலியெழுந்ததுபோல் எனழைத்தாய் என்று வினாவிக் காட்சியும் வழங்கி மறைந்தது. சுவாமிகள் இங்கு எப்படி வந்தார்கள் என்று கவனித்தபோது இது சுவாமிகள் அருளாடலென்றறிந்தனர். பின் குடும்பத் தொடர்பு களைவிட்டுத், தன் பொருள்களைக் குரு காணிக்கையாகவுதவி அடியவர்கட்கு அமுதுபடைத்துக் கணபதி பூசைபுரிந்துவந்தனர். அதுபோலவே, கருப்பசாமி ஐயாவென்கிற அன்பரும் தமது உடமைகளைக் குரு காணிக்கையாக வழங்கி, சுவாமிகளுக்குரிய பணிவிடைகளைப் பல ஆண்டுகள் புரிந்தும், கணபதி வழிபாடு செய்தும் துறவு நெறியில் நிலைத்து வாழ்வதாயினர்.

58. ஆண்டவனிடத்தில் ஆன்ம விண்ணப்பம்.

ஓர்நாள் சுவாமிகள் தமது மடத்தின்பாலுள்ள குகையின் கண் சென்று, ஆதனத்திருந்து தீபமிட்டுத் தியான மிட்டையி லிருந்தனர். அக்கால், தமதுள்ளிருந்து பேரொளி வெளிப்பட்டு எதிரில் விளங்கியது. அது யாதென ஆராய்ந்தபோது, தனது ஆன்மா என்பதைத் திருவருளாலறிந்து உள்ளும் புறம்பும் கலந்துள்ள தெய்வத்தின்பால் விண்ணப்பித்தனர். யான் இப் போது உன் குறிப்பின்படி உடல்விட்டுப் பிரியத் தடை சற்று மில்லை. என்னைப் பொருட்படுத்திப் பாசபந்தங்களை விட்டு நன் நெறியில் ஒழுகும் சிலர், ஒருவித உறுதியுமின்றி மனமயங்கு வார்களென்ற ஒன்றுதான் உள்ளத்தில் ஊடாடுகின்றதென்று எண்ணித் துதித்தார். அந்தப் பேரொளியில் விளக்கொளி காணலரிதாயிற்று. பின் விண்ணப்பத்துக்கிசைந்து தமது ஆன்ம ஒளி திருமேனியுனுட்சென்றது. உடலில் மிக்க நெருப்புத் திப்போலச் சூடேற்பட்டு வருத்தியது. எனக்கென்று எதையும் நான் விரும்பவில்லை. பொதுவாக ஆன்மநோக்கம் காரணமாகத் தான் கூறினேன், உன் எண்ணப்படி எது செய்யினும் சரி.

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

இப்படித் துன்புறுத்தினால் யான் சகிக்கத் தக்கவனல்ல என்று மனமுருகி விண்ணப்பித்தனர். சிறிது சிறிதாக அச்சுடுதலிந்து இயல்பான நிலையிலமைந்தது.

திருவாரூரில் சோதிடக் கணிதநூல் வல்லவரிடம், முனிவர் கனியற்றிய நூல், காக்கையர், கந்தர், சிவன் ஆதியர் கூறிய முறையில் நாடிகள் பல இருப்பதையும், அதில் முன்னாழ், பின்னிலை, வாழ்நாட் குறிப்புகள், சாந்தி ஆதியன கூறுவதையும் தெரிந்தனர். திருவாமாத்தூரிலுள்ள தி. மு. செந்தினையக சுவாமிகள் மூலம் விவரம் தெரிந்து, தமது கோள்நிலையுடன், தமது குருநாதர் சாதகம் ஆதியவற்றைத் தந்து, சோதிட சாத்திரத் தைக்கண்டு எழுதி வருமாறு கூறினர். அப்படியே சென்று பார்த்து எழுதிவந்தபின், ஒவ்வொரு நாடிகளும் பாட்டுகளாக இருந்தது. தாமும் கைப்பட ஒரு பிரதி எழுதினர். சற்குரு நாதரது வரலாறு, தமது வரலாறு, தவச்சிறப்பு, ஆதிய விவரங்கள் நன்கு கூறப்பட்டிருந்தது. தமது அருபவத்துக்கும் ஒத்திருந்ததுகண்டு மகிழ்ந்தனர். வருங்கால இயல்பும் ஒத்த மையுமென அமைந்தனர். தம்மைச் சார்ந்த அன்பரது குறிப்புகளையுமுதவிச் சாதகமெடுக்கச் செய்து, வருங்காலத்து நற்பயனைக் கருதி இறுமாப்படையாதிருக்கவும், சென்ற காலத்துத் திவினைக்கேற்ற தீப்பயனொய்தாதவாறு பரிகாரத்தைச் செய்து நற்பயனடையுமாறும் பணித்தனர்.

59 தைப்பூச ஆரா தனைசேய அருளல்.

சுவாமிகள் தமது ஆன்மார்த்தமாக நிறுவப்பட்ட, தண்ட பாணிமூர்த்தி சந்நிதியில் தைமாதத்துப் பூசநாளில் விசேட வழி பாடு செய்யவிரும்பி, அடியவர் பலரும் விண்ணப்பித்தனர். அது கேட்ட சுவாமிகள், ஒருவகையில் நலமேயாயினும் ஒருநாளில் அதிகச் செலவும் பிரயாசையும் கொண்டு விழாச் செய்வதிலும், நாள்தோறும் ஒரேவிதநிலையில் வழிபாட்டையியற்றுவது நம்ம னோர்க்குரியது. உலகியலுக்கு அதுசரிதான்.

“வாரத்திற் பட்சத்தில் மாதத் தன்னில்

வருடத்தி லொவ்வொருநாள் வகுத்த வண்ணம்

ஈரத்தி னோடுவிர தாதி நோற்றல்

இருபுன்று சமயத் தோர்க் கேற்றதாகும்

தீர்த்தால் வேதமுடி வுணர்ந்து ஞான
தேசிகன்பொற் பதத்திலிலை தெரிந்துஞ் சித்தி
வீர்த்துக் காயையுற்றுக் கிரியை செய்வோர்
விரதமுற்றால் ஒருவரும் விலக்கொண் ணாதே.

(கௌமார முறைமை)

என்ற கவியை எடுத்துக்கூறி அனுமதி தந்தனர்.

அப்படி உத்தரவுபெற்ற அடியவர்கள் வணங்கிச்சென்று, கௌமாரசபை முற்றம், கனகசபைத் திருவாயில், கணபதி கோயில், தண்டபாணி சந்நிதி, முதலிய இடங்களிற் பந்தல்களில் தோரணம், கமுகு, வாழைக்கம்பம் முதலியவற்றால் அழகுபெற அலங்கரித்தனர். பல இயங்கள் இன்னிசையொலிப்ப அதிகாலை யிலேயே யாவரும் நிராடி நியமமுடித்து, மேலைத் திருமடத்திற் காவடியமைத்து அபிடேக அலங்காரம் பூச்சனையியற்றி, சுவாமிகளது வரவு நோக்கி எதிர்பார்த்திருந்த சமயம் மேற்குவாயிலினின்றும் சுவாமிகள் எழுந்தருளினர். உடனிருந்து காவடிப்பூசை கணிவுடனியற்றக்கண்டு ஆலயத்துக்கனுப்பித் தமது தவச்சாலை சென்றனர். அன்பர்கள் காவடிகளை யெடுத்துத் துதிப்பனுவல்களைப் பாடிப் பரவசமாகி ஆடினர். ஆலயம் சென்று வழிபாடுகளை இனிது முடித்துக், காலை பத்துமணி முதல் மாலை ஐந்து மணி வரை வருகிற பல அன்பர்கள் உண்டு மகிழ உணவளித்தனர். பிற்பகல் சொற்பொழிவுகளும் வழக்கம்போல் நடைபெற்றன.

இப்படி ஆண்டு தோறும் நடக்கும்படி திருவருளை நினைந்து வேண்டினர்.

60 மயில்கள் ஊண் கொள்ள மறுத்தலும் எடுத்தலும்.

சிரவணபுரியின் கீழ்பால் இருபத்திரண்டு மைல் தொலை விலுள்ள இடைச்சிபாளையத்தில், சென்னிமலைக் கவுண்டரென் பவர் சுவாமிகள்பாற் பேரன்புடையவர். சுவாமிகள் குறிப்பின்படி பெரிய மாளிகையொன்று புதுப்பித்தனர். சுவாமிகளை அதில் சிலகாலம் வந்து தங்குமாறு அவர் வேண்டியபடி அனுமதித்துச் சென்று, அடியவர் சிலருடன் தங்கியிருந்தனர். மடத்தில் சோலைகள் மிகுந்திருந்தது. மயில்கள் மிக ஏற்பட்டு ஆடிப்பாடியிருக்கும். சுவாமிகள் சாலைக்கு அவை வரும்போதெல்லாம் உணவு வகைகளைத் தருவதும், அவை உண்டு செல்வதும்

அடிகளார் :

“ தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல் ”
வழிபடு நிலையம் (கனக சபை)

சிவயோகத் தவிசு
“ தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்தல் ”

வழக்கம். சுவாமிகள் வெளியே சென்றதால் மனம் வாட்டமுற்ற தாய்மை, வழக்கமாக மயில்கள் வந்ததுகண்டு, உங்களுக்கு உணவுதரும் ஐயாவைத்தான் இடைச்சிபாடையத்துக் கனுப்பி விட்டார்களே, யார் தினிபோடுவார்களென்றதும் அவையாவும் விலகிச்சென்றன. இப்படியிருக்கும்போது சுவாமிகளது மனவெளி கிட்டையில் மயில்கள் தோன்றித், தமது கையில் கொத்துவதும், புறணுவதுமாக, உணவின்மையைக் குறிப்பிட்டு நின்றன. மடத்திலிருந்து பூசனைக்குரிய பொருள்களைக் கொணர்ந்தவரான, மணி இராமசாமி ஐயாவை மயில்களின் நலம் குறித்துக் கேட்டபோது மடத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கூறினர். மனம் வருந்தி, தாய்மையை அவைகளிருக்கும் சோலைக்குப் போய் மன்னிப்புக் கேட்டு, உணவருந்த வரவேண்டுமாறு அழைத்து உணவிடச்செய்ய ஓதினர். அதுபோல அவ்வம்மை வேண்டியும் வரவில்லை. உடன், கந்தசாமி சுவாமிகளிடம் கூறினர். அவர் சென்று தண்டபாணி சுவாமிகள் கூறியருளிய மயிலலங்காரத்திற் சிலபாக்களைக் கூறிச் சினமடையாமல் வருக! வழக்கம்போல வந்து கனி முதலிய உணவைப் புசியுங்கள், சுவாமிகளைப் பிரிந்திருந்த வருத்தத்திற் கூறியதேயன்றி உங்களை வெறுத்துக் கூறியதல்ல, இனியப்படி என்றும், யாவரும் சொல்வதில்லையென்று கூறி வணங்கினர். பின் மயில்கள் யாவும் கூட்டமாக வந்து கனி முதலியவுணவைப் புசித்தன, ஆடி மகிழ்ந்தன. மற்றொரு நாள் சுவாமிகள் கிட்டையில், சிவபிரானும் உமையும் தளர்ந்த வயதினராக வந்து ஆச்சிரமத்திற் பணிசெய்வதாகக் கண்டனர். நீங்கள்யார்? இப்படிச் செய்யலாமா? என்றிரங்கினர். நாங்களிருப்பது விருத்தாசலம், உங்கள்து தவநிலையைக் கேள்வியுற்று வந்தோம். இங்கே பணிசெய்யும் பேறு கிடைக்கவேண்டுமேயென்று கூறினர். எனக்கு அத்தகைய தவமேது? என்று கூறினர். அப்படித்தான் சொல்வார்கள் பெரியோர்கள் என்று கூறி மறைந்தனர்.

61. கனக மன்றம் கவினுற நிறுவதல்.

அத்துவித நிச்சயத்தை அங்கமாகக் கொண்டுள்ள கௌமார சபையை நிறுவியருளிய சுவாமிகள், தமக்குத் தனியிடமாக ஏற்பட்ட தவச்சாலையருகில் திருவருட்சபையொன்று புதுக்க எண்ணி அதன் அமைப்பை வரைந்து கொடுத்தனர். அதுகண்ட அடியவர்கள், அதற்கேற்ற நாளைத் தெரிவிக்கப்

இராமநாதல்வாமிகள்,

நசான்ப மடம்,

திருவள்ளூர்.

பெற்றுக் கட்டிட வேலையைத் தொடங்கி நடத்தினார்கள். பூமிக்கு அடியில் நடுவிடத்தில் யோக சமாதிக்குரிய சூகையமைத்து அதன் மேல்சரியையாதி நாற்பாதங்கள் போல நான்கு வாயில்கள், பூசனைக்குரிய பெரிய அறைகளமைத்து மேல்மாடியில் குருநாதர் திருவுருப்படம் அமைத்து வழிபாடியற்றத் தனிமாடம், முகட்டில் பத்தி, வைராகம், ஞானம் போல மூன்று கலசங்கள் பொருத்தித் தென் முகமாக அழகுபெறக் கட்டிட வேலை முற்றுப்பெறச் செய்தனர். சுற்றுத் திருமதில் குளம் சோலைகள் அமைத்தனர்.

கலி, ஐயாயிரத் திருபத்திரண்டான (1920-ம் ஆண்டு) ரவுத்திரி ஆண்டு, ஆவணித் திங்கள், ஐந்தாம் நாள், வெள்ளிக் கிழமை, சுவாதி, சப்தமி, சிங்கநல்லோரை கூடிய நன்னாள் காலையில், சற்குருநாதரது திருவடிப் பாதுகைகளைத் தாம் சென்னிமிசைச் சுமந்து, திருவருளைநாடிச் சென்றனர். உடன், சுந்தரசாமி, கந்தசாமிசாமி, சபாபதிசாமி, சின்னசாமி சுவாமி, மாணிகசாமி, மணி, ராமசாமிச் சாமி, எறிபத்தசாமி, சேக்கிழார் சாமி, கறுப்பசாமி சாமி, கற்பூர சாமி, மருதாசலசாமி, நித்தியானந்த சாமி, கருணாலய சாமி, ராசசாமி, இரங்கமுத்து சாமி, தாயம்மையாதி ய மடாலயத்து அடியவர்களும்,

இராமலிங்கத்தேவர், கண்ணப்பசாமி, கணநாத நாயனார், கணபதி இராமசமிக் கவுண்டர், ம. சு. நடேசக் கவுண்டர், க. சி. ஓதியப்ப கவுண்டர், சின்னைய கவுண்டர், அருணாசலக் கவுண்டர், கிருஷ்ணசாமிக் கவுண்டர், வெள்ளிமலைப்பட்டினம் ஆறுமுகக் கவுண்டர், கோவை கோபால செட்டியார், விளவை நாச்சியப்ப கவுண்டர், சுப்பண கவுண்டர், நஞ்சப்ப கவுண்டர், கிரணம் நஞ்சப்ப கவுண்டர், இரங்கசாமிக் கவுண்டர், கணுவாய் நகர் இராமசாமி செட்டியார், பாலைநகர் ஆண்டியச்சன், பெத்து செட்டியார், விசுவநாத ஐயா, வெள்ளக்கிணறு வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர், முருகானந்தசாமி முதலிய புறநகர்த் தொண்டர்களும், தி. மு. செந்தியாய சுவாமி, இலட்சுமிநாராயண ரெட்டியார், வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், குமாரசாமி ரெட்டியார், முதலிய திருவாமாத்தூர், மடாலயத்துத் தொண்டர்களும், மற்றும் பலவூர்ப் பல அன்பர்களும், புடைகுழந்து தத்தமக்கேற்ற பணிசெய்துவர, அனைவரும் அரவொலி முழக்க, பல இன்னிசையெழுந்த, அருட்பாடல்கள் பாடிப்பாடிப் பத்தர்கள் மகிழ, நந்தவனச் சிறுசாலைமிலிருந்து புறப்பட்டுத் தென்முகத் திருவாயில் சேர்ந்தனர்.

கற்பூரச் சுடரேற்றித் தேங்காய் சிதறி உட்புகுந்தனர். புதுமாடத்திற் சற்குருநாதர் திருவுருப்படமும், திருவடிப் பாதுகையும் அமைத்துப் பூசித்தனர். தண்டபாணி சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சத்திய சூத்திரம், சத்தியவாசகமென்னும் நூல் பதித்து வந்ததை யுதவினர், ஆமாத் தூர்த் தொண்டர்கள். தி. மு. செந்தினாயக சுவாமிகளிடத்து, இந்தக் கட்டிடத்துக்கு ஒரு பெயர் சூட்டவேண்டும், உரிய பெயரைக் கூறுங்கள்! என்று சுவாமிகள் ஒதினர். தி. மு. செ. சுவாமிகள் உடனே கனகசபை என்று கூறினர். வினாவிய சுவாமிகள் யானும் அந்தப் பெயரைத் தான் எண்ணியிருந்தேன். இங்கே தோற்றுவித்த குருநாதர் திருவருள் அங்கேயு மிருப்பதால்தான் தங்களிடம் சொல்ல விழைந்தேன். “தெய்வமொப்பி நின்றவுண்மை சீக்கிரம் திகழ்ந்ததே” என்று நமது குருநாதர் அருளியபடி ஒத்து அமைந்தது, என்று கூறி வியந்தனர். உள்ளம் ஒன்றானபோது உரையும் ஒன்றாகத்தானே அமையுமென்று புகழ்ந்தனர்.

தி. மு. செ. சுவாமிகளுக்கும், இலட்சுமிநாராயண ரெட்டியார், வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார் ஆகிய மூவர்கட்கும் மூன்று தனிக்கவிகள் கூறி யாசி செய்தனர். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தவயோகநிட்டையில் இருந்தனர் சுவாமிகள். பின், சற்குருநாதரது திருவுருவை, வெள்ளியில் அமைத்து நடுத்தானத்தில் நின்று நித்தியவழிபாடுகளைக் கனிவுடன் புரிந்து தங்கினர்.

62 பிரதாபம் வண்ணக் கோவை யேற்றருளல்.

இத்தகைய சுவாமிகளது அடியவரிலொருவராய், அநுபவச் சிறப்புடைய சந்தரசுவாமி என்பவர், தமது சற்குருநாதரான சுவாமிகளது அருளாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்து விருத்த யாப்பில் இருநூற்று ஐம்பத்தொரு கவியில் பதின் மூன்று சருக்கங்களில் பாடினர். முடித்த பின் சந்திரதானத்தின்முன் படித்து முடித்து ஆமோதிப்புப் பெற்றனர். அதே சமயத்தில், சுவாமிகளது தவப்புதல்வராய்க் கல்விப் புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய கந்தசாமி சுவாமி என்பவர் அதே குருநாதர் வரலாற்றைத் தமது புலமை நலத்துக் கேற்ப, தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடிய ஒலியலந்தாதி போல, அறுபத்துநான்கு கலைகள் கொண்ட வண்ணப் பாட்டு இரண்டு, எண்கலை வண்ணப்பாட்டு ஒன்று ஆக மூன்று, சந்தப் பாடலில் பல நயமமையப் பாடியும், சந்திதியின் முன்

படித்தும், குருநாதர் ஆகி பெற்றனர். அன்பர்கள் புலவர்கள் என்றும் படித்துப் போற்றி வாடாத சொன்மலராகக் குருநாதரது புகழைப் பாடிய இவ்விருவரது தவத்தையும் உலகம் என்றும் போற்றும்.

இத்தகைய இரண்டு நூல்களையும், குருநாதரால் அவ்வப் போதிலியற்றிய பல பாடல்களையும் திரட்டி, ஒரே புத்தகமாகப் பதிப்பித்தனர். இராமானந்தத் திரட்டு, இராமானந்தப் பிரதாபம், சற்குரு சரிதவண்ணக் கோவை என்று அம்முன்று நூல்கட்கும் பெயர். கிரணம் மருதாசல சுவாமிகள் விருப்பப்படி குருநாதர் ஆணை பெற்று ஷ. ந. இரங்கசாமிக் கவுண்டர், சுப்பராயக் கவுண்டர் என்னும் இருவரும் அன்புடனுவதிய பொருள் கொண்டு பதித்தனர். அந் நூல்களைப் பின் அரங்கேற்றி வெளியிட்டனர். அரங்கேற்றற் சபை மிகச் சிறப்புடன் விளங்கியது.

63. மாதைக்குக் காவடி வழங்கி யருளல்.

கனகசபையிற் றவம் புரிந்து விளங்கினர் சுவாமிகள். திருவாமாத்தூரிலிருந்து சிவவை மடத்துக்கு வந்த தொண்டர் களுடன் அங்கே மண்டபத் திருப்பணி செய்வது பற்றியும், தைப்பூச விழா இயற்றுதல் பற்றியும், தி. மு. செ. சுவாமிகளிடம் அதற்குரிய விவரங்களை ஒதித் தமது மடத்தில் அமைக்கப்பட்ட பித்தனைத் தகடு பொதிந்து வேலைப்பாடமைந்த காவடியைச் சற்குருநாதர் சங்கீதிக்கு உரியதாகத் தந்தனுப்பினர். அதைப் பெற்ற, ஷ. சுவாமிகள் மாதையூடைந்து அடியவர் பலரது ஆதரவுடன் முகப்பு மண்டபப் பணி முடித்து, தைப்பூசத்தன்று காவடிப் பூசை நடத்தி, அங்குள்ள, தண்டபாணி மூர்த்திக்கு அபிடேக அலங்கார ஆராதனை, உலா, அடியவர்க்கமுதிடல் ஆகியனவும் சொற்பொழிவுகளும் நடத்தினர்.

64. இரங்க முத்தர் இன்னருள் பேறுதல்.

திருவாமாத்தூரில் சற்குருநாதர் சங்கீதிக்கு வேண்டுவன செய்து சிறப்பிப்பதிலேயே சுவாமிகள் திருவுள்ள மெப்பொழுது மிருக்கும், அங்கு, தொடர்புள்ளவர்களையும் பேரன்புடன் ஆதரித்துபசரிப்பர்.

அக்கால், சிரவையை அடுத்த மணியகாரம்பானையத்திற் றேன்றிய இரங்கமுத்து என்னும் பெயரினையுடையவர். சுவாமிகளது தவநெறி, அருட்பேறு, அடியவர்பாற் புரியும் கருணையாதியவற்றை முன்னைய நல்வினை காரணமாகத் தக்கவர் மூலம் கேட்டனர். மனம் நெகிழ்ச்சியுடையவராய் மடத்திற்கு வந்தும், சித்தி மகோற்கடர், தண்டபாணி, சற்குருநாதர், திருவுரு வங்களைக்கண்டு வணங்கியும், அடியவர்களுடன் பழகியும் வந்தனர். சுவாமிகளது சந்திப்பு கிடைக்கப்பெற்றுக் கண்ணீர் வடிய நின்றனர். அவரது முன்னைய நல்வினையையறிந்து அடுத்து வந்து போகும்படி கூறினர். அச்சமயத்தில் திருவாமாத்தூரில் முகப்புத் திருமண்டபப் பணி நடைபெற்றதால் ஆங்குச் சென்று பணியை முடித்து வருக! என்றவாறு சென்று பணி முடிந்தபின் சிரவை மடத்துக்கு வந்து வணங்கினர்.

சுவாமிகள் சிரவையினின்றும் பழனியம்பதி சென்று தங்கித் தவம்புரிந்து உலக மக்களை நன்னெறிப்படுத்த விழைந்து சில அடியவருடன் சென்று ஒரு தனியிடத்தில் தங்கியிருந்தனர் அப்போது மடத்துக்கு அடுத்து வந்து பழகும் இரங்கமுத்து ஐயா சுவாமிகள்பாற் பெற்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தையோதிச் செபித் தும் தியானித்தும் வந்தனர். இவரது பிரிவால் மனம் வருந்திய போது ஒருநாள், ஒரு காரியத்துக்காகப் பிளைமேடு சென்றுகொண்டிருக்கும் சமயம் வெயில்மிகையால் சோகமுற்று ஒரு மரத்தடியிலிருந்தார். அக்கால் " ஏன் எனது பிரிவால் வருந்துகின்றாய். உன்னைத் தேற்றுதற்காகவே பழனியிலிருந்து வந்தேன். மடத்துக்குப் போ " என்று சுவாமிகள் தோன்றிக் கூறிய காட்சி கண்டனர். நமக்காகவன்றோ இந்த வெய்யிலில் நடந்து சுவாமிகள் வந்தார்களென்று வருந்தினர். மடத்துக்கு வந்தபின் மன் வெளியில் மீண்டும் தோன்றி " இவளவு தெரியாதா? பழனியிலிருந்து நடந்துவர முடியுமா? பழனியிலிருப்பதாக நீ நினைத்தபடியால் அவ்வாறு கூறினேன், எங்கும் நானிருப்பேன் " என்றோதி மறைந்தனர்.

மற்றோர்சமயம் திருக்கார்த்திகையன்று கனகசபையில் நெய்த்தீபம் நிறைய ஏற்றி தாயம்மை பூசித்தனர். இவரிடம் இதைப் பார்த்து நெய் விட்டுக்கொண்டிரு. ஆலயத்துக்கேகி வருகிறேனென்று போயினர். இத்தினத்தில் சுவாமிகளைக் காண மல் தனித்திருக்கின்றோமே என்று ஒர்புறம் சாய்ந்திருந்தனர்.

அச்சமயம் சுவாமிகள் முன்னிலைப்பட்டு, திபத்துக்கு நெய்வார்த்துவந்ததன்றி. இவரையும் வார்த்தும்படி கூறி வலமாக வந்தனர். வாயுமூலையில் முற்றிப் பழுத்த வாழைக்குலையைக் காட்டி இதை ஏன் வெட்டவில்லை? யென்று கேட்டு மறைந்தனர். அதுகண்டு, எப்படி எங்கே சென்றார்களெனத் தேடிக் காணாமல் திகைத்துத் துதித்திருந்தனர். பின் பழனி சென்று சற்குரு வழிபாடு செய்துவந்தனர். அக்கால் சுவாமிகள் சிலரிடம் உபதேச அருள்மொழி பேசியிருந்தனர். அக்கால் முருகன் சிறு குழந்தை வடிவில் அணிமையில் நின்று சுவாமிகள் சொல், மலர் வடிவாய் வருவதையும், தான் கையிலேற்றுச் சில மலரைத் தன்பாதத்திலணிந்தும், சில மலரை வாயிலில் இட்டு உண்டும் அருமை பாராட்டுவதையும் காட்சியாகக் கண்டு, மனம் குழைந்து மயிர்பொடிப்ப இருந்தனர். அதைச் சுவாமிகள் குறிப்பாற் கண்டு பேச்சினை முடித்தபின் அவர் அமைதியுற்றனர்.

65. கோபாலச் செட்டியார் கொடும்விபத் தகலல்.

கோவைப்பதியில் வைசிய மரபினரான, மேடா கோபால செட்டியாரென்பவர், ஐவுளி வாணிபம் புரிபவர். சுவாமிகள்மீது உண்மையான பேரன்புடையவர். யாரிடத்தும் இன்மொழி பேசும் நன்மனமுடையவர். சுவாமிகள் மூலமாக உள்ளும் புறம்புமான பல நலமெய்தப்பெற்றவர். வாணிபத்துறையில் எங்குச் செல்வதாயினும் சுவாமிகள்பாற் கூறி விடை பெற்றே செல்லும் பண்பினர். அப்படியிருந்தும் ஒர்தடவை கொழும்புக்குச் செல்ல வேண்டி சமயமேற்பட்டது. வழக்கம்போல் சிரவை சென்று உத்திரவுபெற முடியாதவாறு பழனியில் சுவாமிகள் தங்கிய சமயமாயிருந்தது. இவரையறியாமல், பிரயாணத்துக்குரிய சீட்டு முதலியன பெறச் சென்றவர்கள், ஈரோடு மார்க்கமாக வாங்கி விட்டார்கள். இருப்பினும் மனதிற் றியானித்து வாக்காற்றுகித்து வீட்டில் பூசையிலிருந்த திருவுருவை வணங்கிக் கொண்டு சென்றனர். அங்குச்சென்று தமது காரிய முடிந்தபின் கோவைக்குத் திரும்பும் இடைவழியில் ஒரு விபத்து நேர்ந்தது. பாதி வழிக்கு மேற்பட வரும்போது புகை வண்டியில் பிரயாணம் புரியுமிவர், ஐப்பசி மாதம் அடைமழை பெய்தமையால் ரயிலின் பாதையில் பழுது ஏற்பட்டுத் தண்டவாளம் அந்தரமாயிருந்தது. வண்டி செலுத்துபவன் இருளும் மருளும் கலந்த காரணத்தாலறியாதுவிட்டான். இஞ்சினேடு இணைக்கப்பட்ட பல வண்டிகள்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

ஆற்றில் விழுந்து பல மக்கள் பரிதாபமாகக் சேதப்பட்டிருந்தனர். பின்புறம் மூன்றே வண்டி இருப்புப் பாதையிலிருந்தது. அதில் முதல் வண்டியில் செட்டியாரிருந்தனர். வண்டி விழும் ஓசையைக் கேட்ட இவர், பதறி வீட்டிலுள்ளார் யாரையும் மறந்தார். என்ன திங்கு யார்க்குச் செய்தோமோ, இத்தகைய அபாயம் நேர்ந்ததே யெனப் பதைத்தனர். சற்குருநாதரை நினைத்து, வழக்கம்போல் உன்பால் வந்து விடைபெறாத தடையால் இடையில் இப்பெருந்துயர் நேர்ந்ததேயெனப் போற்றினார். அப்போது முன்பிருந்த வண்டி உடைந்து பலகைகள் இவரிருந்த வண்டியின் துவார மொன்றில் நுழைந்து வந்து இவர் முகத்தின் பக்கம் இரண்டு அங்குலம் அளவில் நின்றது. அந்த அதிர்ச்சி மிகப் பயப்படும் நிலையிலிருந்தது. பின், வண்டியிலிருந்தவர் ஒவ்வொருவரும் பலரால் மீட்கப்பட்டுத் துஞ்சியவர்போக எஞ்சியவர் ஊர் திரும்பினார். ஊர் வந்ததும் செட்டியார் மடத்துக்கு வந்து சுவாமிகளின் திருமுன் விழுந்து வணங்கி விவரம் கூறினார். வினவிய சுவாமிகளும், அடியவர்களும், அச்சமும் வியப்புமடைந்தனர். உண்மையன்புடையவர்கட்கு ஊறு வராது. வரினும் சிறிதாக நின்று விலகுமென்பதற்கு இவர் ஒரு சான்றாகும்.

66. அழைப்பறி வித்தலும் அன்பர்கள் வருதலும்.

பழனியம்பதிக்கண் தனிவாசமாய்த் தங்கித் தவமியற்றிய சுவாமிகள் பெருமானிடத்து உலகம் உய்வது வேண்டித் திருவருள் விழைந்தனர். பெருமான் தோன்றி, நீ சொல்வது சரியாயினும் உயிர்களது பக்குவ நிலை பலவேறு பாட்டுடனிருக்கிறது என்றோதினர். வினவிய சுவாமிகள் உனக்குமேற்பட்டு உன்னைக் கட்டுப்படுத்துவாரில்லை. கருணையும் நீதியும் உன் திருவுள்ளத் திருக்கின்றன. இவ்வாறு கூறின் எப்படி உலகம் உய்திபெறும்? என்று மனம்புழுங்கினார். “நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நாளை இதற்கு நாயகமே” என்றபடியமைந்தனர். வந்து தங்கிய நியதி முடிந்ததால் பெருமானுக்கு விசேட வழிபாடுகள் செய்து காட்சி காணவும், அடியவர்களுக்குக் காட்சி வழங்கவும், தமது சிறப்புத் திருநோக்கத்துடன் கந்தசாமி சாமிக்குத் தவவேடம் தருதல் ஆதியன புரியவும் எண்ணமேற்பட்டது. பலருக்கும் திருமுகம் உய்த்தனர். திருமுகம் கிடைத்த அன்பர் பலரும் இன்பமேற்பட்டவராய் குறிப்பிட்ட நாளில் பழனியில் வந்து குழுமினர். அவரவர்க்கேற்ற விடுதியிற்றங்கித் தத்தம் கடமைகளையாற்றிச் செயல்களைக் கவனித்திருந்தனர்.

குறித்தநாட்கு முதனாள் வந்திருந்த பல தொண்டர் களையும் கண்டு அரிய சொற்பொழிவு குருநாதரது கௌமார முறையின் ஞானகாண்டக் கவியொன்றை விளக்குமுறையில் செய்தனர். என்னால் உங்களனைவருடைய உடல்கட்கு, நடை, பரி, துயிலின்மை, ஆதிய இடுக்கண்களும், பழனிமலை ஆண்டவ னருளால் சூக்கும உயிர்கட்குப் பெருநன்மைகளும் விளைவதாயின என்று கூறலும் பதில் கூற யாரும் முடியாதவர்களாய்ப் பன் முறை கீழ்விழுந்து பணிந்தனர். விடைபெற்றுத் தம் இருப் பிடம் சென்றனர். தமது மடாலயத்தில் தங்கிப் பல செயல்களையும் கண்காணித்து நடத்திவரும் சபாபதிசாமி முதலிய சகலரையும் பழனிக்கு கந்தசாமியுடன் வருமாறு ஆணையிட்டபடி வந்து சேர்ந்தார்கள். மடத்தில் தினமும் நடைபெறவேண்டிய பூசனை, கணேசர், தண்டபாணி ஆதிய பல இடங்கட்கும் தவறாமற் செய்யத்தக்கவரான சுந்தரசாமி என்பவர்பூசை திட்டமிட்டபடி செய்திருந்தனர்.

67. அடியவர் காட்சியும் ஆண்டவன் மாட்சியும்

கலி ஐயாயிரத்திருபத்து நான்காவதான துந்துபி ஆண்டு தைத்திங்கள் பதினாறாம் நாள் (1923) மிருகசீர நட்சத் திரம் காலையில் தமது வழிபாடுகளை வழக்கம்போல் முடித்தனர். முழுநின்றுப் பூச்சு குங்குமப் பொட்டு விரிந்து தொங்கும் சிகை, அக்கமணிமாலை விளங்க, செந்நிறக் காவி அங்கி உடை பூண்டு, தண்டு கையிலிலங்க, சற்குருநாதர் திருவடிச் சிந்தனையுடன் தவச்சாலையினின்றும் மலையை நாடி வெளிவந்தனர். பல்லியங் கள் முழங்கின. பத்தர்கள் பாடியாடினர். தேவாரம், திருவாச கம், திருப்புகழ் முதலியன பாடிப் பசளைசெய்துவந்தனர். உரத்த குரலால் அஞ்சலி முழக்கினர். வந்த அடியவர் திருக்கூட்டத் தைக் கண்ட சுவாமிகள் சிரமேற் கைகூப்பிக் கீழ்விழுந்து வணங்கித் துதித்து நின்றனர். அனைவரும் புடைகுழ மலையை வலம் வந்து, பாதவிநாயகருக்குப் பல வித நிவேதனங்க ளுடன் விடலைத் தேங்காய் சிதறிப் பூசைகண்டு போற்றினர். மலையின் அடியிலுள்ள படிகளின் முதற்படியைத் தொட்டுக் கண் களில் ஒற்றி வணங்கி மேலே ஏறிச் சென்றனர். உயிர்கள் பல விதமான நிலையிலிருப்பதால் படிப்படியாய் நன்னெறியில் ஒழுக்கச் செய்து முடிவில் ஆண்டவனருளுக்குரியதாக அமைக்கும் சற் குருநாதரது திருவருட் கருணைபோல, பல அன்பர்களுடன் ஒவ்

வொரு படியாய் அன்புடன் ஏறிச் சென்று, கோயில் வலம் வந்து திருவாயிலுட்புகுந்தனர். எல்லோரும் ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தும், அன்புப் பாட்டுகள் படித்தும் சென்றனர்.

முன்னமே ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டப்படி அபிடேகம், அலங்காரம், மணமிக்க நிவேதனம் ஆகியன சித்தமானபின் ஆராதனை சிறப்புடன் நடைபெற்றது. சந்தனம், தீர்த்தம், திருநீறு யாவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. சிவ வேதியர், பெருமானது அருட்பிரசாதம் சுவாமிகட்கு வழங்கி மலர்மாலை குட்டி, தங்களது மன விருப்பம் யாவையும் தண்டபாணிக் கடவுள் விரைவில் நிறைவேற்றப் புரிவர் என்று கூறினர். சுவாமிகள் கந்தசாமி சாமியை அருகிலழைத்து “உலகத்தில் தோன்றி மறையும் எப்பொருளும் துன்பத்தையே தரும். அழியாத சுகமான பேரின்பத்தை நல்குவது தவமொன்றேயாகும். அத்தகைய தவத்தையேற்றுச் செய்யும் பருவம் இதுவே. அதற்குரிய முச்சியமான திருவேடம் பெற்றுக்கொள்க” எனறோதி, வெண்ணிறமான லங்கேகாடு கௌபீனம், செந்நிறக் கல்லாடையுடைகளைத் தம் திருக்கரத்தால் கொடுத்தருளினர். திருவட்கிந்தனையுடன் பெற்றுக் கண்களில் ஒற்றிப் புனைந்து வந்து திருமுன் வணங்கி நின்றனர், கந்தசாமி சுவாமிகள்.

68. ஞானமுடிசூட்டி நற்பதம் தருதல்.

தமது முன்னிற்கும் கந்தசாமி சுவாமியைப் பார்த்துத் திருநீறுதவி சற்குரு நாதரது திருவருள் வியாபகத்தின் அங்கமாயமைந்துள்ள சிரவணபுரம் கௌமார மடத்தின் சார்பிலுள்ள அன்பர்கட்குத் துணையாயிருந்து நன்னெறிகளைச் சொல்லியருளும் குருத்துவம் பெற்று, ஆன்மார்த்த தவவொழுக்கத்தில் தொண்டனாக இருப்பாயாக. மடத்தின் கண்ணுள்ள எல்லாச் செயல்கட்கும் பொறுப்புடையவனாக நீயே இருப்பாயாக. பலர் கூடிப் போற்றியபோது மகிழ்ச்சியும், அறியாமல் இகழ்ந்து தூற்றியபோது கவற்சியும் அடையாத அறிவுத் துறையில் நிற்கக் கடவை என்பது போன்ற அறவுரை, ஆசியுரைகளை ஆண்டவன் திருமுன் வைத்துக் கூறியருளினர். பெருமானுக்குப் புனைந்திருந்த மலர் மாலை மலர் முடி இவற்றைப் பெருமன்னுக்குப் பூசனை புரியும் சிவேதியர் மூலம் சூட்டுவித்தனர். பலவித மலர்களை மழைபோல் தூவி அரவொலி முழக்கினர்

தொண்டர்கள் யாவரும், ஆதிசைவ வேதியர் இந்த இராமானந்த சுவாமிகளும், இவரது தவப் புதல்வரான கந்தசாமி சுவாமிகளும் மற்றும் பல தொண்டர்களும் இன்ப நிலை பெறும்படி முருகன் திருவருள் புரிவானாக. இவ்வளவுக்கும் காரணமாகிப் பெருந்தவத்திரைராக இருந்தவர், வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் தான். அவரை நான் நன்கு அறிவேன். பேசுந்தண்டபாணியாக அவர் விளங்கினார். என்று கூறி, மும்முறை அரவொலி எழுப்பி ஆகி கூறியருளினார்.

அது சமயம் கீரந்தப் பதியில் தவநெறி பூண்டு விளங்கும் மருதாசல ஐயா அவர்கட்கும் கல்லாடை, லங்கோடு கௌபினம் திருநீறு வழங்கித் திருவேடமுடையாராய் விளங்கப் புரிந்தனர். பின் அனைவரும் ஆலயத்தைவலம் வந்து பணிந்தெழுந்து தமது இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தனர். தவச் சாலையின் முன் மங்கல நீர் சுழற்றிக் கற்பூர மேற்றி வணங்க உட்புகுந்திருந்தனர் சுவாமிகள். வந்திருந்த அடியவர் பலர்க்கும் அறுசுவையுண்டி படைத்துத் திருவமுதுண்ணப் புரிந்தனர். மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயனான அடியவர்க் கமுதூட்டும் பேறு எல்லோர்க்கும் வாய்ப்ப தரிது. பின் வந்து கலந்து இன்பப் பேறு பெற்ற பலருக்கும் விடையளித்தனுப்பினர். திருவாமாத்தூர் சற்குருநாதர் சந்நிதியில் உலா வழிபாட்டுக்குரியதாக மூர்த்தியமைக்கவும், சரித வரலாற்றைத் தனி நூலாக அமைக்கவும், குருபுதல்வரான தி. மு. செந்தியாக சுவாமிகள் பாற் கூறி விடையுதவி, தாம் மதுரையடைந்து, அங்கயற் கண்ணியையும், ஆலவாய்ச் சொக்கரையும் கண்டு பணிய விரும்பிச் சென்றனர்.

சந்நிதியில் சனக் கூட்டமாயிருந்த காரணத்தால் அமைதியாக வணங்கமுடியாதிருந்தது. அக்கால் அருச்சகர் வடிவில் பெருமான் தோன்றிச் சுவாமிகளை அழைத்துப் பெருமானுக்குப் பக்கமான அருத்தமண்டபத்தில் நின்று பணிய ஓதினர். பலர் வேறுபாடு கருதுவார்களென்று இவர்கூற, அதெல்லாம் எங்கள் கடமை, நீங்கள் வருக என்றோதிப் பணியப் புரிந்தனர். பெருமானது அருள் நிறுதவினர். அக்கால் கோயிற் பூசனையாளர் சுவாமிகள் நிற்பது கண்டு அழுக்காறுடையவர்களாய் ஏதோ பேசினர். வேதியர், எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் வந்த வேலையைப் பார்த்துச் செல்க என அதட்டிக் கூறலும் ஏகினர். வந்தவர் சோமசுந்தரர் என்று தெரிந்து அருட் செயலை வியந்தனர்.

பின்னர் கந்தசாமி சாமியை நோக்கி இராமபிரானால் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற இராமேசுவரத்தில் தெரிசனமும் கடல் நீர் முழுக்கும் செய்து வருக எனக் கட்டளையிட்டனர். சில அன்பர் குழச் சென்று வழிபாடு முடித்து வந்தபின் சிலநாளிருந்து சிரவணபுரம் மடத்திற்கு வந்தனர்.

கந்தசாமி சுவாமிகள் திருவேடப் பொலிவினைக் கண்டு சுந்தர சாமிகள் பேராணந்தத்துடன் வாவேற்றனர். பவ அடிய வர்களும் பெருமகிழ்வுற்றனர். சுவாமிகள் வழக்கம்போல் கனக சபையிற் றங்கி வழிபாடும் தவமுமியற்றி வந்தனர். அடுத்தபடி சிரவை வந்தபோது தி. மு. செந்தினையக சுவாமிகள், சுவாமிகள் பழனியில் நடத்திய அருளாடல், பட்டம் வழங்கல், திருவேடம் அளித்தல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிப் பட்டாபிஷேக விளக்க கம் என்ற பெயரில் பெரிய பத்திரிகையும், பழனியிலிருந்து மீண்டும் சிரவை மடாலயத்திற்கு எழுந்தருளியிருப்பது பற்றிக் கைமாவில்லாக் கருணைக் கிரங்கல் என்ற பெயரில் பதினமூன்று பாடலடங்கிய பத்திரிகையும் பதித்து கௌமார சபையில் அரங் கேற்றி வெளியிட்டனர்.

“வானிற் பறந்தகிளி வந்துகரம் சேர்ந்ததுபோன்

தேனிற் சிறந்தமொழித் தேசிகன்ருன்-கானிற்

றிகழ் பழனிங்கேகித் திரும்பும் திறத்தைப்

புகழ்வதெனக் கென்றும்விருப் பு”

என்ற தனிக் கவி யொன்றும் கூறிப் போற்றினர்.

69 குருகதைமாதையிற் குலவரங் கேற்றம்.

திருவாமாத்தூர்த் தலத்தில் விளங்கும் பரமசற்குரவனது வரலாறுகளை, தண்டபாணி சுவாமிகளியற்றிய குருபரதத்துவத் தின் சார்புடையதாக வரிசைப்படுத்தி, குருபுதல்வரான தி. மு. செந்தினையக சுவாமிகள் தண்டபாணி விசயமென்னும் பெயரால் ஐந்நூற்றைம்பத்து நான்கு கவி களாற் பாடிமுடித்தனர். சுவாமிகள் திருமுன் படித்தும் காட்டினர். பழனியிற் சுவாமிகள் பாற் பெற்ற உத்தரவுப்படி குருநாதரது திருவுருவம் செம்பிற் சமைத்து குடநீராட்டும், நூலரங் கேற்றமும் உடனிருந்து நடத்திச் சிபுப்பிக்கும்படி சுந்தரசுவாமி அவர்களை மாதை செல்லும்படி விடையளித்தனர். அது போது ஆமாத்தாருக்கு அன்பருடன் வந்து, அங்கு நிறுவப்பட்டுள்ள ஆலயத்தின் சார்பான சதுர்வேத

சித்தாந்த சண்மத சமயாதித அத்துவித கௌமார சபையில் ஷை. சுவாமிகள் தலைமை தாங்க ஏழு நாட்களில் அரங்கேற்று விழா நடைபெற்றது. சுற்று நாளில் தண்டபாணி சுவாமிகளது இருபத்தைந்தாவது குருபூசை விழாவுடன் சேர்த்து ஷை. விழா இயன்றது. அன்று உலா வடிவ மூர்த்திக்கும், குருநாதரியற்றிய சமய சூத்திர நூல் முறைப்படி வேள்வியாதியன இயற்றித் தமிழில் சிறப்பு விதியாக குடமுழுக்கு விழா இனிது நிறைவெய்தியது. பின் அபிடேக அலங்கார தீபாராதனை அடியவர்க்கு முதனித்தல் நடந்தது. பிற்பகல் தண்டபாணி விசய நூலைப் பட்டாடை பொதிந்து மங்கல ஒலி முழங்க அடியவர் புடை சூழ ஆலயத்தை வலம் வந்து பாடி அரங்கேற்றிய தி. மு. செந்தியாக சுவாமிகளுக்குப் புத்தாடை வழங்கி, மலர் மாலை சூட்டிப் பலரும் அரவொலி முழக்கப் பூமாரி பொழிந்து வாழ்த்திசைப்ப புலவர்கள் சிறப்புக் கவி கூறிப் புகழ இனிது தண்டபாணி விசய நூற் பட்டாபிடேகம் நடைபெற்றது. இரவு திருவிதி உலா வெகு சிறப்புடன் பல இடியொலி போன்ற இயங்கள் ஆரவாரிக் கும்படி முதல் முதலாக திருவிதியுலா நடந்தது. மக்களனைவரும் புகழ்ந்து போற்றினர். பந்தல் அமைப்பும் வந்தவர் யாவர்க்கும் அமுது படைத்தலும் சிறப்புடனிருந்தது. சுந்தர சுவாமிகள் பின் சில நாளிருந்து அம்மையவர்களிடமும் மற்றையரிடமும் பிரியா விடைபெற்று திருநீறு, குங்குமம், குருபரன் வரலாற்று நூற் புத்தகம் பிரசாதமாகப் பெற்றுச் சிரவணபுரம் சென்று சற்குரு சுவாமிகள் முன்பு நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் கூறிப் புகழ்ந்து போற்றினர்.

கந்தசாமி சுவாமிக்குப் பழனியம்பதியில் நடைபெற்ற ருதி வேடம், ஞானமுடி சூட்டல் ஆதிய சிறப்பியல்களிற் கலந்து கொள்ள முடியாதிருந்த பெருங்குறை திருவாமாத்தூரில் நடந்த பல செயல்களிலும் அடியேனை உடனிருக்கும்படிச் செய்தமை யால் திரப்பெற்றேன் எனக் கூறிப் பணிந்தனர் சுந்தர சுவாமிகள்.

70 திருக்கூட்டச் சிறப்பு.

சதுர்வேத சித்தாந்த சண்மத சமயாதித அத்துவித கௌமார சபையிலும், கௌமார மடத்திலும் அமர்ந்து விளங்கும் தொண்டர்கள் சிறப்பைக் கூறுவது அரிது. தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே என்று ஒளவைப்பிராட்டியே முடியாதென

அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருள்மேனி.

விடுத்த பெருமையினது. உலகியலான சுகங்களை வெறுத்ததாமனத் தொண்டரான பிரமசரிய நினையினர் பலர். தென்புலத்தார் முதலாகவுள்ள பலரையும் வேளாண்மை மூலம் போற்றிவாழும் இல்லறத்தினர் பலர். வீட்டு வசிப்பைவிட்டுத் தனியிருந்து இச்சையற்ற நிலையில் தன்னோடு ஒத்துப்பணி செய்து அறம் பேணும் மனைவியுடன் வாழும் வானப்பிரத்தர் பலர். மண்ணாதி மூன்றையும் வாஞ்சைப்படுதல், ஒழித்துத்துறவு நெறியில் நிலைத்துத் தன்னுயிர், போல மன்னுயிரையும் பேணும் செந்தண்மையுடையோராய் அரத்துறவுடன் புரத்துறவும் எய்தி தவவேடச் சிறப்புடன் விளங்கும் துறவு நிலையினர் பலர்.

அவர்கள் யாவரும், எவ்வுயிரையும், கொல்லல், வருத்தல், புலாலுண்ணல், முதலிய தீச்செயலையகற்றிய கருத்தை விளக்கி, வலது கையிற் பச்சை செம்மைநூல்களாற் செய்த கங்கனமும், அக்கமணி வடமும், திருநீற்றுப் பூச்சும் உடையராய், நாடொறும் காலை யில் நீராடி, நியமம், பூசனை முடித்தபின்பே வெளிவிவகாரங்களை நாடுமியல்புடையவர்கள். “வேதம் சொல்லினும் விரிஞ்சனாதியர், நேரிற் கூறினும் நீசர்க்குரித்தாம்” கொலைபுலை செய்தல் கூடாதன்றே என்ற திச்சயமுடையவர். தேவருலக இன்பத்தையும்கூட வெறுக்கும் மனப்பண்புடையவர். “வான வலாரியை நூறசுவம் கொலும் மட்டியென இகழ்வேன்” என்ற அருள்வாக்கின்படி வாழ்பவர் குருபரன் வடிவை நம்போன்ற மனிதவடிவென மயங்காமல், அகண்ட பரத்தின் கருணை வடிவமென நம்பி மனமொழி மெய்ச்ளாற்றினமும் வழிபாடு புரியுமாண்பினர். தான் ஒருவன் எல்லா நலமும் பெற்று வாழ்வதைவிட, தானொருவன் எவ்வித இன்னலெய்த நேரினும் பலவுயிர்கள் நலமெய்தலொன்றே போதுமெனவுள்ளங் கலந்த வுரிமையுடன் தவம்புரிவோர் பலர். காளி, கறுப்பன் முதலான பல பெயர்களுடன் வழிபடும் மூர்த்தி வடிவம் பல இருப்பினும் எல்லாவற்றாடும் பரவி நிற்பதும் பரம் ஒன்றேயென்றும், அவரவர் முன்னைய கிணக்கேற்ற உயர்வும் தாழ்வுமான சமயங்களைப் பின்பற்றுவவர் என்றும், எப்படியிருப்பினும் கோயிலில் தெய்வத்தின் பெயராற் கொலை செய்யப்படும் திங்கில்லாததையே உயர்ந்ததென்றும் கருதுபவர். சுத்தபூசை தோய்தருமாயில், பேயும் தெய்வமாம், பிணப்பலியேற்கின், தெய்வமும் பேயாம் எனுமிது திறமே” என்ற சத்தியமொழி யிற்றிறம்பாதவர் பலர்.

தினமும் ஆலயத்தில் வந்து திருவலகு, திருமெழுக்கிடுதல், பூவெடுத்தல், தொடுத்தல், உணவுக்கேற்ற பொருள்களையுதவல், செப்பளிடுதல் செய்பவர்கள் பலர். இன்னிசையோடு, தண்ணுமை, பிடி, தம்புரா, முதலிய இசைக் கருவிகள்கொண்டு பசளைபாடி பயனடைவோர் பலர். இப்படி பலதிறப்பட்ட கௌமாரத் திருத் தொண்டர்கள் வணங்கி வாழ்த்திப் போற்ற கனகசபையில் தமது சற்றுகூநாதரது திருவடித்தொண்டு செய்து தவநிட்டையில் கவாடிகள் தங்கியிருப்பதாயினர்.

71. மீண்டும் பழனிவியன்பதி சேர்தல்.

“பூவுல கத்திற் பொருந்திய கொங்கு, தேவுல கத்தினும் சிறந்து விளங்கத், தவப்பெரு நெறியிற் சார்ந்தவிர் குருவாய்ச், சிவப்பொலி வெய்தித் திகழும் சுவாமிகள்”, சில நிகழ்ச்சிகளைத் திருவருள் முன்னிலையில் இயற்றக் கருதினர். மடத்திலுள்ள அன்பர்கட்கு அறிவுரை கூறிச் சில தொண்டர் புடைசூழக் காரில் ஏறி உடுமலை நகர் வந்தனர். தண்டபாணி சுவாமிகளது அருளுப தேசம் பெற்ற தொண்டரான பெரியசாமி நாடார் முதலிய அன்பர் களது விருப்பத்துக்கிணைந்து ஓர் தனி மாளிகையிற் றங்கினர். திரு ஆமாத்தாரிலிருந்தும் தி. மு. செந்தியாக சுவாமிகட்குத் திருமுக மனுப்பி வரவழைத்துத் தமது யாத்திரைக் கருத்தைக் கூறினர். அவரும் உடன்வர மூன்றாவது படைவீடான, திருவாவினன்குடி பென்கின்ற பழனியம்பதி சேர்ந்தனர். அங்கு, அடியவர் பத்தி, தெய்வ பத்தியிற் சிறந்து, அரசியல் அலுவலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அதுபற்றி இறுமாப்புறாமல், ஈகை, அன்பு, இரக்கமாதிய நற்குண மிக்க, அப்பாவு பின்னையென்பவர், சுவாமிகள்பால் முன்னமே போர்பு பூண்ட போர்பராதலின், அங்கு வேண்டிய பல வசதி களையுமமைத்தனர். மனைவி மக்களாதியவரை தொண்டிலீடுபடச் செய்யும் ஆர்வமுடையவராயிருப்பவர். அவருக்கு இயற்பெயரை மாற்றி, கணநாத நாயனார் என்ற பெயரிட்டுத் திருநீறு வழங்கி அருள்புரிந்தனர்.

அக்கால், தமது மடத்திலிருந்து பணியாற்றும் தாயம்மாள் என்ற அம்மை, மனையில் ஆண்டவரை வழிபடச் செல்வது வழக்கம். சுவாமிகளது அவதார நாளான புரட்டாசி விசாகத்தன்று சிறப்பு

வழிபாடு செய்து, திருநீறு ஆதியன பெற்றுவந்துதலினர். அவர், இன்று தனக்குப் பிரசாதம் சிறப்புமுறையிற் றரவேண்டுமென்று சிக்தித்தேகினர். அங்ஙனம் நேராமையால், வருந்தித் திரும்பினர். மறுநாள் மலைக் கேகாமை கருதிச் சுவாமிகள் வினாவியபோது, செய்தியைக் கூறினர். இன்று கிடைக்கும்! செல்க என்றபடி ஷை அம்மை செல்லும்போது, மலையில் பாதியளவில் போகும் தருணம், அருச்சுகர் வடிவில் பெருமான் தோன்றி, நலம்தானே! யென்றனர். ஆமென்று கூறி ஒருசார் ஒதுங்கி, அச்சத்துடனின் றனர். தமது கைவசமிருந்த, நீறு, சந்தனம், குங்குமம், மலர் இவற்றை நல்கிச் சுவாமிகளது பெருமையைக் கூறிக்கொண்டே திரும்பினர். உடன் துணையாகச்சென்ற வேதம் என்னும் மடந்தையும் காண, அவ்வுருவம் மறைந்தது. காணாமையால், அச்சமுற்று, மலையில் வழிபாடு முடித்துத் திரும்பி வந்து, சுவாமிகள் பால் பிரசாதம் வழங்கி வணங்கினர். சுவாமிகள் மகிழ்வுடன், பிரசாதம் கிடைத்ததா? மனதுக்கு மகிழ்வுதானா? எனக் கேட்டு, அவ் வேதியரது வடிவ முதலியவற்றைக் கூறினர். கேட்டவர் யாவரும் அதிவியப்படைந்து, இவரது தவத்தின் பெருமையைப் போற்றினர்.

தமது மடத்தின் கனகசபையில் தமது குருநாதர் பூசனையை கந்தசாமி சாமியையும், சித்தி மகோற்கட விநாயகர் பூசனையை, கருப்பசாமி ஐயா என்கிற பாப்பநாயக்கன்பாணையம் சாமியையும், தண்டபாணி மூர்த்தி பூசனையை, சின்னசாமி சுவாமியையும் ஆற்றிவரும்படி ஆணையிட்டனர். அதன்படி செய்துவருவதாயினர்.

72. ஆலவா யம்மை யருளுருக் காணல்.

பழனியிற் றங்கியிருந்த சுவாமிகள், திருவாலவாய் என்கின்ற மதுரையை யடைந்தனர். அங்கு, ஒரு தனியிடத்தில் வதிந்தனர். சுவாமிகள் நீராடுதற்காக வைகை நீர் கொணரும்பொருட்டு செந்தினையக சுவாமிகள் சென்றனர். நடுநாட்டுத் திருப்பாதிரிப் புலியூரையடுத்த, கீழழிஞ்சிப்பட்டு, குமாரசாமி ரெட்டியாரென்பவர், இராமேசுவரம் செல்ல விரும்பி வந்து, அந்த ஆற்றில் நீராடினர். ஷை சுவாமிகளை முன்னமேயறிந்தவராதலின், எங்கிருக்கின்றீர்கள்? எப்போது வந்தீர்களென்றெல்லாம் வினாவினர். சுவாமிகளைப்பற்றிக் கேள்வியளவிலிருந்து காணவிரும்பியிருந்தவர்

ரெட்டியார் ஆதலின், இச்சமயம் காணவேண்டுமென்று, விடாது தொந்தரவு செய்வாரென எண்ணி, இன்றுதான் வந்தேன், எங்கேயாவது தங்குவதுதான், என்று மறுமொழி கூறி நீர்முகத் தேகினர் தி.மு.செ. சுவாமிகள். அவர்பால் நீறுபெற்றுப் புனைந்தபின் ரெட்டியார் ஆலய வழிபாடுசெய்து நின்றபோது, ஒருவர் தோன்றி சிவரணபுரம் சுவாமிகள் இங்கு தங்கியுள்ளாரென்று கூறி மறைந்தனர். வியப்புற்ற அவர், அவண்வந்து முகப்பில் காத்திருந்தனர். சிவரமுணர்ந்த சிலர் சுவாமிகளிடம் கூற, அவரது முன்னைய நல் னுழித் தொடர்பையறிந்து, வருமாறு கூறினர். மலர், கனி வகை களுடன் சென்று வணங்கிப் போற்றினர். நலமனைத்தும் கேட்டு, இராமேசுவர யாத்திரை முடித்துவரக் கட்டளைபிட்டனர். அகன் படி சென்று திரும்பி வந்தபின், ஆமாத்தார் சென்று அருட்கூவன் சந்திதியில் வழிபாடு செய்திருக்கும்படி கூறினர். ஆங்கு தங்கியிருந்து சில திருப்பணி செய்து வாழ்ந்தனர்.

ஓர்நாள், பொற்றாமரை வாகியில் நீராடி, நியமமுடித்துத் திருநீற்று விராயகரை வழிபட்டுப் பின்பு கணபதி சந்திதியில் இவரது கட்டளைக் குருக்களான சண்முகசுந்தர பட்டர் மூலம், வழிபாடு நடத்தியிருந்தபோது, அங்கயற்கண்ணியம்மை, ஒரு மங்கல மங்கையாக வடிவுகொண்டு சுவாமிகளருகு நிற்பது கண்டு, தொண்டர்கள், யாரோ சாதாரணப் பெண்ணென்றெண்ணிச் சற்று விலகி நிற்கும்படி கூறத்தொடங்கினர். அதையறிந்த சுவாமிகள், கையமைத்துத் திருவருட் சிந்தனையுடனிருந்தனர். தேவி வழிபாட்டுக்குச் செல்லத் தொடங்கும்போது மறைந்தனர். “நல்லாரொருவருளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யுமழை” என்றவாறு, சுவாமிகளொருவரால் தொண்டர்கள் பலர் அம்மையின் காட்சி காணநேர்ந்தது வியப்பு. சிலநாள் கழித்து, திருப்பரங்குன்றுசென்று முருகக் கடவுளைக் கண்டு வணங்கிச் சிலநாளிருந்து திருச்செத்திற் குமரன் திருவருளை வேண்டிச் செந்திலம்பதி சென்றனர். இடையில், திருநெல்வேலி சேர்ந்து, தக்கதோரிடத்திற் றங்கி தாமிரபரணி யென்னும் ஆற்றில் நீராடி, குறுக்குத்தறை யென்று வழங்கும் திருவுருமாமலைக் கோயிற் குகப்பெருமானை வணங்கி, நெல்லையப்பர் கார்த்தியையம்மை யாதிய கடவுளரை வணங்கி மூன்று நாள் தங்கினர்.

73. கீரலை வாய்க்குகன் சேவைசெய் துவத்தல்

திருச்செந்தூருக்குத் திருநெல்வேலியினின்றும் சென்று ஒரு தனிமாளிசையிற் றங்கினார். அதுசமயம், முருகப்பெருமானுக்குரிய கந்தசட்டி விழாக்காலமும் சேர்ந்தது. குருநாதரால் திருவரு ளாணைப்படி முன்பு பாடிய, திருச்செந்திற் பதினாறு பிரபந்தத்துள் பதினொன்றாவதான “கௌமார விசயம்” என்னும் பதினாறு பருவ முள்ள பனுவலைத் தமது குருபுதல்வரான செந்தினாயக சுவாமிகள் படித்துப் பொருள்கூறக் கேட்டு உவந்து இருந்தனர். அதில், “குருவுற்ற சமயங்கள் அத்தனையும் உட்கொண்டு குலவு கௌமார நேறியைக், குவலயத் தினர்களும் சித்தகோ டிகளெனக் கொள்ளப் புரிந்துவக்கும், பெருமைக் கவாவுற்றும் வாடுகின்றேன்” என்றமைந்த திருப்பாடலைக் கேட்டுத் தன்வசமிழந்த பேரன்புடையராய், கௌமார வுண்மையை விளக்குதற்கென்றே தமது குருநாதரார் றிருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற சாத்திர நூல்கள் அனைத்தையும் திரட்டிவெளியிடவேண்டுமென ஒன்று, திருவாரூர்த் தியாகப்பெருமான் திருவருளால் சுந்தரமூர்த்தி அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையைப்போன்று, முருகன் றிருவருளால் முத்தமிழ்ப் புலமை முருகதாச முனிவரான தம் குருநாதரியற்றிய “கௌமாரத் தொகை யின்கணுள்ள அடிவர் நூற்றெண்மரது வரலாற்றை, கௌமார புராணமாகப் பரம்பரை அடியவருணர்ந்து பயன்பெற விரித்துப்பாட, முருகன் திருவருள் புரியவேண்டுவது ஒன்று, என்று மனமுருகிப்போற்றி, வருங்காலத் தில் அவனருள் துணைபுரியவேண்டுமென வேண்டினார்.

முருகன் றிருவவதார நாளான, விசாகமே தனது தோற் றத்துக்கும் உரியதாயிருத்தலால், அந்நாட்களில் சந்திரதியில் அருச்சுனை வழிபாடு புரியும் நியமம் நீண்டநாட்களாய் நடத்திவந்தனர். அதற் குரிய கட்டியம், வீ. சுப்பையரென்பார் திருநீறு ஆகியன கொணர்ந்து உதவினர். அனைவருக்கும் உதவித் தாமும் அணிந்து, மகிழ்ந்தனர். அதற்கேற்றபடி மூலப்பொருள் பதிவுசெய்து ஐயர்வசம் தந்தனர். அந்தநாள் ஒன்றில், குருநாதரது அன்பருளொருவரான, பழனிசாமி ராசா என்பவர், அங்குருவந்து சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கித் தமது குறைகளை விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். “திருச்செந்திற்கோவை, கௌமார விசயம்” என்னும் இருநூல்கள் குருநாதரார் செய்யப் பட்டவற்றைப் பதித்து வெளியிடுமாறு ஆணையிட்டனர். பின் சில

நாளிருந்து, புறப்பட்டுத் திருநெல்லைப்பதி வந்தனர். அங்கு ஓரிடத்தில் அன்பர்களுடன் தங்கினர்.

74. குருஅவ தாரம் கொளுமனை காணல்.

திருநெல்வேலியில், தமது சற்குருநாதரான தண்டபாணி சுவாமிகள், திருவுருக்கொள்ளத்தக்க இடமாயிருந்த வீட்டைச் சென்று காண அவாவினர். அங்கு தங்கியிருப்பவரும், குருநாதரது உடன்பிறப்பாயிருந்த சித்திரபுத்திரபிள்ளை யென்பவரது புதல்வருமான, செந்தியாகம்பிள்ளை கடிதவாயிலாக இவர் வரும் செய்தியை யறிந்து, சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கினர். பின் தமது இல்லத்துக்கு சுவாமிகள் வருதலை முன்னமே அறிந்து ஆயத்தமாக இருந்தனர். சுவாமிகள் மலர், கனியாதியவற்றுடன் சென்று குருநாதர் திருவுருப் படத்தை வைத்து விளக்கேற்றிப் பூமாலை புனைந்து அருச்சித்துப் பூசனைபுரிந்து கீழ்க்கிழந்து தொட்டுக் கும்பிட்டு வணங்கினர். திருப் பணி ஆறுமுகநயினார் சந்தித்சென்று வணங்கும்போது, அங்குதங்கி அரும்பணி புரியும் அமாவாசைச் சுவாமிகளைக்கண்டு அளவளாவி மகிழ்ந்தனர். பின் அவனினன்று புறப்பட்டுப் பாபநாசம் சென்று, அகத்தியாச்சிரமம் கண்டு, கலியாண தீர்த்தத்தில் முழுகி, நியமத்துடன் சிலநாள் தங்கி கிட்டையிறற்றினர். மனவெளியிற் குருநாதர் செய்த திருவாக்குப்படி திரும்பமீண்டனர். திருச்சிராப்பள்ளி வந்து, தாயுமானப்பெருமானைப் போற்றினர்.

பின், ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல், என்னும் ஐந்தொழில் நடத்தும் ஆனந்தத்திருக் கூத்தனான, நடராசப் பெருமானைக்கண்டு தொழுவிரும்பித் தில்லைப்பதி சேர்ந்தனர். அங்கு, போலீஸ் வேலைத்தலைமையாயிருந்த, பழனிசாயிராசா என்பவர், செந்திலிற் சுவாமிகளைத் தொழுது ஆசிபெற்றவர். சுவாமிகள்வரும் செய்தியறிந்து தக்கஇடத்திற் றங்க ஏற்பாடு செய்தனர். அங்கு தங்கிச், சிற்சபைக் கூத்தனைப்போற்றினர். அங்கிருந்து திருவாமத்தூர் சென்று சற்குருநாதர் சந்திதிகண்டு தொழக்கருதி, அன்பர்களுடன் வந்து சேர்ந்தனர்.

75. ஆமாத் தூரில் அருட்குரு சேவை.

பசுக்கள் முன்பு பூசனை புரிந்ததன் பயனாகப் பரமனாற் கொம்பு கொடுத்தருள்பெற்ற காரணத்தாற் பசுக்கட்குத் தாய்ணர்

என்ற பொருளில், கோ-மாதூரு-புரி-என்று வடமொழியில் கூறும்படி திரு. ஆ. மாதூர் என்று வழங்கும் தலம், சற்குருநாதரது தவநிலைக்கு ஏற்றதாயிருந்து, தங்கித் தவம்புரியவும் திருக்கோயில்கொள்ளவும் உரியதாயிருந்தது. தலபுராணம், பதிகச்சதகம், சதகப்பதிகம் ஆகிய ஆயிரக்கணக்கான தொகைப்பனுவல்கள் குருநாதரார் பாடப் பெற்றது. குருநாதர், பசுக்காப்புச் செய்தலைப் பெரிதாய் எண்ணியிருந்ததால் அதற்கேற்ற அருள்வழங்கிய தலமாயிருத்தல்பற்றி, அப்பேறு வரும்வரை அவ்வூரின் எல்லைதாண்டேன் என்ற சூளுரைத்துத் தங்கினர் தண்டபாணி சுவாமிகள். முன்னொரு தடவை நேரில் வந்து தொழுதனர். பின் திருக்கோயில் செய்து குடமுழுக்காற்றிய போதும் குருபூசை நாளிலும் வந்து தொழுதனர். அம்முறையில் இப்போதும் கண்டதொழு வேட்டனர் சுவாமிகள். உடனிருந்த செந்தியாக சுவாமிகள் தாம் முதலிற் செல்ல விரும்பினர். ஏன் ஒன்றாகவே செல்லலாமே யென்றனர். கரையினின் முகப்பில், உட்புறத்தில் நூலாம் படை (ஒட்டரை) முதலிய இருக்குமே அதையகற்ற வேண்டும், அதற்கு வேறு யாரும் அவ்விடத்தில் இப்போது இல்லையே என்று கூறினர். சுவாமிகள், சரிதான் நீங்கள் மட்டுந்தான் அந்தப்பணி புரிய வேண்டுமா? நாயிருவரும் சென்று செய்வோம். நீங்கள் அதைப் போக்கினால் நான் திருவலகிட்டுப் புனிதமாக்குகின்றேன். எனக்கு அத்தொண்டில் பங்கு இல்லையா? அல்லது, எனக்கு நீங்கள் வேறாயிருந்து வரவேற்புத் தர நினைக்கின்றீர்களா? என்று நகைச் சுவைதோன்றக் கூறினர். சரியென் றமைதிபுற்றனர். இவரது குருபத்தியும், அடிமைத் திறமும், எப்படியிருக்கின்றதென்பதை இச்செயல் விளக்குகிறது. தாம், அடிமைத் திறத்துடன் வாழ்வதே உண்மை ஞானிகள் விருப்பம். ஆதலாற்றான் “அடிமை சால அழகுடைத்தே” என்றார் மணிவாசகப் பெருந்தகை. உலகம் தன்னைப் பொருட்படுத்திப் போற்றுவதை விரும்பார். அதில் மயங்கிச் செருக்குமடையார். அம்முறையில் விளங்கினர் சுவாமிகள்.

76 அன்பர்கள் வினவ அருளுரை கூறல்.

உலகில் தோன்றும் பல பிறப்புக்களுக்கும் அரிய மனித உடம்பு பெறப்படுவோர் உயர்ந்தோர். அவருள், உண்ணல், உறங்கலாதியவற்றிற் சிந்தையாய்த் திரிபவர்களைவிட நன்மை தீமை

களை யறிந்து நன்மையைக் கொண்டு, நிமையை யொழித்துப் பலர் புகழ வாழ்பவர் மிகவுயர்ந்தோராவர். தத்தமக்கேற்ற வரம்பினின்று தெய்வ வழிபாடு, பெரியோர்ப் பேணல், ஆதிய சத்திய நெறியில் நின்றுசமய வாதத்திற் பிணங்காமல், அவைகள் உயிர்களின் பக்குவ பேதத்திற்கேற்ப இறைவனுலளிக்கப்பட்ட படிகளென அமைதல் வேண்டும். பக்குவம் முதிர்ந்தபோது யாவுமொன்றென்ற அனுபவ மேற்படும். இச்சையை விரும்பினாலும், முத்தியை விரும்பினாலும், இரண்டையுமே பெற ஆசைப்பட்டாலும், உருவ வழிபாடு செய்து அருவபரமானது திருவருளால் திருவுருவாக வெளிப்பட்டு அருள் புரியும். தெய்வமொன்றே பலவித உருவம் பெயர் கொண்டு நிற்கும். அன்பர்களது மன உறுதிக்கேற்பத் திருவுருக்கொண்டு நிலைத்தும் நிற்கும். ஆனால், கொலை, புலை, மது, பொய், களவு, சூது, முதலியவற்றை அறவே நீக்கவேண்டும். எதற்கும் சற்குருநாதரது திருவருளே இன்றியமையாத துணையாகும். என்பது போன்ற கருத்துகளைத் தமது குருநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தியானநு பூதி நூலின் சாரமாக “காமியம் வேண்டினும்” என்ற கவியின் சாரமாக, அன்பர்கள் வினாவுமாறு அருளுரை வழங்கினர். இவ்வாறு சில நாளிருந்து குருபத்தினியாரான சுந்தரத்தம்மையவர்களிடமும் குரு புகல்வரான செந்தினையக சுவாமிகள் முதலியோரிடமும், மற்றும் மடத்தின் அனுக்கத் தொண்டர்களிடத்தும் பிரியா விடை பெற்று அடுத்த முருகன் தலமாகிய மயிலம் என்னும் பதிக்குச் செல்லலாயினர்.

77 மயிலத்திற் பாலய மாமுனி சந்திப்பு.

“செந்திற் பதியிற் றிருவருளைக் கோபுரத்தில்
மந்தியுலாம் சோலை மயிலவெற்பில்—வந்தித்துச்
செவ்வேளைக் கண்டோர் திருப்புகழோன் சிந்தையினுக்கு)
எவ்வே னையுமினியோ ரே.”

என்று குருநாதரால் முன்பு சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட தலமான மயிலமானது சிவஞான பாலய சுவாமிகளது திருவருள் விளக்கத்தை யெய்தப்பெற்றது. சிவஞான பாலய சுவாமிகளது திருவருள் விளக்கத்தை யெய்தப்பெற்றசிறப்பினது. அங்கு தங்கிச் சிலநாளிருக்க விழைந்தனர் சுவாமிகள். விரைவிய அன்பர்களில்

திருத்தலச்சேவையில் தெளிந்த நற்காட்சி

குருநாதர் சந்திதானத்தின் அன்பிற்சிறந்தவரான இராதாபுரம் இலட்சுமி நாராயண ரெட்டியார் மகிழ்வுற்று, உந்தூர்தி கொணர் வித்துச் சுவாமிகளை யமர்வித்து, தமது உடற்றுணைவரான, பங்காரு ரெட்டியார் கட்டுவித்த புது மாளிகையொன்றில் தங்கியிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து அழைத்தேகினர். மங்கல ஒலி முழங்கப் பூமலை சூட்டி கற்பூர ஒளிகாட்டி வரவேற்று வணங்கச்சென்று தங்கினர். பல அன்பர்கள் தொண்டில் ஈடுபட்டு வழிபட்டனர். மலையின்மீது முருகன் சந்நிதியிற் சென்று வழிபடும் நாளை யெதிர்பார்த்திருந்தனர். அங்கு மடாலயத்தில் அமர்ந்திருந்த பதினேழாம் பட்டம் பொன்னுச்சாமி ஐயரென்று முன்னைய பெயர் வாய்ந்த பாலைய சுவாமிகள், சுவாமிகளைக்காண ஆவலுற்றனர். சுவாமிகளும் சந்திக்க எண்ணி யிருந்தனர்.

மலையில் முருகக் கடவுளுக்கு வேண்டிய திருமஞ்சனம், அலங்கார அணிகள், வழிபாட்டுக்குரியன யாவும் சிறப்பு முறையில் ஏற்பாடு செய்தனர். இலட்சுமி நாராயண ரெட்டியாரும், செந்தியாக சுவாமிகளும், தண்டபாணி சுவாமிகள் முன்பு பாடியருளிய மயிலாசலக் கலம்பக மென்னும் நூலைப் பதித்து, வெளியிட விரும்பி, சிவத்திருபாலய சுவாமிகளிடம் கேட்டுக்கொண்டபடி இசைந்து பொருளுதவி செய்தனர். சென்னையிற் பதிக்க ஏற்பாடு ஆயிற்று. அங்கு பதிப்பகம் வைத்து நடத்தும் சுந்தர ஐயரென்பவர், வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள், அவரது மாணவரான இந்த இராமானந்த சுவாமிகள் வரலாறுகளை, செந்தியாக சுவாமிகள் வாயிலாகக் கேட்ட அளவில் முன்னைய நல்லாழ்த் தொடர்பு காரணமாகப் பேரன்பு கூர்ந்தனர். சுவாமிகளைக் காண மிக்க விருப்புற்றனர். ஷே வழிபாட்டு நாள் காலை வந்து சேர்ந்தனர். முன் மதுரையிற் றெண்டரான குமாரசாமி ரெட்டியார் முதலியோர் தொண்டாற்றி வந்தனர். (1924) குரேரதன ஆண்டு தை-மீர் வெள்ளிக்கிழமையன்று காலை மங்கல ஒலி முழங்க, அடியவர்கள் இன்னிசைத் தமிழ் மறை ஓதிவர, மலையை வலம் வந்து கிழக்குவாயிலில் வருங்கால், பாலய சுவாமிகள் வந்து கண்டனர். இருவரும் பெருமகிழ்வுடன் சந்தித்து அளவளாவினர். பின் மடத்துட் சென்று தங்கியிருந்து பெருமான் வழிபாட்டுக்குச் சென்றனர். பூசனை முடிந்து, கலம்பலதூண் வெனியிட்டுச் சொற்பொழிவாற்றினர்.

செந்தினியைக் சுவாமிகள். ஆலயத்துள்ளவர்கட்குப் பரிசு மரியாதைகள் வழங்கி விடைபெற்றுத் தமது வசப்பிடம் வந்தார்கள். பின் அடியவர்கட்கெல்லாம் உணவளித்து முடிந்த பின் அவரவரும் விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

78 உடல்நோய் காலமும் ஒளிரகுட் காட்சியும்.

மயிலாசலத்தில் ரெட்டியாரது மாளிகையில், செந்தினிய சுவாமி, இலட்சுமிநாராயண ரெட்டியார், வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், தாய் அம்மை முதலியோர் சூழ்ந்து தொண்டியற்றுமாறு தங்கியிருந்தபோது, எவ்வளவு நன்மையும் மேன்மையுமுள்ளதாயினும் தூல உடல் வாழ்க்கை துன்பமே யென்பதை விளக்குமாறு, சுவாமிகள் திருமேனியில் சூடு காரணமாக உடல் முற்றும் சிறு கொப்புளம் வேர்க்குருபோல் தோன்றித் தினவு, பலக்குறைவு, உணவில் வெறுப்பு இப்படிச் சிலநாளிருந்தது. ஆனால் தமது நியம வழிபாட்டிலோ, வருபவரிடத்திற் பேசி மகிழ்வதிலோ, குறைபட வில்லை. அன்பர்கள் மருத்துவம் செய்து நலம் காண எண்ணினர், பலருக்கேற்பட்ட பல நோய்களையும் எளிதில் போக்கியருளிய சுவாமிகளால் எப்படிச் கூறுவதென்று அஞ்சினர். இருப்பினும் மனம் அமைதி பெற முடியா நிலையில் விண்ணப்பித்தனர். மருந்து, நோய் தீர்ப்பது முறைதானே யென்று ஒப்பினர்.

அக்காலத்து, தாயம்மையோடு நட்புடனிருந்த மங்கைநாயகியம்மை, இவரது திருமேனி நலம் குறைந்திருப்பது கண்டு ஓர்நாள் பகல் வருந்தியிருந்தனர். அவர் கண் காண, வெளிமுகமாக, ஒரு வாலிபப் பனவ வடிவில் அழகுறத் தோன்றி, எனக்கென்ன? ஒரு நலியுமில்லை. இதோ! பார் என்று கூறியது கண்டு அமையுடனிருந்தனர். அவ்வுரு மறைந்தது. பழையபடி சுவாமிகள் திருவுருக் கண்டு அஞ்சினர்.

சிழப்புரத்தில் ஆக்கில மருத்துவரான, மாணிக்க முதலியா ரென்பவர் பத்தியிற் சிறந்த அன்பர். அவரைச் சுவாமிகளுக்கு மருத்துவம் புரிய அழைத்தவர்திருந்தார்கள். அவர் சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கி இவர் கூறும் அரிய நன்மொழிகளைச் செவிமடுத்திருந்தனர். அக்கால், அவர் அறிவு அன்பின் வயப்பட்டது.

அவர் கண்களுக்கு, சுவாமிகளது திருவுருவும், ஆறுமுகம் பன்னிரு திருக்கரங்கள், முகந்தோறும் முக்கண்கள் உடையதாகக் காட்சி தெரிந்தது. உடலின் தோற்றமற்றனர். சிலநேரம் கடந்து நினைவு வந்தது. மனம் பதறி எழுந்து வணங்கி நின்று, இப்படிச் காட்சி கண்டேனென்று பலருமறியக் கூறினர். பழயபடி சுவாமிகள் திருவுரு மாறியது. நானென்ன மருத்துவம் புரிவேன்? இருப்பினும் என் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக் கேட்டுக்கொண்டு மருந்து உதவினர்.

அந்நிலையில் இலட்சுமிநாராயண ரெட்டியார், புதுவையில் தமது நண்பரும் அன்பருமான நன்னைய பாகவதரிடம், வேதிய மருத்துவரிருப்பதறிந்து அழைத்துவந்தனர். அவர் சுவாமிகளிடம் பேசி நிலைமையறிந்தனர். உலக மக்களிடம் நோய் வருவது, உணவுப் பிழை, ஒழுக்கத்தவறு, மனத்துயர் ஆதிகவற்றாலாம். அதுபோல இல்லாமல், தவக்களலினால் ஏற்பட்ட சூடு இது. உலக மருத்துவம் இதற்கு வலாது என்று கூறி இளநீர், பழரசம், தண்ணீர், ஆதிக வற்றால், தம்முறைப்படி திருமேனி நிலைக்கேற்ப இயற்றினர் இரண்டு மூன்று நாளில் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து முற்றும் நலமாகியது. “நோய்நாடி நோய் முகம்நாடி யதுதணியும், வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்ற தமிழ் மறைப்படி வேதிய மருத்துவர் அமைத்தனர் என்று கூறலாம்.

79. கத்த சாமி கவின்மயி லம்வரல்.

சிரவணபுரியின் கனகசபைப் பூசனையும், கௌமார சபைச் சொற்பொழிவும், மடத்தின் பொறுப்பும் ஏற்று நடத்திவருகின்ற வரான கந்தசாமி சுவாமிகள், சுவாமிகளது பிரிவாற்றாமைக்குப் பெரிதும் மனம் வருந்திப் பல அன்பர்கள் உடன் வரும்படி புறப் பட்டு, திருவாராத்தூரில், சந்தப்பாட்டனாகவும், அன்புப் பாட்ட னாகவும் உள்ள தண்டபாணி சுவாமிகள் சந்திதியையும், சுந்தரத் தம்மைப் பாட்டியையும் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்தனர். பின்பு மயிலம் சென்று செந்திலைய சுவாமிகளுடன் சற்குரு நாதரைக் கண்டு வணங்கிக் கண்ணீர் உகுத்துப் போற்றினர். சிரவைக் கெழுந்தருளிக் காட்சி தர வேண்டினர். அக்கால், உனது விரும்பம் போலவே, திருவருள் எனது மனத்தும் சிரவைக்குச் சென்று

அன்பர்கள் குறையை அகற்ற எண்ணமெழுந்தது. அப்படியே யாகட்டுமென அருளுரை கூறியருளினர்.

அதை வினவிய சிவவையடியவர் மகிழ்வுற்றனர். அங் கிருந்த அன்பர்கள், சுவாமிகள் பிரிவுக்கு மனமெங்கினர். இங்கிலே யில் ஓர்நாள் குறித்துப் பாலய சுவாமிகள் பரிவுடனனுப்ப விடை பெற்றுச் சென்னைக்குப் புகைவண்டியிலமர்ந்து சென்றனர். அங்கு விளங்கும் கந்தகோட்டம், திருவொற்றியூர், திருமயிலாப்பூர் சுந்திநிகளைக் கண்டு வணங்கி வழிபாடியற்றிச் சென்னையிலிருந்தும் கோவை சென்றனர். சுவாமிகளது பேரன்பிற் சிறந்த P. S. G. ரங்கசாமி நாயுடு என்பவர் சுவாமிகளை மலர்மாலை சூட்டி வரவேற்றுத் தமது காரில் ஏறச்செய்து கௌமார மடாலயத்துக்கு அழைத்து வந்து சேர்த்தனர். மடத்தின் கனகசபையை, அவணிக்கும், சபாபதி சுவாமி, சின்னசாமி சுவாமி, இரங்கமுத்து சுவாமி, ராச சுவாமி, சுந்தர சுவாமி, பாப்பநாயக்கன்பாளையம் சுவாமி இன்னு முள்ளவர்கள் யாவரும் அலங்கரித்து, எல்லோரும் அரவொலியிட்டுப் போற்றி வரவேற்று வணங்கினர். கௌமார சபைத் தொண்டர் களான, கணநாத நாயனார், க.சி. ஒதியப்ப கவுண்டர், ம. சு. நடேசக் கவுண்டர், பொ. ரா. சின்னைய கவுண்டர், அ. க. கிருஷ்ணப்ப கவுண்டர், இராமலிங்கத் தேவர், S. M. P. சுப்பைய கவுண்டர், வெ. வேலப்ப கவுண்டர், குழந்தையப்ப கவுண்டர், தம்பி மருதமலைக் கவுண்டர், க. ந. ரங்கசாமிக் கவுண்டர், ப. ந. ஆறுமுகக் கவுண்டர், ரங்கப்ப ஐயா, த. ல. சுப்பண கவுண்டர், தம்பாக் கவுண்டர், க. பட்டிலிங்கக் கவுண்டர், நாச்சியப்ப கவுண்டர், அப்பாக் கவுண்டர், சுப்பண கவுண்டர், தம்பிக் கவுண்டர் முதலிய அன் பர்களும், மருதாசல சுவாமி, எறிபத்த சுவாமி இவர்களும் கூடி யிருந்தனர். மிருதங்கம், தாளம், சுதி முதலியவற்றால் இன்னிசை யெழுப்பிப் பசளை பாடி வழிபட்டனர். சுவாமிகளது திருவுருவைக் கண்டவுடன் பெருமகிழ்வும் கீழ்மிதமுமுற்றனர் பலரும்.

அதன்பின் அடியவர் பலர்க்கும் அன்னமளித்தனர். பிற பகல் கௌமார சபையில், கந்தசாமி சுவாமிகளால் இயற்றிய, “கைமாறில்லாக் கருணைக்கிரங்கல்” என்னும் பதிகம் அச்சிடப் பெற்ற பத்திரிகையைப் படித்துப்பொருள் கூறி அனைவருக்கும் நினைவாக அளிக்கப்பட்டது. அதில் ஒரு பா வருமாறு:

“செந்திலாதிபதலம்பல போற்றித் திருப்புகழ்ச் சரபக்குருநாதன், வந்திலிங் கருட்கோயில் கொண்டன்பர் வணங்கவீற் றிருந்தருளுமா மாத்தூர், புந்தியாசையாற் றெழுதுநன் மபிலப்பொருப்பில் எய்திராமானந்த முனிவன், ஐந்தியத் தொனிச் சிரவணபுரஞ்சேரருட் கியற்றுகைமாறறிந் திலமே” என்றபடி வரும்.

80. சண்முக ஞானியார் சந்திப்பு.

அவ்வாறு சிரவணபுரத்துக் கனகசபையிற் றவக்கொலுவமர்ந்து விளங்கினர் சுவாமிகள். திருக்கோவலூர் ஆதினம், சிவசண்முக மெய்ஞான சிவாசாரியர் என்னும் பெரியார், கோவை நகரத்திலும் பின்னும் பல நகரத்தினும் சொற்பொழிவாற்றிவந்த தொடர்பில் சிரவைக்கும் வந்தனர். கந்தசாமி சாமி, சுந்தரசாமி ஆதியோர் வரவேற்று மடத்தின் ஒரு மாளிகையில் உடன்வந்த தொண்டர்களுடன் தங்க இடமளித்தனர். பூசனை உணவாதிகட்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்தனர், மடத்தின் அடியவர்களது நியம ஒழுக்கமுதலிய வற்றைக்கண்டு அவர் மகிழ்ந்தனர். சுவாமிகளைக் காணும் விருப்பத்தை ஞானியார் விளம்பினர். கூட்டத்தில் வெளியில் வருவதில்லை. பின் தனித்துச்சென்று காணலாமெனக் கூறினர். மறுநாள் இயல்பாக வெள்ளிக்கிழமை யமைந்ததால் கௌமார சபைக்கு சுவாமிகள் எழுந்தருளுவதாகக் குறிப்பிருந்ததையறிந்து மகிழ்ந்தனர். ஞானியர் சுவாமிகளும் தமது வழிபாடுகளை முடித்து எதிர்பார்த்திருந்தனர். சுவாமிகள் மேற்குவாயிலின்றும் தொண்டரோடு இன்னிசை முழங்க வருவதாயினர். வடக்கு மடத்திலிருந்து ஞானியார் சுவாமிகளும் வெளிவந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் கைகூப்பி வணங்கினர். சந்திரனும், சூரியனும் ஒன்று சேர்ந்தாற் போன்ற காட்சியைக்கண்டு பலரும் பெருமகிழ்வுற்றனர். சாமரைவீச இருவரும் சபைக்கு வந்தனர். தனியாதனத்தில் தங்கி இருந்தனர். வழக்கம்போல் பசளை, பூசனை தொடங்கி நடைபெற்றது. சண்முக ஞானியார் “குருபத்தி” என்னும் பொருள்பற்றி நீண்டதோர் சொற்பொழிவாற்றினர். சபைக்கூட்டம் முடிந்ததும் சுவாமிகள் இருவரும் தம்மிடம் சென்றனர். மறுநாட் காலை வழிபாடு முடிந்தது. கனகசபையிற் சென்று சுவாமிகளைக் கண்டுபேசிப் புறப்படலாயினர் ஞானியர் சுவாமிகள். வாயில்வரை வந்து வழியனுப்பி, கனிவகை மலர் முதலியன வழங்கி

யனுப்பிவைத்தனர் சுவாமிகள். இதுவரை எத்தனையோ சபை, மடம், கண்டிருக்கின்றேன். இதுபோன்று ஒழுக்கம், அன்பு, கல்வி, அருள் யாவும் ஒருங்கேயமைந்த இவ்விடம்போற் கண்டதில்லை. பரம சற்குருநாதாது திருவருளையெனக் கூறுவது தவிர, வேறில்லை யென்றுகூறினர். அன்பர்கட்கும் அறிவுரைகூறி விடை பெற்றுச் சிவிகையூர்த்து தொண்டர்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றனர். இது போல முன்னும் பின்னும் புலவர்கள், ஆதின முதல்வர்கள் வந்து மகிழ்ந்து செல்வது மாபாயிற்று.

81. அநுபவக் காட்சி அறியப் புரிதல்.

பொற்சபையிடத்திற் புதியினர் போற்ற, நற்றவ நிலையில் கண்ணினர் சுவாமிகள். தமதன்பர்களுள் ஒருவரான இரங்கமுத்து ஐயா என்பவர், தியானசெபத் தொடர்புடையராயிருந்தனர். அவர் ஓர் நாள் சுவாமிகளை மனவெளியிற் கண்டபோது தன்னை ஒரு உயர் நிலைக்கழைத்தேகி, அங்கு உடல் மெலிந்து தவநிலையிலிருக்கும் பலரைக்காட்டி, இவ்வளவு வருந்தித்தவம்புரிந்தும் ஏதேனும் அநுபவ மடைந்ததுண்டா என அவர்களைச் சுவாமிகள் வினாவினர். இல்லை யென்றனர் அவர்கள். சற்குருநாதாது திருவருளால் அடைவதே யல்லாது தானே காண்பதென்பது என்றுமில்லை என்பதை இவர்க்கு விளக்கினர். “காட்டுவிர்தால் யாரொவர் காணாதாரே - காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே” என்ற மறைவாக்கு இதை மெய்ப்பிக்கும். வள்ளிநாயகி, ரங்கமுத்து ஐயா மனவெளியில் வருவதுண்டு. ஒருநாள் பூப்பறிக்குங்கால் வளையலொலி கேட்ப, தான் இன்னொன்பதை விளக்கினள். சுவாமிகள்பால் இதை ஒதிய போது சிறிது சிறிதாகத்தான் அம்மை அருள் விளங்கிப் பருவமுதிர்ந்த போது முழுதும் பவிக்கும். மனமகிழ்வு வந்தால் தடைபடுமென்றேதியருளினர். மற்றோர் நாள் அம்மை தோன்றி, “அருளென்பது இவர்கள் வீட்டுத் தோட்டத்துக் கீரையோ? அவளவு எளிதிற்கிடைப்பதற்கு” ஒன ஒதி மறைத்தனர். இதையும் கூறினர் சுவாமிகளிடம். சுவாமிகள் உரிமை மேலிட்டால், சிறிது சினந்த உள்ளத்தினராய், “எங்கள்பன் முருகன், அவன் வீட்டில் தோட்டமோ கீரையோ இல்லை. அவளுடைய அப்பன் வேடன். அவன் வீட்டில் தோட்டமும் கீரையுமுண்டு. அதைப்பறித் துண்பதும் அங்குதான் உண்டு” என்றோதினர். மறுநாள் அம்மை

கனவில் தோன்றி, தன்னைத் தனது கணவரான முருகன், ஏன் அவ்வளவு மனம் வருந்துப்படி கூறின? எனச் சினந்து வைத்தாக ஒதி, நான் உன்னிடம் அப்படிச்சொன்னாலும் நீயேன் சுவாமிகளிடம் கூறின? என வினவியதுகண்டு கூறியமைந்தனர்.

குருபரனது புகழைக் கேட்பது செளரியின் பயன், கூறுவது வாயின் பயன். நினைப்பது நெஞ்சின் பயன், என்பதை வழிவழியடியவர் உணர்ந்து கொள்ளும்படி, முன்பு சுந்தரசுவாமி கேட்டுக் கொண்டபடி விருத்தநடையில் தமது வரலாற்றினைப் பாடவும் கந்தசாமிசுவாமி வண்ண யாப்பில் பாடவும், கூறியது போல, மடத்தின் சோலை வளம், மடத்தின் அடியவர் மாண்பு, நந்தவனச் சிறப்பு ஆலயங்களின் இயல்பு, சபையின் அமைப்பு, குருபரனருள் முதலியவற்றைக் குறித்து எளிய நடையில் தான் இசையமையப் பத்தர்கள் பாடிப் பரவிப் பயனடைய ஓர் நூல் பாடும்படி கந்தசாமி சுவாமிகளிடம் ஒதினர். அதன்படி பாடிப் படித்து வணங்கினர். பல புதுப்புதுக் கற்பனையமைய இருபத்து நான்கு சிந்துக் கவிகள் காவடிச்சிந்து நடையிற் பாடினர். தமது குருநாதரது வரலாறுகளை யமைத்து ஓர் வண்ணம்பாட அருளினர். அது சமயம் ஒரு திருமுகம் அனுப்பினர், அது வருமாறு :

ஸ்ரீ அநாதிமலமுத்த, அப்பிராகிருத அருளானந்த, சின்மய விலாசப் பேரொளியே, உலகமுய்யச் சுகளத் திருமேனி கொண் டெழுந்தருளிய சாட்சாத் சற்குருநாதன் திருவடித் தாமரைகளைச் சிந்தித்து நமது கந்தசாமிக்குத் தெரிவிப்பது.

இதனடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கும் குறிப்பின்படி ஓர் வண்ணப் பாடல், பெரிய சற்குரு மூர்த்தி தோளிலும் தாளிலும் அணியச் சொல்ல வேண்டுவது. அப்படிச் சொல்வது, அருமையான பத்திரசம் கலந்து செம்பாகமாய்க் குரு மூர்த்தியின் காருண்ய விலாச விஷயங்கள் புஷ்டியாய் அமைந்திருக்க வேண்டுவது திருவருள் உள் நின்று காட்டிய பிரகாரம் சொல்லவும்.

அட்சய-ஸ்ரீ }
புரட்டாசி-மீ 20-உ }

இப்படிக்கு,
அடியார்க்கடியன்,
இராமானந்தசாமி
குருபாதமே கதி.

என்ற பொருளமைந்த கைச்சாத்துத் திருமுக மெய்தப்பெற்ற கந்தராமி சுவாமிகள் பெருமகிழ்வெய்தினராய்க் கண்ணிலும் தலையிலும் கடிதத்தைச் சூடிக் கருத்தினி லவனிரு கழலினை நாடினர், பூர்வ அவதாரக் குறிப்பு வண்ணம், நற்றாயிரங்கற் றுறை வண்ணம், சரித்திரசார வண்ணம் என்ற மூன்று பெரிய வண்ணப்பாக்களை அரிய பெரிய சூழிப்புகளிலமைத்துச் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, சந்தைய மமையப்பாடிச் சுவாமிகளிடம் அளித்தனர். வண்ணங்களின் சூழிப்புகள் வண்ணத் திரட்டு நூலுட் காண்க. சரித்திரசார வண்ணம் என்ற சந்தப் பாட்டின் சூழிப்பு, முன் தண்டபாணி சுவாமிகள், ஒருகால் இராமநாதபுரத்தில் புலவர்கள்பாற் கூறி, ஒரு கலையெழுதி அவர்களை அதுபோற் பாடும்படி கூற, அவர்களால் முடியாத நிலையில், அவ்வளவோடு சுவாமிகளும் பின் பாடாமல் நின்ற கலையொன்றின் சூழிப்பு, அக்குறையைத் தீர்க்குமுறையில் கந்தசாமி சுவாமிகள் குருநாதர் திருவாக்கின்படி பெரிய சற்குரு வாகவும் அருட்பாட்டகைவுமுள்ள தண்டபாணி சுவாமிகள் வரலாற்றையே அமைத்துப் பாடினரென்றால், திருவருட் செயல்வழிபதைப்பற்றி வேறென்ன கூற இருக்கின்றது? அந்தக் சூழிப்பே கேட்க வியப்பைத்தரும்.

"அதன் முன், அடி "நரிகிடதச்சந் தணந்திந் தியிதா வென வருமடையாளம், மிடியில்சீர் வடலா ரான்முதற் புலவோர் கேட்டுள மிகவியத் ததுவே" எனக் குருபர தத்துவ நூலில் கூறு கின்றார் தண்டபாணி சுவாமிகள், தாமியற்றிய வண்ணக் கலையையும் அதனிகழ்ச்சி பற்றியும்.

அதன்பின், செந்தியுயக சுவாமிகள், இராமானந்தப் பிரதாபமென்னும் வரலாற்று நூலைத் தொடர்ந்து, அதன் பின்னிகழ்ந்த வரலாற்றுடன் தாம் தேறிற் கண்டும் கேட்டும் உண்டான அனுபவங்களை விளக்கி, முன்னூற்றைம்பது சிந்துக் கவிகளால், ஒரே நடைபில் அமையப் பாடிச் சுவாமிகளிடம் அளித்தனர். அதன்பின், சிலநாள் கடந்து நடந்த செய்திகளைப்பமைத்து அவரது குமாரரான முருகதாச பிள்ளை யென்பவர், அநுபந்தச் சிந்து என்ற பெயரால் அதனோடு இணங்க ஐந்து பெருஞ் சிந்துகளால் திருவருளைப் பெறவேண்டி அன்புடையற்றிச் சுவாமிகள்பாற் சமர்ப்பித்தனர். அவற்றை

அன்புடன் ஏற்றருளினார். அவை சுவாமிகள் ஆணைப்படி ஒரு புத்தகமாகப் பதிக்கப்பெற்றன. அச்சிடப் பொருள் வழங்கியவர், கீரணம், இரங்கசாமிக் கவுண்டரென்னும் அன்பினராவர்.

சின்னாள் கடந்து, செந்தியாக சுவாமிகள் முதலியோரது வேண்டுகோட்கிணங்கி, கௌமார சபையில் அந்த நூல்களையெல்லாம் அரங்கேற்ற அனுமதித்தனர். பல நாட்டுத் தொண்டர்களும் குழுமி, வினவிக் கறிக்கும்படி, சுந்தர சுவாமிகளும், கந்தசாமி சுவாமிகளும், செந்தியாக சுவாமிகளும், முருகதாச பிள்ளையும் முறையே அமர்ந்து ஐந்து நாட்களில் அரங்கேற்றி முடித்தனர். அந்தப் பேரவையில் சுவாமிகள் பெருங் கருணையால் உடனமர்ந்து கேட்டருளினர். முடிந்தவுடன் சபை நடுவின்கண் உயர்ந்த ஆதனத்தில் சுவாமிகளை அமரச்செய்து மலர்மாலை சூட்டி, சுழ்பூசச் சுடர் காட்டி, சந்தனம், பன்னீர் சாத்தி, இன்னிசைப்பசளை இனிது முழங்க, மங்கல இன்னிசை மகிழ்வுடன் இசைக்க, அடியவர் பலரும் அலர்மழை பொழிய, அரவொலி மகுடம் அன்புடன் கூறிப் பணிந்து போற்றிப் பரவினர்.

ஒருகால், சுவாமிகள் பழனிமலைக் குமரன் சந்திதிசென்று கிரவணபுரம் வரும்போது, கோவை நகரத்தின் அருகு, ஒரு தனி மாளிகையில் அதற்குரிய இலக்குமி செட்டியார் அன்பின் விருப்பப் படி, சில நாள் தங்கியிருந்தனர். பின் கிரவணபுரம் செல்ல விரும்பினர். மடத்து அடியவர்களிடம் வரும்காலத்தை யறிவித்தனர். அது தெரிந்த பீளைமேடு என்னும் பதியில், பெருஞ்செல்வரும் அன்பருமாகிய P. S. G. ரங்கசாமி நாயுடு, P. S. G. வெங்கிடசாமி நாயுடு, இன்னும் அவர் துணைவர்கள், சுவாமிகள்பால் கீழ்க்கண்டபடி விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள்.

இந்த மாளிகையைவிட்டுச் கிரவணபுரம் செல்லும்போது இடையிலமைந்த எங்களது வாணிபத்தொழிற் சாலைக்குவந்து திருவருள் புரிவேண்டு மென்பது எங்கள் விருப்பமென்றார்கள். இங்கு என்னைக்கண்டது போதாதா? அங்கும் நான்தானே வர வேண்டும், தூலச்செயலில் ஏன் கிந்தை செலுத்துகின்றீர்கள்? என்று பல கூறினர். அவர்கள் எங்கள் மனம் தூலமானதுதானே? எப்படியும் சுவாமிகள் திருவடி எங்களிடத்தில் ஊன்றினால் நாங்களும்

எங்கள் மரபும் தொழிற்சாலைபும் சிறப்படையும், என்று கூறி மன்றுமுனர். ஆயின், ஆடம்பரச் செயல்களின்றி அமைதியுட னிருக்குமாறு ஓதினர். சரியென ஒப்பிச்சென்றனர். பின், அவர்களில் ஒருவரான வெங்கடசாமி நாயுடு என்பவர், சுவாமிகள் நமது மானிகைக்கு வருவது நாம் செய்த புண்ணியப்பயனாகும். அக்கால் அறுபது பவுள், காணிக்கையாகச் சாத்தவேண்டுமென்று கூறியது கேட்ட அன்பரொருவர், சுவாமிகள் பாற் கூறினர். அது தெரிந்த சுவாமிகள், P. S. G. ரங்கசாமி நாயுடுவை அழைத்து அப்படிச் செய்வதனால், அவ்வழிவராமல் வேறுவழியிற் செல்வோ மென்று சினக்குறிப்புடன் கூறினர். சுவாமிகள் கருத்துக்கு மாறாகச் செய்யமாட்டோமென்று கூறி, தமது காரில் அமர்வித்து அழைத்துச்செல்வதாயினர்.

இது விவரம், வெளிப்படுத்தாமலிருந்தும் ரங்கவிலாஸ் முகப்பில் மக்கள் பலர் கூடினர். முகப்பில் தோரணமாதியவற்றூற் சிறப்பித்தனர். அன்புடன் வரவேற்று உள்ளே தக்க ஆதனத்தி லமரச்செய்து மாலைசூட்டிக் கற்பூரச் சுடர்காட்டிப் பணிந்தனர் அனைவருக்கும் திருநீறளித்து ஆசிகூறி யருளினர். வெங்கிடசாமி நாயுடு அழகிய மரப்பாதுகையை அன்புடனளித்தனர். அதையேற்று அணிந்து தமது மடாலயம் சென்று தங்கினர்.

82 பத்த மான்மியம் பாடச் செய்தல்

தமது தவமடத்தில், தெய்வத் திருவருளால் தமிழ்ப்பெரும் புலமை சார்ந்துள்ளவரும், தியான செபதியம முடையவருமான கந்தசாமிசுவாமிகளைக் கருணையால் ஓர்நாளழைத்து, உயிர்கள் மாயைத்தொடர்பான உலகபாசத் தொடர்பைவிட்டு உண்மையான அன்புகெறிபற்றி இறையருளைப்பெறுவதற்குரியது, பத்தியேயாம். அதைப்பற்றிசீன்று பயன்பட்ட பெரியோர்கள்பலர். பத்திசெய்யக் குறிக்கோளாக அவர்கள்கொண்ட வடிவங்களும்பல. பொருள் ஒன்றையானாலும் கொண்டவடிவம் பலவாதலால், சிவநெறிபற்றிய திருத்தொண்டர் வரலாறுகூறும் பெரிய புராணம்போல, திருமாலைப் பற்றிய திருத்தொண்டர் வரலாறுகளைத் தொகுத்து, முன்பு சந்திர தத்தர் கூறிய பத்தமாலா என்னும் வடமொழிதூலைப் பின்பற்றி,

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

மலையாள மொழியில் சொல்லப்படுவதை, நமது, செந்தமிழ் மொழியில் கவிவடிவாகப்பாடி உலகிற்குத் தவ வேண்டுமென்னும் கருத்தைக் கூறி, தொடக்கம்செய்ய உரியகாலத்தையும் விளம்பியருளினர்.

அவ்வுத்தரவைப்பெற்ற கந்தசாமிசுவாமிகள், காப்பு, பாயிரம் கூறி, காவியமும் பாதியளவு பாடியாயிற்று. இந்நிலையில், சுவாமிகள் பேரூர்சென்று, அங்கு மாரப்பக்கவுண்டரென்பவர் புதிதாயமைக்கப்பட்ட மாளிகையொன்றில் தங்கித் தொண்டருடன் வசிப்பதாயினர்சுவாமிகள். எதிரிலுள்ள சாந்தலிங்கசாமி மடத்தில், பல தொண்டுகளைச் சிறப்பித்திருந்த மாணிக்கசாமி யென்பவர் அடுத்தடுத்துச்சென்று கண்காணித்துவந்தனர். அக்கால் புதிதாய் நிறுவியகட்டிடத்தில், குருபூசைவிழா நடந்தது. திருவையாறு, குருபூசைமடம் சிதம்பரசுவாமி, சென்னை. வீரசேகர சுப்பையசாமி, வல்லநாடு சிவராமலிங்கசாமி, ஆதியோர், அவ்விழாவிற்குவந்த தொடர்பில், சுவாமிகளையும் கண்டுபேசிக், கலந்துஉறவுகொண்டு மகிழ்ந்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படி பகலில் சபைக்குத் தலைமையேற்று அறவுரை கூறியருளினர், அன்பர்கள்செய்த மரியாதைகளை ஏற்றுக்கொண்டு ஆசிகூறினர். பின்தமது இருப்பிடம் சென்றனர்.

83 பத்தமான் மியநூல் படித்தலும் பதித்தலும்

மடத்தில், கௌமாரசபையில் வெள்ளினாள் தோறும் பத்தமான்மிய நூலின்கண்டள்ள அன்பரது வரலாறு கவிவடிவிலியற்றப்படுவதை, சின்னசாமி சுவாமிகள், கணபதி, அ. க. கிருஷ்ணப்ப ஐயா, கையேடுபடிக்கும்படி கந்தசாமி சுவாமிகள் பொருள்கூறி, அன்பர்கள் வினவிமகிழ்வதாயினர்.

அணிமையிலுள்ள சிரவண நகரத்தில் வேளாண் மரபிற் பிறந்தவரும், கௌமார சபையில் நெருங்கிய அன்பருமாகிய, பழனிக்கவுண்டரென்னும் S. M. சுப்பைய கவுண்டரென்பவர் இவ் விவரங்களை அறிந்தனர். இந்நூலைப் பதித்து வெளிப்படுத்தல் வேண்டுமென்று, கந்தசாமி சுவாமிகள் கூறினர். இறைவனருளால் நமக்கு வாய்த்த பொருளைக்கொண்டு இறவாப்புகழும் புண்ணியமும் பெற நல்ல வாய்ப்பு. இந்தப் பணியை நாம் ஏற்றுச் செய்வது நலமாகும் என்றெண்ணினர். தமிழுக்கும், மக்களுக்கும் பயன்படும்

முறையில் பத்தமான்மியம் வெளிவருவதற்கு, குருநாதரது திருவருளும் சேருதல் வேண்டுமென்றனர். அதற்கு வேண்டும் பொருள் தருவது என்னாலாகும். அதை நடத்தவேண்டிய முறைகளைத் தாங்களிருந்து நடத்திச் சிறப்பிக்கவேண்டுவது என் விருப்பமென்றனர் சுப்பைய கவுண்டர். அச்சிட ஒப்பிய செய்தியைப் பேரூரில் சுவாமிகளிடம் விளம்பினர். பதிப்புக்கு அனுமதிபெற்று அதுவரை பாடப்பெற்றிருந்த மூவாயிரத்து ஐநூறு பாடலைச் சென்னையில் சுவாமிகள் அன்பிற்கிறந்த, கேசரி அச்சுக்கடம் சுந்தர ஐயரவர்கள் மூலம் பதிக்குமாறு திருவாமத்தூரிலுள்ள செந்திரையக சுவாமிகளிடம் ஒதிபனுப்பினர். பதிப்பும் விரைவில் நடந்து வந்தது.

சிரவையிற் கந்தசாமிகளாகிய பாடுவதும், எழுதிப்படிப்பதும், சென்னைக்கனுப்புவதும், தமதுவழிபாடு மடத்துக்குரிய காரியங்களைக்கவனித்தல் ஆதியவும் சேர்ந்து நிகழ்ந்தது. அவ்வாறு நடைபெறுங்காலத்தில் இருபத்துநான்காவது பகுதிபான, சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளது வரலாறு எழுதுற்றைற்பது கவியாயுள்ளதைத் தனிப்புத்தமாகப் பதிப்புச் செய்து முதலில் வெளியிட்டனர். மொத்தப் புத்தகத்தும் அதுசேர்ந்துள்ளது. அந்தப்புத்தகத்தைச் சுவாமிகள் வைத்துப் பார்த்துவந்தனர். ஓர்நாள் சுவாமிகளது மனவெளியிற் சங்கரமுனிவர்தோன்றிச் சமமான ஆதனத்திருந்து நீண்டநேரம் வடமொழிச் சுலோகங்களைக் கூறிப்பொருள் விளக்கிக்கொண்டிருந்தனர். முடிந்தவுடன் அவர் சுவாமிகளை வணங்கத் தொடங்குதல்கண்டு, இதென்னகொடுமை, தாங்கள் இவ்வாறு செய்யலாமா? தங்களது வணக்கத்தை ஏற்கனனக்குத் தரமேது? என்றுபலபட ஒதித் தாமும்வணங்கி நின்றனர்.

“மெய்ப்பரத்துட் புக்கவரைப் பலநாட் சென்று

வேண்டியவ ருபாசித்தால் விளங்கு வார்கள்

செப்பவரே பெனச்சொல்வார் பல்லோர், அன்றோர்

திருவுருவாய் அதுவரலாத் தெளிவார் சில்லோர்”

என்ற கௌமாரமுறை துலின்ஞானகாண்டக் கவியின்படி சங்கர முனிவராகத் தோன்றிய பொதுவான பாம்பொருள், சுவாமிகளை நோக்கி நமக்குள் அப்படிவேறுபாடு வேண்டாம். அங்கு மிங்கு மிருப்பது ஒரேபொருள்தான். மாயைத்தொடர்பே வேறுபாடு தெரிவது என்ற உண்மையை விளக்கியறைந்தது.

84. மருதமலைப் பிரபந்தம் அரங்கேற்று வித்தல்.

பத்தமான்மிய நூற்பதிப்பு நடைபெறும் இடைக்காலத்தில், சிரவைக்கு அணித்தான மருதமலையினிந்து விளங்கும் தண்டபாணி மூர்த்தி, முன்னம் அருணாகிரிகாத சுவாமிகள், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகளாற் பாடித்துதித்த பாடலுடைய சிறப்பினது. இப்போது கந்தசாமி சுவாமிகள், யமகஅந்தாதி, அலங்காரம், திருப் புகழ் முதலியன பாடினர். அதைக்கண்டு, குருபத்தி அடியார்பத் தியிற் சிறந்த, கணபதி, க. சி. ஓதியப்ப கவுண்டர் பதிக்கவிரும்பி அனுமதிபெற்றுப் புத்தகமாக்கி உதவினர். மருதமலைக் குமரக் கடவுளுக்கு ஓர் குறிப்பிட்ட நாளில் சிறப்பு வழிபாடியற்றி அரங் கேற்றி வெளியிடும் செய்தியைப் பல இடங்கட்கும் அறிவிப்பதானார். அனைவரும் வந்து குழுமினர். கந்தசாமி சுவாமி, சுந்தர சுவாமி, தி. மு. செந்தியாகசுவாமி, ஏறிபத்த சுவாமி, சின்னசாமி சுவாமி, கற்பூர சுவாமி, மாணிக்க சுவாமி, மணி, இராமசாமி சுவாமி ஆதிய பல பேரன்பர்கள், கௌமாரசபை அடியவர் குழாங்கள் சூழ, ஓதியப்பக் கவுண்டர் மருதமலை சென்று குறிப்பிட்டபடி வழிபாடு, அரங்கேற்றல், அடியவர்க் குணவு, பட்டாபிடேகம் ஆதியன சிறப் புடன் செய்து மகிழ்ந்தனர். பின்பு அனைவரும் விடைபெற்றுத் தமது இருப்பிடம் சென்றனர். அடுத்து நடைபெற இருக்கும் பத்தமான்மியப் பட்டாபிடேக நிகழ்ச்சிக்குத் தோற்றுவாயாகுமென்று கூறி மகிழ்ந்தனர்.

85. பத்தமான் மியநூல் பட்டாபிடேகம்.

கந்தசாமி சுவாமிகளாற் பாடிய பத்தமான்மியத்தில், திரு மால் அன்பர்கள் வரலாறு நூறும் முடிந்தபின், ஆறு பேரன்பர்கள் கதையைச் சேர்த்துப் பிற் சேர்க்கையாகப் பாடும்படி சுவாமிகள் கூறினர். அந்தப்படி, அதையும் பாடி, ஏழாயிரத்து முன்னூற்று எழுபத்தொன்றான பாக்களில் முடிவு செய்தனர். எல்லாம் பதிப்பு முடிந்து பைண்டு செய்து சிரவணபுரம் சேருமாறு புத்தகங்களை யனுப்பினர். அரங்கேற்று விழாவுக்குப் பத்திரிகை பதித்துப் பல இடங்கட்கு மனுப்பினர். இதன்றி, ஷெ நூலில் ஒவ்வொரு அன்பர் வரலாற்றின் முடிவில், அந்தக் கதையின் சாரமாக ஒவ்வொரு பாடல் மைத்தனர். அதில் அவ்வப்போது அடியவர்கட்குள் செய்த

திருமாலே, தனக்கு முன்னிலையான குரு வடிவமென்ற முறையி லமைத்த பாடல்களைத் தனியே பதித்துக் குரு தோத்திர மாலை யென்ற பெயரில் சுந்தர ஐயர் தனிப் புத்தகமாக அச்சிட்டு வழங்கினர்.

அரங்கேற்று மன்றம், ஆலயங்கள் முதலிய இடங்களிலெல் லாம் கமுகு, வாழை, தோரணம், கூத்தல் முதலியவற்றால் அழகு செய்தனர். திருமஞ்சனம், வழிபாடு, அமுது சமைத்தல் முதலிய வைகட்டு வேண்டிய பொருள்களை ரங்கசாமிக்க வுண்டர், பழனிக் கவுண்டர், வெங்கடசாமிக்க வுண்டர், ஓ, நஞ்சப்ப கவுண்டர் முதலிய அன்பர்கள் ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். பேரூரிலிருந்த சுவாமிகள் சிரவைக்கு எழுந்தருளிக் கனகசபையில் அமர்ந்திருந் தனர். பல நாட்டுத் தொண்டர்களும் பத்திரிகை கைவந்தவுடன் புறப்பட்டுச் சிரவை வந்து கூடினார்கள். வரவேற்புப் பலகையைக் கண்டு உள்ளே சென்று சபையிற் சற்குருநாதர் திருவுருவப் படத் தையும் அடியவர்களையும் கண்டு வணங்கினர்.

தொடக்க நாளன்று காலை சித்திமகோற்கடர் தண்டபாணி மூர்த்திக்குச் சிறப்பான முறையில் வழிபாடு நடந்தது. பூசனை முடி விற்கு நுநாதர் படமும் பத்தமான்மிய நூலும் வைத்து மங்கல ஒலி முழங்க, அடியவர் மகுடம் ஒதிப் புடைசூழக் கௌமார சபைக்கு வந்து ஓரிடத்து வைத்துப் பூசனையிறற்றினர். பின் அடியவர்க்கன்ன மளிப்பு நடைபெற்றது. பிற்பகல் கௌமார சபையிலமைத்த ஆத னத்திலமர்ந்து, செந்தியாக சுவாமிகள் கையேடு படிக்க, நூலாசிரிய ரான கந்தசாமி சுவாமிகள் ஆர்வத்தோடு பல எடுத்துக்காட்டுகள் கூறிக் கடல்மடை திறந்தாற்போன்று சொற்பொழிவியற்றினர். அன்பர்கள் கேட்டுப் பெருமகிழ்வுற்றனர். சொற்பொழிவுக்குரிய மேலிடத்தில் காற்றசைக்கும் கருவியான பங்கா அசைந்தசைத்து விளங்கிய தோற்றமானது, அன்பர்களை வருக என்றும், அல்லா தாரைச் செல்க என்றும், சொல்வதுபோல் இருந்தது. அப்பலகை யில் ஸ்ரீ இராமானந்த குருவே நம: என எழுப்பப்பட்டிருந்தது. சபையில் உள்ள யாரும் அமைதியற்ற முறையிற் கேட்டிருந்தனர். ஓனவை, வாக்கியார், மங்கையர்க்கரசியார் போன்ற மாதர்களும் கூடி அன்பர்களாயமைந்தனர். கண்ணப்பர், கணநாதர் கூறும் மகுட ஓசை, அன்பர் கூறும் எதிரோலி. எல்லா இடத்தும் பரவி ஒலித்தன.

இப்படிப் பத்தாவது நாள் தொடக்கத்தன்று ஞானேசுவரகதி முடித்துக் கடைசியினதான துக்காராம கதி மறுநாட் காலை தொடங்க இருந்தது. அக்கால், அடுத்துள்ள, விளாங்குறிச்சிப் பதியில் அவ்வூர்க் கோயிலுக்காக ஊர்ப் பொதுவில், வேணுகோபாலரது செம்புருவமூர்த்தி இரு தேவிகளுடன் செய்ததை மடத்திற் கொணர்ந்து வைத்தனர். மூர்த்திகட்குப் புத்தாடையணிந்து அன்பர்கள் பரவினர். சபைத் தொடக்கத்தில் செந்தினையக சுவாமிகள் ஓர் புது வெண்பாளில் அந்நிழ்ச்சியை விளக்கிக் கூறினர்.

“ சிரவணபு ரத்திலருட் சீர்க்கந்த சாமி

பரவுபத்த மான்மியத்தின் பண்பை - வீரவும்

பலர்க்கு முணர்த்தவெழிற் பாண்டு ரங்க னன்பாற்

றுலக்கமுற்றான் விம்பவுருத் தோய்ந்து ” என்பதாம்.

இதன்றி, துக்காராமர் கதை, பன்னிரண்டாங் கவியில் அவரது மூதாதையரான விசுவம்பரர் கனவில் நாராயணன் விக்கிரக வடிவில் வந்து காட்சியளித்துத், தங்கியதாகக் கூறிய விவரம் தெரிந்து, அனைவரும் அந்தக்கதை மெய்யென்பதற்கு, இம்மூர்த்தி இங்கே வந்தது போதிய நற்சான்று என்று கூறி மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறு பன்னிரண்டாம்நாள் துக்காராமகதி படித்துப் பதின்மூன்றாம் நாள் முடித்துப் பட்டாபிஷேகம் நடத்த ஏற்பாடு செய்தனர். அன்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் குருபூசைத் தினமான வைகாசி மாதத்து மூல நட்சத்திரமாயமைந்தது. ஆலயத்தில் சிறப்பு வழிபாடு செய்து முடிந்தபின், தில்லையில் அம்பலக்கூத்தன் அருளுரைப்படி சேக்கிழார் பெருமானுக்குத் தில்லைமூவாயிர வேதியர் செய்தபடி, கந்தசாமி சுவாமிகளுக்கு மாலை, சந்தனம், மலர்மாலைசூட்டிப் பரிவட்டந்தரித்து, ஞானச்செங்கோல் உதவி, எலுமிச்சம்பழம் திருநீறு வழங்கி அருச் சகர்கள் அனுப்ப, பழனிக்கவுண்டர் வரிசையேந்தி முன்வர, பல இன்னிசை முழங்கும்படி, கனகசபைத் திருவாயிலடைந்தனர். கனகசபையுள்ளேயிருந்து சுவாமிகள் வெளிவந்து காட்சி வழங்கினர். அனைவரும் கௌமாரசபை சேர்ந்தனர். அடியவர்களை அமுதுண்டு வரும்படி சுவாமிகள் கூறினர். பிற்பகல் சபை கூடியது.

இன்னிசை முழங்கப் பசளை கடைபெற்றுச் சபைதொடங்கியதும், சுற்றுப்பகுதியான துக்காராமர் கதியைமுடித்து வாழ்த்துக் கவிகூறி முடித்தனர். பின், தண்டபாணி சுவாமிகள் பத்தினியாரான, சுந்தரத்தம்மையவர்கள், கூறிய ஆசிப்பாடலும், சுவாமிகள் அருளிய நிறைபுக்கவிகளும், செந்திநாயக சுவாமிகள் கூறிய நூலாசிரியர் சரித்திரப்பாடியாரும், ஏனைய அன்பர்கள் பாடிய சாத்துகவிகளும், தி. செ. முருகதாசியின்னை யவர்களியற்றிய 'கதிக்கோவையும் முறையே அரங்கேற்றப் பெற்றன. இவ்வித முடிந்தபின் ரங்கசாமிக் கவுண்டர், பழனிச்சவுண்டரென்கிற சுப்பைய கவுண்டர் முதலிய அன்பர்கள் பொற்றட்டுகளில் தேங்காய், பழம், கனிவகை, வெற்றிலைபாக்கு, சந்தனம், மலர் மாலை, பன்னீர், பரிவட்டம், கற்கண்டு, எலுமிச்சம்பழம், மலராலாக்கிய முடி, பொற்காசுகள் முதலிய கொணர்ந்து சபையிற் சமர்ப்பித்தனர். கந்தசாமிசுவாமிகட்குப் பரிவட்டம், பூமாலை புனைந்து, சந்தனம்பூசி, பன்னீர்தெளித்து எலுமிச்சம்பழம் வழங்கி, மலர்முடியை, சுந்தரசுவாமிகளும், செந்திநாயக சுவாமிகளுமாக, அடியவர் அவ்வொலி முழக்கவும், மங்கல ஓசை வளமுடன் முழங்கவும் குருநாதர் திருவருளைச் சிந்தித்துச் சூட்டினர். கற்பூரச்சுடர் காட்டிக் கண்ணாறு கழித்தனர். அடியவர் பலருக்கும் புத்தாடையாதியன வழங்கி மகிழ்ந்தனர். இவையாவும் குருநாதரது திருவருளென்ற சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தியிருந்தனர் கந்தசாமி சுவாமிகள். செந்திநாயக சுவாமிகள் மங்கலம் எட்டு ஆனதுபோல, எட்டுக்கவிகளில் வாழ்த்துக்கூறிய முறையிற் பாடிப்பதித்த பத்திரிகை படித்து வழங்கினர்.

அதன்பின், கந்தசாமி சுவாமிகள் எழுந்து சற்குருநாதரது திருமுன்சென்று கீழ் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து கண்ணீருகுத்து நின்றனர். சுவாமிகள் கருணையுடன் பார்த்து, ஆசிரித் திருநீரளித்தருளினர். பின்பு அனைவரும் குழுவிய நிலையில் புகைப்படமெடுத்தனர். சபையினர்களுக்குப் புத்தகம் வழங்கினர். பெற்ற பலரும், குருநாதரது தவம், கந்தசாமி சுவாமிகளது புலமை, பாகவதரது பத்திப்பண்பு, பாடல்களின் நயம், S. M. பழனிச்சவுண்டரது செல்வப்பொருளினது உயர்வு, புண்ணியம் இவற்றைப் பற்றிப் பலப்பல புகழ்ந்து சென்றனர்.

அடிகளார் பயன்படுத்திய கருவிகள்

அடிகளாரின் திருக்கோவில்

திருத்தொண்டர் புராணம், சேக்கிழார் பெருமான், அநபாய சோழன் காலத்திற், கனகசபையில் நடராசப்பெருமான் திருவரு ளாற் பாடிய வரலாற்றினை, உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழார் புராண மென்று சிறப்பித்துப் பாடியதுபோல, வண்ணச்சரப வள்ளலின் வழிவந்த, முருகதாச பிள்ளையென்பவர் பத்தமான்மிய அரங்கேற்றல் வைபவமென்ற பெயரால் நூற்றைம்பது பாடலிலமைந்த நூலொன்று பல சிறப்புடன் பாடி அச்சிட்டுக் கௌமாரசபையில் அரங்கேற்றிக் குருநாதரது ஆசிக்குரியவராகத் திருவருள் செய்தது.

86 அருளுருச் சமைக்க அடியவர் வேண்டல்.

அதன்பின் பேரூரில் வசந்தாச்சிரமம் என்ற மானிகையில் சில காலம் தங்கி அவண் நந்தவன் முதலிய சோலைகளேற்படுத்தியிருந்து சிரவைக்கு வரவிசைவில்லாமை போலிருந்தனர். அடியவர் பலரும் சுவாமிகள் இல்லாத இவ்விடத்தில் நாமெல்லாமிருந்தென்ன பயன், அந்தக்கட்டிடத்தின் உரிமைபினரான, மாரப்ப கவுண்டர் தவம் அங்கேயேயிருக்கச் செய்யுமோ என அச்சமும் ஐயமும் கொண் டேங்கினர். அக்கால், திருவாமாத்தூரிலிருந்த அன்பர்கள் இவ்விவரம் சில காரணத்தாலறிந்து குருநாதர் திருவருளை முன்னிட்டு, செந்தி னுயசுவாமிகள் மூலமாகப் பதினாறு விருத்தங்களைக்கொண்ட விண் ணப்பமொன்றைப் பேரூர், வசந்தாச்சிரமத்துக் கனுப்பினர். மடத்தின் அடியவர்களும் இதனிடையில் வரவேண்டிய எண்ணத்தை விண் ணப்பித்துக்கொண்டனர். இவற்றைத் துணைகொண்டு சிரவை மடத்துக்கேகத் திருவுளம் கொண்டனர் சுவாமிகள்.

அந்நிலையில் திருவாமாத்தூரிலிருந்து, செந்தினுயக சுவாமி கள் கௌமார சபை அடியவர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அளித் தனர்.

சுவணபுரத் திருமடாலயத்தில் சற்குருநாதரது திருவருள் வியாபக வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் பேரின்பம் துய்க்கும் அடியவர் களுக்கு அன்புடன் அடியேன் வணங்கிக் கெரிசித்துக்கொள்வது. சரியை, கிரியையிலீடுபட்டு, வழிபடும் பரம்பரை அடியவர்களுக்கு, திருமஞ்சனம், அலங்காரம், திருவுலா ஆதிகள செய்து வணங்கு தற்கேற்ற முறையில், செம்பினால் குருநாதரது திருவுருவமைக்க

வேண்டுமென்பது திருவருளால் உணர்ந்து தெரிவிக்கலானேன். இதை அடியவர்களனைவரும் அறிவீர்களாயினும் எனது விண்ணப்பத்தை யேற்றும் சுவாமிகள் பாற் றெரிவித்தும் அநுமதி பெறுதல் வேண்டுமென்று தெரிவித்தனர். அடியவர் விண்ணப்பத்தை யேற்றுச் சிந்தித்து, திருவருட் செயலையுணர்ந்து அநுமதியுதவினர்.

87 பொற்புருச் சமைத்தும் பூசனை புரிதல்.

அவ்வுரை கிடைக்கப்பெற்ற அடியவனைவரும் அதிமகிழ்வுற்று, செந்தியாகச் சுவாமிகளுக்கு மூர்த்தியமைக்கும்பணி தொடக்கம் செய்யத் திருமுகமனுப்பினர். மாதைக்கு 20 மைல் தூரத்தில் உள்ள மேல்பட்டாம்பாக்கத்தில் சிற்பியை ஏற்படுத்தினர் அதற்காக விழுப்புரம் புகைவண்டியிலேறினர். ஆனால் அந்த வண்டி அந்த நிலையத்தில் நிற்காது. வண்டியிலிருந்த செந்தியாகச் சுவாமிகளும், குமாரசுவாமி ரெட்டியாரும் தெரிந்து அதற்கடுத்த நெல்லிக் குப்பம் போய்த்திரும்பி மூன்று மைல் தூரம் நடந்து வரவேண்டுமென்று பேசியிருந்தனர். அந்த நேரத்தில், இரவில் நடப்பது முடியாது. வண்டி ஒரு சமயம் நின்றாலும் நிற்கும், திருவருள் விட்டபடியாகட்டுமென்றிருந்தனர். உடனிருந்த சிலர் நிலையம் வந்ததும் வண்டி மெதுவாகச் செல்லும் இறங்கலாமென்றனர், ஒவ்வாமலிருந்தனரிவர்கள், நிலையம் வந்ததும் தானாக வண்டி நின்றது. உடனிருந்தவர் தூண்ட இருவரும் இறங்கினர். சிற்பி வீடு சென்று அழைத்தலும், அவர் அப்போது எப்படி வந்தீர்களென வியந்தனர். நடந்த செய்தியறிந்து திருவருட் சம்மதத்தைப் புகழ்ந்தனர். பின் குறிப்பிட்ட நல்ல நேரத்தில் பூசனை செய்து மெழுகுவேலை தொடங்கினர்.

செம்புச்சாக்கு வாங்கச் சென்றார் சிற்பி. வியாபாரி கண்டு உனக்கு வேண்டியதை உடனேயெடுத்துக்கொள், மொத்தத்தையும் வாங்க ஒரு பெரிய வியாபாரி வந்து உணவுக்குச் சென்றான் என்று கூறி, மூன்று மணங்கு செம்பை விரும்பியவாறு தந்தான். ரயிலில் கொண்டுவர ஏற்பட்ட கூலி, ஒன்பது ரூபாய் வரை ஆக வேண்டியதுண்டு. மூன்றேகால் அரைக்கால் ரூபாயென்று சீட்டுகிறான். அப்படியே ஒப்பி, வந்த இடத்திலும் விட்டான். ஒரு வாரத்துக்கு மேற்பட வரும் சாக்கு நான்கே நாளில் வந்து

சேர்ந்தது. அதன்பின் கரு, சித்தமானதும், சுக்கில-ஓடு வைகாசி மாதம் விசாக நாளன்று செம்புருக்கி வார்க்க ஏற்பாடாயிற்று. 20 கூடையில் உருகவேண்டிய செம்பு 12 கூடை கரியிலும், ஏழு மணி நேரம் உருகவேண்டிய செம்பு நான்கு மணியளவிலும் உருகித் தெளிந்தது. குறித்த நேரம் வரும் வரை ஆற விடாமல் ஊதி யிருந்தனர். சுவாமிகளால் அளிக்கப்பட்ட திருநீறு, குங்குமம் இவற் றைச் செம்பிலிட்டு, அன்பர்க்காலனித்த பொற் காசுகளையிட்டுச் செம்பைக் கருவில் வார்த்தனர். தடையின்றி முழுமையும் பாய்ந் தது. மூன்றுநாள் கருவையுடைத்துப் பார்க்கையில் அழகு பெற உருவமமைந்திருந்தது. பின், செதுக்குவேலை முடிந்து, சிரவைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தனர். பீடத்திலமைப்பதற்கு, பொன்னு லமைத்த தகட்டில் மந்திரமமைந்த யந்திரம் அனுப்பியதை வைத்து ஒன்றுபடுத்தினர்.

பேரூரிலிருந்த சுவாமிகள் நல்ல நாளொன்றில் புறப்பட்டுச் சிரவணபுரம் மடத்தில் வந்து தங்கினர். அதுசமயம் திருவா மத்தூர்த் தொண்டர்கள் மூர்த்தியுடன் சிரவணபுரம் போய்ச் சேர்ந்தனர். அடியவர்கள் மகிழ்ந்து மங்கல இசையுடன் எதிர் கொண்டழைத்துக் கௌமார சபையின்பால் மூர்த்தியைப் பீடத்தில் அமரச்செய்தனர். அனைவரும் கண்டு போற்றி வணங்கி னர். மறுநாள் முதலாக கணபதி, ம. சு. நடராசக் கவுண்டரால் அச்சிடப்பெற்ற இரத்தினசலம் குமாரக் கடவுளுக்கு கந்தசாமி சுவாமிகள் இயற்றியதான துதிப்பாடல்களைச் சபையில் படித்துவந்த முடிவு விழாவும், மூர்த்தியைப் பூசனை புரியக் குடமுழுக்குப் புரி யும் தொடக்க விழாவும் ஒன்றுகியது. அரங்கேற்றல் இனிது முடி வாகியது. அதன் விழாவும் பூசை விழாவும் ஒன்றுயியற்றலாயினர். சுக்கில ஆண்டு ஆனி மாதம் உத்திர நன்னாளில் நடராசப்பெருமான் திருமஞ்சனம் கொண்டருளும் காலத்தில், வேள்வி செய்து, திருக் குட நீராட்டுச் செய்தனர். பின் முறைப்படி சிறப்பு முறையில் பெரிய திருமஞ்சனம் அலங்காரம் ஆதியன செய்து வழிபாடு முடித்துப் பலருக்கும் திருநீறூதிய பிரசாதம் வழங்கினர். பின் அன்னமளிப்பு நடைபெற்றது. பிற்பகலில் இரத்தினசலக் கடவுள் துதி நூல் முடித்த சமயம் செந்தியாக சுவாமிகள், மூர்த்தியின் பிரதிட்டாவைபவமென்ற பெயரில் பாடிய ஐந்து கவிகள் பதித்த

பத்திரிகையைப் படித்துப் பொருள் கூறி வாழ்த்துப் பாட்டோதினர். அதன் முடிவில் மங்கல ஓசை முழங்க அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்.

தொடர்ச்சியாகப் பூசனை நடைபெற்றது. மூன்றாம் நாள் பூசனையானபோது மூர்த்திக்கு வேலாயுதம் சாத்த வேண்டுமென்றும், “வேலீன்றிக் கந்தனைப் பூசை செய்தாற் பயன் வீண்படுமே” என்று வேலலங்கா நூல் கூறுவதால், குரு வடிவும் முருகனும் வேறல்ல என்றும் கூறினர், செந்தியாக சுவாமிகள். “வெற்றி வைவேல் ஒரு கோல் உருவாக விளங்கியதே” என்று அதே நூல் கூறுகின்றபடியால் வேல் தனியே வேண்டுவதில்லை, வேலே கோல் என்கிற தண்டாயுதமென்றனர், கந்தசாமி சுவாமிகள். “தண்ட முற்றும் கதிர்வேலை விட்டானிலை தஞ்சமென்றே” என்று அந்நூலில் கூறுவதால், தண்டாயுதமிருப்பினும் வேலாயுதமும் வேண்டுவதே யென்ற முடிவுக்கு வந்தனர். ஐந்தாம் நாளிரவில் செந்தியாக சுவாமிகள்களையில் சற்குருநாதர், கந்தசாமிசுவாமி வடிவில் அகிரந்து ஒரு நீண்ட மர வேலைத் தந்து, இதை மூர்த்திக்குச் சாத்துதல் நல மென்ற குறிப்பறிந்து சுவாமிகள்பால் மறுநாள் கூறினர். குருநாத ருக்கு வேலணிய விருப்பம்போலு மென்றனர். இதையறிந்த, கீ. இரங்கசாமிக் கவுண்டர் சுவாமிகளிடம் அனுமதி பெற்று வெள்ளி யினால் அழகிய வேலாயுதம் செய்து உதவி மூர்த்திக்குப் புனையும்படி கொடுத்தனர். அதையறிந்து அனைவரும் போற்றினர். சென்னையில் சுந்தர ஐயாது புதல்விக்கு ஒருவித மயக்கநோய் நீண்டநாளிருந்து சுவாமிகளது கருணையால் திருநீறு பெற்றும், நியம வழிபாடு செய் தும் நல்ல குணமெய்தினர்.

88 ரித்திர மாலை தானுவந் தேற்றல்

திருவாமாத்தூர், வண்ணச்சரபக் குருநாதரின் மரபிற் றேன்றிப் பேரன் என்ற முறையிற் பிறந்து, செந்தியாகசுவாமி களது புதல்வராயமைந்த முருகதாசபிள்ளையென்பார், சுவாமி களைச் சிறப்புக்குருவாகக்கொண்டு வழிபடுமியல்புடையாரென் பது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறபடி, குருநாதாது முற்பிறப்பின் நிலை முதல், சுயவடிவமூர்த்தி வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிவரையுள்ள வரலாறுகளின் சாமாக நூற்றெட்டுக் கவிகளால் முற்பகுதியில் வேண்டுகோளும், பிற்பகுதியில் முன்னிலைச் சுட்டாகிய

"இராமானந்த சிற்பர சற்குரவனே சிரவை நாயகனே" என்ற மகுடமும், இடையில் வரலாற்றுக் குறிப்பும் அமையத்தொகுத்து அன்பும் இன்பும் கலந்த உள்ளத்துடன் பாடி, சிரவைக் கௌமார சபையில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் சுவாமிகளது ஆணையின்படி எழுபத்தொன்றுவது அவதார விழாவான சுக்கில ஆண்டு புரட்டாசி விசாகத்தன்று, கந்தசாமி சுவாமிகள் கனிவுடன் துணையாயிருந்து கையேடு படித்து உதவி செய்யத், தாம், பொருள் கூறி, முதற் றடவையாக அரங்கேற்றி அன்பர்கள் மகிழ வாழ்த்துக் கூறி முடித்தனர். அன்பர்கள் கற்பூரச் சுடரெடுக்கத் திருநீறு வழங்கிச் சுவாமிகள் ஆசியருளினர்.

ஸ்ரீ இராமானந்த சுவாமிகள் குக்கும பரம்பரையிலும், காரணமான உபாசனை முறையிலும், அடிமைக்குமாராக அவரை மகிழ்வுடன் ஏற்று, நேரில் இவிய ஆறெழுத்து உபதேசத்துடன் அருள்புரிந்து, மாதையம்பதி செல்லும்படி பிரியாப் புறவிடை தந்தனுப்பி அடியவர் போற்றக் கனசபைக் கொலுவில் தமது குரு வழிபாடு புரிந்து தியான செப நிட்டையில் ஒருமித்த உள்ள முடையாய் இருந்தனர்.

89 குருமனை முத்தியிற் குலவல்கேட் டிரங்கல்.

இந்நிலையில் தமது சற்குரு நாதரது அருள்வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாய்த் தாயினுமினிய தண்ணருளுடையராய், இன் முகத்துடன் அன்பர்களுக்கு உணவளிக்கு மியல்பிரராய், தளர் நிலையினும் சற்குருநாதர் தமிழ்ப் பாடல்களை உரிமையுடன் உரத்த குரலிற் படிக்கும் பேரார்வமுடையராயிருந்த சுந்தரத்தம்மை யவர்கள் கந்தசாமி சுவாமிகளைப் பேரனென்ற அன்பு முறையிற் காண அவாவினர். அவரது புலமையாதிய நற்குண இயல்பைக் கேட்டதோடமையாது, காண்பதற் பேராவலிருந்தது. தமது புதல்வரான செந்தியாக சுவாமிகள் மூலம் சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தனர். அவரிசைவு பெற்றுத் திருவாமாத்தூரில் குரு நாதரது இருபத்தாறுவது குரு பூசை விழாவில், அருணகிரிநாத சுவாமிகளது புராணம் இரண்டாம் பதிப்புச் செய்து வெளியிட்ட அந்தச் சமயம், சுவாமிகளனுப்பி வைத்தனர். ஆமாத்தார் வந்து கண்டுபணிந்தனர். பின் சபையில் செந்தியாக சுவாமிகள் ஷை புராணம் படித்துப் பொருள் கூறி வருங்கால், அவரைக் கையமைத்து, நீ பாட்டைப் படி! கந்தசாமி பொருள் சொல்லட்டு

மென்றனர். ஆப்படியேயென்று இருவரும் படித்தும் பொருள் கூறியும் வந்தனர். கேட்டுத் தாயுள்ளம் பெரு மகிழ்வெய்தியது. அதையிதிலெப்படி எழுத முடியும்?

சபைமுடிந்து விழாவு முடிந்தபின் சில நாளிருந்து விடை பெற்றுச் சிரவை சென்றனர் கந்தசாமி சுவாமிகள். பின் சில காலம் கடந்து சுந்தரத்தம்மையவர்கள் தமது குருநாதரது திருவருளில் ஒன்றுபட்டனர். இதையறிந்த சுவாமிகள் தாயைப் பிரிந்த சேயாகப் பெரிதும் மனவருத்தம் ஒருபால் எய்தினர். பதினொன்றாம் நாள் விழாவிற்குத் தமது அன்பரான, சுந்தர சுவாமிகளைத் தக்கவருடன் மாதைக்கனுப்பி உடனிருந்து விழாவை நடத்திவரக் கட்டளையிட்டருளினர். அதன்படி வந்து நடத்திவைத்தனர். பரிபூரணப்பாடல்கள் கந்தசாமிசாமி, சுந்தர சாமி, செந்தியாக சுவாமி, முருகதாச பிள்ளை, பாடிப்படித்தனர். அதில் கந்தசாமி சுவாமிகள் தம்மிடம் பாட்டி காட்டியபரிவுகளைப் பலபட விரித்துப்பாடினர். ஆமாத்தூரில் தம்மைப் படித்துப் பொருள்கூறச் சொன்ன பண்பைக் கூறிய ஒரு கவி மட்டும் இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

“நற்புதனே ரானசெந்தி னுயகனைக் கையமைத்திட்டு)

எற்புரையும் தத்தைகதை யான்சொலக்கேட் டெக்களித்த

அற்புதத்தைக் காண்டொறும்பே ரன்புறும்பே ரன்மிசையென்
சொற்புதுமை கண்டனன்யான் சுந்தரப்பே ரம்பிகையே.

என்பதாம்.

பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுச் சிரவை மடத்துக்குச் சென்று தங்கினர்.

90 தொண்டர் சிலர்க்குத் தூதேறி யருளல்

இவ்வாறு தமது மடாலயத்தில் அன்பினர் போற்றிப் பரவ விளங்கிய நாள்ஒன்றில், சுற்றிடத்திருந்தும் பலர் வந்து கண்டு வணங்கி அருளுரை கேட்டுச் செல்லுமுறையில் வெள்ளி மலைப்பட்டினம் என்கிற நாசுபுரம், ஆறுமுகக் கவுண்டரென்பவர் வேளாண் மரபினரும், அன்பிற் சிறந்தவரும், கபடமற்ற உள்ளத்துடன் செல்வச் சிறப்பு உள்ளவருமாவர். இளமை முதலாகவே சுவாமிகள்பாற் பேரன்பும் தொடர்புமுடையவர். சுவாமிகளது திருவுருவப் பெரிய படமும் வேலாயுதமும் வைத்துப்

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

பத்தியும் நியமமும் கொண்டு பூசனை புரிவர். மடத்தின் காரியங்களிலும் பொறுப்புடன் கவனிக்குமியல்பினர். சுவாமிகளின் அநுமதிப்படியே திருமணமியற்றப்பெற்று வாழ்ந்தபோது சமயாசாரியர் நால்வருள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குருபூசையன்று ஆண்மகவு முதலிற் பிறந்தமையால், சுந்தரர் குரு பூசையும், சித்திமகோற்கடவிநாயகர் சந்திதியில் விநாயக சதுர்த்தி வழிபாடும், தண்டபாணிமூர்த்திக்கு, கார்த்திகைத்திப வழிபாடும் செய்யும்படி கட்டளையிட்டருளினர். அதுபோலவே அவ்விழாக் காலங்களில் தமது குடும்பத்துடன் வந்து ஆர்வத்துடன் வழிபாடுகளை நடத்திச்செல்வார். அவரது புதல்வர்களான, பழனிச் சாமி, சுப்பிரமணியம் என்னுமிரு புதல்வர்களும் ஆறுமுகக் கவுண்டரைப்போலவே மடத்தின் அன்பும், தொண்டுமுடையராய் வழிபாடுகளில் ஒத்த மனப்பான்மையுடன் நடத்திவருகின்றார்கள்.

கணபதி, மணல் தோட்டம் சின்னைய கவுண்டரென்பவர் சுவாமிகள்பாற் பேரன்பு கொண்டு விளங்கினர். தமது தோட்டத்தில் சுவாமிகளைத் தங்கியிருக்குமாறு வேண்டியதற் கிணங்கிச் சென்று தங்கி வசித்தனர். அக்கால் அவர்குடும்பத் தொடர்பை விடுத்துத் துறவு நெறியில் நின்று சுவாமிகட்கு வேண்டிய அனுக்கத் தொண்டராய் விளங்கிப் பணியாற்றினர். அக்கால் அவரது துணைவரான நடேசக் கவுண்டர் முதலிய அன்பர்கள் சுவாமிகள்பாற் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர்களாய் விளங்கினர். அப்படிப் பல நாள் சென்ற பின்பு தமது சிரவை மடத்துக்குத் திரும்பி வந்திருந்தனர்.

வெள்ளக்கிணறு என்னும் பதியில், முன் காளியப்பக் கவுண்டரென்றும் பெயரில் விளங்கிய பேரன்பர், சுவாமிகள்பாற் பழகி, இல்லறத் தொடர்பை விட்டுத் தமது தோட்டத்தில் ஒரு தனியிடமமைத்து, வெள்ளி வேலாயுதம், முருகன் நிருவுருவப் படம் வைத்து நியமத்துடன் பூசனை புரிய விரும்பினர். அது சமயம் நல்ல நாள் நியமித்துப் பூசனை புரிய இசைவு தந்தனர். தமது மடத்து இளவரசான கந்தசாமி சுவாமிகள், குருபுதல்வரான செந்திரையக சுவாமிகள் என்ற இருவரையும் ஆங்குச் சென்று பூசையைத் தொடங்கி வைத்து வருமாறு அனுப்பினர். சுந்தர சுவாமிகளும் உடன் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். அதன் பின் தாமே நியமமுடன் பூசனையியற்றி வருவதாயினர். அந்த இடத்துக்கு இராமானந்த ஆச்சிரமம் என்ற பெயரேற்பட்டது.

அவருக்கும் முன்னிருந்த இயற் பெயர் மாறி, முருகானந்தசுவாமி என்ற பெயரமைந்தது. ஞானமணிக்கூடமென்றும் பின் ஆங்கோர் தனியிடமேற்படுத்தி வாழ்வதாயினர்.

பின் சில நாள் கடந்து, முதலிபாளையமென்றும் பதியில் உள்ள சிவன் மலைக் கவுண்டரென்றும் பேரன்பர், சுவாமிகளைத் தனது தோட்டத்தில் அமைத்த சாலையில் தங்கவேண்டியமைக்குத் திருவுள மிசைந்தனர். அங்குச் சென்று பத்து மாதம் வரை தங்கித் தவமியற்றினர். அக்கால் அவர் சுவாமிகளுரைப் படி இல்லறத் தொடர்பை விட்டுத், துறவு நெறியேற்று, அவ் விடத்திலேயே தங்கித் தொண்டாற்றி வந்தனர். திருவருள் விநாயகர் சந்திதியைப் புதிதாய் சுவாமிகள் ஏற்படுத்திப் பூசனை புரியும் முறையையும் விளக்கியருளினர். கிரணம், மருதாசல சுவாமிகளிடத்தும் அன்புடையராய் அவர் விளங்கினர். அவ் விடத்திற்கு இராமானந்த மடம் என்ற பெயரமைந்தது. கௌமரசபையும் நிறுவி, செவ்வாய் நாள்தோறும் சொற்பொழிவியற்றும் முறை ஏற்படுத்திப் பலருக்கு நன்னெறி புகட்டச் செய்தனர். அவருக்கும் முன்னிருந்த இயற்பெயர் மாறி, சிவராமசாமியென்ற பெயரமையச் சூட்டினர். அதன்பின் தமது மடாலயம் சென்றிருந்தனர் சுவாமிகள். சிவராமசாமி சுவாமிகளின் புதல்வர்களில் ஒருவரான இராமசாமி ஐயா என்பவர் சுவாமிகளுக்கு வேண்டியபணிகளைச் செய்யும் தொண்டிலிடுபட்டு மடத்திலிருந்தும், கந்தசாமி சுவாமிகள்பாற் கல்வி கற்றும் வருவதாயினர்.

அவ்வாறுள்ள நாட்களில் வெள்ளக்கிணறு என்னும் பதியிற் பெருஞ் செல்வரான வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டரென்பவர் சுவாமிகள்பாற் பேரன்பும், தொடர்புமுடையவர். மடத்தின் காரியங்களைக் கண்காணிப்பதும் வழிபாட்டுக் காலத்தில் கலந்து கொள்வதுமாயிருந்தனர். எதிர்பாராவாறு திடீரென்று அவர் மறைவு நேர்ந்தது. அவருக்குப் பின் அவரது உடன்றோன்றியது ணைவர்களான V. C. பழனிச்சாமிக் கவுண்டரும், V. C. சுப்பைய கவுண்டரும் அவரைப் போலவே மடத்தின் தொடர்புடையராய்ச் சிறப்பு வழிபாடு, கூட்டம் நிகழும்போது கலந்து சிறப்பிக்கும் இயல்பினராயிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களது தாயான பார்வதியம்மாள் சுவாமிகள்பாற் பேரன்புமிக்க பண்பினர். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளது குரு பூசை விழாவைச் செய்யும்படி சுவாமிகள் கூறியவாறு, சிறப்பாக

நடத்திவைத்தனர். நிலையான வருவாய் குருபூசை விழாவுக்குரியதாக ஞானம்பிகை மில்லில் ஒரு பங்கு ஏற்பாடு அம்மையார் செய்திருக்கிறார்கள். அவ் வருவாய் மூலமும், வேறு வகையிலுமாக விழா சிறப்பாக நடக்கின்றது.

அத்தகைய நாளொன்றில் பூனைமேடு என்னும் பதியில் ராப்பகதூர் P. S. G. ரெங்கசாமி நாயுடு என்பவர், வெளி விவகாரத் தொடர்பின்றித் தனியே வசிக்க விரும்பி அடியவர் கட்கெல்லாம் கூறித் தவமியற்றிய நிலையிலிருந்த சுவாமிகளிடம் வற்புறுத்தி விண்ணப்பித்துக் கேட்டுக் கொண்டபடி உபதேசம் பெற்றனர். ஓராண்டளவே உயிர்வாழும் நிலையிலிருந்த நாயுடு சுவாமிகள்பால் உபதேசம் பெற விரும்பியது முன்னைய நல்லூழ் போலும். பிரிவிற்கு முன்பே தமது புதல்வரான G. R. கோவிந்த ராசு என்பவரிடம் மடத்தின் பாலும், சுவாமிகள்பாலும் அன்புடன் நடந்து கொள்ளுமாறு கூறினர். மக்கட்குத் தந்தை செய்யும் உதவியும் நலமும் இதைவிட வேறு யாது உண்மையானது?

முதலிபாளையத்தில் சுவாமிகள் தங்கியிருந்த காலத்தில் அணிமையில் உள்ள குன்னத்தார்புதூரில் வசிக்கும் செட்டியார்களுள் ஆருவ செட்டியார், மாசி செட்டியார் என்னுமிருவரும் சுவாமிகளையடுத்து வந்து வணங்கிப் பழகினர். ஆருவ செட்டியார் புதல்வரான உத்தண்டி செட்டியார், நாளும் நல்லுரை பல கேட்டுப் பண்புடையிருந்தனர். சுவாமிகளது தவப் புதல்வரான கந்தசாமி சுவாமிகள் மூலம் அவர்கள் விருப்பப்படி புதுக் கோயில், திருமால் திருவுருவமைத்துச் சிறப்பு வழிபாடு, பசளை சொற்பொழிவு செய்ய அருமதி தந்து அருளினர். கொலை, புலையில்லாத நன்னெறியினராக அவ்வூரன்பர்கள் சிறந்துவருவதானார்கள்.

91 செந்தி னுயகர் திருவருட் பேறு

இப்படிப்பட்ட நாளில், தமது குரு புதல்வரான செந்தி னுயக சுவாமிகள், பழனியில் தண்டபாணி சுவாமிகளது மடத்தில் தங்கியிருந்த போது சுரநோய் வாய்ப்பட்டுப் பின் திருவாமாத் தூர் சென்றிருப்பதறிந்தனர். சுவாமிகளது அன்பில் உள்ளும் புறமும் ஒத்து நெருங்கிய தொடர்புடையவர் ஆதலால், நோய் தீர்ந்து சுகமடையும்படி திருவருளைச் சிந்தித்தனர். இருப்பினும் திருவருட் சோதனை நல்லோர்கட்கே அமைவதுலகினியல்பு

ஆதலால் ஊழும் உடன் சேர்ந்து தூலவுடல் மறைய நேர்ந்தது. செந்தியாக சுவாமிகள், தமது புதல்வரான முருகதாச பிள்ளையிடம் உடல் பிரிவது பற்றி வருந்தவேண்டாம். தூலமெப்படியும் மறைவதில்லை. சிரவையில் சுவாமிகளுக்குக்கின்றார்கள். கவலித்துக் கொள்வார்கள். நமது சுவாமிகள் நூற்கருத்துக்கு ஒத்து நடந்துகொள். வேறு நான் சொல்லவேண்டுமெனத் தொன்றுமில்லையென்று கூறித் திருவருளோடு ஒன்றுபட்டனர். இதையறிந்த சுவாமிகள் மனமிகச் சோர்வுபட்டனர். குருநாதர் அருட்செயல் களை நம்மோடு ஒத்துப் பேசவும், பழகவும் கலந்து மகிழவும் தக்க துணைவரைப் பிரிந்தோமேயென்று தளர்ச்சியுற்றனர். இருப் பினும் திருவாமரத்தூர் சென்று அங்குள்ள பலருக்கும் ஆறுதல் உண்டாகும்படி கந்தசாமி சுவாமிகளை உடன் சென்றிருந்து பதினேராம் நாள் விழாவை நடத்திவரும்படி கட்டளையிட்டருளினார். அதன்படி அடியவருடன் சென்று சிறப்புற நடத்திப் பரிபூரணப் பாடல் பாடி சின்னவேடம்பட்டி, ர. வெங்கடசாமி நாயுடு பொருளுதவியால் பதிப்புச் செய்து அரங்கேற்றிச் சில நாள் தங்கி, தம்மோடு ஒத்த நண்புடையவரான முருகதாச பிள்ளையவர்கட்கும் பிறருக்கும் வேண்டும் ஆதரவு மொழி கூறி மடத்துக்கு வந்தனர். பின் ஐந்தாவது ஆண்டில் செந்தியாக சுவாமிகள் சமாதியிடத்திற் சிறு ஆலயம் செய்து குடநீராட்டுச் செய்தபோதும் கந்தசாமி சுவாமிகளையனுப்பிச் சிறப்பிக்கும்படி செய்தனர். திருவாமரத்தூரில் குருநாதர் சந்நிதானத்தின் தொடர்பில் சுவாமிகள் திருவுள்ளம் எப்போதும் ஈடுபட்டே நிற்கும்.

92 கந்தசாமி சுவாமிகள் கவினருட் பேறு.

அதன் பின் இரண்டு மூன்று ஆண்டில், தமது மடத்தின் எல்லாவுரிமைக்கும் பொறுப்பினை ஏற்று, தவப்பொலிவும், தமிழ்ப்புலமையும் கொண்டு விளங்கிய கந்தசாமி சுவாமிகள், கால நியதி என்ற கட்டுப்பாட்டில் எவரையும் மிற விடாத ஊழ் காரணமாக அவர் உடல் மறைய நேர்ந்தது. தமது வாழ்நாட்டுப் பின் தமது மடத்தின் காரியங்களை கண்காணிக்கவேண்டிய கந்தசாமி சுவாமி தம்முன்பு பிரிய நேர்ந்தது பற்றிப் பெரிதும் ஓரளவு வருந்தினார். செந்தியாக சுவாமிகள் மறைவுபற்றிய அதிர்ச்சி மறையுமுன் கந்தசாமி சுவாமியின் மறைவும் அடுத்து நேர்ந்ததால் சுவாமிகள் மனம் மிகக் கவன்றது, உலகமே நிலை பெயர்ந்தாலும் கலங்காத உள்ளம், கலங்கியதென்றால் மற்றைய அன்பர்கள் நிலைபற்றிக்

கூறவேண்டாவாம். "தோன்றின மறையும், மறைந்தன தோன்றும்" என்றெல்லாம் ஆன்றோர் அறவுரை பலவிருப்பினும் உலகியல்பிற் குறித்த செயல்கள் நடைபெறத் தடைகள் பல நேருதல் பற்றியும், உடன் அதை ஏற்று நடத்தத் தக்கவரில்லாமைபற்றியும், தமக்கு ஓய்வு, மன அமைதிக்கு இடமேற்படாமைபற்றியும், இடர்ப்பாடு நேர்வதுகண்டு திருவருளை நோக்கி வருந்தினர்.

இந்நிலையில், முன்னமே தமதருள் பெற்று மடத்தில் தொண்டு செய்து வருகின்றவரும், தமது பொருள் முழுவதையும் குருநாதன் மடத்துக்கு உரியதாக உதவிய பேரன்பருமான சபாபதி சுவாமிகள், தண்டபாணி மூர்த்திக்குப் பூசனையியற்றி வரும் சின்னசாமி சுவாமிகள், சபைக் கோயிலிற் பூசனை புரியும் இரங்கமுத்து சுவாமிகள் இம்முவருக்கும் தமது குருநாதர் குருபூசை விழாவன்று கல்லாடை வழங்கியருளினர். திருவருட் குறிப்பையறிந்து பெற்றுக்கொண்ட மூவரும் தவப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றார்கள்.

இதன் முன், தாளியூரிலுள்ள திப்பணக் கவுண்டர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, அவரது தோட்டத்தில் உள்ள தனி மாளிகையில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தனர். அந்தச்சமயம் அதன் சார்பில் உள்ள கணுவாய் முதலிய பதியில் இருக்கும் பல அன்பர்கள், கௌமார மடத்துத் தொண்டர்களாய்ச் சுவாமிகளது அன்புத் தொடர்பு கொண்டார்கள்.

93 கட்டளை புரியக் கட்டளை யிடுதல்.

தமது மடத்தில் நிறுவப் பெற்றுள்ள சித்தி மகோற்கட விநாயகர், தண்டபாணி மூர்த்தி ஆலயங்களில் நாள் வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடு நடைபெற ஓர் ஏற்பாடு செய்தனர். சில அன்பர்கட்கு, மாதம், வருடம் இவற்றில் வரும் சிறப்புநாள் வழிபாடுகளை நடத்திவரும்படி கீழ்க்கண்டவாறு அருளினர்.

வருடந்தோறும் முதல் மாதமான சித்திரை முதல்நாள் வருடப்பிறப்புக் கட்டளை, சிவவணபுரம் இராமைய சாமி அவர்களையும், திருநாவுக்கரசர் குருபூசை, தை நோன்புக் கட்டளை இவற்றை, மடத்துத் தொண்டரான இராமகிருஷ்ண ஐயா அவர்களையும், வைகாசி மாதம் திருஞானசம்பந்தர் குருபூசையை, கருப்பராயன்பாளையம், தம்பி, வெங்சடசாமி, ராயப்பன் இவர்களை

யும், ஆலிமாதம் மாணிக்கவாசகர் குருபூசை, கோவை, நாகம்மாள் அவர்களையும், ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் குருபூசை, வெள்ளக் கிணறு, பார்வதி அம்மாளவர்களையும், ஐப்பசி மாதம் கந்தசட்டி விழா, தாயம்மாள் அவர்களையும், தைப்பூச ஆராதனை, நடுப்பாளையம், வீரு செட்டியார் அவர்களையும், தைக் கிருத்திகை, அருகம் பாளையம், இராமசாமிக் கவுண்டரையும், புரட்டாசி மாதம், விசாக வழிபாடு, தெனமநல்லூர், குப்பாத்தாள், தேவராயபுரம், துரை சாமிக் கவுண்டர் இவர்களையும், வை. மாதக் கிருத்திகை, தேவராய புரம், இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்களையும், மார்கழி மாதம் திருப் பள்ளி யெழுச்சிப் பூசனை பூராவும், சின்னவேடம்பட்டி, பழனியம் மாள், மாதந்தோறும் வரும் கிருத்திகை வழிபாடு, சின்னவேடம் பட்டி, கமலம்மாள், மாதங்கள் தோறும் வரும் விசாக வழிபாடு, விளவை, பாப்பணக் கவுண்டர், பாப்பம்மாள், ரங்கப்ப ஐயா இவர்களையும், மாதந்தோறும் ரேவதியன்று, ஸ்ரீ கந்தசாமி சுவாமிகள் குருபூசை வழிபாடு, சிரவணையும், S. M. வெங்கடசாமிக் கவுண்டர் அவர்களையும் செய்துவரும்படி ஏற்படுத்தினர்.

அன்றியும், வெள்ளிக்கிழமைதோறும், பூசைக்கும் சபைக் கும்வரும் நியதியுடையவரான, த. ல. சுப்பணக் கவுண்டர் அவர்களை, அன்று வரும் தொண்டர்கட்குப் பயன்படும்படி, சுண்டல் நிவேதனம் செய்துவரும்படி பணித்தனர். ஆடி மாதம் சுந்தரர் குருபூசையும், கார்த்திகை மாதம் திப தெரிசன வழிபாடும், நரசி புரம், ஆறுமுகக் கவுண்டரவர்களுக்குச் சுவாமிகள் ஆணையிட்ட விவரம் முன்பே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவையாவும் தொடர்பாக நடைபெற்றுவருகின்றன. பரமேசுரன்பாளையம், சுப்பிரமணியக் கவுண்டரவர்களை, மடத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் தமது நித்திய வழிபாட்டுக்குதவுமாறு மரு, கொண்டுவந்து தரும்படி செய்த உத்தரவுப்படி ஆர்வமுடன் உதவிவந்தனர். மடாலயத்தில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு சிறப்பு வழிபாடுகளிலும் உடலிருந்து கண்காணித்து நடத்தும்படி, கணபதி, ம. சு. நடுசக் கவுண்டர், க. சி. ஒதியப்ப கவுண்டர் இவர்களிடம் கூறியருளினர். கந்தசாமி சுவாமிகள் மாணவியும், கணபதி, பொ. ரா. சின்னைய கவுண்டர் புதல்வியுமான, புலவர், குழந்தையம்மாள், சென்னை அரசாங்கத்துச் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு, சுவாமிகள் அனுமதி பெற்று நின்று வெற்றியடைந்தனர்.

கோவை, நாகம்மாள்வர்கள் முன்னின்று தொடங்கிய மாதர் சங்கம், கட்டிடம் வேலை தொடங்க எண்ணி, சுவாமிகள் பால் அறு மதியும் நல்ல நாளும் தெரிந்துகொள்ளப் பல மாதர்களுடன் திரு. C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரவர்களுடன் வந்து விண்ணப்பித்தனர். சுவாமிகள் குறிப்பிட்ட நாளில் தொடங்கிக் கட்டிட வேலை முடிந்து கூட்டமும் நடைபெற்றுவருகின்றன. கார்த்திகை மாதம் விசாக விழா, சுவாமிகள் திருவுருவப்படத் திற்குப் பூசை, முதலியன சங்கத்தாரால் நாகம்மாள் முயற்சியுடன் நடைபெறுகிறது. மடத்தில் நடைபெறும் விழாக்களிலும் வழிபாட்டிலும் ஈடுபடும் பண்பினர்.

கோவை, மேடா, கோபால் செட்டியாரவர்கள், விநாயக மூர்த்தியும், தாயம்மாள், வல்லி தேவசேனா சமேதமாக முருகப் பெருமானும் உற்சவமூர்த்திகளாக, சுவாமிகள் அருளுரைப்படி செய்து மடத்தில் அமைத்திருக்கிறார்கள். கந்தசாமி சுவாமிகளது, மாணவரான கோவை, கவியரசு வித்வான், கு. நடேசக் கவுண்டரென்பவர், சுவாமிகளிடத்துப் பேரன்புடையவர். பத்த மான்மியமாதிய நூல்களை, சுவாமிகள் முன்பிருந்து படித்து அவரருளுக்கு உரியவராகவும் உரிமைபெறராகவு மிருக்கின்ற பண்பினராவர்.

94. பாலய முனிவர் பரிவுடன் காணல்.

மயிலம், ஆதினம், சிவத்திரு. பாலய சுவாமிகள், பேரூர்க்குருபூசை விழாவுக்கு வந்த தொடர்பில், சிரவணபுரம் மடத்துக்கு வந்து சுவாமிகளைச் சந்தித்து மகிழ விரும்பினர். அறிந்த சுவாமிகள் தமது கனாகசபைக்கு முன்பு தக்க ஆதனமமைத்து வரவழைத்துத் தாமுமிருந்தனர். அடியவர் பலரும் கற்பூர ச்சுடரேற்றி அரநாம மகுடமோதிப் பணிந்தனர். அரிய கருத்துகளை இரு பெரியாரும் கலந்து உரையாடிக் களித்தனர். பின் விடைபெற்று ஸ்ரீ பாலய சுவாமிகள் மயிலம் செல்வதாயினர். யோகி, சுத்தானந்த பாரதியா ரென்ற பெரியாரும், அதுபோன்று பேரூருக்கு வந்த தொடர்பில் சிரவை மடத்துக்கு வந்து கண்டு பேசிக் களிப்புடன் சென்றனர். நெல்லை, பாஸ்கரத்தொண்டமான் என்பவர், வண்ணச்சரபம், தண்டபாணி சுவாமிகளது மாணவரான அருணாசலத்தொண்டமான் மரபினராதலால், சுவாமிகளது புகழைக் கேட்டு, மடத்துக்கு வந்து அன்புத் தொடர்பினால்

கண்டு பேசி மகிழ்ந்தனர். அற நிலைய உதவி ஆணையாளர், ம. ரா. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை சுவாமிகளிடம் வந்து பெரிதும் அன்புடன் பழகினர். இதுபோன்று, செல்வர், புலவர், ஆதினத்து முதல்வர்கள், தவப்பெரியார்கள் பலர் வருவதும் கண்டு மகிழ்வதும் இயல்பாயிற்று.

95. பேரூர்ச் செயலும் நிகுறியல்பும்.

பேரூரில் ஆறுமுக சுவாமிகள், தமக்குப்பின் மடத்தின் காரியங்களை நடத்தும் பொறுப்புக்கு உரியவராக, முதலிபாளையம், சிவராம சுவாமிகளது புதல்வராய், சுவாமிகள்பாற் றெண்டு செய்து, மயிலம் கல்லூரியிற் கல்வி பயின்றவரான, இராமசாமி ஐயா என்பவரை நியமிக்க எண்ணிச் சுவாமிகள்பால் விண்ணப்பித்தனர். திருவருளின் குறிப்பையறிந்த சுவாமிகள் இசைவுற்றமையால், இராமசாமி ஐயா அவர்களைச் சாந்தலிங்கர் மடத்துக்கு உரியவராக அனுப்பினர். அதன்பின் அங்கு தமிழ்க் கல்லூரி ஏற்படுத்தும்போதும் தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம் வகுத்த குறுமுனிகலையான சுவாமிகளின் அநுமதி பெற்று நிறுவினர். மடத்தின் செயல்களும், கல்லூரியும் சிறப்புற நடைபெற்றுவருகின்றன.

உலகின் பொது நிகழ்ச்சிப்படி உரிய காலத்தில் நீர்வள முண்டாக மழை பொழியாமையால் மடத்தின் நீர் நிலைகளான கிணறுகள் பல வறண்டன. நித்திய வாழ்க்கைக்கே நீர் போதா நிலையில் இடரேற்பட்டது. அந்நிலையில் மடத்தின் அன்பர்கள் பலருள், நெருங்கிய தொடர்புடன் தொண்டியற்றும் சிலருள் ஒருவரான காயம்மாள் என்பவர் (முன் கூறப்பட்ட தாய் அம்மையின் துணைவர்) சுவாமிகளது அருளுரைப்படி தமது இல்லத்தில் ஒரு கிணறு எடுத்தனர். அதில் நல்ல நீருற்று ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து மடத்துக்கு வேண்டிய செலவுக்கும் நந்தவனச் செடிகட்கும் உரியதாக உதவினர். தம் தோட்டத்திலிருந்து மலர்களை யெடுத்துப் பூசனைக்கு உதவுவர். தம் உடலும் உடைமையும் சுவாமிகளுடையதாகக் கருதி ஆணையின் வழியே தம் மக்களையும் செலுத்தி வாழும் இயல்பினர்.

அந்தக் கிணற்றிலிருந்து சென்னை அரசாங்கத்துக் குடிநீர் திட்டத்தின் உதவியால், விசைக்கருவியும், தொட்டியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், காயம்மாள் மகன் R. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களிடம் சுவாமிகள் கூறியபடி மடாலயத்துக்கு அருகில் உள்ள தனாது நிலத்தில் கிணறு வெட்டினர். சுவாமிகளின் விருப்பின்படி நந்தவனத்துக்கு நீர் பாய்ச்சும் அளவில் தண்ணீர் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

96 குடமுழுக் கியற்றக் கூறி யுவத்தல்.

தம்மால் முன்பு மடத்தில் நிறுவப்பெற்று அன்பர்கள் பூசையுரிந்துவரும் சித்திமகோற்கட விநாயகர், தண்டபாணி மூர்த்தி, சபைக்கோயில்மூர்த்தி இவைகட்குக் குடமுழுக்குச்செய்யும் விருப்பம் அன்பர்கள் பலர்க்கும் நீண்ட நாட்களாயிருந்தது, சுவாமிகளிடம் சின்னவேடம்பட்டி ர. வெங்கிடசாமி நாயுடு விருப்பத்தை விண்ணப்பித்தனர். ஆகட்டுமென இசைவு தந்தனர். ஆர்வத்துடன் எல்லா மூர்த்திகட்கும் தனித்தனி வேள்வியும் குடங்களும் வைத்து சிறப்புற அணிசெய்து, தமிழ் முறையில், தேவார திருவாசகம், கந்தர் கலிவெண்பா கந்தரலங்காரம் போன்ற அருட்பாக்களைக் கொண்டே யாவும் நடத்திக் குடமுழுக் கியற்றலாயினர். வேள்வி முடிந்ததும் ஆலயத்தில் தண்டபாணிக் கடவுளிக்குரிய, கலசம் எடுத்துச் செல்லுங்கால், சுவாமிகள் எழுந்தருளி வந்து, தமது திருக்கரத்தாற் றெட்டு வணங்கித் திருவருளை நினைத்திருந்தனர். திருநீறு முதலியன பெற்றும், அனைவருக்கும் காட்சி வழங்கியும், ஆசி கூறியும், தமது தவச் சாலைக்குச் சென்றனர். தமிழ் முறையில் குடமுழுக்கியற்றியதிருந்து பல நல்ல செயல்கள் நடைபெறலாயின. திருவாமாதூர், முருகதாச ஐயா, பேரூர் இராமசாமி ஐயா, சிரவை சுந்தர ஐயா, இவர்கள் இவ்விழாவில் மிகவும் முயற்சி யெடுத்து நடத்தினார்கள். பொருட் செலவில் வெங்கடசாமி நாயுடு பெரிதும் பங்கு கொண்டனர்.

97. திருவருட் பேறு.

இந்நிலையில், சுவாமிகட்குத் தொண்ணூற்றொன்பதாவது ஆண்டு முடிந்து நூறாவது ஆண்டு தொடங்கும் நிலையிலிருந்தது. அன்பர்கள் பலரும் மிகச் சிறப்புடன் விழாவைச் செய்யும் வாய்ப்பைப் பேரார்வமுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர். அதன் சார்பில் நினைவுக் குறிப்பாக, உயர்நிலைப் பள்ளி யொன்று தொடங்கத் திட்டமிட்டிருந்தனர். அப்படியெல்லாம் செய்து மகிழும்பேறு

அடியவர்கட்கு வழங்கத் திருவருளமைப்பில்லாதபடி திடீரெனத் திருவருட் சோதனை நேர்ந்தது. நல்ல நிலையில் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் தாம் செய்யும் வழிபாடு முதலியன சிறிதும் வழுவாமல் சுவாமிகள் நடத்திவந்தனர். காலை நீராடல், செப தியானம் வழிபாடு, பாராயணம் இவற்றில் கவன மிக உடையவர் சுவாமிகள். காண வருபவரிடத்தில் இனிய மொழியுடன் திருநீறு உதவும் போதெல்லாம் குரு கடாட்சம் என்று தருதல் இயல்பு. துன்முகி ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் இருபத்தேழாம் நாள் (12-12-56) புதன்கிழமையில் நடந்த, கந்தசாமி சுவாமிகளின் எட்டாவது குரு பூசை விழாவுக்கு வந்திருந்த அடியவர் கண்டு வணங்கி மகிழும் படி, யாருமே எதிர்பாராத நிலையில், திடீரெனச் சுவாமிகள் வெளி வந்து காட்சி தருவதாக அடிகளது தொண்டு நீண்ட நாளாகச் செய்யும் குமாரசாமி ஐயா மூலம் தெரிந்தபலரும் மகிழ்ந்து கண்டு சென்றனர். பலர் பலநாள் சுவாமிகளைக் காண முயன்றும் காண முடியாவாறு பலர் இதன்முன் சென்றனர். வருங்கால நிலையை யறிந்த சுவாமிகள் திருவுள்ளம் உவந்துகாட்சிதர எண்ணினார்கள் போலும்.

அதையடுத்த பத்தாம் நாள் துன்முகி ஆண்டு, மார்கழித் திங்கள் 7-ம் நாள் ஆயிலிய நட்சத்திரம் வெள்ளிக்கிழமையன்று (21-12-56) பிற்பகல் 5 மணியளவில் யாரும் எதிர்பாராதவாறு, தமது தவச்சாலையான கனகசபைக் கட்டிடத்தில், நாற்காலியில் இருந்தபடியே, தமது மனமொடுங்கிய ரிட்டையிற் கூடிப் பர வெளியிற் தமது ஆன்மாவை ஒன்றுபடுத்திச் சற்குருநாதர் திரு வருளோடு ஒன்றுபட்டனர். உடனிருந்தவர்களும் இதை யறிய முடியவில்லை. மன மிக அஞ்சினர். கண்டவர்களும் கேட்டவர்களும் நம்பமுடியாவாறு திடீரென நேர்ந்தது. உடன் பல அன்பர் கட்கும் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. உடனடியாக ஒரோடியும் வந்து அன்பர் பலரும் கண்ணீர் விடுத்துக் கலங்கினர். தாயற்ற சேய்கள்போன்றனர். அன்புடனாதித்து அருளுரைகூறி அவலத் தை மாற்றும் அருளாளர், தாயினும் சிறந்த தண்ணளியினரான சற்குருநாதர் பிரிவுக்குப் பெரிதும் பரிவுகொண்டு அன்பர்கள் பரதவித்தனர். மறுநாள் காலைவரை இடைவிடாது பசளைபாடியும் பலவித மலர்மாலைகளை அவரவர் கொணர்ந்து சாத்தி வழிபட்டும் போற்றினர். இயல்பாக முன்னமே கௌமார சபைக் கோயிலின்

ஞானத்தின் திருவுருவம்

மூலத்தானத்தின்பீழ் அமைக்கப்பட்டிருந்த குகையில் கந்தசாமி சுவாமிகளை ஓர்புறம் சமாதி செய்யப்பட்டிருந்தது. மற்றொருபுறத்தில் சுவாமிகளது திருவடிகளுக்குத் திருமஞ்சனம், வழிபாடு ஆகியனசெய்து குகையிற் றிருமேனியை அமைத்துத் திருநீறு, கற்பூரம் இவைகளால் நிறைத்து மூடி, மேலே வேலாயுதம் ஒன்றை வைத்துப் பூ வகைகளைக் கொட்டிப் பூசனை புரிந்து, துதித்து வழிபட்டனர். சுவாமிகளது சாதகம், கந்தர் நாடியில் முருகன் சுவாமிகளை இறுதியில் வேலாயுதமாக ஏற்றுக்கொள்வேனென்று கூறியபடி அமைந்தது. திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் தமது சீடர் ஒருவருடன் ஒரே குகையிலிருந்து திருவருட்பேறு பெற்றமைக்கு இது ஒரு துணையாயமைந்தது. “ இந்த மூர்த்தியும் அந்த மூர்த்தியும் ஏகமாகி யவிரந்ததே ” என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் கூறியபடி இரண்டு பாடற்றுக் குருவும் சீடனும் ஒன்றுபட்ட நிலையில் ஒரு குகையில் இருவரும் அமைய நேர்ந்தது வியப்பிற்குரியது.

பதினொன்றாவது நாள் விழா, பல்லாயிரம் தொண்டர்கள் பரிவுடன் கூடிப் பலவிதமான சிறப்புகளைச் செய்தனர். வழிபாடும், உண்டியளித்தலும் நடந்தன. பிற்பகல் நினைவு மலராக, வணக்கப் பாடலென்ற முறையில் பல தொண்டர்கள் பாடிய பாடல்கள் படிக்கப்பெற்றன. குன்றக்குடி ஆதீனம், தெய்வ சிகாமணி அருஞ்சல தேசிக சுவாமிகள் வந்து அவைத்தலைமையேற்றுச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். பொன்னாடையொன்று சுவாமிகளது திருவுலா மூர்த்திக்குத் தாமே புனைந்து போற்றினார்கள். பலருக்கும் ஆறுதல் கூறு முறையில் அருளுரை வழங்கினர்.

கோபி, பொம்மநாயக்கன்பாளையம், மிராசுதாரரான, B. K. முத்துசாமிக் கவுண்டர், சுவாமிகள் நினைவு மலர் என்ற நூலைப் பதித்துப் புத்தகமாக அடியவர்கட்கு வழங்கினர். விழா முடிவில் மடத்தில் தொண்டராயிருந்த, கருப்பசாமி ஐயாயென்ற பெயருடைய, பாப்பநாயக்கன்பாளையம் சுவாமிகட்கும், விளவை மொட்டையப்பசாமிக்கும் கல்லாடை வழங்கப்பட்டது. திருவருளின் செயலையறிந்து, ஏற்றுப் புனைந்து கொண்டார்கள். மற்றும் அன்பர்களுக்குத் தக்க மரியாதைகளும் செய்தனர். விழா பல வகையிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. சற்குருநாதர் இதுவரை

வெளியுமாகையிருந்து பல தொண்டர்கட்கும் பல நன்மைகளையும் செய்து காத்தருளியதுபோல, இனியும் குக்கும் வடிவில் நின்று தொண்டு செய்வார் துயர் நீக்கி, இன்ப வாழ்வில் என்னும் இருத்திக் காத்தருளும்படி அவரது திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் நாடொறும் போற்றிப் பணிவோமாக.

98. பதவி யேற்றலும், பள்ளி யமைத்தலும்.

அதன்பின் மடாலயத்துக்குரிய காரியங்கள் பல இருப்பதால் அவற்றைக் கவனித்து நடத்தும் பொறுப்பில் உரியவரான, சபாபதி சுவாமிகள், தமது உடலின் மூப்பு காரணமாக பின் நிர்வாகத்துக்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய எண்ணினார். தமது மடத்திலும் வெளியிலும் உள்ள அன்பர் பலரது ஒத்த கருத்துப்படி கந்தசாமி சுவாமிகள் முன்னிலையாக இருந்த நாள் தொடங்கித் தொண்டு செய்து, உபதேசம் பெற்றுக், கல்விப் பயிற்சி பெற்று எவரிடத்தும் இனிமையுடன் பழகி வருபவரும், கந்தசாமி சுவாமிகளின் உடன்பிறந்த பிற்றுணைவரது புதல்வரும் ஆகிய, சுந்தர ஐயா என்பவரைச் சுவாமிகள் முன்னிலையாயிருந்த போதே உரிமையைப் பத்திரமூலம் பதிவு செய்து கொடுத்து ஆசியருளினார். அதுமுதல் அவரது ஆணைப்படியும் திருவருளின் துணைகொண்டும் எல்லாச் செயல்களையும் சிறப்பாகக் கவனித்து நடத்தி வருகின்றனர். பேரூர், தமிழ்க்கல்லூரியிற் பயிற்சிபெற்ற அவர், வித்வான் தேர்வுபெற்றுப்பாடம் சொல்லும் பணியிலிருந்து மடத்தின் காரியங்களையும் கண்காணித்து வருகின்றனர்.

இந்நிலையில், இராமானந்த சுவாமிகளின் திருவருளால், ஆரூம்படிவ முதலாக, சுவாமிகள் பெயரால் உயர்நிலைப் பள்ளி யொன்று தொடங்கி, இரண்டாண்டாக நடந்து வருகின்றது. அடுத்து உயர்நிலைப்பள்ளியாக வளர்ந்து சிறந்து விளங்கும் படியும் மாணவர்கள் நன்னெறியினர்களாய், மாணவர்களாய் நிலவும்படியும் சற்குருநாதர் திருவருள் துணைபுரியவேண்டுவது நமது கடமை.

சுவாமிகளது முதலாண்டுக் குரு பூசை விழாவில், மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடத்தின் தலைவர் சோமசுந்தர பரமாசாரிய சுவாமிகள் தலைமையேற்றுச் சொற்பொழிவாற்றி

அருள்வாழ்க்கை வரலாறு

னர். இரவு சுவாமிகள் திருவுருவச் செம்பு மூர்த்தி அழகிய விமானத்தில் மின்னொளி விளக்குகளுடன் திருவுலா நடைபெற்றது. வெள்ளிநாள் தோறும் வழக்கப்படி சுந்தர ஐயா அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றி வருகின்றனர். ஏனைய அன்பர்களும் அவரோடு ஆர்வமுடன் கலந்து சிறப்பிக்கின்றனர். இம்முறையில் சற்குருநாதர் திருவருளால், கௌமார சபையும் குருபூசை விழாவும், ஆலய பூசையும், பவனியும், ஆண்டு விழாக்களும் சிறப்புடன் என்றென்றும் நிலவும்படி திருவருள் துணைபுரிவதாக.

வெண்பா.

வாழ்கஇரா மானந்த வள்ளல் திருநாமம்
வாழ்ககவு மார மடாலயச்சீர் - சூழ்நலத்தால்
வாழ்கஅவர் தாள்போற்று மாண்கொளடி யார்பலரும்
வாழ்கஅறம் யாவும் வளர்ந்து.

குருபாதமேகதி.

இதன் விலை ரூ. 1 - 00

கிடைக்குமிடம் :

செயலாளர்,

கௌமார மடாலயம்,

சின்னவேடம்பட்டி P. O.

கணபதி வழி, கோவை - 6.
